

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی آذربایجان غربی
معاونت امور بهداشتی

اطلاعات دارویی

پزشک خانواده

به انضمام آشنایی با اشکال دارویی و روش های صحیح استفاده از داروها

ویژه پزشکان

مراکز بهداشتی درمانی مجری برنامه پزشک خانواده و بیمه روستایی

گرد آوری:

دکتر منصور حدیدی - دکتر تورج بنی آدم

زیر نظر:

دکتر ناصر کلانتری - دکتر رسول انتظار مهدی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان آذربایجان غربی

معاونت امور بهداشتی

اطلاعات دارویی پزشک خانواده

به انضمام آشنایی با اشکال دارویی و روش های صحیح استفاده از داروها

ویژه پزشکان

مرکز بهداشتی درمانی مجری برنامه پزشک خانواده و بیمه روستایی

گردآوری: دکتر منصور حدیدی و دکتر توجیح بنی آدم

زیر نظر: دکتر ناصر کلاتری و دکتر رسول انتظار مهدی

بهمن ماه ۱۳۹۳

مَقَدِّمَه

ضرورت تأمین دسترسی مردم به داروهای اساسی در جزء سوم بند هفتم بیانیه آلماتا درج و براهمیت آن در همه ادوار تأکید گردیده است. تضمین تأمین داروهای اساسی در اهداف توسعه هزاره سوم نیز مورد تعهد مجدد رؤسای دولت های عضو از جمله دولت جمهوری اسلامی ایران قرار گرفت. خوشبختانه توجه به داروهای اساسی نظام ارائه خدمات سلامت کشورمان از همان آغاز گسترش شبکه مراقبت های اولیه بهداشتی (PHC) مورد توجه قرار گرفت و به عنوان جزء هشتم اجزای این مراقبت ها منظور شد.

الزام به تعیین فهرست داروهای اساسی نظام مراقبت های اولیه بهداشتی کشورها برای اولین بار در ۱۹۷۵ مورد توجه واقع گردید و اولین فهرست داروئی مراقبت های اولیه بهداشتی (PHC) نیز در سال ۱۹۷۷ منتشر و از آن زمان تاکنون ۱۸ بار مورد بازبینی و اصلاح قرار گرفته است.

تعیین فهرست داروئی ملی در گرو تعیین نیاز داروئی، ساختار و میزان توسعه یافتگی نظام های سلامت بوده و براساس سه مؤلفه کارآیی، ایمنی و هزینه - اثربخشی انتخاب میشوند. فهرست داروئی نظام مراقبت های اولیه بهداشتی مشتمل بر ۱۷ قلم دارو بود که قابلیت تجویز اولیه توسط بهورز را داشت. این فهرست با معرفی برنامه پزشک خانواده در سال ۱۳۸۳ دستخوش تغییر و تکمیل قرار گرفت که در سال جاری نیز مجدداً مورد تجدید نظر قرار گرفت تا از این طریق ضمن تسهیل دسترسی کلیه جمعیت روستایی کشور به فهرست داروئی کامل تر، اقلام آن نیز با دستورالعمل برنامه های مراقبتی روزآمد متناسب گردد. مجموعه حاضر که توسط همکاران محترم معاونت امور بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی آذربایجان غربی جمع آوری گردیده، گامی در راه تجویز، مصرف منطقی و روش های صحیح استعمال دارو براساس مفاد اعلامیه ناپروبی (۱۹۸۵) است. مطابق اعلامیه ناپروبی " مصرف منطقی دارو به درمان مناسب بیماران براساس نیاز بالینی با دُز مورد نیاز و برای یک دوره کافی و با حداقل هزینه " اطلاق میگردد.

ضمن تشکر و قدردانی از این عزیزان، امیدوارم مجموعه حاضر مورد استفاده پزشکان خانواده محترم قرار گرفته و منجر به مصرف منطقی دارو شده و بیش از پیش موجب ارتقای سلامت و دستیابی به اهداف نظام سلامت گردد.

دکتر علی اکبر سیاری

معاون بهداشت

به نام خدا

بتم بدرقه راه کن ای طایر قدس که دراز است ره مقصد و من نویسم

تدوین فارماکوپه دارویی و بازنگری متوالی آن، سنگ بنای درمان بهینه دارویی و مصرف منطقی دارو است و این مهم در سطح مراکز بهداشتی درمانی بایستی براساس پروتکل های مورد عمل کشوری بوده و نیازمند توجه به مواردی نظیر امکان دسترسی، فراهمی دارو، داشتن حداقل عوارض جانبی و انتخاب مناسب ترین شکل دارویی می باشد. انتخاب صحیح دارو منجر به کاهش هزینه ها و توزیع عادلانه دارو و بهبود کیفیت درمان می شود. در این راستا تدوین فارماکوپه برنامه پزشکی خانواده بیمه روستایی با استفاده از معیارهای مشخص و واضح، براساس اثر بخشی، کیفیت و صرفه جویی در هزینه ها، انتخاب براساس نیاز بیماران و انتخاب بهترین دارو توسط کارشناسان ستادی و با نظر کارشناسان استانی در حوزه معاونت سلامت وزارت تدوین گردید تا از اعتبار، دقت و میزان صحت بالایی برخوردار بوده و در نهایت تدارک و توزیع دارویی متناسب با نیاز واقعی مشتریان صورت پذیرد.

به منظور تأمین نیاز پزشکان ارائه کننده خدمات سلامت، اقدام به گردآوری «کتاب اطلاعات دارویی پزشکی خانواده» به انضمام «اشکال دارویی و راه های صحیح استعمال داروها» در حداقل زمان ممکن تهیه گردید.

برخود وظیفه می دانیم از زحمات همکارانی که در طراحی، نهایی سازی و چاپ این مجموعه ما را یاری نموده اند صمیمانه قدردانی نمائیم.

امید است مجموعه آموزشی حاضر گامی در راستای ارتقای سطح سلامت جامعه باشد.

دکتر منصور حدیدی

دکتر تورج بنی آدم

نکات قابل توصیه به بیماران

«بهتر است این نکات توسط پزشکان و پرستاران به بیماران گوشزد شود.»

- ۱- از مصرف داروهایی که تاریخ انقضاء آنها گذشته است بپرهیزید.
- ۲- داروها را از دسترس اطفال دور نگه دارید.
- ۳- از خود درمانی اجتناب کنید.
- ۴- دارو را طبق دستور پزشک مصرف کنید.
- ۵- دوزاژ دارو را طبق توصیه پزشک مصرف نمائید.
- ۶- دوره درمان را کامل کنید.
- ۷- از مصرف بیش از حد داروهای OTC (فروش بدون نسخه) و ضد دردها (استامینوفن، ایبوپروفن و ...) بپرهیزید.
- ۸- در صورتی که مصرف یک نوبت دارو را فراموش کردید، هرگز دوز دارو را در نوبت بعدی ۲ برابر نکنید.
- ۹- از تجویز خودسرانه آسپرین به اطفال مبتلا به آبله مرغان یا انفلوآنزا اجتناب نمائید.
- ۱۰- پیش و بعد از مصرف داروهای موضعی، دست هایتان را بشوئید.
- ۱۱- در صورت پدید آمدن هرگونه عوارض جانبی ناشی از دارو، پزشک را مطلع نمائید.
- ۱۲- از تجویز داروی خودسرانه به افراد مسن، اطفال، زنان حامله و شیرده احتیاط نمائید.
- ۱۳- پس از مصرف داروهای موضعی و قطره ها، مراقب باشید نوک آنها با موضع تماس پیدا نکند و بلافاصله در آنها را محکم ببندید.
- ۱۴- دارو را در درجه حرارت توصیه شده توسط کارخانه سازنده، نگه دارید.
- ۱۵- طبق توصیه افراد بدون صلاحیت، دارو مصرف نکنید.
- ۱۶- به یاد داشته باشید پیشگیری بهتر از درمان است.
- ۱۷- خودسرانه اقدام به قطع دارو نکنید، زیرا برخی از داروها، پس از قطع ناگهانی باعث واکنش های نامطلوب در بدن می شوند.
- ۱۸- مصرف هر نوع دارو چه با نسخه و چه بدون نسخه را قبل از تجویز دارو، به پزشک اطلاع دهید.
- ۱۹- هرگز میزان دارو (دُزاژ) و طول درمان داروها را تغییر ندهید.
- ۲۰- رژیم غذایی سالم داشته باشید، ورزش کنید، از مصرف سیگار و الکل به پرهیزید، بهداشت را رعایت کنید و واکسیناسیون را طبق برنامه کشوری انجام دهید.
- ۲۱- همیشه به بیمار گوشزد کنید که این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است، لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه مصرف آن به دیگری خودداری فرمائید.

طبقه بندی FDA در مورد مصرف داروها در بارداری

در زنان باردار با توجه به میزان احتمال بروز عوارض ناشی از مصرف دارو بر روی جنین ، داروها به ۵ گروه تقسیم می شوند :

A براساس مطالعات انجام شده در انسان بر اثر مصرف این داروها در بارداری صدمه ای بر روی جنین نشان نداده و مصرف آن در بارداری مجاز می باشد .

B بر اساس مطالعات انجام شده در انسان بر اثر مصرف این داروها در بارداری احتمال صدمه بر روی جنین کم است و مصرف آن در بارداری مجاز می باشد .

C مطالعات انجام شده بر روی حیوانات عوارض جنینی نشان داده است اما بر روی انسان مطالعه کافی انجام نشده لذا مصرف آن در بارداری در صورتی مجاز است که سود آن برای مادر بیش از زیان احتمالی آن برای جنین باشد .

D بر اساس مطالعات انجام شده نشانه هایی از احتمال خطر بر روی جنین وجود دارد. فقط در صورتی می توان از این گروه دارو در دوران بارداری استفاده نمود که جان بیمار در خطر باشد و یا در بیماری خطرناکی که داروی دیگری مؤثر نباشد .

X مطالعات انجام شده بر روی انسان و حیوان نشان دهنده ایجاد ناهنجاری در جنین می باشد و مصرف این گروه از داروها در دوران بارداری ممنوع می باشد .

NR طبقه بندی نشده است(Not rated)، این گروه بیشتر شامل داروهای خیلی جدید و بعضی از داروهای گیاهی، گیاهان دارویی و مکمل های دارویی می شود(این گروه از تقسیم بندی، جزء طبقه بندی FDA نیست).

اختصارات رایج در نسخه نویسی

اختصار

معنی فارسی

ac	قبل از غذا
ad	گوش راست
as	گوش چپ
au	هر گوش
bid	دوبار در روز
Cap	کپسول
cc	سانتیمتر مکعب
d	روز
dl	دسی لیتر
DW	محلول تزریق دکستروز
g	گرم
h. hr	ساعت
hs	هنگام خواب
I.A.	داخل شریانی
I.L.	داخل ضایعه
I.M.	داخل عضلانی
I.U.	واحد بین المللی
I.V.	داخل وریدی
Kg	کیلو گرم
L	لیتر
mm ³	میلی متر مکعب
mg	میل گرم
mI	میلی لیتر
ng	نانو گرم
NPO	ناشتا
NS	محلول سالین درمان
od	چشم راست
os	چشم چپ
Ou	هر چشم

Pc	همراه با غذا
PRN	در صورت نیاز
q	هر
q.d.	هر روز
q.h.	هر ساعت
qid	چهار بار در روز
q.o.d.	یک روز در میان
S.C.	زیر جلدی
S.L.	زیر زبانی
Stat	فقط یکبار
Supp.	شیاف
Tab	قرص
Tid	سه بار در روز
Top.	موضعی
Vag.	از راه واژن
WK	هفته

فهرست الفبایی اقلام دارویی برنامه پزشک خانواده در سطح ۱ (مراکز بهداشتی درمانی)

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۱	A.C.A	قرص	۱
۲	ACETAMINOPHEN(PARACETAMOL)	قرص ۳۲۵ و ۵۰۰ و قطره خوراکی و شیاف اطفال و بزرگسال و شربت	۱
۳	ACETAMINOPHEN CODEINE	قرص	۳
۴	ACETAZOLAMIDE	قرص ۲۵۰	۳
۵	ACICLOVIR	قرص ۲۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ کرم ۵ درصد و کرم ۱٪ چشمی	۴
۶	ADULT COLD	قرص	۵
۷	ALENDRONATE (AS SODIUM)	قرص ۷۰	۵
۸	ALLOPURINOL	قرص ۱۰۰	۶
۹	ALPHA	پماد موضعی	۸
۱۰	ALPRAZOLAM	قرص ۰/۵	۸
۱۱	ALUMINIUM MG	سوسپانسیون و قرص	۹
۱۲	ALUMINIUM MG S	سوسپانسیون و قرص	۱۰
۱۳	AMINOPHYLLINE	آمپول	۱۱
۱۴	AMITRIPTYLINE HCl	قرص ۱۰ و ۲۵	۱۲
۱۵	AMLODIPINE (AS BESYLATE)	قرص ۵	۱۴
۱۶	AMOXICILLIN	کپسول ۲۵۰ و ۵۰۰ و سوسپانسیون ۱۲۵ و ۲۵۰	۱۵
۱۷	AMPICILLIN	وبال تزریقی ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم و کپسول ۵۰۰	۱۵
۱۸	ANTI HEMORRHOID	پماد موضعی و شیاف	۱۷
۱۹	ANTI HISTAMINE DECONGESTANT	قرص	۱۷
۲۰	ARTIFICIAL TEARS (HYPROMELLOSE)	قطره	۱۸
۲۱	ASA (ACETYL SALICYLIC ACID)	قرص ۸۰ و ۱۰۰ و ۳۲۵	۱۹
۲۲	ATENOLOL	قرص ۵۰ و ۱۰۰	۲۱
۲۳	ATORVASTATINE	قرص ۱۰ و ۲۰ و ۴۰	۲۲
۲۴	ATROPINE SULFATE	آمپول	۲۲
۲۵	AZITHROMYCIN	کپسول ۲۵۰ و ۵۰۰ - سوسپانسیون ۱۰۰ و ۲۰۰	۲۴
۲۶	BACLOFEN	قرص ۱۰	۲۴
۲۷	BECLOMETHASONE DIPROPIONATE	اسپری دهانی و اسپری بینی	۲۵
۲۸	BELLADONNA PB	قرص	۲۶
۲۹	BETAHISTINE γ HCL	قرص ۸ میلی گرم	۲۷
۳۰	BETAMETHASONE	پماد چشمی و موضعی و آمپول و قطره و کرم و لوسیون	۲۸
۳۱	BETAMETHASONE LA	آمپول	۳۱
۳۲	BIPERIDEN	آمپول و قرص	۳۱
۳۳	BISACODYL	شیاف ۵ و ۱۰ و قرص	۳۲
۳۴	BISMUTH SUB CITRATE	قرص	۳۴

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۳۵	BROMHEXINE HCL	آمپول و شربت و قرص	۳۵
۳۶	BURN OINTMENT (FOR MINOR BURNS)	پماد موضعی	۳۶
۳۷	BUSPIRONE HCL	قرص ۵ میلی گرمی	۳۶
۳۸	CALAMINE	کرم و لوسیون	۳۷
۳۹	CALCIUM - D	قرص	۳۷
۴۰	CALCIUM (AS CARBONATE)	قرص	۳۷
۴۱	CALCIUM FORTE	قرص جوشان	۳۷
۴۲	CALCIUM GLUCONATE	آمپول	۳۸
۴۳	CALENDULA®	پماد موضعی	۳۹
۴۴	CAPTOPRIL	قرص ۲۵ و ۵۰	۴۰
۴۵	CARBAMAZEPINE	قرص ۲۰۰	۴۱
۴۶	CEFAZOLIN (AS SODIUM)	ویال ۵۰۰ و ۱۰۰۰	۴۳
۴۷	CEFIXIME	قرص ۲۰۰ و ۴۰۰ و سوسپانسیون ۵۰ و ۱۰۰	۴۴
۴۸	CEFTRIAXONE	ویال ۵۰۰	۴۵
۴۹	CEPHALEXIN	سوسپانسیون ۱۲۵ و ۲۵۰ و کپسول ۲۵۰ و ۵۰۰	۴۶
۵۰	CETIRIZINE HCL	قرص ۱۰	۴۷
۵۱	CHILDREN COLD	قرص و شربت	۴۷
۵۲	CHLOR DIAZEPOXIDE	قرص ۵ و ۱۰	۴۸
۵۳	CHLOR HEXIDINE GLUCONATE	دهانشویه	۴۹
۵۴	CHLOR PHENIRAMINE MALEATE	آمپول و قرص	۴۹
۵۵	CHLOR PROMAZINE HCL	قرص ۲۵ و ۱۰۰ و آمپول ۵۰	۵۱
۵۶	CHLORAM PHENICOL	قطره	۵۳
۵۷	CHLORO QUINE (AS PHOSPHATE)	قرص	۵۴
۵۸	CIMETIDINE	قرص و آمپول	۵۶
۵۹	CINNARIZINE	قرص ۲۵ میلی گرمی	۵۸
۶۰	CIPROFLOXACIN (AS HCL)	کپسول ۲۵۰ و ۵۰۰ و قطره	۵۸
۶۱	CITALOPRAM	قرص ۲۰ میلی گرمی	۶۰
۶۲	C-LAX®	قرص	۶۱
۶۳	CLEMASTINE (AS FUMARATE)	قرص و آمپول	۶۲
۶۴	CLIDINIUM-C	قرص	۶۳
۶۵	CLOBETASOL	پماد موضعی و کرم	۶۴
۶۶	CLOBUTINOL	قرص و قطره خوراکی	۶۵
۶۷	CLOMIPRAMINE HCl	قرص ۱۰ و ۲۵	۶۶
۶۸	CLONAZEPAM	قرص ۱ و ۲	۶۷
۶۹	CLOTRIMAZOLE	کرم موضعی - کرم و قرص واژینال - محلول	۶۸
۷۰	CLOXACILLIN (AS SODIUM)	کپسول ۵۰۰ میلی گرمی	۶۹

صفحه	اشکال دارویی	نام دارو	ردیف
۷۰	سوسپانسیون ۱۵۶ و ۳۱۲ و قرص ۳۷۵ و ۶۲۵	CO-AMOXICLAV	۷۱
۷۱	قرص	CONTRACEPTIVE LD	۷۲
۷۲	قرص	CONTRACEPTIVE TRIPHASIC	۷۳
۷۴	قرص بزرگسال و سوسپانسیون	CO-TRIMOXAZOLE	۷۴
۷۵	اسپری بینی	CROMOLYN SODIUM	۷۵
۷۶	کرم	CROTAMITON	۷۶
۷۷	قرص	CYPROHEPTADINE HCL	۷۷
۷۸	قرص	CYPROTERONE COMPOUND	۷۸
۷۹	قرص	DAPSONE	۷۹
۸۰	آمپول	DEXA METHASONE	۸۰
۸۱	کرم	DEXPANTENOL	۸۱
۸۱	شربت	DEXTROMETHORPHAN - P	۸۲
۸۲	قرص و شربت	DEXTROMETHORPHAN HBR	۸۳
۸۳	انفوزیون ۲۰ و ۵۰ درصد	DEXTROSE	۸۴
۸۴	آمپول و قرص ۲ و ۵	DIAZEPAM	۸۵
۸۶	زل و شیاف ۵۰ و ۱۰۰ و قرص ۲۵ و ۵۰ و ۱۰۰	DICLOFENAC SODIUM	۸۶
۸۷	قرص و آمپول و الکزیر	DICYCLOMINE HCL	۸۷
۸۸	قرص	DIGESTIVE	۸۸
۸۹	قرص	DIGOXIN	۸۹
۹۱	قرص	DILTIAZEM HCL	۹۰
۹۲	قرص	DIMENHYDRINATE	۹۱
۹۳	قرص و قطره خوراکی و لوسیون	DIMETHICONE	۹۲
۹۴	الکزیر	DIPHEN HYDRAMIN HCL	۹۳
۹۵	شربت	DIPHEN HYDRAMINE COMPOUND	۹۴
۹۵	قرص	DIPHENOXILATE	۹۵
۹۶	قرص ۲۵ و ۷۵	DIPYRIDAMOLE	۹۶
۹۷	آمپول	DOPAMINE HCL	۹۷
۹۸	کپسول	DOXYCYCLINE	۹۸
۹۹	قرص ۵ و ۲۰	ENALAPRIL MALEATE	۹۹
۱۰۰	آمپول ۰/۱ و ۰/۵	EPINEPHRINE	۱۰۰
۱۰۱	قرص	ERGOTAMINE - C	۱۰۱
۱۰۲	پماد چشمی و سوسپانسیون و قرص ۲۰۰ و ۴۰۰	ERYTHROMYCIN	۱۰۲
۱۰۴	قرص	ETHAMBUTOL HCL	۱۰۳
۱۰۵	شربت	EXPECTORANT	۱۰۴
۱۰۶	قرص ۲۰ و ۴۰	FAMOTIDINE	۱۰۵
۱۰۷	قرص و قطره خوراکی	FERROUS SULFATE	۱۰۶

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۱۰۷	FIJAN	شربت	۱۰۸
۱۰۸	FLUCONAZOLE	کپسول ۵۰ و ۱۰۰ و ۱۵۰	۱۰۹
۱۰۹	FLUOXETINE (AS HCL)	کپسول ۱۰ و ۲۰	۱۱۰
۱۱۰	FLUPHENAZINE DECANOATE	آمپول	۱۱۱
۱۱۱	FLUVOXAMINE MALEATE	قرص	۱۱۲
۱۱۲	FOLIC ACID	قرص ۱ و ۵	۱۱۳
۱۱۳	FURAZOLIDONE	قرص و سوسپانسیون	۱۱۴
۱۱۴	FUROSEMIDE	قرص ۴۰ و آمپول	۱۱۵
۱۱۵	GABAPENTIN	کپسول ۱۰۰ و ۳۰۰	۱۱۷
۱۱۶	GEMFIBROZIL	کپسول	۱۱۸
۱۱۷	GENTAMICIN (AS SULFATE)	پماد چشمی و قطره چشمی و آمپول ۲۰ و ۴۰ و ۸۰	۱۱۹
۱۱۸	GLIBENCLAMIE	قرص	۱۲۱
۱۱۹	GLYCERIN PHENIQE	قطره گوشی	۱۲۲
۱۲۰	GRISEOFULVIN	قرص	۱۲۲
۱۲۱	GUAIFENESIN	شربت	۱۲۴
۱۲۲	HALOPERIDOL	قرص ۵/۵ و ۵ و آمپول	۱۲۵
۱۲۳	HEMATINIC	کپسول	۱۲۶
۱۲۴	HEPARIN SODIUM	آمپول	۱۲۶
۱۲۵	HYDRALAZINE HCL	آمپول	۱۲۸
۱۲۶	HIDROCHLOROTHIAZIDE	قرص	۱۲۹
۱۲۷	HYDRO CORTISONE	پماد موضعی و پماد چشمی و کرم و آمپول	۱۳۰
۱۲۸	HYDROXYZINE HCL	قرص ۱۰ و ۲۵ و شربت	۱۳۲
۱۲۹	HYOSCINE .N. BUTYL BROMIDE	آمپول و قرص	۱۳۳
۱۳۰	IBUPROFEN	سوسپانسیون و قرص ۲۰۰ و ۴۰۰	۱۳۳
۱۳۱	IMIPRAMINE HCL	قرص ۱۰ و ۲۵	۱۳۵
۱۳۲	INDOMETHACIN	شیاف ۵۰ و ۱۰۰ و قرص ۷۵ و کپسول ۲۵	۱۳۶
۱۳۳	INSULIN (HUMAN)	ویال رگولار و ان پی اچ	۱۳۷
۱۳۴	IPRATROPIUM BROMIDE	اسپری	۱۳۸
۱۳۵	ISONIAZID	قرص ۱۰۰ و ۳۰۰	۱۳۹
۱۳۶	ISOSORBIDE DINITRATE	قرص ۱۰ و ۴۰	۱۴۰
۱۳۷	KETOCONAZOLE	پماد و قرص	۱۴۱
۱۳۸	KETOTIFEN (AS FUMARATE)	قرص و شربت	۱۴۲
۱۳۹	LACTULOSE	شربت	۱۴۳
۱۴۰	LEVAMISOLE (AS HCL)	قرص ۵۰ و شربت ۴۰	۱۴۴
۱۴۱	LEVODOPA - C	قرص	۱۴۵
۱۴۲	LEVONORGESTROL	قرص	۱۴۶

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۱۴۳	LEVOTHYROXINE SODIUM	قرص ۰/۱	۱۴۷
۱۴۴	LIDOCAINE	ژل و آمپول	۱۴۸
۱۴۵	LIDOCAINE - H	پماد موضعی	۱۵۰
۱۴۶	LINDANE	شامپو و لوسیون	۱۵۰
۱۴۷	LITHIUM CARBONATE	قرص	۱۵۲
۱۴۸	LOPERAMIDE HCL	قرص	۱۵۳
۱۴۹	LORATADINE	قرص	۱۵۴
۱۵۰	LORAZEPAM	قرص ۱ و ۲	۱۵۴
۱۵۱	LOSARTAN POTASSIUM	قرص ۲۵ و ۵۰	۱۵۵
۱۵۲	LOVASTATIN	قرص	۱۵۶
۱۵۳	LYNESTRENOL	قرص	۱۵۷
۱۵۴	MAGNESIUM HYDROXIDE	سوسپانسیون	۱۵۸
۱۵۵	MAGNESIUM SULFATE	آمپول ۱۰ و ۲۰ و ۵۰ درصد	۱۵۹
۱۵۶	MEBENDAZOLE	قرص	۱۶۰
۱۵۷	MEDROXY PROGESTERONE ACETATE	آمپول و قرص	۱۶۱
۱۵۸	MEDROXY PROGESTERONE ACETATE+ESTRADIOL	آمپول	۱۶۲
۱۵۹	MEFENAMIC ACID	کپسول	۱۶۳
۱۶۰	MENTHOL SALICYLATE	پماد موضعی	۱۶۴
۱۶۱	METFORMIN HCL	قرص ۵۰۰	۱۶۵
۱۶۲	METHIMAZOLE	قرص	۱۶۶
۱۶۳	METHOCARBAMOLE	آمپول و قرص	۱۶۷
۱۶۴	METHYL DOPA	قرص	۱۶۹
۱۶۵	METHYL ERGONOVINE MALEATE	قرص و آمپول	۱۷۰
۱۶۶	METHYL PREDNISOLONE ACETATE	آمپول	۱۷۱
۱۶۷	METOCLOPRAMIDE	آمپول و قرص و قطره خوراکی	۱۷۲
۱۶۸	METOPROLOL TARTRATE	قرص	۱۷۴
۱۶۹	METRONIDAZOLE	سوسپانسیون و قرص و قرص واژینال	۱۷۵
۱۷۰	MIDAZOLAM	آمپول	۱۷۷
۱۷۱	MULTI VITAMIN	قطره خوراکی	۱۷۸
۱۷۲	MULTIVITAMIN MINERAL	کپسول	۱۷۹
۱۷۳	MUPIROCIN	پماد موضعی	۱۷۹
۱۷۴	NALIDIXIC ACID	سوسپانسیون و قرص	۱۸۰
۱۷۵	NALOXONE	آمپول	۱۸۱
۱۷۶	NAPHAZOLINE ANTAZOLINE	قطره چشمی	۱۸۲
۱۷۷	NAPHAZOLINE HCL OR NITRATE	قطره بینی و قطره چشمی	۱۸۳

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۱۷۸	NAPROXEN	قرص ۲۵۰ و ۵۰۰	۱۸۴
۱۷۹	NICLOSAMIDE	قرص	۱۸۵
۱۸۰	NICOTINIC ACID	قرص	۱۸۶
۱۸۱	NIFEDIPINE	کپسول	۱۸۶
۱۸۲	NITROFURANTOIN	قرص	۱۸۷
۱۸۳	NITROFURAZONE	کرم	۱۸۸
۱۸۴	NITROGLYCERIN	قرص ۲/۶ و ۶/۴ و کپسول زیر زبانی	۱۸۹
۱۸۵	NOR TRIPTYLINE (AS HCL)	قرص ۱۰ و ۲۵	۱۹۰
۱۸۶	NYSTATIN	قرص واژینال و قطره خوراکی	۱۹۲
۱۸۷	O.R.S.	ساشه	۱۹۳
۱۸۸	OFLOXACIN	قرص ۲۰۰	۱۹۴
۱۸۹	OLANZAPINE	قرص ۵	۱۹۵
۱۹۰	OMEPRAZOLE	کپسول	۱۹۵
۱۹۱	OXAZEPAM	قرص	۱۹۶
۱۹۲	OXYTOCIN	آمپول	۱۹۷
۱۹۳	PENICILLIN G BENZATHINE (PENICILLIN LA)	ویال ۱۲۰۰۰۰۰	۱۹۹
۱۹۴	PENICILLIN G PROCAINE	ویال ۸۰۰۰۰۰	۱۹۹
۱۹۵	PENICILLIN V POTASSIUM	شربت ۲۵۰ و قرص ۵۰۰	۲۰۰
۱۹۶	PENICILLINE ۶-۳-۳	ویال	۲۰۰
۱۹۷	PERMETHRIN	شامپو	۲۰۲
۱۹۸	PERPHENAZINE	قرص ۲ و ۴ و ۸	۲۰۳
۱۹۹	PHENAZOPYRIDINE	قرص	۲۰۴
۲۰۰	PHENO BARBITAL	قرص ۱۵ و ۶۰ و ۱۰۰	۲۰۴
۲۰۱	PHENYL EPHRINE HCL	قطره بینی ۰/۲۵ و ۰/۵ و قطره چشمی	۲۰۶
۲۰۲	PHENYTOIN COMPOUND	قرص	۲۰۷
۲۰۳	PHENYTOIN SODIUM	آمپول و کپسول	۲۰۷
۲۰۴	PIPERAZINE HEXAHYDRATE (AS CITRATE)	شربت	۲۰۹
۲۰۵	PIROXICAM	آمپول و ژل و کپسول	۲۱۰
۲۰۶	POLYMYXIN - NH	قطره گوشی	۲۱۲
۲۰۷	POTASSIUM CHLORIDE	تزریقی ۱۵ درصد	۲۱۲
۲۰۸	POVIDONE IODINE	کرم واژینال	۲۱۳
۲۰۹	PRAZOSIN (AS HCL)	قرص	۲۱۵
۲۱۰	PREDNISOLONE	قرص ۵	۲۱۶
۲۱۱	PRIMAQUINE (AS PHOSPHATE)	قرص	۲۱۷
۲۱۲	PROGESTERONE	آمپول	۲۱۸

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۲۱۳	PROMETHAZINE HCL	آمپول و شربت	۲۱۹
۲۱۴	PROPRANOLOL HCL	قرص ۱۰ و ۴۰	۲۲۱
۲۱۵	PSEUDO EPHEDRINE HCL	شربت	۲۲۲
۲۱۶	PSYLLIUM	ساشه	۲۲۳
۲۱۷	PYRAZINAMIDE	قرص	۲۲۴
۲۱۸	PYRIMETHAMINE	قرص	۲۲۵
۲۱۹	PYRVINIUM (AS PAMOATE)	سوسپانسیون	۲۲۷
۲۲۰	RANITIDINE	آمپول و شربت و قرص	۲۲۸
۲۲۱	RIFAMPIN (RIFAMPICIN)	قطره خوراکی و کپسول ۱۵۰ و ۳۰۰	۲۲۹
۲۲۲	RINGERS	انفوزیون ۵۰۰ و ۱۰۰۰ سی سی	۲۳۰
۲۲۳	RINGER LACTATE	انفوزیون ۵۰۰ و ۱۰۰۰ سی سی	۲۳۱
۲۲۴	RISPERIDONE	قرص ۱ و ۲	۲۳۱
۲۲۵	SALBUTAMOL	اسپری و شربت	۲۳۲
۲۲۶	SILVER SULFADIAZINE	پماد موضعی	۲۳۴
۲۲۷	SODIUM CHLORIDE	انفوزیون ۵۰۰ و ۱۰۰۰ سی سی و قطره بینی و محلول شستشو ۵۰۰ و ۱۰۰۰ سی سی	۲۳۵
۲۲۸	SODIUM BICARBONATE	انفوزیون	۲۳۶
۲۲۹	SORBITOL	ساشه	۲۳۷
۲۳۰	SPECTINOMYCIN (AS ۲HCL)	ویال	۲۳۸
۲۳۱	SPIRONOLACTONE	قرص ۲۵ و ۱۰۰	۲۳۸
۲۳۲	STREPTOMYCIN (AS SULFATE)	ویال	۲۴۰
۲۳۳	SUCRALFATE	قرص	۲۴۱
۲۳۴	SULFACETAMIDE SODIUM	قطره چشمی ۱۰ و ۲۰ درصد	۲۴۲
۲۳۵	SULFASALAZINE	قرص	۲۴۳
۲۳۶	TESTOSTERONE ENANTATE	آمپول	۲۴۴
۲۳۷	TETANUS IMMUNE GLOBULIN	تزریقی	۲۴۵
۲۳۸	TETRACAIN HCL	قطره چشمی	۲۴۶
۲۳۹	TETRACYCLINE HCL	پماد ۱ و درصد و کپسول	۲۴۷
۲۴۰	THEOPHILLINE-SR	قرص	۲۴۹
۲۴۱	THEOPHILLINE-G	شربت	۲۵۰
۲۴۲	THIORIDAZINE HCL	قرص ۱۰ و ۲۵	۲۵۰
۲۴۳	TIMOLOL	قطره چشمی	۲۵۱
۲۴۴	TRETINOIN	کرم	۲۵۲
۲۴۵	TRIAMCINOLONE ACETONIDE	پماد موضعی و آمپول	۲۵۳
۲۴۶	TRIAMCINOLONE N.N	پماد موضعی	۲۵۵
۲۴۷	TRIAMTERENE - H	قرص	۲۵۵

ردیف	نام دارو	اشکال دارویی	صفحه
۲۴۸	TRIFLUO PERAZINE (AS ۲HCL)	قرص ۱ و ۲ و آمپول	۲۵۶
۲۴۹	TRIHENYDYL HCL	قرص	۲۵۸
۲۵۰	TRIMIPRAMINE (AS MALEATE)	قرص ۲۵ و ۱۰۰	۲۵۹
۲۵۱	TRIPLE SULFA	کرم واژینال	۲۶۰
۲۵۲	VALPROATE SODIUM	قرص	۲۶۱
۲۵۳	VALSARTAN	قرص	۲۶۲
۲۵۴	VERAPAMIL HCL	قرص	۲۶۳
۲۵۵	VITAMIN A	پرل	۲۶۴
۲۵۶	VITAMIN A+D	پماد موضعی و قطره خوراکی	۲۶۵
۲۵۷	VITAMIN B _۱ (THIAMINE HCL)	قرص ۳۰۰	۲۶۶
۲۵۸	VITAMIN B _۶ (PYRIDOXINE HCL)	آمپول ۱۰۰ و قرص ۳۰۰ و قرص ۴۰	۲۶۶
۲۵۹	VITAMIN D _۳	آمپول و کپسول	۲۶۸
۲۶۰	VITAMIN K (PHYTONADIONE)	آمپول ۱ و ۱۰	۲۶۹
۲۶۱	ZINC OXIDE	پماد موضعی	۲۷۱
۲۶۲	ZINC SULFATE	کپسول	۲۷۱
۲۶۳	ضمیمه (آشنایی با اشکال دارویی و روش های صحیح استفاده از داروها)		۲۷۲
۲۶۴	منابع		۲۸۸

اشکال دارویی Tab: Acetaminophen ۱۶۲.۵mg + A.S.A ۳۲۰mg + Caffeine ۳۲.۵mg

موارد و مقدار مصرف :

تسکین درد و تخفیف تب

بزرگسالان: هر ۳ تا ۴ ساعت یک قرص قابل استفاده است بیشترین مقدار مصرف روزانه ۸ قرص و حداکثر تا ۱۰ روز می توان مصرف کرد .

کودکان: از سن ۲ تا ۱۲ سال از ۱/۳ قرص تا یک قرص هر ۴ تا ۶ ساعت قابل استفاده است حداکثر ۵ نوبت در روز در اطفال توصیه شده است و دوره مصرف این قرص در اطفال نباید بیش از ۵ روز شود .

موارد منع مصرف و احتیاط :

به تک نگارهای استامینوفن و آسپرین مراجعه شود .

Acetaminophen

استامینوفن

Oral Sol: ۱۲۰mg/ml

Ped. Drops: ۱۰۰mg/ml

Ped. Suppository: ۱۲۰mg

Adult Suppository: ۳۲۰mg

Tab: ۳۲۰mg

اشکال دارویی

موارد و مقدار مصرف :

تخفیف و کاهش درد

بزرگسالان: ۳۲۵-۶۵۰mg هر ۴ تا ۶ ساعت و یا ۱g به مقدار ۳ تا ۴ مرتبه در روز به صورت خوراکی تجویز می شود . دوز روزانه نباید از ۴g بیشتر شود .

شیاف ۳۲۵ mg استامینوفن هر ۴ تا ۶ ساعت (حداکثر ۴g روزانه) استفاده می شود .

کودکان: دوز خوراکی استامینوفن ممکن است ۴ تا ۵ مرتبه در روز تکرار شود ولی نباید از ۵ بار در ۲۴ ساعت بیشتر شود .

دوز استامینوفن برای کودکان			
سن	دوز (mg)	سن (سال)	دوز (mg)
ماه ۰-۳	۴۰	۴-۵	۲۴۰
ماه ۴-۱۱	۸۰	۶-۸	۳۲۵
سال ۱-۲	۱۲۰	۹-۱۰	۴۰۰
سال ۲-۳	۱۶۰	۱۱	۴۸۰

۱ یا ۲ شیاف ۱۲۵ mg استامینوفن برای کودکان ۱ تا ۵ سال حداکثر ۴ مرتبه در روز تجویز می شود .
مقدار مصرف شربت استامینوفن با توجه به اینکه هر میلی لیتر آن حاوی ۲۴ mg استامینوفن است، برای نوزادان ۰/۵ ml، شیرخواران ۵-۲ ml و اطفال بزرگتر از ۲ سال، ۲۰-۶ ml هر ۴ تا ۶ ساعت می باشد . به طور کلی میزان مصرف شربت استامینوفن ۰/۴ ml/kg است .

هر میلی لیتر قطره استامینوفن حاوی ۱۰۰mg دارو است (هر میلی لیتر را معادل ۱۵ قطره در نظر می گیریم) در نتیجه میزان مصرف این دارو در نوزادان ۶ قطره، شیرخواران ۱۵ قطره و اطفال ۷۰-۲۰ قطره هر ۴ تا ۶ ساعت می باشد .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت بروز واکنشهای حساسیتی، مصرف دارو قطع شود .
به دنبال مصرف زیاد و طولانی مدت استامینوفن، عوارض سمی کبدی مشاهده می شود و لذا پیگیری وضعیت بیمار در این موارد لازم است .
برای بیمارانی که سابقه اعتیاد طولانی به الکل دارند با احتیاط تجویز شود .

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد . در صورت استفاده به مقدار کم و مدت کوتاه بی خطر است . این دارو با غلظت پایین در شیر مادر ترشح می شود ولی تاکنون عارضه ای برای نوزاد گزارش نشده است .

☞ تداخلات مهم :

مصرف همزمان و طولانی مدت این داروها با استامینوفن تاثیر درمانی آنرا کاهش و عوارض سمی کبدی را افزایش می دهد : باربیتوراتها، کاربامازپین، هیدانتوئین ها، ریفامپین، ایزونیاژید، سولفین پیرازون و الکل اتیلیک .
مصرف استامینوفن ممکن است در تستهای خانگی تعیین قند خون به اشتباه قند خون را پایین نشان دهد .

☒ عوارض جانبی :

استامینوفن دارای عارضه جانبی شایعی نیست ولی سمیت کبدی مهمترین عارضه آن است که با مصرف مقادیر زیاد دارو مشاهده می شود .

☞ توصیه ها :

درد شدید و عود کننده و همچنین تب بالا و طولانی نشان دهنده بیماری جدی است، اگر درد بیش از ۵ روز و یا تب بیشتر از ۳ روز باقی بماند با پزشک مشورت کنید .
از فرم شیاف هنگامی استفاده کنید که کودک و یا بزرگسال توانایی مصرف خوراکی دارو را ندارد .
برای مصرف در کودکان زیر ۲ سال حتماً با پزشک مشورت کنید .
این دارو فقط برای مصارف کوتاه مدت تجویز می شود و استفاده از آن به مدت طولانی ممکن است به کبد آسیب برساند .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای زیر ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود .

Acetaminophen Codeine

استامینوفن کدئین

Tab: Acetaminophen ۳۰۰ mg + Codeine phosphate ۲۰ mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

کنترل دردهای متوسط تا شدید

میزان مصرف این دارو بر اساس دوز استامینوفن است .

⚠ تداخلات مهم :

مصرف استامینوفن کدئین باعث مثبت شدن تست ادرار می شود .
سایر اطلاعات مطابق تک نگار استامینوفن است .

Acetazolamide

استازولامید

Tab: ۲۵۰ mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان قبل از عمل گلوکوم حاد زاویه بسته و نیز کاهش فشار داخل چشمی در گلوکومهای ثانویه

بزرگسالان: ۲۵۰ mg ، ۲ تا ۶ بار در روز مصرف می شود . در انواع خیلی شدید گلوکوم می توان ابتدا ۵۰۰ mg
وسپس ۲۵۰-۱۲۵ mg هر ۴ ساعت از طریق خوراکی تجویز نمود .

کودکان: ۳۰-۸ mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت در دوزهای منقسم مصرف می شود .

داروی کمکی جهت پایین آوردن فشار داخل چشمی در گلوکوم مزمن زاویه باز

بزرگسالان: ۲۵۰ mg تا ۱ g روزانه در دوزهای منقسم یک تا چهار بار روزانه .

کودکان: همان دوز گلوکوم با زاویه بسته قابل مصرف است .

ادم ناشی از نارسایی احتقانی قلب یا ناشی از داروها

بزرگسالان: ۳۷۵-۲۵۰ mg روزانه یا یک روز در میان بصورت خوراکی .

توجه: دارو باید به صورت متناوب مصرف شود تا اثر آن کاهش پیدا نکند .

کودکان: ۵ mg/kg روزانه یا روز در میان بصورت خوراکی .

پیشگیری و درمان بیماری حاد ارتفاع

دوز معمول ۵۰۰-۱۰۰۰ mg روزانه بصورت خوراکی است . در صورت امکان بهتر است دارو ۲۴ تا ۴۸ ساعت قبل از
صعود مصرف شود .

داروی کمکی در درمان صرع مقاوم به درمان از نوع پتی مال، گراندمال و فوکال

بزرگسالان و کودکان: ۳۰-۸ mg/kg روزانه در دوزهای منقسم. دوز حداکثر ۱۰۰۰-۳۷۵ mg روزانه است . هنگامیکه

به صورت همزمان با سایر داروهای ضد صرع تجویز می شود، دوز شروع کننده ۲۵۰ mg یکبار در روز است .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در بیماران با گلوکوم زاویه بسته غیر احتقانی، هیپوناترمی یا هیپوکالمی، اختلال عملکرد کلیه و کبد و همچنین اسیدوز هیپرکلرمیک منع مصرف دارد .
در مبتلایان به نارسایی غده فوق کلیه نباید تجویز شود .
در موارد حساسیت به دارو منع مصرف دارد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و در دوران شیردهی نباید تجویز شود .

⚠️ تداخلات مهم :

داروهای زیر امکان تداخل با استازولامید دارند : سیکلوسپورین، پریمیدون، سالیسیلاتها، آفتامین، آنتی کولینرژیک ها، ضد افسردگی های سه حلقه ای و متنامین .

⊗ عوارض جانبی :

مهمترین: آنمی آپلاستیک، لوکوپنی .

سایر عوارض: خواب آلودگی، پاراستزی، گیجی، نزدیک بینی موقت، تهوع، استفراغ، بی اشتها، کریستالوری، هماچوری، بثورات جلدی، هیپوکالمی .

📌 توصیه ها :

دارو صبح ها مصرف گردد تا از شب ادراری پیشگیری شود .
بهتر است از مصرف داروهای حاوی سدیم جلوگیری و در عوض غذاهای حاوی پتاسیم مصرف شود .
اثر مدری استازولامید در حالت اسیدوز کاهش می یابد .
علائم اختلال الکترولیتی ناشی از مصرف دیورتیکها عبارتند از:
تهوع، استفراغ، خشکی دهان، ضعف، تشنگی، خواب آلودگی، گیجی، تشنج، درد عضلات، افت فشار خون و تند شدن ضربان قلب .
در صورت بروز هر یک از عوارض فوق با پزشک تماس بگیرید .

Aciclovir

آسیکلوویر

Topical Cream: ۵٪

Oph. Oint: ۳٪

Scored Tablet: ۴۰۰mg

Tablet: ۲۰۰mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان تبخال اولیه تناسلی ناشی از هرپس سیمپلکس ویروس، درمان عفونتهای اولیه وعودکننده غیرمخاطره آمیز و تبخال ساده جلدی- مخاطی در بیماران که دچار ضعف ایمنی هستند
بزرگسالان و کودکان: مقدار کافی از کرم را به طوریکه روی ناحیه ضایعه دیده را بپوشاند هر سه ساعت یکبار، شش بار در روز و به مدت هفت روز استفاده شود .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط به دارو منع مصرف دارد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

با توجه به اینکه مقدار مصرف روزانه این دارو کم است، ترشح مقادیر قابل توجه این دارو در شیر پس از مصرف موضعی بعید به نظر می رسد .

⊗ عوارض جانبی :

کراتیت سطحی، سوزش یا گزش، خارش و بثورات جلدی .

📌 توصیه ها :

دوره درمان را کامل کنید .

در صورت عدم بهبودی پس از یک هفته مصرف به پزشک مراجعه کنید .

از منجمد کردن پماد جلوگیری شود .

در صورت بروز علائم حساسیت از ادامه مصرف دارو خودداری کنید .

Adult Cold

سرما خوردگی بزرگسالان

اشکال

Tab: Acetaminophen ۳۲۵mg + Phenylephrine ۵mg + Chlorpheniramine

دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

سرما خوردگی

خواص ضد تب، ضد احتقانی و ضد دردی این دارو برای تخفیف علائم سرماخوردگی و آنفولانزا و یا عوارض حساسیتی قسمت فوقانی دستگاه تنفسی مانند احتقان بینی، عطسه، آبریزش بینی، تب و سردرد مفید است .
بزرگسالان: دوز مصرفی ۱ تا ۲ قرص هر ۴ تا ۶ ساعت پیشنهاد می شود ولی مقدار کل مصرف دارو نباید از ۱۲ قرص در شبانه روز بیشتر شود .

کودکان: بهتر است از قرص سرماخوردگی اطفال استفاده شود .

⚠️ توجه: آنتی هیستامین موجود در این دارو ممکن است باعث غلیظ شدن ترشحات گردد به همین دلیل در سینوزیت حاد چرکی نباید استفاده شود .

جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگارهای استامینوفن و کلرفنیرامین مراجعه کنید .

Alendronate

آلندرونیت

Tab: ۱۰mg , ۳۰mg , ۷۰mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

این دارو در پیشگیری و درمان پوکی استخوان، درمان بیماری پازنه استخوان، درمان متاستازهای استخوان و درمان افزایش بدخیم کلسیم خون استفاده می شود.

در درمان پوکی استخوان زنان بعد از یائسگی، این دارو از راه خوراکی به میزان ۷۰mg یک بار در هفته یا ۱۰mg یک بار در روز استفاده می شود. آلدروونات برای پیشگیری از پوکی استخوان در زنان بعد از یائسگی، ۳۵mg یک بار در هفته یا ۵mg یک بار در روز استفاده می شود. آلدروونات در پوکی استخوان مردان، به میزان ۱۰mg یک بار در روز از راه خوراکی استفاده می شود. در درمان پوکی استخوان ناشی از گلوکوکورتیکوئیدها، ۵mg یک بار در روز از راه خوراکی استفاده می شود. در درمان بیماری پاژه، ۴۰mg از دارو یک بار در روز از راه خوراکی به مدت ۶ ماه تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در صورت وجود کاهش کلسیم خون نباید مصرف شود.

☞ تداخلات مهم :

جذب آلدروونات توسط غذا، نوشیدنی ها، مکمل های کلسیم، آنتی اسیدها، مکمل های معدنی و بعضی از مسهل های اسموتیک کاهش می یابد. مصرف همزمان داروهای ضدالتهاب غیر استروئیدی با این دارو باعث افزایش شیوع عوارض گوارشی و کلیوی می شود. اثرات کاهنده کلسیم این دارو در تجویز همزمان با آمینو گلکوزیدها افزایش می یابد.

☒ عوارض جانبی :

سر درد، درد شکمی، سوء هاضمه، یبوست، اسهال، نفخ، زخم مری و درد عضلانی-اسکلتی از عوارض جانبی دارو می باشند.

📌 توصیه ها :

مصرف این دارو در بیمارانی که کلیرانس کراتینین آن ها کمتر از ۳۵ml/min باشد، توصیه نمی شود. مصرف این دارو در بیماران مبتلا به اختلالات بخش فوقانی دستگاه گوارش توصیه نمی گردد. در صورت وجود هیپوکلسمی، میزان کلسیم خون قبل از شروع درمان با آلدروونات باید تصحیح گردد. آلدروونات باید ۳۰ دقیقه قبل از مصرف اولین غذا یا نوشیدنی در هر روز استفاده گردد. از مصرف غذاهای حاوی کلسیم بالا، ویتامین ها همراه با مکمل های معدنی و آنتی اسیدهای حاوی مقادیر فراوان فلزات، طی ۲ ساعت از تجویز آلدروونات باید خودداری گردد. دارو باید با یک لیوان آب مصرف شده و بیمار تا نیم ساعت پس از مصرف دارو، در حالت خوابیده قرار نگیرد. اگز میزان کلسیم و ویتامین D رژیم غذایی در حد کافی نمی باشد، کلسیم مکمل (۱۵۰۰mg) و ویتامین D (۴۰۰U/day) باید برای بیمار تجویز گردد.

Allopurinol

آلوپورینول

Tab: ۱۰۰mg , ۳۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و کنترل حملات نقرس و هیپراوریسمی ناشی از شیمی درمانی
بزرگسالان و کودکان بالای ۱۰ سال: دوز متوسط برای نقرس خفیف ۳۰۰-۲۰۰mg و برای نقرس نسبتاً شدید ۶۰۰mg -
۴۰۰ در روز و حداقل دوز موثر روزانه ۲۰۰-۱۰۰mg حداکثر دوز روزانه ۸۰۰mg است .

کودکان ۶ تا ۱۰ سال: دوز روزانه ۱۵۰ mg برای کودکان زیر ۶ سال و ۳۰۰ mg برای کودکان ۶ تا ۱۰ سال است . پاسخ پس از ۴۸ ساعت درمان ارزیابی شده و در صورت نیاز دوز دارو تنظیم می گردد .

سنگ های ادراری اسید اوریک و کلسمی

بزرگسالان و کودکان: دوز دارو مشابه درمان نقرس است .

مصارف جانبی

کاهش میزان بروز مرگ و میر و آریتمی های پس از عمل بای پس عروق کرونر، کاهش میزان عود زخمهای دئودنوم وابسته به هلیکوباکتریلوری، تسکین درد ناشی از پانکراتیت حاد، داروی جایگزین در درمان صرع مقاوم به درمان .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

آلپورینول نباید در درمان حمله شدید نقرس استفاده شود . در صورت بروز هر حساسیت پوستی و یا علائم ازدیاد حساسیت به دارو، درمان باید متوقف شود . در بیماران مبتلا به نقص عمل کبد یا کلیه باید با احتیاط تجویز شود و دوز آن باید تعدیل گردد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . در طی دوران شیردهی باید با احتیاط و فقط در صورت نیاز استفاده شود .

🚫 تداخلات مهم :

متابولیسیم آزاتیوپرین و مرکاپتوپورین توسط آلپورینول متوقف می شود از این رو دوز آنها به $\frac{1}{4}$ تا $\frac{1}{3}$ کاهش پیدا می کند .

مصرف همزمان آلپورینول با مدرهای تیازیدی باعث افزایش واکنشهای حساسیتی و سایر عوارض آلپورینول می شود .

آلپورینول سمیت برخی مواد و داروها را افزایش می دهد شامل بعضی آنتی باکتریال ها، ضدانعقادها، آنتی نئوپلاستیکها، کاپتوپریل، سیکلوسپورین، تئوفیلین .

شماری از داروها غلظت اسید اوریک را افزایش می دهند و ممکن است نیاز باشد که دوز آلپورینول در مصرف همزمان تنظیم شود، آسپرین و سالیسیلاتها دارای چنین خاصیتی هستند و درهیپراوریسمی و نقرس باید از مصرف آنها خودداری شود .

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: بثورات جلدی معمولاً ماکولوپاپولار.

مهم ترین: نارسایی کلیوی، ترومبوسیتوپنی، هپاتیت، ضایعات اکسفولیاتیو.

👉 توصیه ها :

دارو را همراه غذا میل کنید .

در تمام افرادی که آلپورینول دریافت می کنند توصیه می شود روزانه ۱۰ تا ۱۲ لیوان آب بنوشند تا میزان دفع ادرار کمتر از ۲ لیتر در روز نباشد و ادرار خنثی یا کمی قلیایی باشد .

قبل و طی دوره درمان نتیجه تست اسیداوریک و میزان سفتی و درد مفاصل کنترل شود، ممکن است تا ظهور بهترین تاثیر دارو ۲ تا ۶ هفته طول بکشد .

در صورت بروز نارسایی کلیوی لازم است دوز آلپورینول کاهش پیدا کند .

در نارسایی کلیوی شدید (کلیرانس کراتینین کمتر از ۳ ml/min) فواصل زمانی بین دوزهای مصرفی باید افزایش یابد .

در صورتیکه بیماران دریافت کننده آلپورینول دچار بی اشتها، کاهش وزن و یا خارش شوند لازم است عملکرد کبدی آنها کنترل گردد .

آلپورینول دارویی بی عارضه و بدون خطر نیست لذا از تجویز آن در موارد هیپراوریسمی بدون علائم بالینی خودداری کنید .

مصرف این دارو ممکن است باعث خواب آلودگی گردد لذا هنگام رانندگی و فعالیتهای مخاطره آمیز احتیاط شود . بیماران که برای درمان سنگهای اگزالات کلسیمی آلپورینول دریافت می کنند توصیه می شود مصرف گوشت، سدیم، غذاهای غنی از اگزالات (چای، شکلات، اسفناج، گردو، فندق، انجیر، فلفل تند، چغندر) و کلسیم را محدود نمایند .

طی دوره درمان آلپورینول از مصرف مشروبات الکلی خودداری شود . اسیدی شدن ادرار با مصرف دوزهای بالای ویتامین ث احتمال تشکیل سنگهای کلیوی را افزایش میدهد .

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد و در محل خشک نگهداری شود .

Alpha

آلفا

Ointment

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

جهت درمان سوختگی های سطحی و خفیف بکار می رود. لایه نازکی از پماد را بر روی تمام سطح موضع آسیب دیده مالیده و سپس یک قطعه کیسه فریزر روی آن قرار داده و عضو باند پیچی شود و روزانه یکبار پانسمان تعویض گردد. در سوختگی سروصورت از گاز وازلین بجای کیسه فریزر استفاده شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

به علت خاصیت دبرید کننده پماد، مصرف آن روی پیوندهای پوستی ممکن است باعث پس زدن پیوند شود. در سوختگی های عمیق که وسعت زیادی دارند و عضلات نز آسیب دیده اند، منع مصرف دارد.

⊗ عوارض جانبی :

به دلیل وجود حنا در فرآورده، امکان ایجاد حساسیت پوستی وجود دارد.

👉 توصیه ها :

ورود دارو به چشم باعث تحریک مخاط چشم می شود که با استفاده از سرم شستشو می توان چشم را شستشو داد تا تحریک متوقف شود.

گرم نمودن پماد می تواند به توزیع یکنواخت آن بر روی زخم کمک نماید.

آلپرازولام

Alprazolam

اشکال دارویی

Tab: ۰.۰۵mg , ۱mg

R موارد و مقدار مصرف :

در کنترل اختلالات اضطراب یا برای تسکین کوتاه مدت علائم اضطراب و همچنین در درمان اختلالات پانیک مصرف می شود.

بزرگسالان: به عنوان ضد اضطراب، ابتدا ۰/۵mg-۰/۲۵mg به بار در روز مصرف می شود که براساس نیاز بیمار تا حداکثر ۴mg/day. به عنوان ضد پانیک، ابتدا ۰/۵mg، سه بار در روز.
کودکان: به عنوان ضد اضطراب، ابتدا ۰/۲۵mg دو یا سه بار در روز

⊠ تداخلات مهم :

مصرف توأم این دارو با الکل یا سایر داروهای مضعف CNS از جمله ضد دردهای مخدر، بی هوش کننده های عمومی، مهار کنندگان مونوآمی اکسیداز، ضدافسردگی های سه حلقه ای و داروهایی کاهنده فشار خون با اثر مرکزی، ممکن است موجب افزایش تضعیف CNS و خطر بروز آپنه گردد.

⊠ عوارض جانبی :

خواب آلودگی و منگی در روز بعد ای مصرف دارو، اغتشاش شعور، عدم تعادل، فراموشی، وابستگی به دارو، اشکال در تکلم، افسردگی، تاکی کاردی و تپش قلب، تاری دید، تغییر میل جنسی، کمی فشار خون، اختلالات رفتاری، خستگی و ضعف غیرعادی از عوارض جانبی ان هستند.

⊠ توصیه ها :

این دارو در درمان کوتاه مدت (فقط به مدت ۲-۴ هفته) اضطراب شدید و ناتوان کننده که با بی خوابی یا اختلالات سایکوتیک همراه است، مصرف می شود.

احتمال وابستگی وجود دارد.

این دارو در موارد زیر باید با احتیاط فراوان مصرف شود: مسمومیت شدید با الکل همراه با علائم حیاتی ضعیف شده، اغماء شوک، گلوکوم حاد با زاویه بسته یا استعداد ابتلا به آن، میاستنی گراو، انسداد مزمن و شدید تنفسی.

آلومینیوم ام جی

Aluminium Mg

اشکال دارویی

Tablet

Suspension

Sachet

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو برای درمان علامتی سوزش معده ناشی از ترشح اسید ، سوء هاضمه ناشی از اسید و ترش کردن و درمان علامتی برگشت محتویات معده به مری به کار می رود.

بزرگسالان: مقدار ۲۰-۵ml از سوسپانسیون ۱ تا ۴ قرص چهار بار در روز ۲۰ دقیقه تا یک ساعت بعد از غذا مصرف می گردد.

کودکان: مقدار مصرف در کودکان باید توسط پزشک تعیین گردد..

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

این فرآورده در اختلال شدید عملکرد کلیه، کمبود فسفات خون و انسداد روده نباید مصرف گردد.

⚠️ تدابیر مهم :

جذب بسیار از داروها در صورت مصرف همزمان با این دارو ممکن است مختل شود. بنابراین باید از لحاظ مقدار مصرف و زمان مصرف این دارو، دقت بیشتری صورت گیرد.

⊗ عوارض جانبی :

این دارو در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه در صورت مصرف طولانی مدت ممکن است تغییرات خلقی و روانی ایجاد کند. با مصرف طولانی مدت ممکن است یبوست، درد استخوانی ناشی از تخلیه فسفات، کاهش اشتها، کاهش غیرعادی وزن و سفید شدن مدفوع بروز نماید.

📌 توصیه ها :

این دارو در کودکان و بیمارانی که اختلال عملکرد کلیه دارند، باید با احتیاط فراوان مصرف گردد. برای درمان زخم های گوارش، بهترین اثر درمانی زمانی ایجاد می شود که دارو ۱ تا ۳ ساعت بعد از غذا یا هنگام خواب مصرف شود. احتمال بروز یبوست با مصرف این دارو وجود دارد، ولی می توان با استفاده از فیبرهای غذایی میزان آن را کاهش داد. بطور کلی باید به بیمار توصیه نمود از مصرف سایر داروها طی ۱ تا ۲ ساعت پس از مصرف آنتی اسیدها خودداری کند.

Aluminium MgS

آلومینیوم ام جی اس

Chewable Tab: Al(OH) ۲۰۰mg +Mg(OH) ۲۰۰mg +Simethicon ۲۰mg

اشکال دارویی

Susp: Al(OH) ۲۲۰mg +Mg(OH) ۲۲۰mg+Simethicon ۲۰mg/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

به عنوان آنتی اسید در ناراحتی های پپتیک

بزرگسالان: ۳۰ml یا ۶ قرص هر ۶ ساعت به مدت یک هفته .

کودکان: ۱۵ ml یا ۳ قرص هر ۶ ساعت به مدت ۶ هفته .

به عنوان ضد نفخ در پرگازی روده پس از عمل جراحی با دوز بالا مصرف می شود .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در نارسایی کلیه و در افرادی که فسفات خونشان پایین است با احتیاط مصرف شود .

📌 مصرف در بارداری و شیردهی :

تحت نظر پزشک مصرف این دارو بلامانع است .

⚠️ تداخلات مهم :

مانند آلومینیوم ام. جی می باشد .

⊗ عوارض جانبی :

هیپرمنیزیمی و افزایش آلومینیوم سرم در نارسایی کلیه (تشدید استئومالاسی). .

📌 توصیه ها :

مانند آلومینیوم ام. جی است .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود .

Aminophylline

آمینوفیلین

Inj : ۲۵۰ mg/۱۰ ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

آسم شدید حاد

در درمان اسپاسم حاد برونشها آمینوفیلین به صورت داخل وریدی تزریق می شود. دوز بارگیری (Loading dose) ممکن است به ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلی لیتر دکستروز ۵ درصد تزریقی یا NaCl ۰/۹ درصد تزریقی اضافه شود سرعت انفوزیون نباید از ۲۵ mg در دقیقه بیشتر شود.

دوز نگهدارنده :

بیمارانی که به تازگی از ترکیبات تتوفیلین استفاده نکرده اند : ۶ mg/kg

بیمارانی که به تازگی ای ترکیبات تتوفیلین استفاده کرده اند : بهتر است از تجویز آمینوفیلین تزریقی در بیمارانی که اخیراً از ترکیبات تتوفیلین سرم ارزیابی شود و اگر این امر امکان پذیر نبود دوز بارگیری اولیه باید نصف گردد. توجه : سطح سرمی تتوفیلین نباید از ۲۰ mcg/ml متجاوز شود.

دوز نگهدارنده :

به صورت انفوزیون وریدی تزریق می شود.

مقدار و سرعت انفوزیون دوز نگهدارنده آمینوفیلین (mg/kg/hr)		
گروه بیماران	۱۲ ساعت اول	بعد از ۱۲ ساعت
نوزادان و اطفال کمتر از ۶ ماه	نباید تجویز شود	
کودکان ۶ ماه تا ۹ سال	۱/۲	۱
کودکان ۹ تا ۱۶ سال و افراد جوان سیگاری	۰/۷	۰/۵
بیماران مسن و افراد مبتلا به Cor Pulmonale	۰/۶	۰/۳
بیماران مبتلا به CHF یا بیماری کبدی	۰/۵	۰/۱-۰/۲

Cor Pulmonale : اتساع ناگهانی قلب راست و یا پرسیازی قلب راست.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به گرانتین ها ، زخم معده ، تشنج (مگر اینکه بیمار داروهای ضد تشنج مناسب دریافت کند) و در نوزادان کمتر از ۶ ماه ممنوعیت مصرف دارد.

در بیماران مبتلا به بیماری قلبی، هایپوکسی، بیماری کبدی، زیادی فشار خون، نارسایی احتقانی قلب (CHF)، الکلسیم، افراد مسن به ویژه مردها و نوزادان با احتیاط تجویز شود.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. آمینوفیلین در شیر ترشح می شود.

☑ تداخلات مهم :

داروهایی که ممکن است سطح سرمی آمینوفیلین را کاهش دهند: آمینوگلووتیماید، باربیتوراتها، چارکول، هیدانتوئین ها، کتوکونازول، ریفامپین، سیگار کشیدن، سولفین پیرازون، بتاآگونیسرها (آلپوتولول، متوپرولول، سالمترول، تربوبالین) کاربامازپین، ایزونیازید، اتاکرینیک اسید و فورسماید.

داروهایی که ممکن است سطح سرمی آمینوفیلین را افزایش دهند : آلپورینول، پروپرانولول، مسدود کننده های کانالهای کلسیمی، سایمیتدین، ضد بارداریهای خوراکی، کورتیکواستروئیدها، دی سولفیرام، افدرین، واکسن ویروس آنفولانزا، ماکرولیدها .

کینولون ها، تیابندازول، هورمونهای تیروئید، کاربامازپین، ایزونیازید، اتاکرینیک اسید و فورسماید.

☒ عوارض جانبی :

عوارض جانبی و سمیت در صورتیکه سطح سرمی کمتر از ۲۰ mcg/ml باشد معمولاً شایع نیست و اگر بالاتر از ۲۰ mcg/ml باشد . حدود ۷۵ درصد بیماران دچار تهوع، استفراغ و اسهال، سردرد، سرگیجه، بی خوابی، بی قراری، آرتیمی، کاهش فشار خون و تشنج می شوند .

☑ توصیه ها :

قبل از تجویز دارو باید مطمئن شد که بیمار به تازگی تحت درمان با تئوفیلین قرار نگرفته است.

بیمار باید از نوشیدن مقادیر زیاد نوشابه های حاوی گزانتین خودداری کند.

بیماران دریافت کننده آمینوفیلین باید به دقت از نظر علائم کاهش فشار خون، آرتیمی و تشنج تحت نظر باشد.

آمینوفیلین نباید در یک سرنگ با سایر داروها مخلوط شود.

☑ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد، در ظروف کاملاً بسته و دور از نور و هوا نگهداری شود. در صورت تغییر رنگ یافتن یا وجود کریستال در محلول آمینوفیلین نباید مصرف شود.

Amitriptyline HCl

آمی تریپتیلین

Coated Tab: ۱۰mg , ۲۵mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

افسردگی

بزرگسالان: معمولاً با دوز ۲۵ mg روزانه به صورت تک دوز و یا ۷۵mg در دوزهای منقسم شروع می شود و در صورت

نیاز به مقادیر بیشتر به تدریج تا ۱۵۰mg در روز افزایش می یابد. دوز نگهدارنده ۱۰۰-۵۰mg در روز است و درمان

باید حداقل برای مدت ۳ ماه ادامه یابد و سپس در صورت بهبود به تدریج قطع شود .

در بیماران مبتلا به افسردگی حاد ممکن است تا ۲۰۰ mg و گاهی هم ۳۰۰ mg روزانه نیاز باشد .

نوجوانان و افراد مسن: این افراد در بیشتر مواقع تحمل کمی نسبت به دوزهای بالای داروهای این گروه (TCA) دارند و دوز ۱۰mg سه بار در روز به همراه ۲۰mg هنگام خواب برای آنها توصیه می شود. دوز نگهدارنده هم نصف مقدار معمول تجویز می گردد.

شب ادراری کودکان

برای کودکان ۶ تا ۱۰ سال ۲۰-۱۰mg و کودکان بالای ۱۱ سال ۵۰-۲۵mg هنگام خواب تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

دوره نقاهت بعد از انفارکتوس میوکارد حاد و همچنین در کسانی که داروهای مهارکننده MAO دریافت می کنند منع مصرف دارد.

در صورت وجود احتباس ادرار، هایپرتروفی پروستات، یبوست مزمن، گلوکوم با زاویه بسته، افزایش فشار داخل چشم، سابقه صرع، اختلالات روانی مانند شیزوفرنی، افسردگی، بیماریهای قلبی-عروقی، هایپرتیروئیدی و اختلال عملکرد کبد یا کلیه با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد و در دوران بارداری و شیردهی نباید مصرف شود.

☑ تداخلات مهم :

عوارض جانبی آنها در صورت مصرف همزمان با داروهایی آنتی موسکارینی، آنتی سایکوتیک والکل تشدید می شوند. داروهایی که آمی تریپتیلین را تحت تاثیر قرار می دهند: باربیتوراتها، چارکول، سایمتیدین، فلوکستین، هالوپریدول، ضد بارداری های خوراکی، فنوتیازین ها و همچنین کشیدن سیگار.

داروهایی که توسط آمی تریپتیلین تحت تاثیر قرار می گیرند: آنتی کولینرژیکها، کلونیدین، گوانتیدین، لوودوپا و مهارکننده های MAO.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی و عوارض آنتی کولینرژیک شامل خشکی دهان، یبوست، احتباس ادرار و تاری دید. مهم ترین: اختلالات هدایتی قلب و دپرسیون مغز استخوان.

☞ توصیه ها :

جهت کاهش تحریکات گوارشی بهتر است دارو بعد از غذا استفاده شود.

بعد از مصرف طولانی مدت (حداقل ۸ هفته) دارو باید به تدریج طی مدت ۲ تا ۴ هفته قطع شود.

بررسی دوره ای فشار خون، وضعیت قلب، کبد، کلیه و همچنین چشم از نظر گلوکوم توصیه می شود. مصرف این دارو سبب افزایش اشتها و چاقی می شود.

به علت اثرات خواب آوری دارو، در صورت تک دوز بودن بهتر است شب ها استفاده شود.

به تدریج نسبت به عوارض آنتی کولینرژیک دارو تحمل ایجاد می شود، درعین حال برای برطرف شدن خشکی دهان می توان مکرراً آب استفاده کرد.

تغییر وضعیت از حالت نشسته یا خوابیده به حالت ایستاده باید به آرامی صورت گیرد.

رنگ ادرار بیمار ممکن است سبز-آبی شود که مشکلی در پی ندارد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :**هایپر تانسین اولیه**

بزرگسالان: دوز اولیه معمول دارو ۵mg یکبار در روز است که در صورت نیاز به ۱۰mg در روز افزایش پیدا می کند. در بیماران مسن، لاغر و افرادی که نارسایی کبدی دارند ممکن است از دوز ۲/۵ mg یکبار در روز شروع کنند. این دوز ممکن است هنگامیکه آملودیپین با سایر داروهای ضد فشار خون استفاده می شود هم تجویز گردد. درکل تیتراسیون دوز باید طی ۷ تا ۱۴ روز انجام شود.

آنژین مزمن پایدار و پرینزمتال

بزرگسالان: دوز معمول ۱۰-۵ mg یکبار در روز است. اکثر بیماران به ۱۰ mg روزانه نیاز دارند. در افراد مسن و با نارسایی کبد دوز کمتری مورد نیاز است.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیمارانی که از گشاد کننده های عروق محیطی استفاده می کنند به ویژه در صورت ابتلا به تنگی شدید آئورت همچنین در مبتلایان به نارسایی قلبی با احتیاط تجویز شود. این دارو توسط کبد متابولیزه می شود لذا باید در بیماران مبتلا به بیماریهای شدید کبدی با احتیاط و دوز کمتری تجویز گردد.

بی خطر بودن مصرف این دارو در کودکان ثابت نشده است.

در موارد حساسیت به دارو منع مصرف دارد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی:

در حاملگی در گروه C قرار داشته و در دوران شیردهی منع مصرف دارد.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف مسددهای کانال کلسیمی همراه با فنتانیل ممکن است هیپوتانسیون شدید و یا نیاز بیشتر به مایعات را سبب شود.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: ادم محیطی، سردرد، ضعف و بی حالی، گیجی و گرگرفتگی.

📌 توصیه ها :

فشار خون بیمار به ویژه در ابتدای درمان یا هنگام افزایش دوز دارو کنترل شود. به بیمار آموزش داده شود که حتی با احساس بهبود نیز مصرف دارو را قطع نکند.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و در پوشش کاملاً بسته و دور از نور نگهداری شود.

Amoxicillin

آموکسی سیلین

Cap : ۲۵۰ mg , ۵۰۰ mg

اشکال دارویی

For Susp : ۱۲۵ mg/kg , ۲۵۰ mg/۵ml

R موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای گوش ، بینی و گلو ناشی از استرپتوکوک ، استافیلوکوک (بدون پنی سیلیناز) و هموفیلوس و عفونتهای تناسلی ، ادراری و عفونتهای پوست و بافت نرم
بزرگسالان و کودکان بالای ۲۰ کیلوگرم : ۲۵۰-۵۰۰ mg هر ۸ ساعت تجویز می شود.
کودکان : ۲۰-۴۰ mg/kg در دوزهای منقسم هر ۸ ساعت تجویز می گردد.
عفونتهای دستگاه تنفسی تحتانی
بزرگسالان و کودکان بالای ۲۰ کیلوگرم : ۴۰ mg هر ۸ ساعت در دوزهای منقسم تجویز می شود.
سوزاک (گونوره)
بزرگسالان : ۳ g به صورت تک دوز تجویز می گردد.
توجه : دوز تجویز شده برای کودکان نباید از حداکثر دوز بزرگسالان بیشتر باشد.

توجه توصیه ها :

در صورت بروز اسهال باید اقدامات تشخیصی جهت رد کولیت پسود و ممبران انجام شود.
آموکسی سیلین را می توان بدون توجه به وعده غذایی مصرف کرد.
بیمار باید هر گونه علائم مشکوک مانند اسهال را به پزشک گزارش دهد.

شرایط نگهداری :

محلول های آماده شده آموکسی سیلین در درجه حرارت تا ۲۵ سانتیگراد به مدت ۷ روز و در یخچال برای ۱۴ روز قابل نگهداری است و قبل از مصرف باید به خوبی تکان داده شوند.

Ampicillin

آمپی سیلین

Cap : ۲۵۰mg , ۵۰۰ mg

اشکال دارویی

Forsusp (۱۰۰ ml) : ۱۲۵mg/۵ml , ۲۵۰ mg/۵ml

For Inj : ۲۵۰mg , ۵۰۰ mg , ۱g

R موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای دستگاه تنفسی و بافت نرم
تزریقی : برای بیماران با وزن ۴۰ کیلوگرم یا بیشتر ، ۲۵۰-۵۰۰ mg هر ۶ ساعت و بیماران کمتر از ۴۰ کیلوگرم وزن ، ۲۵-۵۰ mg/kg در دوره های منقسم با فواصل ۶ تا ۸ ساعته تجویز می شود.

خوراکی: برای بیماران با وزن ۲۰ کیلوگرم یا بیشتر ، ۲۰ mg هر ۶ ساعت و بیماران کمتر از ۲۰ kg ، ۵۰ mg/kg در دوزهای منقسم با فواصل ۶ تا ۸ ساعته تجویز می گردد.

مننژیت باکتریایی ناشی از هموفیلوس ، پنوموکوک و نایسیریا مننژیتیدیس

بزرگسالان و اطفال: ۱۵۰-۲۰۰ mg/kg در دوزهای منقسم هر ۳ تا ۴ ساعت که معمولاً در ابتدا درمان با تزریق آهسته وریدی شروع می شود و سپس با تزریق مداوم عضلانی (هر ۳ تا ۴ ساعت) ادامه می یابد.

بزرگسالان و اطفال: ۱۵۰-۲۰۰ mg/kg روزانه تجویز می گردد . حداقل سه روز به صورت وریدی تزریق می شود و سپس به صورت عضلانی هر ۳ تا ۴ ساعت ادامه می یابد.

عفونتهای گوارشی و تناسلی - ادراری به غیر از نایسیریا کونوره

خوراکی: برای بزرگسالان و کودکان بیشتر از ۲۰ کیلوگرم ، ۵۰۰ mg هر ۶ ساعت تجویز می شود که در صورت نیاز و در عفونتهای شدید و مزمن می توان دوزهای بالاتری هم استفاده کرد.

سوزاک (گونوره)

تزریقی: بزرگسالان و کودکان با وزن ۴۰ kg یا بیشتر ، ۵۰۰ mg به صورت تزریق وریدی یا عضلانی هر ۶ ساعت تجویز می شود.

کودکان کمتر از ۴۰ کیلوگرم ، ۵۰ mg/kg به صورت وریدی یا عضلانی در دوزهای منقسم و مساوی با فواصل ۴ تا ۸ ساعته تجویز می گردد.

التهاب سوزاکی پیشابراه در مردان

تزریق: مردان با وزن ۴۰ کیلوگرم و بیشتر ، ۲ دوز ۵۰۰ میلی گرمی به صورت تزریق وریدی یا عضلانی با فواصل ۸ تا ۱۲ ساعته تجویز می شود. درمان ممکن است در صورت نیاز تکرار شود و یا مقدار بیشتری ادامه یابد.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین : عوارض گوارشی نظیر تهوع ، استفراغ و اسهال که در صورت شدید بودن علائم ممکن است نیاز به قطع دارو باشد.

یکی دیگر از عوارض شایع آمپی سیلین راش پوستی و کهیر است که معمولاً ۷ تا ۱۰ روز بعد از شروع آمپی سیلین خوراکی شروع شده و برای چند روز تا یک هفته بعد از قطع دارو هم بایستی باقی می ماند. اطلاعات بیشتر در مورد عوارض جانبی در تک نگار پنی سیلین ۳-۳-۶ موجود است .

📌 توصیه ها :

آمپی سیلین خوراکی باید با معده خالی ، یک ساعت قبل یا دو ساعت بعد از غذا خورده شود. حداکثر پس از یک ساعت از تهیه محلول تزریقی باید آنرا استفاده کرد ولی در یخچال به مدت ۱۴ روز قابل نگهداری است.

از تزریق سریع وریدی آمپی سیلین باید اجتناب کرد و باید به آرامی و در مدت حداقل ۵ تا ۱۰ دقیقه تزریق کرد زیرا ممکن است باعث بروز تشنج شود.

👁 شرایط نگهداری :

کپسول و ویال آمپی سیلین باید در درجه حرارت ۳۰-۱۵ سانتیگراد نگهداری شود. سایر موارد مانند پنی سیلین ۳-۳-۶ می باشد.

Rectal Oint : Lidocaine ۵۰ mg + Hydrocortisone ۲.۴۵ mg+Aluminum

۳۵ mg+Zinc oxide ۱۸۰ mg

Suppositories : Lidocaine ۵۰mg + Hydrocortisone ۵ mg+Aluminum اشکال دارویی

۵۰mg +Zinc Oxid ۴۰۰ mg

R موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی هموروئید خارجی و سایر بیماریهای دردناک اطراف مقعد ، خارش دستگاه تناسلی زنان و خارش مقعد .

بزرگسالان : یک شیاف قبل از خواب و تکرار آن پس از هر بار دفع مدفوع توصیه می شود. از پماد آنتی هموروئید بر حسب شدت علائم از یک تا چند بار در روز می توان استفاده کرد.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در کودکان و افراد مسن در صورت مصرف بیش از حد دارو امکان بروز مسمویت ناشی از بی حس کننده موضعی وجود دارد.

احتمال بروز عفونت در مدفوع در صورت مصرف بیش از حد دارو وجود دارد.

مصرف طولانی مدت این دارو می تواند باعث آتروفیه شدن پوست اطراف مقعد گردد.

👁 شرایط نگهداری :

در جای خنک (یخچال) نگهداری شود.

جهت اطلاع از سایر مطالب به تک مگاری موضعی مربوطه مراجعه کنید.

Tab: Chlorpheniramine ۲.۵mg + Phenylephrin ۵mg +

Phenylpropanolamine ۲۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

احتقان و آبریزش بینی در اثر سرماخوردگی و یا رینیت آلرژیک

بزرگسالان: یک قرص هر ۶ تا ۸ ساعت تا رفع علائم مصرف می شود .

کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۲ تا ۳ قرص در روز می توان استفاده کرد .

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

مصرف این دارو در نوزادان ممنوع است .

به علت وجود اثرات آنتی موسکارینی این دارو، استفاده از آن در بیماران مبتلا به گلوکوم زاویه بسته، زخم پپتیک تنگ کننده مجرای گوارش و انسداد مثانه باید با احتیاط باشد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. تجویز آنتی هیستامینها در مادران شیرده ممنوع است.

⊞ تداخلات مهم :

این دارو اثرات خواب آلودگی سرکوب کننده ای CNS داروهایی نظیر الکل، باربیتوراتها، ضد دردهای مخدر، ضد اضطرابها و ضد سایکوزها را تشدید می کند و همچنین باعث طولانی شدن و تشدید اثرات آنتی موسکارینی (آنتی کولینرژیک) داروهایی مثل آتروپین، دیسوپرامید و برخی ضدافسردگی سه حلقه ای، مهارکننده های MAO، فنوتیازین ها، کینیدین و هالوپریدول می گردد.

⊗ عوارض جانبی :

دپرسیون CNS: خواب آلودگی، گیجی، ضعف، سستی.

اثرات آنتی موسکارینی: خشکی دهان، بینی، گلو، غلیظ شدن ترشحات راههای تنفسی، تاری دید، احتباس ادرار و یبوست.

⊞ توصیه ها :

در زمان استفاده از این دارو بیمار باید آب کافی (روزانه ۲ لیتر آب) دریافت کند. هنگامیکه ترشحات بینی چرکی است استفاده از آنتی هیستامین ها باعث غلیظ شدن ترشحات می شود مخصوصاً اگر بیمار آب کافی دریافت نکند. این دارو ممکن است باعث خواب آلودگی و منگی شود از این رو بیمار باید از انجام کارهایی که نیاز به هشیاری دارند خودداری کند. بیمار باید از مصرف همزمان الکل و سایر داروهای تضعیف کننده CNS بپرهیزد.

Artificial Tears

اشک مصنوعی

Sterile Eye Drops: ۱%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

سندرم خشکی چشم و درمان کمبود ترشح اشک، تحریک چشم به دلیل کمبود اشک، مرطوب نگه داشتن قرنیه در بیمارانی که قادر به بستن پلکها نیستند و در زمان استفاده از چشم مصنوعی

۱ تا ۲ قطره ۳ تا ۴ مرتبه در روز در هر چشم چکانده می شود که در صورت نیاز می تواند افزایش یابد.
⊞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط به هر یک از اجزای تشکیل دهنده دارو منع مصرف دارد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

می توان تجویز کرد .

⊗ عوارض جانبی :

احساس ناراحتی و سوزش در چشم، تاری دید، تشکیل رسوب روی پلکها و مژه ها .

📌 توصیه ها :

باید مراقب بود که نوک قطره چکان با چشم یا جای دیگر تماس پیدا نکند .

در صورت بروز سردرد، چشم درد، تغییرات بینایی، قرمزی مداوم و یا عدم بهبودی بعد از ۳ روز مصرف با پزشک تماس بگیرید .

در صورت استفاده از لنزهای تماسی به دستور کارخانه سازنده این دارو توجه کنید زیرا برخی از این فرآورده ها را نباید روی لنز چکاند .

A.S.A (Acetyl Salicylic Acid)

آسپرین

Chewable Tab: ۱۰۰mg

Enteric Coated Tab: ۸۰mg , ۳۲۵mg

Micro Coated Tab: ۵۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

دردهای خفیف تا متوسط مانند سردرد، دیس منوره، میالژی، درد دندان، درد بعد از عمل، تب و التهابات بزرگسالان: دوز اولیه g ۰/۳-۰/۹ خوراکی است و بر حسب نیاز هر ۴ تا ۶ ساعت تا حداکثر ۴g روزانه مصرف می شود .
کودکان: mg/kg ۳۰-۶۵ روزانه منقسم در چند دوز هر ۴ تا ۶ ساعت بر حسب نیاز بیمار تا حداکثر ۳g روزانه تجویز می شود .

آرتیت روماتوئید و استئوآرتیت

بزرگسالان: g ۴-۸ از راه خوراکی روزانه منقسم در چند دوز . در موارد مزمن می توان ۵/۴ گرم از راه خوراکی روزانه در چند دوز تجویز نمود .

کودکان بالای ۲ سال: mg/kg ۱۳-۶۵ روزانه از راه خوراکی منقسم در چند دوز هر ۴-۶ ساعت .

توجه: در بچه های زیر ۱۶ سال مبتلا به آبله مرغان یا علائم شبه آنفلوآنزا به علت خطر سندرم ری تجویز نشود .

انفارکتوس حاد میوکارد

بزرگسالان: mg ۱۶۰-۳۲۵ قرص جویدنی (در بخش اورژانس) و به دنبال آن mg ۱۶۰-۳۲۵ روزانه از راه خوراکی توصیه می شود .

بیماری عروق کرونر بدون علامت، آنژین پایدار مزمن، درمان نگهدارنده به دنبال انفارکتوس میوکارد حاد یا آنژین ناپایدار

بزرگسالان: mg ۱۰۰ روزانه یا mg ۳۲۵ یک روز در میان از راه خوراکی تجویز می شود .

حملات گذرای ایسکمیک

بزرگسالان: دوز پایین mg ۳۰-۷۵ روزانه و یا دوز بالای mg ۱۳۰۰-۶۵۰ روزانه منقسم در ۲ یا ۴ نوبت تجویز می شود .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

NSAID ها به طور کلی در کسانی که سابقه حساسیت به این داروها با علائمی نظیر آنژیوادم، کهیر، آسم و یا رینیت داشته اند منع مصرف دارند.

در زخم پپتیک فعال نباید مصرف شوند .

در آسم و بیماریهای آلرژیک، افراد مسن، بیماریهای خونریزی دهنده، هایپر تانسیون، اختلال عملکرد کبد یا کلیه و CHF با احتیاط مصرف شود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در سه ماهه سوم حاملگی در گروه D قرار داشته و منع مصرف دارد .

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که بر روی آسپرین تاثیر می گذارند : چارکول فعال، آمونوم کلراید، اسکوربیک اسید، مهارکننده های کربنیک انهیدراز (استازولامید) و کورتیکواستروئیدها .

داروهایی که توسط آسپرین تحت تاثیر قرار می گیرند : الکل، ACEI، ضد انعقادهای خوراکی، هپارین، متوتروکسات، نیتروگلیسرین، NSAID ها، پروبنسید، اسپیرنولاکتون، سولفونیل اوره ها، والپروئیک اسید .

☒ عوارض جانبی :

شایعترین: ناراحتی گوارشی خفیف نظیر تهوع، سوءهاضمه و استفراغ .

مهم ترین: سمیت کلیوی به شکل سندرم نفروتیک، هایپرکالمی، نفریت بینابینی همراه یا بدون نارسایی کلیه .

سایر عوارض: زخم معده، خونریزی از معده و سایر قسمت های بدن، سرگیجه، وزوز گوش، سردرد، دپرسیون، بی خوابی، سندرم استیون جانسون، پانکراتیت و سندرم ری در بچه ها نیز ممکن است ایجاد شود .

📌 توصیه ها :

جهت جلوگیری از تحریکات معده همراه با غذا و یا بعد از غذا همراه با یک لیوان آب، شیر، آنتی اسید یا یک H₂ بلوکر (سایمتیدین، رانیتیدین) مصرف شود .

به علت احتمال ایجاد حساسیت به سالسیلاتها، در بیماران مبتلا به آسم، پولیپ بینی، رینیت، تب یونجه و کهیر مزمن احتیاط شود .

برای درمان دیس منوره بهتر است ۱ تا ۲ روز قبل از شروع قاعدگی مصرف شود کسانی که خونریزی قاعدگی زیادی دارند بهتر است از ضد درد دیگری استفاده کنند .

در صورت بروز وزوز گوش و کاهش شنوایی یا سرگیجه دارو قطع و به پزشک مراجعه شود .

👁 شرایط نگهداری :

این دارو در جای خشک و دمای اتاق نگهداری شود .

R موارد و مقدار مصرف :**هایپر تانسیون**

بزرگسالان: دوز اولیه ۵۰ - ۲۵ یکبار در روز است. در صورتی که فشار خون بیمار کاملاً کنترل نشد می توان یک داروی دیورتیک به آتنولول افزود. اگر هم پاسخ بالینی مناسبی ایجاد نشد دوز آتنولول به ۱۰۰ mg یک بار در روز افزایش داده می شود. دوز بالاتر از ۱۰۰ mg اثر بیشتری ایجاد نخواهد کرد.

آنژین صدری

بزرگسالان: دوز اولیه ۵۰ mg یکبار در روز است. در صورتیکه پاسخ بالینی مناسب ایجاد نشد پس از یک هفته دوز دارو به ۱۰۰ mg یکبار در روز رسانده می شود. در بعضی از بیماران لازم است تا ۲۰۰ mg دارو تجویز شود.

انفارکتوس میوکارد

شروع درمان باید طی ۱۲ ساعت پس از مشاهده علائم انجام گیرد و به مدت ۷ روز ادامه پیدا کند. دوز دارو ۵۰ mg دوبار در روز یا ۱۰۰ mg یکبار در روز می باشد. دوز عمومی در کودکان ۰/۸-۱/۵ mg/kg در روز تا حداکثر ۲ mg/kg است.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود برادیکاردی سینوسی، شوک قلبی، نارسایی قلب و کاهش فشار خون سیستولیک به کمتر از ۱۰۰ میلی متر جیوه (برای پیشگیری از انفارکتوس) نباید مصرف شود. مقدار مصرف در سالمندان باید بر اساس پاسخ بیمار تعیین شود و در بیماران مبتلا به عیب کار کلیه مقادیر مصرف باید کاهش یابد. در صورت لزوم قطع مصرف دارو، قطع مصرف باید به تدریج صورت گیرد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و در دوران بارداری و شیردهی با احتیاط قابل تجویز است.

☞ تداخلات مهم :

املاح آلومینیوم، باربیتورات ها، املاح کلسیم، کلستیرامین، NSAID، آمپی سیلین، ریفامپین و سالیسیلاتها فراهمی زیستی و غلظت پلاسمائی بتابلاکرها و در نتیجه اثر درمانی آنها را ممکن است کاهش دهند. داروهای ضد بارداری خوراکی، مسددهای کانال کلسیمی کینیدین اثرات بتابلاکرها را افزایش می دهند. بتابلاکرها تاثیر و احتمالاً عوارض مربوط به داروهای ضد انعقاد، لیدوکائین و پرازوسین را افزایش می دهند. بتابلاکرها ممکن است تاثیر داروهای سولفونیل دوره و انسولین را دستخوش تغییر سازند. گرچه آتنولول هیپرگلیسمی ناسی از انسولین را تشدید نمی کند.

در صورت مصرف همراه سایر داروهای کاهنده فشار خون، ممکن است فشار خون بیش از اندازه کاهش یابد. در صورت مصرف همراه با گلیکوزیدهای قلبی، دیلتیازم یا وراپامیل همراه بتابلوکرها، افت فشار خون، برادیکاردی و دپرسیون بیشتر عضله قلب عارض می شود.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: برادیکاردی، افت فشار خون. مهم ترین: نارسایی قلبی، برونکواسپاسم.

📌 توصیه ها :

از قطع ناگهانی مصرف دارو اجتناب شود .
حتی الامکان دارو در یک زمان ثابت استفاده شود .
در صورتیکه سرعت نبض از ۶۰ ضربه در دقیقه کمتر شد دارو را قطع نموده و با پزشک تماس بگیرید .
در صورت بروز علائمی چون تنگی نفس به ویژه هنگام دراز کشیدن، سرفه شبانه و تورم دست و پاها و نیز بروز عوارضی چون کندی ضربان قلب، سرگیجه، افسردگی، بثورات پوستی، تب، گلو درد، خون ریزی غیر عادی یا کبودی به پزشک اطلاع دهید .
این دارو ممکن است علائم مربوط به هیپوگلیسمی را پنهان نماید .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۲۰-۲۵ سانتیگراد و دور از نور در ظروف سر بسته نگهداری کنید .

Atorvastatin

آتورواستاتین

Film Coated Tab.: ۱۰ mg , ۲۰ mg , ۴۰ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان کمکی جهت کاهش LDL ، کلسترول تام و تری گلیسیرید در بیماران مبتلا به هیپر کلسترولمی اولیه و یا دیس لیپیدمی
بالغین: ابتدا، ۱۰mg از راه خوراکی یکبار در روز تجویز می شود. در صورت نیاز می توان دوز دارو را تا ۸۰mg یکبار در روز افزایش داد. ۲-۴ هفته بعد از شروع درمان و براساس نتایج چربی های سرم می توان دوز دارو را تنظیم کرد.
درمان کمکی در هیپر کلسترولمی فامیلیال هموزیگوس
بالغین: ۸۰-۱۰۰mg از راه خوراکی، یکبار در روز تجویز می شود.
درمان کمکی در هیپر کلسترولمی فامیلیال هتروزیگوس
کودکان سنین ۱۰ تا ۱۷ سال، دوز ابتدایی ۱۰mg از راه خوراکی یکبار در روز (حداکثر دوز پیشنهادی ۲۰mg روزانه) است.

Atropine Sulphate

آتروپین

Inj : ۰.۵ mg/ml ۱

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

برادی کاردی
بزرگسالان : ۱ mg از طریق وریدی تجویز می شود که در صورت نیاز هر ۳ تا ۵ دقیقه تکرار می گردد تا حداکثر ۲ mg
کودکان : ۰.۲ mg/kg به صورت وریدی تزریق می شود و در صورت نیاز هر ۱۵ دقیقه تکرار می گردد حداقل دوز ۰.۱ mg و حداکثر آن ۰.۵mg است .

جهت کاهش ترشحات مجاری تنفسی و غدد بزاقی قبل از جراحی
بزرگسالان : ۰/۴-۰/۶ mg به صورت داخل عضلانی یا زیر جلدی نیم ساعت قبل از بیهوشی و یا از طریق وریدی
درست قبل از القاء بیهوشی تجویز می شود.
کودکان : ۰/۰۱ mg/kg به صورت داخل عضلانی ، وریدی و یا ریز جلدی مانند بزرگسالان تزریق می
شود.

❗ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به داروهای آنتی کولنیرژیک ، گلوکوم با زاویه بسته ، تاکی کاردی ، حالت ناپایدار قلبی -
عروقی در صورت خونریزی حاد ، اسیکمی میوکارد ، بیماریهای انسدادی دستگاه گوارشی ، انسداد روده اسپاسمی ،
عدم تونیستیه روده در سالمندان یا افراد ناتوان ، ک.لیک اولسراتیو ، مگاکولون سمی ، بیماری کبدی ، تنگی گردن
کثانه به دلیل هایپرتروفی ، پروستات ، بیماری کلیوی ، میاستنی گراد و بیماری آسم منع مصرف دارد.
در بیماران مبتلا به CHF ، بیماری عروق کرونر قلب ، ارتیمی قلبی ، تاکی کاردی ، بالا بودن فشار خون ، پرکاری
تیروئید و ضربه مغزی و همچنین در نوزادان و کودکان کم سن و بیماران ضعیف مبتلا به بیماری مزمن ریوی باید
با احتیاط تجویز شود.

❗ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. بهتر است برای مادران شیرده تجویز نشود.

⚠ تداخلات مهم :

داروهای آمانتادین، آنتولول، دیگوکسین، فنوتیازین ها و ضد افسردگی های سه حلقه ای در صورت مصرف همزمان
با آتروپین تداخل ایجاد می کنند.

⊗ عوارض جانبی :

خشک شدن دهان همراه با سخت شدن بلع و تکلم، تشنگی، کاهش ترشحات ریوی، میدریاز، فتوفوبی، گرگرفتگی و
خشک شدن پوست، کاهش حرکات دستگاه گوارش که منجر به پیوست می شود و گاهی هم استفراغ از عوارض این
داروهای آنتی کولنیرژیک است.

📌 توصیه ها :

این دارو ممکن است باعث بروز هایپرتر می شود و از تجویز آن به ویژه در اطفال تب دار باید خودداری شود.
پزشک باید مراقب برادی کاردی اولیه باشد ، این عارضه معمولاً بعد از ۲ دقیقه از بین می رود.
در مبتلایان به بیماری های قلبی - عروقی ممکن است تاکی کاردی ایجاد شود که در صورت عدم توجه می تواند به
فیبریلاسیون بطنی منجر شود. در صورت نامنظم شدن ضربان قلب مصرف دارو باید قطع گردد.
تجهیزات لازم جهت کنترل آرتیمی باید در دسترس پزشک باشد.
بیمار می تواند برای کنترل خشکی دهان از تکه های یخ ، آدامس و یا آبنبات های ترش استفاده کند.
افزایش مصرف مایعات و سبزیجات به بهبود یبوست و عارضه پوستی کمک می کند .

👁 شرایط نگهداری:

در دمای اتاق نگهداری شود.

Injection(Powder): ۵۰۰ mg

Suspension(Powder): ۱۰۰ mg/۵ml(۳۰ ml) , ۲۰۰ mg/۵ml(۳۰ ml)

Powder For Suspension: ۲g/bottle

Capsule: ۲۵۰ mg , ۵۰۰ mg

Tablet: ۲۵۰ mg , ۵۰۰ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

در درمان عفونت های مجاری تنفسی، التهاب گوش میانی، عفونت های پوست و بافت های نرم، عفونت های تناسلی بدون درگیری کلامیدیایی و التهاب غیر گونوکوکی پیشابراه مصرف می شود.

بزرگسالان: ۵۰۰ mg یکبار در روز برای سه روز مصرف می شود. در درمان عفونت های تناسلی کلامیدیایی و عفونت مجاری ادراری غیرگونوکوکی ۱g در یک نوبت واحد و برای عفونت گونوکوکی غیر پیچیده ۲g در یک نوبت واحد

کودکان: برای کودکان با سن بیش از ۶ ماه ۱۰ mg/kg یک بار در روز برای ۳ روز یا براساس وزن کودک.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود نارسایی کبد، این دارو نیازد مصرف شود.

در صورت ابتلای بیمار به بیماری کبدی یا کلیوی، تاکی کاردی بطنی و پورفیری باید با احتیاط فراوان مصرف شود.

⊗ عوارض جانبی :

تهوع، استفراغ، اسهال، احساس ناراحتی در شکم، کهیر، ضایعات پوستی و سایر واکنش های آلرژیک، کاهش برگشت پذیری قدرت شنوایی، زردی انسدادی، عوارض قلبی، واکنش های حساسیت به نور، هپاتیت، سندرم استیون-جانسون و نفریت.

📌 توصیه ها :

یکساعت قبل از غذا یا دو ساعت پس از غذا مصرف شود.

Scored Tab: ۱۰ mg , ۲۵ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی اسپاسم عضله در بیماران MS و صدمات و بیماریهای نخاع

دوز دارو برای هر فرد به صورت جداگانه تعیین می شود. دارو با دوز پایین شروع شده و به تدریج افزایش می یابد تا بیشترین اثر حاصل شود که این دوز معمولاً ۸۰-۴۰ mg در روز است. نحوه تجویز دارو و افزایش دوز می تواند به این صورت باشد.

ابتدا ۵mg سه بار در روز برای ۳ روز سپس ۱۰ mg سه بار در روز برای ۳ روز، بعد ۱۵mg سه بار در روز برای ۳ روز و نهایتاً ۲۰mg سه بار در روز برای ۳ روز تجویز می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو منع مصرف دارد.
برای درمان اسپاسم عضلانی ناشی از اختلالات روماتیسمی، سکتة مغزی و یا پارکینسون نباید تجویز شود.
در مبتلایان به نارسایی کلیه با احتیاط تجویز شود، دوز دارو باید کاهش یابد.
بی خطر بودن مصرف این دارو در کودکان زیر ۱۲ سال ثابت نشده است. باکلوفن خوراکی برای کودکان توصیه نمیشود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. دارو در شیر مادر ترشح می شود و باید با احتیاط به مادران شیرده تجویز گردد.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان با داروهای ضد افسردگی سه حلقه ای و لیتیوم باعث افزایش اثر باکلوفن، با انالاپریل و کاپتوپریل باعث افزایش اثر ضد فشار خون و با داروهای خواب آور باعث افزایش اثر آنها می گردد.
باکلوفن ممکن است باعث افزایش قند خون شود.

☒ عوارض جانبی :

خواب آلودگی، ضعف اندام های انتهایی، سرگیجه، سر درد خفیف، تهوع، استفراغ، کاهش فشار خون، تاری دید و یبوست.

📌 توصیه ها :

برای کاهش عوارض گوارشی بهتر است دارو همراه غذا یا شیر مصرف شود.
دارو نباید به صورت ناگهانی قطع شود و در صورت لزوم باید دوز دارو کاهش یافته و به تدریج قطع گردد.
از مصرف الکل خودداری شود.
این دارو ممکن است باعث خواب آلودگی شود، بیمار باید از انجام رانندگی و کارهای نیازمند هوشیاری بپرهیزد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای زیر ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Beclomethasone Dipropionate

بکلومتازون

Oral Inhaler: ۱۰mg/container

Spray Nasal: ۵۰mcg/dose

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان آسم مزمن و برونکواسپاسم مزمن در بیماران مبتلا به COPD

بزرگسالان و کودکان بالاتر از ۱۲ سال: ۲ پاف (معادل ۴۸mcg) سه تا چهار بار در روز توصیه می شود.
در آسم شدید بهتر است از ۱۶-۱۲ پاف در روز شروع و به تدریج دوز دارو را کم کرد تا به دوز مناسب رسید.
کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۲-۱ پاف (معادل ۴۸-۴mcg) سه تا چهار بار در روز تجویز می شود. حداکثر میزان قابل توصیه ۱۰ پاف در روز است.

توجه: در مورد مصرف این دارو در کودکان زیر ۶ سال اطلاعات کافی وجود ندارد.

📌 موارد منع مصرف و احتیاط :

در کسانی که نسبت به این دارو و یا هر یک از ترکیبات آن حساسیت دارند منع مصرف دارد. برای بیمارانی که به عفونت درمان نشده قارچی یا باکتریایی، سل تنفسی فعال یا غیرفعال یا هرپس سیمپلکس چشمی مبتلا هستند، نباید تجویز شود.

✚ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و در طی دوران بارداری و شیردهی باید با احتیاط و در صورت لزوم تجویز شود.

⚠ تداخلات مهم :

مواردی گزارش نشده است.

⊗ عوارض جانبی :

نارسایی آدرنال، آنژیوادم، سردرد، تهوع، استفراغ، خشکی دهان و بیدار شدن صدا.

📌 توصیه ها :

بعد از مصرف آتروپول لازم است دهان شسته شود.

در صورتیکه بیمار از گلوکوکورتیکوئیدهای خوراکی استفاده می کند، دوز آن باید به تدریج و پس از یک هفته کاهش یابد و هر بار کاهش دوز نباید بیشتر از ۲/۵mg باشد. تغییر ناگهانی از داروی خوراکی به بکلومتازون استنشاقی ممکن است با نارسایی حاد آدرنال و حتی مرگ همراه باشد.

برای درمان تنگی نفس چند دقیقه قبل از استفاده از اسپری بکلومتازون، از گشاده کننده های برونش (مثل سالبوتامول) استفاده شود.

بین هر دو نوبت استنشاق باید حداقل ۱ دقیقه فاصله باشد.

این دارو برای درمان حملات حاد آسم بکار نمی رود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۲۰ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود. بهتر است قبل از استفاده تا دمای حدوداً ۲۵ درجه به آرامی گرم شود.

Belladonna PB

بلادونا پی بی

Tab,Elixir(۱۰ml): Atropin sulfate ۱۹.۴mcg + Hyoscine HBr ۶.۵mcg +

Hyoscyamine Sulfate ۱۰۳.۷mcg + Phenobarbital ۱۶.۲mg

اشکال دارویی

Elixir: ۶۰ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

زخم معده، دردهای اسپاسمی شکم، سندرم روده تحریک پذیر و مثانه نوروژنیک

بزرگسالان: ۱۰-۵ الگزیتر سه یا چهار بار در روز یا ۱ تا ۲ قرص دو تا چهار بار در روز تجویز میشود.

کودکان: الگزیتر بلادونا پی بی هر ۴ تا ۵ ساعت با توجه به وزن کودک طبق دوزاژ زیر تجویز می گردد:

وزن (kg)	میزان مصرف (ml)
۴/۵-۹	۰/۵-۰/۷
۹-۱۳/۵	۱/۵
۱۳/۵-۲۲/۵	۱/۵-۲/۵

۲/۵-۳/۷۵	۲۲/۵-۳۶/۵
۳/۷۵-۵	۳۶/۵-۴۵/۴
۵-۷	بیش از ۴۵/۴

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

برای مبتلایان به گلوکوم با زاویه بسته، انسداد لوله گوارشی، انسداد مجرای ادراری، میاستنی گراو و فلج روده نباید تجویز شود.

در نواحی گرم به دلیل احتمال بروز گرما زدگی با احتیاط تجویز شود.
در مبتلایان به بیماری های کلیوی یا کبدی، نارسایی قلبی، هیپرتانسیون، آریتمی، هیپرتیروئیدی، عفونت دستگاه گوارش و برای بیماران بالای ۴۰ سال با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. از تجویز این دارو در دوران شیردهی خودداری شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که با بلادونا (آنتی کولینرژیک) تداخل دارند: آمانتادین، آتنولول، دیگوکسین، فنوتیازین ها و ضد افسردگی سه حلقه ای.

☒ عوارض جانبی :

سرگیجه، هیجان (در سالمندان)، تاری دید، خشکی دهان، یبوست، احتباس ادرار و خواب آلودگی.

📌 توصیه ها :

دارو باید نیم تا یک ساعت قبل از هر وعده غذا و شب هنگام خواب مصرف شود.
دوز دارو در سالمندان باید کاهش یابد.

برای جلوگیری از بروز یبوست بیمار باید مایعات به مقدار زیاد استفاده کند.

در صورت بروز بثورات پوستی یا گر گرفتگی با پزشک مشورت کنید.

👁 شرایط نگهداری :

در محل خشک و خنک نگهداری شود.

Betahistine

بتاهستین

Tablet: ۸mg , ۱۶mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

این دارو برای درمان علائم بیماری Menier's (سرگیجه، وزوز گوش، کاهش شنوایی) به کار می رود.
برای بزرگسالان ابتدا ۱۶mg ، ۳ بار در روز، ترجیحاً بعد از غذا و سپس در ادامه درمان ۲۴-۴۸mg/day مصرف می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به فنوکروموسیتوم و زخم گوارشی، سردرد، بثورات پوستی و خارش از عوارض جانبی مهم این دارو هستند.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در بارداری و شیردهی با احتیاط مصرف شود.

⚠️ تدافلات مهم :

مصرف همزمان با آنتاگونیست های هیستامین، موجب کاهش تأثیر دارو می شود.

⚠️ عوارض جانبی :

اختلالات گوارشی، سردرد، بشورات پوستی و خارش از عوارض جانبی مهم این دارو هستند.

👉 توصیه ها :

در صورت ابتلا بیمار به آسم، سابقه زخم گوارشی با احتیاط مصرف شود.

Betamethasone

بتامتازون

Inj: ۴mg/ml (As Disodium phosphate)

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

دوز عمومی: بتامتازون دی سدیم فسفات ممکن است به صورت تزریق وریدی، انفوزیون وریدی و یا تزریق عضلانی در دوزهای ۴-۲۰mg تجویز شود. همچنین می تواند در بافتهای نرم در دوزهای ۴-۸mg تزریق گردد.

در درمان نارسایی آدرنال

کودکان: ۱۷/۵mcg/kg در سه دوز منقسم به صورت داخل عضلانی هر ۳ روز یکبار تزریق می شود. دوز ۵/۸-۸/۷۵mcg/kg روزانه هم توصیه شده است.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

به طور کلی گلوکوکورتیکوئیدها در عفونتهای ویروسی یا باکتریایی و همچنین در موارد عفونتهای قارچی سیستمیک منع مصرف دارند.

این داروها ممکن است علائم عفونت را پنهان کنند و در طول مصرف آنها عفونت جدیدی بوجود آید. این دارو را تنها در شرایط بحرانی و با احتیاط بسیار برای بیمارانی که اخیراً دچار سکتة یا زخم گوارشی شده اند تجویز کنید.

بی خطر بودن این دارو در کودکان کوچکتر از ۱۲ سال ثابت نشده است و ممکن است رشد یا بلوغ را به تاخیر بیندازند.

👉 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. استفاده طولانی مدت از این داروها در اوایل بارداری باعث شکاف کام در ۱ درصد نوزادان می شود. لذا طی دوران بارداری باید با احتیاط فراوان و در صورت نیاز مصرف شوند. همچنین در نوزاد شیرخوار کاهش رشد و اختلال در تولید کورتیکواستروئیدهای آندوژن را سبب می شوند لذا مادران شیرده که از این داروها استفاده می کنند نباید به نوزاد خود شیر بدهند.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که توسط گلوکوکورتیکوئیدها تحت تأثیر قرار می گیرند: آنتی کولین استراژها، ضدانعقادها، سیکلوسپورین، گلیکوزیدهای دیجیتالی، ایزونیازید، ترکیبات کاهش دهنده پتاسیم (دیورتیک ها)، سالیسیلات ها، تئوفیلین.

داروهایی که بر گلوکوکورتیکوئیدها اثرمی گذارند: باربیتورات ها، کلستیرامین، ضد بارداری های خوراکی، افدرین، استروژنها، هیدانتوئین ها، کتوکونازول، ریفامپین و آنتی بیوتیک های ماکرولیدی.

⊗ عوارض جانبی :

به طور کلی اکثر عوارض کورتیکواستروئیدها وابسته به دوز و مدت مصرف دارو است.

شایع ترین: احساس سرخوشی و بی خوابی، زخم گوارشی.

مهم ترین: تشنج، نارسایی قلب، ترومبوآمبولی، ناراسایی حاد غده فوق کلیه به دنبال استرس.

سایر عوارض: سرگیجه، سردرد، گلوکوم، هیپرتانسیون، افزایش اشتها، هیپوکالمی، افزایش گلوکز خون، پوکی استخوان و مهار رشد کودکان.

📌 توصیه ها :

وزن، فشار خون و سطح قند و پتاسیم سرم بیمار را مرتباً کنترل کنید.

تزریق عضلانی را به صورت عمیق انجام دهید تا از آتروفی عضله جلوگیری شود.

برای بیمارانی که به مدت طولانی از این دارو استفاده می کنند بهتر است مکمل های پتاسیمی تجویز شود.

از تزریق زیر پوستی و تزریق مکرر عضلانی در یک محل و یا تزریق در عضله دلتوئید خودداری کنید.

تجویز ویتامین D و مکملهای کلسیمی به ویژه در سالمندان توصیه می شود.

قطع ناگهانی دارو به دنبال مصرف طولانی مدت ممکن است مرگبار باشد.

در بیمارانی که به مدت طولانی این دارو را دریافت می کنند چشم ها باید به طور مرتب کنترل شوند.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شود.

Ophthalmic Oint: ۰.۱٪

Ophthalmic/Otic/Nasal Drop

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان حالت های التهابی پاسخ دهنده به استروئید در ملتحمه، قرنیه و بخش قدامی چشم

نیم تا یک سانتی متر از پماد ۲ تا ۳ بار در روز و یا هنگام خواب داخل پلک قرار می گیرد .

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

کراتیت حاد، بیماری قارچی چشم، آبله، آبله مرغان و بیشتر بیماری های ویروسی بافت ملتحمه چشم و صلبیه،

حساسیت مفرط به این داروها و عفونتهای حاد ترشح دارد، از موارد منع مصرف استروئیدهای چشمی هستند .

استفاده طولانی از این داروها ممکن است باعث گلوکوم، آسیب عصب بینایی، آب مروارید و اشکال در بینایی گردد .

برخی از اشکال دارویی حاوی سولفیت هستند و ممکن است واکنش های آلرژیک ایجاد کنند .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار ارد . مادرانی که در دوران حاملگی خود دوز قابل توجهی از کورتیکو استروئیدهای چشمی

دریافت کرده اند، فرزندانشان از نظر علائم هیپوآدرنالیزم باید بررسی شوند. در دوران شیردهی باید با احتیاط

مصرف شوند .

⚠ تداخلات مهم :

موردی گزارش و مطرح نشده است .

⊗ عوارض جانبی :

در صورت مصرف طولانی مدت دارو احتمال گلوکوم همراه با آسیب عصب بینایی وجود دارد .
تشدید عفونت ویروسی و تاخیر در بهبود زخم و همچنین احتمال بروز عفونت ثانویه، خشکی چشم، ریزش اشک، تاری درد و احساس جسم خارجی در چشم .

📌 توصیه ها :

در موارد التهاب متوسط تا شدید از استروئیدهای موضعی پر قدرت استفاده کنید ولی در التهاب های عمیق ممکن است لازم باشد از استروئیدهای سیستمیک نیز استفاده شود .

در صورت وجود زخم های پایدارقرنیه به دنبال مصرف استروئیدها احتمال بروز عفونت قارچی وجود دارد .
در برخی از اشکال دارویی بنزالکونیم کلراید وجود دارد که توسط لنزهای نرم جذب می شود و لازم است تا ۱۵ دقیقه بعد از استفاده از دارو لنز را داخل چشم قرار ندهید .

طی دوره درمان با کورتیکواستروئیدها، فشار داخل چشم باید هر ۲ هفته تعیین شود .
باید مراقب باشید سر قطره چکان یا پماد چشمی با جایی تماس نداشته باشد و پس از هر مرتبه استفاده درب آن گذاشته شود .

اگر طی ۵ روز بهبودی مشاهده نشد و همچنین در صورت درد، قرمزی، خارش و یا تورم چشم مصرف دارو باید قطع شده و با پزشک مشورت شود .

👁️ شرایط نگهداری :

دردمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری شده و از یخ زدگی محافظت شود .

Topical Oint: ۰.۱٪

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

پماد بتامتازون برای رفع علائم خارش و التهاب در آگزماها ، در ماتیت تماسی، در ماتیت آتوپیک، واکنش های محل گزش حشرات و آفتاب سوختگی محدود درجه ۱ و ۲ استفاده می شود . همچنین به عنوان درمان کمکی در بیماری های پوستی مانند پسوریازیس، در ماتیت شدید محل کهنه در بچه ها، آلورسی، لوپوس اریتماتوز و پمفیگوس خوش خیم به کار می رود .

بزرگسالان: پماد ۰/۱ درصد بتامتازون والرات ۱ تا ۳ مرتبه در روز تجویز می شود .

کودکان: پماد ۰/۱ درصد بتامتازون والرات یکبار در روز استفاده می شود .

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

به عنوان تک درمانی در عفونتهای اولیه باکتریایی مانند : زرد خم، سلولیت و بادسرخ نباید مصرف شود .
مصرف استروئیدهای موضعی در کودکان ممکن است به سرکوب محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدرنال منجر شود .

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . در دوران شیردهی با احتیاط استفاده شود .

⊗ عوارض جانبی :

مصرف استروئیدهای موضعی ممکن است عوارضی مانند سوزش، خارش، تحریک، قرمزی پوست، خشکی، پرمویی، هیپوپیگمانتاسیون، ترک خوردگی پوست و عفونت ثانویه ایجاد کند که شیوع این عوارض در صورت استفاده از پانسمان بسته بیشتر می شود .

مصرف استروئیدهای موضعی عوارض سیستمیک هم میتواند ایجاد کند .

توصیه ها :

احتمال سرکوب محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدرنال (HPA) در کودکان به دنبال مصرف استروئیدهای موضعی وجود دارد که با علائمی نظیر کندی رشد قدی، تاخیر درافزایش وزن، میزان کورتیزول پایین و عدم پاسخ دهی به هورمون ACTH همراه است که باید مورد توجه پزشک باشد .
توجه: اغلب با قطع مصرف دارو عملکرد محور HPA به حالت طبیعی بر میگردد .
همیشه باید از کمترین دوز مؤثر استفاده شود . معمولاً مقدار ۵۰g در هفته برای بزرگسالان و ۱۵g در هفته برای کودکان در صورتیکه از پانسمان بسته استفاده نشود باعث سرکوب محور HPA نمیگردد .
در صورت بروز تحریکات پوستی مصرف دارو قطع شود .
از تماس دارو با چشم خودداری شود .
دارو را برای مدت طولانی به ویژه در نواحی جنسی، صورت و زیر بغل استفاده نکنید .
این پماد را بدون نظر و اجازه پزشک در ادرار سوختگی پای نوزاد مصرف نکنید و از کهنه و شورت پلاستیکی تنگ برای نوزاد استفاده نکنید زیرا جذب دارو را افزایش می دهد .

Betamethasone L.A.

بتامتازون ال آ

اشکال دارویی Inj: Betamethasone acetate ۲mg + Betamethasone disodium phosphate ۲mg

R موارد و مقدار مصرف :

توجه: بتامتازون LA فقط جهت تزریق عضلانی یا موضعی و فقط در بزرگسالان کاربرد دارد.
دوز اولیه: ۹-۵/۵ در روز است. بین ۱/۳ تا ۱/۲ دوز خوراکی هر ۱۲ ساعت تجویز می شود.
داخل کیسه زلالی (Bursa)، داخل مفصل، زیر جلدی و داخل ضایعه: ۲-۰/۵ ml

بیماریهای پوستی:

۰/۲ml به ازای هر سانتیمتر بدن به صورت زیر جلدی تزریق میشود. بیشترین دوز ۱ml در هفته است.

بیماریهای پا:

۱-۰/۵ ml تجویز می شود.

جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار بتامتازون مراجعه کنید .

Biperiden

بی پردن

Tab: ۲mg

Inj: ۵mg/ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

پارکینسونیسم

۲mg سه یا چهار بار در روز به صورت خوراکی تجویز می شود و حداکثر دوز روزانه ۱۶mg است.

عوارض خارج هرمی ناشی از داروها

۲mg به صورت خوراکی یک تا سه بار در روز استفاده می شود. از طریق داخل عضلانی یا داخل وریدی هم ۲mg تزریق می گردد که در صورت نیاز می توان هر نیم ساعت تا بر طرف شدن علائم آنرا تکرار کرد ولی نباید از ۴ دوز متوالی در روز بیشتر شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، گلوکوم به ویژه گلوکوم با زاویه بسته، انسداد روده، زخم گوارشی، هیپرتروفی پروستات، تنگی پیشابراه، آشالازی، میاستنی گراو و مگاکولون منع مصرف دارد.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی تنها در صورت لزوم تجویز شود.

🚫 تداخلات مهم :

داروهایی که در صورت مصرف همزمان با بی پریدن تداخل ایجاد می کنند: آمانتادین، دیگوکسین، هالوپریدول، لوودوپا و فنوتیازین ها.

⚠️ عوارض جانبی :

خشک شدن دهان، تهوع، استفراغ، اختلالات گوارشی، یبوست، تاری دید، احتباس ادرار، کاهش تعریق، پیشرفت زخم دوازده، گر گرفتگی، هیپوتانسیون، تپش قلب، گیجی، عصبی شدن، سردرد خفیف، توهم، سرخوشی، بثورات پوستی، کهیر، ضعف عضلانی و کرامپ عضلات.

📌 توصیه ها :

قرص خوراکی بی پریدن را همراه غذا استفاده کنید.
تزریق وریدی باید بسیار آهسته بوده و هنگام تزریق بیمار به صورت درازکش باشد. ممکن است به صورت موقت بیمار دچار افت فشار خون و سرگیجه شود.
به مرور زمان ممکن است نسبت به دارو تحمل ایجاد شود و نیاز به افزایش دوز باشد.
این دارو علائم اختلالات حرکتی دیررس را بهبود نمی بخشد.
به دلیل خواب آلودگی و تاری دید بیمار باید هنگام رانندگی احتیاط کند.
خشکی دهان ایجاد شده در اثر مصرف این دارو را می توان توسط استفاده از نوشیدنی های خنک، آب نبات و قطعات یخ برطرف کرد.

👁️ شرایط نگهداری :

در جای خشک و خنک نگهداری شود.

Bisacodyl

بیزاکودیل

Enteric Coated Tab: ۵mg

Suppositories: ۱۰mg

Pediatric Suppositories: ۵mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان یبوست و تخلیه کولون قبل از جراحی و زایمان و اقدامات تشخیصی نظیر کولونوسکوپی

بزرگسالان: قرص بیساکودیل به میزان ۵-۱۵ mg به صورت دوز واحد شب ها و یا شیاف ۱۰ mg صبح ها تجویز می شود .

برای تخلیه کامل روده تا دوز ۳۰ mg هم به صورت خوراکی استفاده می شود .
کودکان ۶ تا ۱۲ سال: قرص بیساکودیل ۵-۱۰ mg یکبار در روز یا شیاف ۵ mg بیساکودیل یکبار در روز استفاده می شود .

☠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، تهوع، استفراغ و یا سایر علائم آپاندیسیت، شکم حاد جراحی، انسداد روده و دردهای شکمی تشخیص داده نشده منع مصرف دارد .

در صورت وجود هموروئید زخمی و خونریزی از مقعد منع مصرف دارد .
در بچه ها با احتیاط استفاده شود .

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد .

🚫 تداخلات مهم :

مصرف همزمان شیر و آنتی اسیدها با بیساکودیل پوشش روده های آنرا حل کرده و موجب ایجاد کرامپ شکمی و استفراغ می شوند .

⚠️ عوارض جانبی :

کرامپ شکمی، تهوع، نفخ، تحریک و سوزش اطراف مقعد و اسهال .

در صورت مصرف دوزهای بالا و به مدت طولانی، اختلال الکترولیتی مخصوصاً پتاسیم و همچنین وابستگی به مسهل ایجاد می گردد .

📌 توصیه ها :

قرص ها نباید جویده یا خرد شده و ترجیحاً با یک لیوان آب و با فاصله یک ساعت از شیر و آنتی اسید ها مصرف شوند .

در صورت بر طرف نشدن یبوست، خونریزی از رکتوم و یا ضعف و سرگیجه به پزشک اطلاع دهید .

فرم خوراکی دارو شب قبل از خواب و یا صبح قبل از صبحانه و فرم رکتال (شیاف) آن ۱ تا ۲ ساعت قبل از زمان مورد نظر برای تخلیه کولون می تواند استفاده شود .

👁️ شرایط نگهداری :

شیاف بیساکودیل باید در دمای زیر ۲۵ درجه سانتیگراد و در پوشش کاملاً بسته و قرص آن در دمای زیر ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود .

R موارد و مقدار مصرف :**درمان اسهال و سوء هاضمه**

بزرگسالان: ۱ قرص هر نیم ساعت تا حداکثر ۸ دوز در ۲۴ ساعت .
 کودکان: ۹-۱۲ سال هر نیم ساعت نصف قرص تا حداکثر ۸ قرص در ۲۴ ساعت، ۶-۹ سال ۱/۳ قرص و ۳-۶ سال یک ششم قرص به همان ترتیب .

پیشگیری از اسهال مسافرتی

بزرگسالان: ۱ الی ۲ قرص هر ۶ ساعت حداکثر تا سه هفته .

در درمانهای سه یا چهاردارویی زخم پپتیک و گاستریت مزمن تیپ B

بزرگسالان: ۲ قرص هر ۶ ساعت همراه با مترونیدازول ۲۵۰mg هر ۶ ساعت و تتراسایکلین ۵۰۰mg هر ۶ ساعت (یا آموکسی سیلین ۵۰۰mg هر ۶ ساعت) کلاً ۱۰ تا ۱۴ روز مصرف می شود .
 کودکان: ۲۵۰mg هر ۸ ساعت همراه ۵۰۰mg آموکسی سیلین هر ۸ ساعت به مدت ۲ هفته که در ۷۵٪ موارد باعث ریشه کنی باکتری می شود .

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در نارسایی کبد و کلیه بهتر است مصرف نشود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد در دوران شیردهی باید با احتیاط مصرف شود زیرا در شیر ترشح می گردد .

⚠ تداخلات مهم :

داروهای آسپرین و تتراسایکلین ها توسط بیسموت تحت تاثیر قرار می گیرند .

این دارو حاجب است لذا ممکن با مواد حاجب در حین عکسبرداری تداخل ایجاد کند .

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع، استفراغ، تیره شدن رنگ مدفوع و سیاه شدن زبان .

مهم ترین: آنسفالوپاتی و نوروپاتی .

سایر عوارض: با دوزهای بالا و درمانهای طولانی مدت امکان بوجود آمدن علائم سمیت بیسموت وجود دارد به همین دلیل درمان طولانی با این دارو توصیه نمی شود . علائم سمیت با بیسموت عبارتست از: ناراحتی گوارشی، واکنشهای پوستی، استوماتیت، عوض شدن رنگ لایه های موکوسی و به وجود آمدن خط مشخص آبی رنگ بر روی لثه ها و نارسایی کبد و کلیه .

⚠ توصیه ها :

در صورتیکه این دارو در درمان اسهال مصرف شود ولی اسهال بیش از ۲ روز ادامه یابد و یا همراه تب باشد باید قطع شود .

برای پیشگیری حتماً باید کمتر از ۳ هفته مصرف شود و به مدت طولانی نباید استفاده شود .

سیاه شدن مدفوع در مصرف این دارو ممکن است خونریزی گوارشی را پنهان کند .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود .

Bromhexine HCl

برم هگزین

Elixir: ۴mg/۵ml

Tab: ۸mg

Inj: ۴mg/۲ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

خلط آور و رقیق کننده ترشحات موکوسی در درمان سرفه های خلط دار بزرگسالان: ۲۰-۱۰ الگزیب یا ۱ تا ۲ قرص سه بار در روز مصرف می شود.
شکل تزریقی دارو برای بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲سال به صورت داخل عضلانی یا آهسته وریدی به مقدار ۲۴-۸ در روز تجویز می شود. میتوان ۲۰-۴mg دارو را به ۵۰۰-۲۵۰ml محلول ۵ درصد دکستروز و یا ۴۰-۴mg دارو را به ۵۰۰-۲۵۰ml نرمال سالین اضافه کرده و آهسته انفوزیون کرد.
کودکان: در کودکان زیر ۵ سال نصف قرص یا ۵ml الگزیب معادل ۴mg، دو بار در روز و در کودکان ۵ تا ۱۰ سال همین مقدار چهار بار در روز تجویز می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به زخم معده با احتیاط تجویز شود.
در بیماران مبتلا به آسم احتیاط شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

⚡ تداخلات مهم :

موردی مطرح نیست.

⊗ عوارض جانبی :

اختلالات گوارشی، سردرد و بثورات پوستی.

📌 توصیه ها :

بهتر است دارو همراه غذا مصرف شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری گردد.

Topical Oint : Codliver Oil ۵۰%+Zinc Oxide ۳۰%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

التهاب و تحریک پوست بدن شیرخواران ناشی از تماس ادرار ، سوختگی ها و زخم های سطحی شیرخواران : روزانه ۳ تا ۴ بار پماد را در قسمت های ریز کهنه و پوشک نوزاد بمالید. بزرگسالان : در زخم های غیر عفونی و سوختگی های خفیف یک لایه نازک از پماد تا چند نوبت در روز بر روی موضع مبتلا مالیده می شود.

📌 توصیه ها :

از تماس دارو با چضم جلوگیری شود. در صورت بروز عفونت و یا تحریک پوستی باید مصرف دارو قطع شود.

👁 شرایط نگهداری :

در مکان خشک و خنک نگهداری شود.

Tab: ۵mg , ۱۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

جهت کنترل اختلالات اضطرابی یا تخفیف کوتاه مدت علائم اضطراب به کار می رود. به عنوان ضد اضطراب در بزرگسالان، ابتدا ۵mg دو تا سه بار در روز یا ۷/۵mg دو بار در روز تجویز می شود. هر دو تا سه روز یک بار به میزان ۵mg افزایش داده می شود. حداکثر مقدار مصرف آن نیز ۶۰mg/day و دوز معمول ۲۰-۳۰mg/day می باشد.

📌 تداخلات مهم :

اریترومایسین و ایتراکونازول متابولیسم بوسپرون را کاهش داده اثرات آن را افزایش می دهند. مصرف مهار کننده های منوآمین اکسیداز همراه بوسپرون، موجب افزایش فشارخون می شود.

⊗ عوارض جانبی :

تاری دید، تعریق زیاد، کاهش تمرکز فکر، اسهال و خواب آلودگی.

📌 توصیه ها :

هنگام رانندگی یا کار با ماشین الاتی که نیاز به هوشیاری دارند، باید احتیاط گردد.

Calamine

کالامین

Topical & Topical Cream :۸٪

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

حساسیت های پوستی ، خارش ، التهاب و درد آفتاب سوختگی
بزرگسالان و کودکان : یک لایه نازک از کرم تا سه بار در روز بر روی ناحیه مبتلا و آزرده مالیده می شود.

⊗ عوارض جانبی :

التهاب خفیف پوست ممکن است بروز کند.

📌 توصیه ها :

از مصرف دارو در اطراف چشم ها و سایر بافت های مخاطی پرهیز شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۰ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Calcium - D

کلسیم - D

Tab: Calcium Carbonate ۵۰۰mg +Vit.D ۲۰۰IU

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

این فرم دارویی در درمان کمبود کلسیم، استئوپروز و استئومالسی استفاده می شود که بر اساس مشکل و نیاز بیمار
دوز آن محاسبه می گردد. به طور معمول یک تا ۲ قرص در روز توصیه می شود.
📖 جهت اطلاع بیشتر به تک نگارهای کلسیم جوشان و ویتامین D۳ مراجعه شود.

Calcium (As Carbonate)

کلسیم کربنات

Tab: Calcium Carbonate ۵۰۰mg

اشکال دارویی

📖 به تک نگارهای کلسیم جوشان و ویتامین D۳ مراجعه شود.

Calcium Forte

کلسیم فورت

Effervescent Tablet

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

برای درمان استئوپروز ، روزی ۲ قرص هر ۸ ساعت به مدت ۸ هفته و پس از آن ۲ قرص روزانه به مدت ۶ ماه
مصرف شود.

R موارد و مقدار مصرف :

درمان حاد هیپوکلسمی علامت دار و تتانی ناشی از آن

بزرگسالان: ۱-۳g که معادل ۱۰-۳۰ml و از این دارو است که به شکل وریدی و با سرعت کمتر از ۵ ml/min تزریق می شود.

کودکان: ۵۰-۲۰۰mg معادل ۱۹/۵-۴۸/۸ mg یون کلسیم به شکل تک دوز وریدی و با سرعت کمتر از ۵ml در دقیقه تجویز می شود.

هایپرکالمی شدید و سمیت قلبی ناشی از آن

۱-۳g معادل ۱۰-۳۰ml و به شکل وریدی با سرعت کمتر از ۵ml در دقیقه تزریق می شود. در صورت نیاز می توان ۱ تا ۲ دقیقه بعد همین دوز را تکرار کرد.

هایپرمنیزیمی

بزرگسالان: ۱-۲g معادل ۱۰-۳۰ml و با سرعت کمتر از ۵ml در دقیقه به شکل وریدی تزریق می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

کلسیم در بیماران که دچار فیبریلاسیون بطنی، هیپرکلسمی، هیپوفسفاتی یا سنگهای کلیوی هستند منع مصرف دارند.

مصرف کلیه املاح کلسیم در بیماران که سطح ویتامین D بالا دارند و در بیماران کلیوی و قلبی و به ویژه کسانی که داروهای دیجیتالی استفاده می کند باید با احتیاط بسیار همراه باشد زیرا می تواند به هیپرکلسمی و هیپرکلسی اوری منجر می شود.

تزریق وریدی کلسیم در کودکان با احتیاط صورت گیرد.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در دوران بارداری با احتیاط تجویز شود. مصرف آن در دوران شیردهی منعی ندارد.

تداخلات مهم :

دیورتیکهای تیازیدی، کلسیم را تحت تاثیر قرار می دهند. داروهایی که توسط املاح کلسیم تحت تاثیر قرار می گیرد: آنتولول، تتراسایکلین ها و وراپامیل.

عوارض جانبی :

شایع ترین: تحریک وریدی در محل تزریق.

مهم ترین: آریتمی و ایست قلبی در صورت تزریق سریع.

توصیه ها :

قبل از تزریق دمای دارو باید به دمای بدن برسد و تزریق باید به آهستگی انجام شود (حداکثر سرعت ۵ ml/min -۱/۵).

بیمار باید مدتی بعد از تزریق به حالت دراز کش بماند (حداقل تا ۱۵ دقیقه).

اگر بیمار در حین تزریق احساس ناراحتی کرد یا روی ECG علامت غیرطبیعی دیده شد، تزریق باید به طور موقت قطع شود و پس از برطرف شدن این علائم ادامه یابد.

در محل تزریق ممکن است نکروز شدید ایجاد شود.
تزریق دارو باید فقط به صورت وریدی باشد.
فشارخون حین تزریق ممکن است مقداری افزایش یابد، که این مساله به خصوص در افراد پیر و دارای سابقه فشار خون بیشتر است.

در صورتیکه هنگام تزریق وریدی، دارو از رگ خارج شد تزریق را قطع کرده و محل آنرا تغییر دهید.
اگر در سرنگ رسوب مشاهده می شود نباید دارو را تزریق کرد. اگر در آمپول رسوب وجود داشت، آنرا برای مدت ۱ ساعت در حرارت خشک (۸۰ درجه سانتیگراد) قرار داده و به شدت تکان دهید و اجازه دهید در دمای اتاق سرد شود و اگر هنوز رسوب باقی مانده بود از آن استفاده نکنید.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و در پوشش کاملاً بسته نگهداری شود.

Calendula

کالاندولا

Topical Oint: ۱۰g

اشکال دارویی

ترکیبات موجود: حاوی عصاره تام گل همیشه بهار می باشد.

℞ موارد و مقدار مصرف :

با توجه به اثرات ضد التهابی، ترمیمی و ضد میکروبی در درماتیت های آلرژیک، سوختگی های ادراری نوزادان، آزردهای جلدی ناشی از خراش ها و بریدگی های سطحی، خشکی و ترک های پوست، گزیدگی حشرات و پیشگیری و درمان آفتاب سوختگی مصرف می شود.
پس از تمیز نمودن پوست روزی ۳ تا ۴ بار به مقدار کافی روی پوست مالیده شود.

⊗ عوارض جانبی :

در مصرف مداوم این پماد احتمال حساسیت وجود دارد که شیوع آن نادر است.

⚠️ تداخلات مهم :

ناشناخته است.

⚡️ موارد منع مصرف و احتیاط :

موارد منع مصرف و احتیاط و هشدار خاصی برای این دارو ذکر نشده است.

R موارد و مقدار مصرف :**هایپرتانسیون خفیف تا شدید**

بزرگسالان: دوز اولیه ۱۲/۵mg دو بار در روز است که به آهستگی در طی ۲ تا ۴ هفته افزایش می یابد تا پاسخ مناسب دریافت شود.

دوز نگهدارنده معمول ۵۰mg - ۲۵ دو بار در روز است که نباید از مقدار ۵۰mg سه مرتبه روزانه بیشتر گردد. اگر با این دوز هم فشار خون بیمار به صورت رضایت بخشی کنترل نشد، پس از ۱ تا ۲ هفته می توان یک داروی دیورتیک تیازیدی هم به رژیم بیمار افزود. حداکثر دوز روزانه کاپتوپریل ۴۵۰mg در روز است.

نارسایی قلب

بزرگسالان: درنارسایی قلب در بیماران که تحت درمان با دیورتیک هستند افت شدید فشار خون پس از دریافت دوز اولیه کاپتوپریل مشاهده می شود به همین دلیل دوز اولیه به مقدار ۱۲/۵mg - ۶/۲۵ در روز تجویز می شود و بیمار تحت نظر پزشک قرار می گیرد.

دوز معمول نگهدارنده ۲۵mg دویا سه بار در روز است و نباید از میزان ۵۰mg سه بار در روز بیشتر شود. در برخی از موارد بیمار نیاز به دوز ۱۵۰mg سه بار در روز دارد که این حداکثر دوز پیشنهاد شده است.

کاهش اختلال عملکرد بطن چپ به دنبال انفارکتوس میوکارد

بزرگسالان: پس از تجویز یک دوز ۶/۲۵mg می توان درمان را با دوز ۱۲/۵mg سه بار در روز شروع کرد و طی چند روز دوز دارو را به ۲۵mg سه بار در روز رسانید. دوز نگهدارنده ۵۰mg سه بار در روز است.

نفروپاتی دیابتی

بزرگسالان: دوز اولیه برای استفاده طولانی مدت ۲۵mg سه بار در روز توصیه می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو مثلاً در بیماران که سابقه بروز آنژیوادم دارند منع مصرف دارد. در صورتیکه بیمار به مشکلاتی چون نارسایی کلیوی یا قلبی مبتلا باشد و یا داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی دریافت کند، نوتروپنی ایجاد شده توسط کاپتوپریل ممکن است خطرناک باشد. اغلب در کمتر از ۲ هفته پس از قطع مصرف دارو وضعیت خونی طبیعی می شود. این دارو در اولین دوز ممکن است باعث افت محسوس فشار خون شود از این رو ترجیحاً اولین دوز هنگام خواب تجویز می گردد.

عارضه سرفه گاهی آن قدر آزاردهنده می شود که نیاز به قطع دارو است، این مشکل در خانم ها رایج تر است.

☞ مصرف در بارداری و شیردهی :

در صورت باردار شدن بیمار مصرف این دارو باید سریعاً قطع گردد. همچنین در طی دوران شیردهی از تجویز این دارو به مادر خودداری شود.

⚠️ تداخلات مهم :

آنتی اسیدها تاثیر این دارو را کاهش می دهند لذا باید با فاصله از هم تجویز شوند. کاپتوپریل ممکن است غلظت سرمی دیگوکسین را افزایش دهد (۱۵ تا ۳۰ درصد) که باید مورد توجه پزشک باشد. اگر بیمار انسولین و یا سایر داروهای کاهنده قند خون دریافت می کند باید احتمال بروز هیپوگلیسمی را در نظر گرفت.

مصرف همزمان مدرهای نگهدارنده پتاسیم و یا مکملهای حاوی پتاسیم خطر بروز هیپرکالمی را افزایش می دهند. با مصرف همزمان آلپورینول و کاپتوپریل احتمال بروز واکنشهای حساسیتی بیشتر می شود.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: هیپوتانسیون، پروتئین اوری، سردرد، سرفه های خشک، گیجی.

مهم ترین: لوکوپنی، آگرانولوسیتوز، آنژیوادم.

📌 توصیه ها :

کاپتوپریل باید یک ساعت قبل از غذا مصرف شود و اولین دوز دارو هنگام خواب تجویز گردد. دارو با فاصله از آنتی اسیدها استفاده شود.

در چند روز ابتدای دریافت دارو به بیمار توصیه کنید که به آهستگی تغییر وضعیت دهد.

بیمار بهتر است از تماس طولانی با نور شدید و مستقیم آفتاب پرهیز یا از کرم های ضدآفتاب استفاده کند.

مصرف کم مایعات و اسهال و استفراغ و یا تعریق شدید ممکن است باعث بروز سرگیجه یا سنکوپ شود.

در صورت بروز هر یک از این علائم به پزشک مراجعه شود: سنکوپ، گلودرد، تب، تورم دست و پاها، بی نظمی ضربان قلب، درد قفسه سینه و سخت شدن بلع و یا تنفس.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از رطوبت نگهداری شود.

Carbamazepine

کاربامازپین

Scored Tab: ۲۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

صرع

دوز اولیه:

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۲۰۰mg دو بار در روز که با فواصل یک هفته ای تا ۲۰۰mg روزانه در ۳ یا ۴ نوبت می توان به آن افزود تا وقتی که پاسخ مناسب از بیمار دریافت شود.

👶 توجه: در کودکان ۱۲ تا ۱۵ سال از ۱۰۰۰mg در روز و در بیماران بالای ۱۵ سال از ۱۲۰۰mg در روز نباید بیشتر تجویز شود. دوزهای کمتر از ۱۶۰۰mg در روز برای بزرگسالان تجویز می شود.

👶 کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۱۰۰mg دو بار در روز که به تدریج با فواصل یک هفته ای تا ۱۰۰mg روزانه در ۳ یا ۴ نوبت می توان به آن اضافه کرد تا پاسخ مناسب از بیمار دریافت شود ولی از ۱۰۰۰mg روزانه نباید بیشتر شود.

👶 کودکان زیر ۶ سال: ۲۰-۱۰mg/kg در ۲ یا ۳ نوبت در روز تجویز می شود و به صورت هفتگی بر مقدار آن افزوده می شود تا بهترین پاسخ مشاهده گردد.

دوز نگهدارنده:

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: بطور معمول ۸۰۰-۱۲۰۰ mg در روز تجویز می شود.
کودکان ۶ تا ۱۲ سال: بطور معمول ۴۰۰-۸۰۰ mg در روز تجویز می شود که بر اساس دوز ۲۰-۳۰ mg/kg روزانه در ۳ یا ۴ دوز منقسم محاسبه می شود.

کودکان زیر ۶ سال: معمولاً با دوزهای کمتر از ۳۵ mg/kg پاسخ بالینی مناسب مشاهده می شود.

درد عصب سه قلو (Trigeminal neuralgia)

دوز اولیه:

در روز اول ۱۰۰ mg دو بار در روز تجویز می شود که می توان هر ۱۲ ساعت ۱۰۰ mg به این مقدار افزود ولی نباید از ۱۲۰۰ mg در روز بیشتر شود.

دوز نگهدارنده:

درد معمولاً با ۴۰۰-۸۰۰ mg در روز کنترل می شود. حداکثر دوز ۱۲۰۰ mg است و توصیه می شود بعد از ۳ ماه دارو قطع شده و در صورت بروز حمله بعدی مجدداً تکرار گردد.

❗ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه دپرسیون مغز استخوان و حساسیت به کاربامازپین و ضد افسردگی های سه حلقه ای منع مصرف دارد. مصرف همزمان با داروهای مهار کننده MAO ممنوعیت دارد و این داروها حداقل ۱۴ روز قبل از شروع درمان با کاربامازپین باید قطع شوند.

در افراد مبتلا به افزایش فشار داخل چشم با احتیاط تجویز شود.

کاربامازپین را فقط بعد از اینکه سود و زیان مصرف آن در این بیماران سنجیده شد تجویز کنید:

آسیب قلب، کلیه یا کبد و سابقه واکنش های خونی به سایر داروها.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. غلظت کاربامازپین در شیر مادر حدود ۶۰ درصد غلظت پلاسما مادر است و با توجه به احتمال بروز عوارض جانبی جدی در نوزاد، برای قطع شیردهی یا قطع دارو باید اقدام شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که سطح سرمی کاربامازپین را افزایش می دهند: سایمتیدین، دانازول، دیلتیازم، اریترومایسین، کلاریتروماسین، فلوکستین، ایزونیاژید، پروپروکسی فن، کتوکونازول، ایتراکونازول، وراپامیل و والپروات.
داروهایی که سطح سرمی کاربامازپین را کاهش می دهند: سیس پلاتین، دوکسوروبیسین، ریفامپین، فنوباریتال، پرمیدون و تتوفیلین.

سطح سرمی ضد بارداریهای خوراکی، هالوپریدول، ضد انعقادها، اسیدوالپروئیک، ضد افسردگی های سه حلقه ای (TCA) و لاموتریزین ممکن است توسط کاربامازپین کاهش پیدا کند.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سرگیجه، خواب آلودگی، بی قراری، تهوع و استفراغ در اوایل درمان ایجاد می شود که شروع درمان با دوز کم این عوارض را به حداقل می رساند.

مهم ترین: لوکوپنی و آگرانولوسیتوز، ترومبوسیتوپنی و آنمی آپلاستیک.

📌 توصیه ها :

برای کاهش عوارض گوارشی و افزایش جذب، دارو را بعد از غذا مصرف کنید.

این دارو یک ضد درد ساده نیست و برای بهبود سردرد یا دردهای ساده نباید تجویز شود.

قبل از شروع درمان این موارد بررسی شود: CBC، عملکرد کبد و کلیه، الکترولیت ها و آهن سرم، آنالیز ادرار، BUN، ECG و چشم ها.

دوزهای بیشتر از ۶۰۰mg در روز بروز آریتمی را در بیماران قلبی تسهیل می کند. کاربامازپین را به تدریج به سایر داروهای ضد صرع اضافه کنید، دوز سایر داروها ثابت مانده یا کم می شود به جز فنی توئین که دوز آن افزایش می یابد.

قطع مصرف این دارو باید به تدریج صورت گیرد. به علت احتمال بروز خواب آلودگی، سرگیجه و تاری دید بیمار باید در انجام کارهای دقیق و نیازمند هوشیاری احتیاط کند.

بیمار باید در صورت بروز این علائم به پزشک مراجعه کند: تب، گلو درد، زخمهای دهانی، کبودی یا خونریزی، تکرر ادرار، احتیاس ادرار، ناتوانی جنسی، علائم CHF، تورم، سیانوز و هرگونه راش پوستی. از قرار گرفتن زیاد در معرض نورآفتاب خودداری کنید.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و دوز از رطوبت نگهداری کنید.

Cefazolin

سفازولین

Injection(Powder): ۲۵۰mg , ۵۰۰mg , ۱g

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

سفالوسپورین نسل اول است که در درمان عفونت های ناشی از باکتری های گرم مثبت و گرم منفی حساس به دارو از جمله عفونت های ادراری به ویژه در دوران بارداری و نیز به عنوان پیشگیری از عفونت قبل از اعمال جراحی مصرف می شود.

بزرگسالان: از راه تزریق اِهسته یا انفوزیون وریدی یا تزریق عضلانی ۱g از دارو ۱-۰/۵ ساعت قبل از شروع عمل، ۱g-۰/۵ در حین عمل و ۱g-۰/۵ هر ۸ ساعت پس از جراحی تا ۲۴ ساعت مصرف می شود. برای پیشگیری از آندوکاردیت، ۱g نیم ساعت قبل از شروع جراحی.

در درمان پنومونی پنوموکوکی، ۵۰۰mg هر ۱۲ ساعت و برای سایر عفونت ها ۲۵۰mg تا ۱g هر ۸ تا ۱۲ ساعت از راه وریدی یا عضلانی تزریق می شود.

کودکان: برای پیشگیری از آندوکاردیت، ۲mg/kg نیم ساعت قبل از شروع جراحی تزریق وریدی یا عضلانی می شود. در مورد سایر عفونت ها، در نوزادان بزرگتر از یک ماه ۲۵-۶/۲۵mg/kg هر ۶ ساعت و در نوزادان با سن کمتر از یک ماه ۲۰mg/kg هر ۸ تا ۱۲ ساعت تزریق وریدی یا عضلانی می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

سابقه حساسیت مفرط به پنی سیلین ها، سفالوسپورین ها، پنی سیلامین یا ابتلا به بیماری پورفیری.

⚠ تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان با آمینوگلیکوزیدها یا وانکومایسین، احتمال بروز مسمومیت کلیوی افزایش می یابد.

⊠ عوارض جانبی :

واکنش های آلرژیک شامل کهیر، ضایعات پوستی و علائم واکنش های حساسیت مفرط شامل شوک آنافیلاکتیک و همچنین اختلالات گوارشی مانند تهوع، استفراغ و اسهال با مصرف این دارو گزارش شده اند.

توصیه ها :

با سایر داروها به ویژه آمینو گلیکوزیدها در یک محلول مخلوط نگردد.

Cefixime

سفیکسیم

Scored F.C Tab: ۲۰۰mg , ۴۰۰mg

اشکال دارویی

For Ped. Susp: ۱۰۰mg/sachet

R موارد و مقدار مصرف :

سوزاک، التهاب گوش میانی، التهاب حلق، عفونت دستگاه تنفسی تحتانی و عفونت دستگاه ادراری بزرگسالان: ۲۰۰-۴۰۰mg روزانه به صورت تک دوز و یا در ۲ دوز منقسم تجویز می شود. کودکان کمتر از ۵۰ کیلوگرم: ۸mg/kg از سوسپانسیون سفیکسیم به صورت تک دوز روزانه یا ۴mg/kg هر ۱۲ ساعت تجویز می شود.

کودکان بالای ۵۰ کیلوگرم یا بیشتر از ۱۲ سال مانند بزرگسالان درمان می شود. توجه: در بیماران مبتلا به نارسایی کلیوی متوسط تا شدید دوز دارو باید کاهش پیدا کند و نباید از ۲۰۰mg در روز بیشتر شود.

توجه: در درمان التهاب گوش میانی از سوسپانسیون سفیکسیم باید استفاده شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

به تک نگار سفالکسین مراجعه شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در شیر ترشح می شود و باید با احتیاط تجویز شود.

تداخلات مهم :

به تک نگار سفالکسین مراجعه شود.

عوارض جانبی :

سفیکسیم دارویی است که توسط بیماران به خوبی تحمل می شود و عوارض جانبی آن معمولاً گذرا و خفیف است. شایع ترین: عوارض گوارشی نظیر مدفوع سل یا اسهال، دل درد، بی اشتها، تهوع، سوء هاضمه و نفخ. عوارض دستگاه عصبی نظیر سردرد و واکنشهای حساسیتی نظیر راش، کهیر، تب دارویی و خارش. مهمترین: کولیت پسودوممبران که احتمال بروز آن کمتر از ۰/۱ درصد است.

توصیه ها :

سفیکسیم را می توان بدون توجه به وعده های غذایی استفاده کرد.

قبل از شروع درمان باید سابقه حساسیت بیمار نسبت به سفالوسپورین ها و پنی سیلین ها در نظر گرفته شود. آسیب کلیوی بیشتر در بیماران مسن و یا کسانی که نارسایی کلیوی و یا ناتوانی جسمانی دارند ایجاد می شود. بیمار باید بروز هر گونه حساسیت و همچنین اسهال را سریعاً به پزشک گزارش دهد.

شرایط نگهداری :

بعد از تهیه سوسپانسیون سفیکسیم در یخچال یا درجه حرارت اتاق تا ۱۴ روز قابل نگهداری است ولی باید دور از نور و حرارت زیاد باشد.

قبل از مصرف باید به خوبی تکان داده شود. قرص سفیکسیم در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Ceftriaxone Sodium

سفتریاکسون

For Inj: ۵۰۰mg , ۱g

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

سفتریاکسون در درمان عفونتهای ناشناخته و مشکوک استفاده می شود .
در عفونتهای تنفسی تحتانی، عفونتهای پوستی، سپتیمی سمی، شانکروئید، عفونتهای داخل شکمی، مننژیت و پیشگیری از عفونت جراحی
بزرگسالان: دوز معمول روزانه ۱-۲g یکبار در روز و یا در دو دوز مساوی و منقسم روزانه تجویز میشود. دوز کلی نباید از ۴g در روز بیشتر شود.

درمان گنوره غیر پیچیده

۲۵۰mg به صورت تک دوز و عضلانی تزریق می شود.

مننژیت

۱۰۰mg/kg در روز (از ۴g در روز بیشتر نشود). ممکن است این مقدار در دوز یکسان هر ۱۲ ساعت هم تجویز شود. طول مدت درمان به طور معمول بین ۷ تا ۱۴ روز است.
کودکان: در درمان عفونتهای جدی به جز مننژیت ۵۰-۷۵mg/kg روزانه در ۲ دوز منقسم هر ۱۲ ساعت تجویز می شود که از ۴g در روز نباید بیشتر شود.

درمان PID شدید وحاد

۲۵۰mg به صورت IM همراه داکسی سایکلین تجویز می شود.

☠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه حساسیت به پنی سیلین ها و مشتقات پنی سیلین ها با احتیاط تجویز شود.
در صورت داشتن سابقه اختلالات خونریزی دهنده مصرف این دارو فقط باید در شرایط خاص انجام گیرد.
اگر بیمار سابقه ابتلا به بیماریهای کولیت اولستراتیو، کرون و یا کولیت ناشی از آنتی بیوتیکها را داشت مصرف این دارو با احتیاط صورت گیرد.
در افراد مبتلا به اختلالات تشنجی با احتیاط مصرف شود زیرا آستانه تشنج را پایین می آورند.
در نارسایی کلیه دوز دارو باید تنظیم شود. در افراد سالمند هم به دلیل کاهش عملکرد کلیه اصلاح دوز ضروری است.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد و بی خطر بودن مصرف آن در دوران بارداری ثابت نشده است و تجویز دارو در دوران بارداری تنها در صورتیکه ضروری باشد باید انجام گیرد. از آنجاییکه این دارو در شیر مادر ترشح می شود لذا مصرف آن در دوران شیردهی باید با احتیاط همراه باشد.

📖 تداخلات مهم :

ترکیباتی که با سفتریاکسون تداخل دارند: اتانول، آمینوگلیکوزیدها و ضد انعقادها.

⊠ عوارض جانبی :

سفتریاکسون به طور کلی به خوبی تحمل می شود.
شایع ترین: یکی از شایع ترین عوارض خونشناسی است. اسهال، تهوع و استفراغ هم در مواردی رخ می دهد.

مهم ترین: واکنشهای حساسیتی، کولیت پسودوممبران.

📌 توصیه ها :

سابقه حساسیت بیمار به پنی سیلین ها، سفالوسپورین ها و یا سایر مواد حساسیت زا بررسی شود.
در محل تزریق عضلانی تورم، سفتی و التهاب و در محل تزریق وریدی التهاب رگ رخ می دهد.
باید هر گونه علامت که حاکی از خونریزی باشد را مورد توجه قرار دارد علائمی مانند: پتشی، کبودی، خون دماغ شدن و هر گونه خونریزی غیر قابل توجیه.
به دلیل خطر ابتلا به کولیت پسودوممبران باید مراقب اسهال بیمار بود و در صورت تب و اسهال سریعاً به پزشک اطلاع داد.

جهت آماده کردن محلول برای تزریق وریدی باید به ازاء هر ۲۵۰mg سفتریاکسون، ۲/۴ml آب مقطر و یا سرم قندی ۵ درصد و یا نرمال سالین اضافه کرد، در این صورت محلول تهیه شده حاوی ۱۰۰mg سفتریاکسون در هر میلی لیتر خواهد بود، بعد این محلول را با ۱۰۰-۵۰ml سرم قندی ۵ درصد و یا نرمال سالین رقیق کرده و طی مدت ۳۰ دقیقه انفوزیون وریدی کنید.
محلول تهیه شده به رنگ زرد روشن تا کهربایی است.

👁 شرایط نگهداری :

پودر سفتریاکسون را باید دوراز نور و در درجه حرارت ۱۵ تا ۲۵ سانتیگراد نگهداری کرد و در مورد محلول آماده جهت تزریق باید به دستورالعمل کارخانه سازنده مراجعه کرد.

Cefalexin

سفالکسین

Cap: ۲۵۰mg , ۵۰۰mg

اشکال دارویی

For Susp: ۱۲۵mg/۵ml , ۲۵۰mg/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای دستگاه تنفسی، ادراری، پوست، استخوان و التهاب گوش میانی

بزرگسالان: ۲۵۰mg هر ۶ ساعت تجویز می شود.

👉 توجه: در عفونتهای شدیدتر دوزهای بالاتری هم تجویز می شود ولی اگر بیش از ۴g در روز نیاز باشد باید از انواع وریدی استفاده کرد.

کودکان: ۲۵۰-۵۰mg/kg در روز و در التهاب گوش میانی ۷۵-۱۰۰mg/kg در روز در چهار دوز منقسم تجویز می گردد.

👉 توجه: بیشترین دوز کودکان نباید از مقدار تجویز شده برای بزرگسالان بالاتر باشد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

📄 به تک نگار سفتریاکسون مراجعه کنید.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. از آنجا که این دارو در شیرترشح میشود مصرف آن در دوران شیردهی باید با احتیاط باشد.

☒ تداخلات مهم :

ممکن است سفالکسین باعث کاهش اثر قرص های ضد بارداری شود لذا توصیه می شود در صورت مصرف همزمان، بیمار در این مدت از روش جلوگیری از بارداری دیگری هم استفاده کند. سایر موارد مانند سفتریاکسیون است.

☒ عوارض جانبی :

☒ به تک نگار سفتریاکسیون مراجعه کنید.

📌 توصیه ها :

بہتر است سفالکسین با معده خالی مصرف شود. در صورت تجویز طولانی مدت سفالکسین باید بیمار از نظر عملکرد کبدی و کلیوی به صورت دوره ای بررسی شود. برای تهیه سوسپانسیون خوراکی ابتدا باید شیشه را خوب تکان داد تا پودر درون آن همگن شود و سپس در طی دو مرحله تا میزان مشخص شده به آن آب جوشیده سرد شده افزوده و پس از هر بار هم شیشه را به خوبی تکان داد. قبل از هر بار استفاده نیز باید شیشه را تکان داد. بیمار باید اسهال، هر گونه واکنش حساسیتی و علامت عفونت ثانویه را به پزشک گزارش دهد.

👁 شرایط نگهداری :

کپسول سفالکسین در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ سانتیگراد و سوسپانسیون تهیه شده آن به مدت ۱۴ روز در یخچال و ۷ روز در درجه حرارت اتاق قابل نگهداری است.

Cetirizine

ستریزین

Tablet & Capsule: ۵mg , ۱۰mg

اشکال دارویی

Syrup: ۵mg/ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

در درمان و کاهش علائم رینیت آلرژیک، آلرژیک ملتحمه، خارش، کهیر، عطسه و آب ریزش بینی. بزرگسالان: ۵-۱۰mg/day

کودکان: با سن ۲ تا ۶ سال ۲/۵mg/day حداکثر ۵mg/day .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

مصرف این دارو در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

☒ عوارض جانبی :

خواب آلودگی، خشکی دهان، خستگی، فارنژیت و سردرد.

📌 توصیه ها :

ممکن است باعث گیجی شود. در موقع رانندگی و کار با ابزار دقیق احتیاط شود.

Children Cold

سرماخوردگی اطفال

Chewable Tab: Acetaminophen ۸۰mg + Phenylpropanolamine ۶.۲۵mg + اشکال
Chlorpheniramine ۱mg دارویی
Syrup

R موارد و مقدار مصرف :

تسکین علائم سرماخوردگی در کودکان نظیر آب ریزش بینی، عطسه، احتقان بینی، تب، درد و خارش چشم
کودکان: ۱ تا ۲ قرص هر ۴ ساعت تجویز می شود. حداکثر دوز روزانه ۱۲ قرص است.
جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگارهای استامینوفن و کلرفنیرامین مراجعه کنید.

Chlordiazepoxide

کلر دياز پوکساید

Coated Tab: ۵mg , ۱۰mg اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

اختلالات اضطرابی

بزرگسالان: در اضطراب خفیف تا متوسط ۵-۱۰mg سه یا چهار بار در روز و در اضطراب شدید ۲۵-۳۰mg سه یا چهار بار در روز تجویز می شود.
برای کنترل اضطراب و نگرانی قبل از جراحی در روز قبل از عمل ۵-۱۰mg سه یا چهار بار تجویز شود.
در افراد مسن مبتلا به بیماریهای تضعیف کننده، ۵mg دو تا چهار بار روزانه تجویز می شود.
کودکان بالای ۶ سال: ۵mg دو تا چهار بار در روز که در بعضی کودکان تا ۱۰mg دو یا سه بار روزانه هم ممکن است افزایش یابد.

علائم محرومیت حاد از الکل

۵۰-۱۰۰mg که در صورت نیاز هر ۴ تا ۶ ساعت تا حداکثر ۳۰۰mg در روز می تواند تکرار شود.

اسپاسم عضلات

۳۰-۱۰۰mg در چند دوز منقسم روزانه تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در مبتلایان به پورفیری با احتیاط تجویز شود.

☑ به تک نگار دیازپام مراجعه شود.

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در شیر ترشح می شود و نباید در دوران شیردهی استفاده شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و در پوشش بسته و مقاوم به نور نگهداری شود.

☑ جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار دیازپام مراجعه کنید.

Chlorhexidine Gluconate

کلر هگزیدین گلوکونات

Topical Solution: ۴٪

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

این دارو یک میکروب کش و متوقف کننده رشد میکروبی می باشد و علیه ارگانسیم های گرم مثبت و گرم منفی، بی هوازی های facultative، هوازی ها و مخمرها فعال است. به صورت موضعی جهت تمیز و ضد عفونی کردن دست برای عمل جراحی به عنوان تمیز کننده زخم های پوستی، به عنوان فرآورده پوستی قبل از عمل جراحی و برای شستشوی دست ها به کار می رود. برای آماده کردن محلول، به دستورات روی ظرف دارو توجه شود.

⊗ عوارض جانبی :

تحریک پوستی، درماتیت، حساسیت به نور و واکنش های آلرژیک در کل بدن.

📌 توصیه ها :

از خوردن دارو پرهیز شود. از تماس با چشم، گوش، دهان، ناحیه تناسلی خودداری شود و در صورت تماس با این اعضا با آب فراوان شسته شود. برای زخم های بسیار عمیق یا وسیع استفاده نشود. در جراحی های سرو صورت استفاده نشود. در صورت ایجاد تحریک پوستی، درماتیت یا حساسیت به نور، مصرف دارو باید قطع شود.

Chlorpheniramine Maleate

کلر فنیر آمین

Scored Tab: ۴mg

Inj: ۱۰mg/ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی واکنش های حساسیتی و خارش پوست خوراکی:

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۴mg هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود. از ۲۴mg در شبانه روز بیشتر نشود. کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۲mg هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود از ۱۲mg در ۲۴ ساعت بیشتر نشود. کودکان ۲ تا ۶ سال: ۱mg هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود از ۴mg در ۲۴ ساعت بیشتر نشود.

تزریقی:

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۲۰-۱۰mg از طریق داخل عضلانی، زیر جلدی و یا آهسته وریدی (در طی ۱دقیقه) تزریق می شود. حداکثر دوز ۴۰mg در روز است.

کودکان: دوز ۸۷/۵mg/kg چهار بار در روز از طریق تزریق زیر جلدی پیشنهاد می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به آنتی هیستامینها، نوزادان تازه متولد شده یا نارس، مادران شیرده، گلوکوم زاویه باریک، زخم پپتیک تنگ کننده مجرا، هیپرتروفی علامت دار پروستات، حمله آسم و انسداد گردن مثانه منع مصرف دارد. تجویز با مهار کننده های MAO به صورت همزمان و همچنین تا ۱۴ روز بعد از قطع مصرف آنها ممنوعیت دارد. برای درمان بیماریهای مجاری تنفسی تحتانی، برونشیت مزمن، آمفیژم نباید تجویز شود. در بیماران کلیوی با احتیاط تجویز شود.

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. تجویز کلرفنیرآمین و به طوری کلی آنتی هیستامینها در دوران شیردهی ممنوع است.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که آنتی هیستامین ها (از جمله کلرفنیرآمین) را تحت تاثیر قرار می دهند: مهار کننده های MAO، ضد قارچهای آزول (فلوکونازول، ایتراکونازول، کتوکونازول و مایکونازول)، سایمتیدین، کینین، سروتونین، آزیترومایسین، کلاریترومایسین و اریترومایسین. داروهایی که توسط آنتی هیستامینها تحت تاثیر قرار می گیرند: مهار کننده های MAO، الکل و سرکوب کننده های CNS.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، ضعف، سستی، گیجی، اثرات آنتی موسکارینی خشکی دهان و گلو، غلیظ شدن ترشحات راههای تنفسی، تاری دید، احتباس ادرار، یبوست و افزایش رفلکس معده. **مهم ترین:** عارضه جانبی مهمی ندارد.

☒ توصیه ها :

با مصرف روزانه ۲ لیتر آب، میوه و مواد غذایی فیبردار از غلیظ شدن ترشحات برونش و یبوست پیشگیری می شود. به دلیل احتمال بروز خواب آلودگی و گیجی، بیمار باید از رانندگی و کارهای دقیق خودداری کند. برای جلوگیری از ایجاد جواب منفی کاذب، ۴ روز قبل از انجام تست پوستی دارو را قطع کنید. قبل از شروع درمان باید از عدم ابتلا به گلوکوم، زخم پپتیک، احتباس ادرار و حامله نبودن بیمار مطمئن شد. در بیماران بالای ۶۰ سال ممکن است نیاز به کاهش دوز باشد. با توجه به احتمال حساسیت به نور، بیمار باید در برابر نور خورشید و نور ماوراء بنفش از مواد محافظ استفاده کرده و از تماس طولانی با نور آفتاب بپرهیزد. تزریق عضلانی باید به صورت عمیق انجام شود. بیمار باید از مصرف همزمان الکل و سایر تضعیف کننده های CNS پرهیز کند.

☞ شرایط نگهداری :

در ظروف محفوظ از هوا و نور نگهداری شود.

Chlorpromazine HCL

کلرپرومازین

R موارد و مقدار مصرف :**اختلالات روانی**

بزرگسالان: ۲۵-۵۰mg سه بار در روز به صورت خوراکی تجویز می شود و به تدریج تا رسیدن به دوز موثر افزایش می یابد که معمولاً ۴۰۰mg در روز است. دوز معمول برای تزریق عضلانی ۲۵-۵۰mg است که در صورت لزوم بعد از یک ساعت دوز ۲۵-۵۰mg دیگری تزریق می شود.

کودکان ۱ تا ۵ سال: ۰/۵mg/kg خوراکی هر ۴ تا ۶ ساعت بر حسب نیاز تجویز می شود.

دوز توصیه شده جهت تزریق عضلانی ۰/۵mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت است.

کودکان بالای ۵ سال: دوز خوراکی ۱/۳ تا ۱/۲ دوز بزرگسالان و دوز تزریق عضلانی همانند مقدار لازم برای کودکان ۱ تا ۵ سال است.

تهوع و استفراغ

بزرگسالان: ۲۵-۱۰۰mg خوراکی هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود که با توجه به نیاز و در صورت لزوم افزایش می یابد. دوز تزریق عضلانی ۲۵mg است که در صورتیکه کاهش فشار خون مشاهده نشد بر حسب نیاز و تا توقف استفراغ، ۲۵-۵۰mg هر ۳ تا ۴ ساعت تزریق شده و سپس به فرم خوراکی تبدیل می گردد.

کودکان بالای ۶ ماه: ۰/۵۵mg/kg خوراکی هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود.

برای تزریق عضلانی، دوز ۰/۵۵mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت می باشد. حداکثر دوز تزریق عضلانی برای کودکان تا ۵ سال، ۴۰mg در روز و ۵ تا ۱۲ سال ۷۵mg در روز است (به جز در موارد شدید).

سکسکه مقاوم

بزرگسالان: ۲۵-۵۰mg به صورت خوراکی، سه یا چهار بار در روز تجویز می شود. در صورتیکه بعد از ۲ تا ۳ روز بهبود پیدا نکرد، ۲۵-۵۰mg از طریق عضلانی تزریق می شود و اگر باز هم علائم باقی ماند، ۲۵ تا ۵۰ میلی گرم دارو را در ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ میلی لیتر نرمال سالین رقیق کرده و به صورت آهسته وریدی انفوزیون می کنند که در این صورت بیمار باید به حالت طاقباز خوابیده باشد و فشار خون بیمار کنترل شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در کودکان زیر ۶ ماه نباید استفاده شود.

در صورت سابقه حساسیت زیاد به دارو، تضعیف شدید CNS، مصرف همزمان مقدار زیادی از داروهای تضعیف کننده سیستم ایمنی، دپرسیون مغز استخوان، ناهنجاری خونی، آسیب بافت کبد، بیماری شریان کرونر و هیپوتانسیون یا هیپرتانسیون شدید، منع مصرف دارد.

در این موارد با احتیاط تجویز شود: در کودکان و نوجوانان دارای علائم مشکوک به سندرم ری (Reye) نقص عملکرد کبد یا کلیه، اختلال تنفسی ناشی از عفونت حاد ریوی یا بیماری مزمن تنفسی، هیپرتیروئیدی، در زمان ترک مصرف الکل، بیماران افسرده دارای افکار خودکشی و آریتمی قلبی.

☞ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. اعتقاد بر این است که مشکل خاصی در صورت مصرف در دوران شیردهی به وجود نمی آید.

☞ تداخلات مهم :

داروهایی که بر فنوتیازین ها (از جمله کلرپرومازین) اثر میگذارند: نمکهای آلومینیوم، آنتی کولینرژیکها، باربیتوراتها، چارکول، لیتیموم، مپریدین، میتل دوپا و پروپرانولول.
داروهایی تحت تاثیر فنوتیازین ها (از جمله کلرپرومازین) قرار میگیرند: بیهوش کننده های باربیتوراتی، بروموکرپیتین، نوراپی نفرین، اپی نفرین، گوانتیدین، پروپرانولول، ضد افسردگی های سه حلقه ای، فنی توئین و اسید والپروئیک.

✘ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، کاهش فشار خون وضعیتی، اختلالات خارج هرمی، عوارض آنتی کولینرژیک و پارکینسونیسم کاذب.

مهم ترین: دیسکنزی دیررس (Tardive dyskinesia) و سندرم نورولپتیک بدخیم.

📌 توصیه ها :

دارو را می توان همراه غذا یا شیر مصرف کرد.

به دلیل بروز خواب آلودگی به ویژه در یک یا دو هفته اول درمان از رانندگی و سایر کارهای نیازمند هوشیاری خودداری کنید. به علت احتمال بروز تشنج، ۴۸ ساعت قبل از انجام میولوگرافی فنوتیازین ها را باید قطع کرد و تا ۲۴ ساعت بعد هم استفاده نکرد.

کلرپرومازین نباید به صورت زیر جلدی (SC) تزریق شود. تزریق عضلانی را آهسته و به طور عمقی در یک عضله بزرگ انجام دهید و حداقل نیم ساعت بعد از تزریق بیمار باید دراز بکشد.

جهت تزریق وریدی دارو حتماً باید رقیق شود.

بیمار و خانواده باید از خطر و علائم عوارض خارج هرمی آگاه باشند تا در صورت بروز سریعاً به پزشک گزارش دهند. اختلالات خارج هرمی به چهار شکل هستند:

۱. پارکینسونیسم کاذب: لرزش، ریزش آب دهان، کشش در یک عضله و لرزش مختصر آن در هنگام کشیدن غیر ارادی آن و صورت ماسکی شکل

۲. آکاتژیا: بی قراری روانی و احساس نیاز مبرم به حرکت یا ره رفتن مداوم

۳. دیستونی: اختلال در تنوس عضلانی

۴. دیسکنزی تاخیری

فنوتیازین ها رنگ ادرار را صورتی- قهوه ای و ممکن است رنگ پوست را زرد - قهوه ای و گاهی ارغوانی متمایل به خاکستری نمایند.

تغییر حالت از درازکش یا نشسته به ایستاده باید به آرامی صورت گیرد.

بیمار باید از قرار گرفتن در معرض سرما یا گرمای شدید و همچنین دهیدراتاسیون اجتناب کند.

به دلیل احتمال بروز حساسیت به دوز بیمار باید از قرار گرفتن در برابر نور مستقیم آفتاب پرهیز کرده و از عینک و ترکیبات ضد آفتاب استفاده کند.

به منظور کاهش یبوست مصرف مایعات باید زیاد شود.

بیمار باید پزشک را از وقوع یا تصمیم برای حامله شدن آگاه کند.

برای جلوگیری از بروز عفونت قارچی دهان، به طور مرتب از مسواک و نخ دندان استفاده شود.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور و هوا و در مکان خشک و خنک نگهداری شود.

Chloramphenicol

کلر آمفینیکل

For Inj: ۱g/vial

Susp: ۱۵۰mg/۵ml

Sterile Eye Drop: ۰.۰۳%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

عفونت شدید مانند مننژیت

بزرگسالان: در تب تیفوئیدی و عفونتهای ریکتزیایی به میزان ۵۰mg/kg روزانه در ۴ دوز منقسم با فواصل ۶ ساعته و در مننژیت و آبسه های مغزی ۱۰۰mg/kg در روز با کنترل سطح خونی به صورت وریدی تجویز می شود.
کودکان: دوز معمول ۷۵-۵۰mg/kg روزانه در ۴ نوبت است. در مننژیت ۱۰۰-۵۰mg/kg روزانه در ۴ دوز تجویز می شود. در نوزادان کمتر از ۲kg مقدار ۲۵mg/kg در روز به صورت تک دوز، در نوزادان کامل تا ۷ روزگی (بیش از ۲kg) ۲۵mg/kg در روز به شکل تک دوز و در نوزادان بزرگتر از ۷ روزگی (بیش از ۲kg) مقدار ۵۰mg/kg روزانه در ۲ دوز منقسم روزانه تجویز می شود.
تمام دوزها به صورت وریدی است و محدوده دوزها بسیار دقیق بوده و نباید خارج از این محدوده تجویز شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود سابقه آلرژی یا واکنشهای حساسیتی به این دارو، منع مصرف دارد.
در صورت ابتلا بیمار به ساپرس مغز استخوان، اختلال عملکرد کبدی، کلیوی، کمبود G6PD و یا پورفیری حاد با احتیاط مصرف شود.
به دلیل احتمال بروز «سندرم گری» این دارو در نوزادان تازه متولد شده منع مصرف دارد همچنین در مادران حامله مخصوصاً در سه ماهه آخر حاملگی و دوران شیردهی بهتر است تجویز نشود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. به دلیل احتمال بروز سندرم گری در نوزاد در مادران شیرده تجویز نگردد.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که کلرآمفنیکل را تحت تاثیر قرار می دهند: باربیتوراتها، ریفامپین و هیدانتوئین.
داروهایی که توسط کلرآمفنیکل تحت تاثیر قرار می گیرد: باربیتوراتها، ضد انعقادها، سیکلوفسفامید، هیدانتوئین، نمکهای آهن، پنی سیلین ها، سولفونیل اوره ها و همچنین ضد بارداری های خوراکی.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: کم کاری مغزاستخوان، آنمی آپلاستیک و ترومبوسیتوپنی.
مهم ترین: آنمی همولتیک، هموگلوبین اوری حمله ای شبانه، سندرم خاکستری (gray syndrome)، التهاب عصب بینایی، واکنشهای حساسیتی و سمیت گوشی مخصوصاً هنگامی که به شکل قطره گوشی مصرف شود.

☒ توصیه ها :

قبل از شروع درمان باید از بیمار شمارش کامل گلبولی، پلاکت، آهن سرم و رتیکولوسیت ها انجام پذیرد و در طی درمان هر ۴۸ ساعت یکبار این کار ادامه یابد. بعد از قطع درمان در معاینات پیگیری بیمار نیاز به انجام این آزمایشات به صورت دوره ای وجود دارد.

در صورت بروز لوکوپنی، رتیکولوسیتوپنی، ترومبوسیتوپنی و کم خونی مصرف کلرآمفنیکل باید بلافاصله قطع شود.
بیمار در طی درمان با کلرآمفنیکل باید مرتباً تحت نظر باشد همچنین سطح سرمی کلرآمفنیکل باید با دقت و هر هفته اندازه گیری شود و در صورتیکه بیمار نارسایی کبدی داشته باشد و یا بیشتر از مدت ۲ هفته از دارو مصرف کند

نیاز به سنجش سطح خونی در فواصل کوتاهتری است. سطح مطلوب خونی کلرآمفنیکل ۵ تا ۱۰ میکروگرم در سی سی و حداکثر غلظت ۱۰ تا ۲۰ میکروگرم می باشد.

در صورتیکه این دارو برای کنترل تب بیمار تجویز شود، تب بیمار باید هر ۴ ساعت یکبار کنترل شود و اگر ۴۸ ساعت درجه حرارت بیمار طبیعی بود، داروی وی قطع می گردد.

هر گونه کاهش قابل ملاحظه در ادرار بیمار باید به اطلاع پزشک برسد.

در صورتیکه بیمار دیابتی کلرآمفنیکل دریافت کند فاصله های کنترل قند خون وی باید کوتاهتر شود.

سندرم گری ۲ تا ۹ روز بعد از شروع دارو در نوزاد (مخصوصاً در ۴۸ ساعت اول تولد) یا شیرخواران نارس و یا کودکان زیر ۲ سال بروز می کند. اگر کودک عملکرد کبدی طبیعی نداشته باشد این عارضه شایع تر است. با توجه به خطر این بیماری باید بروز علائمی شامل نفخ شکم، عدم تمایل به شیر خوردن، رنگ پریدگی و تغییر در علائم حیاتی را بلافاصله به پزشک اطلاع داد.

هر یک گرم سوکسینات سدیم کلرآمفنیکل که تنها به منظور تزریق وریدی است را باید در ۱۰ ml آب مقطر و یا سرم قندی ۵ درصد حل و در طی مدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه تجویز کرد.

در محلول آماده شده جهت تزریق وریدی اگر در درجه حرارت پایین نگهداری شود ممکن است کریستالهایی ایجاد شود که با تکان دادن حل می شوند و محلول شفاف می گردد اما در صورتیکه محلول غبارآلود بوده و شفاف نباشد نباید مصرف گردد.

برای اینکه قطره چشمی کلرآمفنیکل جذب سیستمیک نشود و عوارض سوء نداشته باشد باید بعد از چکاندن آن مدت ۱ تا ۲ دقیقه به آرامی روی مجرای اشکی فشار وارد گردد تا دارو جذب خونی نشود.

بعد از تزریق وریدی (۱۵ تا ۲۰ ثانیه بعد) احساس طعم تلخ در دهان می شود که معمولاً برای مدت ۲ تا ۳ دقیقه باقی می ماند.

بعد از وقوع علائمی چون: گلودرد، تب، خستگی، پتشی، خون دماغ، خونریزی از لثه ها و یا هر خونریزی غیر طبیعی و یا کبود شدن بدن بلافاصله پزشک را مطلع کنید.

👁 شرایط نگهداری :

در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Chloroquine Phosphate

کلروکین فسفات

Coated Tab: ۱۵۰mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

مالاریا

توجه: هر ۳۰۰mg کلروکین base معادل ۵۰۰mg کلرولین فسفات و ۴۰۰mg هیدروکسی کلروکین سولفات است. دوزهای زیر بر اساس کلروکین base ذکر شده است.

حمله حاد مالاریا:

بزرگسالان و کودکان: دوز کلی ۲۵mg/kg است که در طی ۳ روز داده می شود. این دوز به صورتهای مختلفی می تواند تجویز شود:

۱. روز اول ۶mg/kg که بعد از ۶ تا ۸ ساعت با ۵mg/kg ادامه می یابد و روزهای دوم و سوم ۵mg/kg

۲. روزهای اول و دوم ۱۰mg/kg و روز سوم ۵mg/kg

۳. گاهی اوقات در بزرگسالان براساس وزن تنظیم نمی گردد در این صورت روز اول ۶۰۰mg تجویز می شود که بعد از ۶ تا ۸ ساعت با ۳۰۰mg ادامه می یابد و روزهای دوم و سوم ۳۰۰g داده می شود در موارد حاد و پیچیده مالاریا که بیمار قادر به دریافت دوز خوراکی دارو نیست، می تواند به شکل تزریقی تجویز شود که انفوزیون آهسته وریدی ترجیح دارد و فقط در صورتیکه امکان تزریق وریدی نبود به صورت داخل عضلانی (IM) و یا زیر جلدی (SC) تجویز می گردد.

دوز تزریقی برای بزرگسالان و کودکان که توسط WHO پیشنهاد شده است عبارتست از:

۱۰mg/kg از طریق انفوزیون پیوسته وریدی (درسدیم کلراید) که در ۲۴ ساعت بعد با سه نوبت هر کدام ۵mg/kg دنبال می شود. تمامی انفوزیون ها باید در مدت حداقل ۸ ساعت انجام شود.

دوز IM, SC برای بزرگسالان و کودکان ۳/۵mg/kg هر ۶ ساعت و یا ۲/۵mg/kg هر ۴ ساعت است (تا رسیدن به دوز کلی ۲۵mg/kg)

پیشگیری از مالاریا:

بزرگسالان: ۳۰۰mg هر ۷ روز که تقریباً از یک هفته قبل تا حداقل ۴ هفته بعد از ترک منطقه آلوده استفاده می شود. کودکان: دوز هفتگی ۵mg/kg توصیه می شود.

❗ موارد منع مصرف و احتیاط :

مصرف این دارو در بیمارانی که به هر دلیلی اشکال در شبکه چشم یا میدان دید دارند ممنوع است. در صورت مبتلا به اختلال عملکرد کبد یا کلیه، الکلیسم، کمبود G6PD، اختلالات عصبی و ناراحتی شدید خونی با احتیاط مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. اگر مادر شیردهی با کلروکین درمان میشود باید از شیر دادن به کودک پرهیز کند.

⚠ تداخلات مهم :

بهتر است بین مصرف داروهای آنتی اسید و کلروکین حداقل ۴ ساعت فاصله باشد تا جذب کلروکین کاهش پیدا نکند.

مصرف همزمان با الکل باعث عوارض شدید کبدی و با پنی سیلامین باعث عوارض پوستی، خونی و کلیوی می شود. مصرف همزمان با هپارین باید با احتیاط باشد.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: سردرد، بثورات پوستی، خارش و عوارض گوارشی مانند تهوع، استفراغ و اسهال.

مهم ترین: این عوارض بسیار نادر بوده و در صورت مصرف طولانی مدت با دوزهای بالا رخ می دهند نظیر تغییرات روانی مثل عصبانی شدن، اضطراب و تغییر شخصیت و اختلالات بینایی مثل تاری دید و اشکال در تطابق. رتینوپاتی شدید ترین ضایعه چشمی کلروکین است.

📌 توصیه ها :

عوارض گوارشی این دارو با مصرف همزمان با غذا و شیر کمتر می شود و همچنین فراهمی زیستی آن بیشتر می گردد.

اگر این دارو به مدت طولانی استفاده می شود باید به صورت دوره ای معاینات چشمی و شمارش کامل سلولهای خونی انجام شود.

چنانچه در حین مصرف دارو بیمار دچار ضعف عضلانی، اختلالات بینایی، خستگی زیاد، کبودی غیر معمول، خونریزی غیر طبیعی، تب و گلودرد شدید باید بلافاصله پزشک را مطلع سازد.

مصرف طولانی مدت در کودکان توصیه نمی شود.

در مدت درمان با این دارو بیمار باید از قرار گرفتن زیر نور خورشید خودداری کند و از لباس های آستین بلند و عینک آفتابی هنگام خروج از منزل استفاده کند.
 مصرف این دارو می تواند رنگ ادرار را تغییر دهد.
 بیمار باید در مدت استفاده از این دارو از نوشیدن مشروبات الکلی پرهیز کند.
 به دلیل احتمال بروز هیپوتانسیون و سایر علائم قلبی - عروقی به دنبال تزریق دارو، بیمار باید تحت مراقبت شدید باشد زیرا گزارشهایی از مسمومیت قلبی - عروقی و مرگ به دنبال تجویز دوزهای بالا و تزریق سریع داده شده است.
 هر کدام از روشهای تزریقی که استفاده شد، درمان بیمار باید در اولین و سریع ترین زمان ممکن به صورت خوراکی ادامه پیدا کند. هر گونه تلف شدن دارو به دنبال استفراغ باید با دوز دیگری جایگزین شود.

سایمتیدین	Cimetidine

F.C.Tab: ۲۰۰mg Inj: ۲۰۰mg/۲ml	اشکال دارویی

Rx مصرف بر حسب اندیکاسیون :

درمان زخم دوازدهه و معده

بزرگسالان: ۸۰۰mg در زمان خواب که در زخم دوازدهه برای مدت ۴ هفته و در زخم معده برای حداقل ۶ هفته تجویز می گردد. رژیم درمانی دیگری که پیشنهاد می شود ۳۰۰mg چهاربار در روز و یا ۴۰۰mg دو بار در روز است.
 درمان نگهدارنده: ۴۰۰ mg در هنگام خواب .

برگشت محتویات معده به مری

بزرگسالان: ۴۰۰mg چهاربار در روز(همراه هر وعده غذا و هنگام خواب) برای ۴ تا ۸ هفته تجویز میشود .

ترشح زیاد از حد اسید مانند سندرم زولینگر-الیسون

معمولاً ۳۰۰-۴۰۰mg چهاربار در روز (همراه هر وعده غذا و هنگام خواب) استفاده می شود و در صورت لزوم می توان ۳۰۰ mg هم به این مقدار اضافه کرد ولی نباید از ۲۴۰۰ mg در روز بیشتر شود .

پیشگیری از زخم های استرسی قسمت فوقانی لوله گوارشی

بزرگسالان: ۲۰۰-۴۰۰mg توسط لوله NG و یا ۲۰۰ mg به صورت تزریق وریدی هر ۴ تا ۶ ساعت توصیه می شود.

سوء هاضمه بدون وجود زخم

۲۰۰ mg چهار بار در روز تجویز می گردد .

پیشگیری از سوزش سردل شبانه

۱۰۰ mg در شب مصرف می شود .

تزریقی :

دوز معمول ۳۰۰mg به صورت داخل عضلانی یا داخل وریدی هر ۶ تا ۸ ساعت است و اگر نیاز به افزایش دوز بود میتوان ۳۰۰mg اضافه کرد ولی مقدار تجویز شده از ۲۴۰۰mg در روز نباید بیشتر شود .

تزریق عضلانی (IM) : بدون رقیق کردن و هر ۶ تا ۸ ساعت بر حسب نیاز تجویز می شود .

تزریق حجمی وریدی : تا حجم ۲۰ ml رقیق شده و در مدت حداقل ۲ دقیقه تزریق می شود .

تزریق متناوب وریدی : ۳۰۰ mg دارو در حداقل ۵۰ ml محلول سازگار مانند محلول قندی ۵ درصد رقیق می شود و در مدت ۱۵ تا ۲۰ دقیقه انفوزیون می گردد .

انفوزیون مداوم وریدی : ۳۷/۵ mg در ساعت معادل با ۹۰۰ mg روزانه تجویز می گردد .

کودکان بالای یک سال: دوز پیشنهادی سایمتیدین ۲۵-۳۰ mg/kg در دوزهای منقسم است که به صورت خوراکی یا تزریقی می تواند تجویز شود .

نوزادان: از آنجا که عملکرد کلیه در چند ماه نخستین تولد محدود است، رژیم درمانی برای نوزادان کامل mg/kg ۱۵-۲۰ و برای نوزادان نارس مقدار کمتری است .

☠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو منع مصرف دارد .

سایمتیدین برای کودکان کمتر از ۱۶ سال توصیه نمی شود .

در افراد دارای عوارض عصبی با احتیاط تجویز شود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد . در شیر ترشح می شود و باید با احتیاط تجویز شده و زیان های آن در برابر ضرورت استفاده سنجیده شود .

⚠ تداخلات مهم :

سایمتیدین متابولیسم کبدی داروها را از طریق سیتوکروم P-۴۵۰ کاهش می دهد و در نتیجه حذف داروها به تاخیر افتاده و سطح سرمی آنها افزایش می یابد .

داروهایی که متابولیسم کبدی آنها کاهش پیدا می کند : بنزودیازپین ها (به غیر از لورازپام، اکسازپام و تمازپام)، کافئین، بلوک کننده های کانالهای کلسیمی، کاربامازپین، کلروکین، لابتولول، لیدوکائین، متوپرولول، مترونیدازول، پنتوکسی فیلین، فنی توئین، پروپافنون، پروپرانولول، کینیدین، کینین، سولفونیل اوره ها، تاکرین، تئوفیلین، تریامترن، ضد افسردگی های سه حلقه ای، اسید والپروئیک و وارفارین .

پروپانتیلین، متوکلوپرامید، سیسپراید و سوکرافیت بهتر است با فاصله از سایمتیدین خورده شوند زیرا فراهمی زیستی آنرا کم می کنند .

⊗ عوارض جانبی :

عوارض جانبی برای این داروشایع نیست ولی می توان از سردرد، سرگیجه، اسهال، راش پوستی، تهوع، استفراغ، ناراحتی گوارشی، یبوست و ژینکوماستی نام برد .

📌 توصیه ها :

بهتر است دارو همراه غذا مصرف شود .

در نارسایی کلیه دوز دارو باید کم شود .

محلولهای آماده شده برای تزریق فقط تا ۴۸ ساعت در دمای اتاق قابل نگهداری هستند .

در نارسایی کبد دوز دارو باید تعدیل شود .

توصیه می شود CBC و تستهای کبدی به صورت دوره ای انجام گردد .

مصرف غذاهای دارای تیرامین زیاد مانند پنیرکهنه و ماست باعث افزایش فشارخون و سردرد می شوند .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود .

Tablet: ۲۵mg , ۷۵mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

رفع اختلالاتی مانند سرگیجه، وزوز گوش، تهوع و استفراغ در بیماری منییر، بیماری مسافرت، بیماری عروق محیطی و سندرم رینود.

بزرگسالان: ۳۰mg سه بار در روز . در بیماری مسافرت، ۲ ساعت قبل از مسافرت ۲۵mg و در صورت لزوم هر ۸ ساعت یک بار تکرار شود. در اختلالات عروق محیطی ابتدا ۷۵mg سه بار در روز. مقدار نگهدارنده ۲۵mg دو بار در روز.

کودکان: بین سنین ۵ تا ۱۲ سال نصف مقدار بزرگسالان.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود پورفیری نباید مصرف شود.

⊗ عوارض جانبی :

خواب آلودگی، خشکی دهان، تاری دید، عوارض شبه پارکینسون، وزوز گوش، افزایش وزن، بثورات جلدی، خستگی، سردرد و اختلالات گوارشی.

📌 توصیه ها :

در صورت پائین بودن فشارخون، مصرف مقادیر زیاد با احتیاط انجام شود. در صورت وجود صرع، هیپرتروفی پروستات، احتباس ادرار، گلوکوم و بیماری کبدی با احتیاط مصرف شود.

FC Tablet: ۲۵۰mg , ۵۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

در درمان عفونت های ناشی از باکتری های گرم منفی (شامل سالمونلا، شیگلا، کمپیلوباکتر، نایسریا و پسودوموناس) مصرف می شود. این دارو دارای اثرات متوسط بر باکتری های گرم مثبت (شامل استرپتوکوکوس فکالیس) می باشد. کاربرد اصلی دارو، در درمان عفونت های تنفسی (به جز عفونت ناشی از استرپتوکوکوس پنومونیه)، عفونت مجاری ادراری، عفونت های دستگاه گوارش (از جمله تیفوئید)، سوزاک و سپتی سمی ناشی از میکروارگانیزم های حساس می باشد. سیپروفلوکساسین برای پیشگیری از مننژیت مننگوکوکی و عفونت جراحی نیز استفاده می شود.

در بزرگسالان در درمان عفونت های مجاری تنفسی ۲۵۰-۷۵۰mg دو بار در روز، در درمان عفونت های مجاری ادرار ۲۵۰-۷۵۰mg دو بار در روز (۲۵۰mg دو بار در روز به مدت ۳ روز در سیستمیت حاد در زنان)، در درمان سوزاک ۲۵۰mg به صورت مقدار واحد، در درمان عفونت پسودومونایی مجاری تنفسی تحتانی در فیبروز سیستیک ۷۵۰mg دو بار در روز و در سایر عفونت ها ۵۰۰-۷۵۰mg دو بار در روز مصرف می شود. همچنین در درمان التهاب مزمن پروستات مقدار ۵۰۰mg دو بار در روز برای ۲۸ روز مصرف می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو نباید به طور معمول در بیماران زیر ۱۸ سال مصرف شود.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

این دارو نباید به صورت معمول در زنان باردار یا مادران شیرده مصرف شود.

☒ تدابیر مهم :

در صورت مصرف همزمان کینولون ها با داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی خطر بروز تشنج ممکن است افزایش یابد. داروهای آنتی اسید و مواد جاذب، جذب این دارو را کاهش می دهند. اثر وارفارین در صورت مصرف همزمان با سیپروفلوکساسین افزایش می یابد. کینولون ها اثر ضد دیابت داروهای سولفونیل اوره یا سمیت کلیوی سیکلوسپورین را افزایش می دهند. سیپروفلوکساسین غلظت پلاسمایی تیوفیلین را افزایش می دهد.

☒ عوارض جانبی :

عوارض جانبی شایع کینولون ها عبارتند از: تهوع، استفراغ، درد شکم، اسهال، سردرد، سرگیجه، اختلال در خواب، ضایعات پوستی، خارش، تب، آنافیلاکسی، حساسیت به نور، افزایش اوره و کراتینین خون، اختلالات گذرا در آنزیم های کبد و بیلی روبین. درد عضلات و مفاصل، اختلالات خونی و تغییر در غلظت پروترومبین.

📌 توصیه ها :

مصرف این دارو در موارد زیر باید با احتیاط فراوان صورت گیرد: بیماران سالخورده، بیماران مبتلا به کمبود G6PD صرع یا دارای سابقه صرع، عیب کار کبد یا کلیه. مشتقات کینولون ها ممکن است موجب بروز تشنج در بیماران دارای سابقه تشنج یا سایر بیماران شوند. دارو باید با مقدار کافی آب مصرف شود و در طول درمان نیز بیمار به اندازه کافی مایعات بنوشد. در طول مدت مصرف این دارو در انجام کارهایی که به مهارت نیاز دارند (به ویژه رانندگی)، باید احتیاط کرد. این دارو را باید با معده خالی مصرف کرد. در صورت بروز هرگونه واکنش روانی، نورولوژیک یا حساسیت مفرط با اولین مقدار مصرف دارو، مصرف آن را باید قطع کرد. در طول مصرف دارو بیمار باید از قرار گرفتن بیش از حد در معرض آفتاب خودداری کند. در صورت بروز واکنش های حساسیت به نور، مصرف دارو باید قطع شود.

Sterile Eye Drops: ۰.۳%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان کنژکتیویت باکتریال

بزرگسالان و کودکان: ۱ تا ۲ قطره هر ۲ ساعت (در ساعات بیداری) به مدت ۲ روز و سپس ۱ تا ۲ قطره هر ۴ ساعت به مدت ۵ روز دیگر روی ملتحمه هر چشم بچکانید.

اوسرهای باکتریال قرنیه

بزرگسالان و کودکان: روز اول درمان یک قطره هر ۱۵ دقیقه تا ۶ ساعت و سپس یک قطره هر ۴ ساعت در بقیه ساعات بیداری در چشم مبتلا چکانده شود، روز دوم درمان یک قطره در هر ساعت از زمان بیداری و از روز سوم تا چهاردهم درمان یک قطره هر ۴ ساعت در زمان بیداری در چشم مبتلا چکانده شود. حداکثر مدت مصرف این دارو ۲۱ روز است.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

تجویز سیپروفلوکساسین در بیماران زیر ۱۸ سال با احتیاط انجام شود. بی خطر بودن مصرف این دارو برای نوزادان زیر یک سال ثابت نشده است.

در صورت وجود حساسیت به این دارو و یا سایر کینولون ها، نباید تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و در دوران بارداری و شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

☒ تداخلات مهم :

مورد خاصی گزارش نشده است.

⊗ عوارض جانبی :

رسوب بلورهای سفید در چشم، پوسته ریزی لبه پلک، احساس جسم خارجی در چشم، خارش چشم، احساس طعم بد در دهان، پرخونی غشاء ملتحمه، واکنش‌های حساسیتی، ادم پلک، اشک ریزی، ترس از نور، کاهش بینایی و تهوع.

📌 توصیه ها :

مراقب باشید نوک قطره چکان با جایی تماس پیدا نکند.

آنتی بیوتیک‌های موضعی را در عفونتهای عمیق قرنیه و یا عفونتهایی که احتمال سیستامیک شدن آنها وجود دارد به کار نبرید.

در صورت استفاده بیش از حد از قطره سیپروفلوکساسین، چشم را با آب ولرم بشوئید.

برای جلوگیری از جذب سیستامیک، ۱ تا ۲ دقیقه بعد از چکاندن قطره کیسه اشکی چشم را فشار دهید.

به طور کلی در موارد کونژکتیویت باکتریایی نباید از لنز تماسی استفاده شود.

در صورت بروز علائم حساسیت، مصرف دارو قطع شود.

Citalopram

سیتالوپرام

Tablet: ۲۰mg , ۴۰mg

اشکال دارویی

Drop ۴۰mg/ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان اختلالات افسردگی:

بزرگسالان: ابتدا ۲۰mg یک بار در روز صبح های یا عصرها، در صورت نیاز مقدار ۲۰mg دیگر یک هفته بعد

اضافه می گردد. دُز معمول ۴۰mg .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

حساسیت به دارو.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو با مهار کننده های آنزیم منوآمین اکسیداز، از جمله فورازولیدون، پروکاربازین و سلژیلین ممنوع بوده و می تواند عوارض خطرناک و مهلک در پی داشته باشد. بین قطع مصرف یکی از داروهای نام برده و سیتالوپرام حداقل بایستی ۱۴ روز فاصله باشد.

مصرف همزمان این دارو با داروهای سروتونرژیک می تواند باعث بروز سندرم سروتونین و تشدید عوارض شود.

⊠ عوارض جانبی :

اختلالات جنسی، خواتب آلودگی، خشکی دهان، تهوع و منگی و در برخی موارد تاری دید، حالت فراموشی، اغتشاش شعور، اختلالات خواب، اشکال در تنفس، تب، اختلالات قاعدگی در خانم ها، افزایش حجم و دفعات ادرار، بثورات جلدی، خارش، درد شکمی و ناراحتی معده، اسهال، بی اشتهایی، اضطراب، درد مفاصل، بی حالی، نفخ شکم، کاهش فشارخون وضعیتی، افزایش بزاق، تعریق زیاد، میگرن، آبریزش بینی، سینوزیت، فعال شدن مانیا یا هیپومانیا و لرزش.

📌 توصیه ها :

دوره درمان کامل شود. مصرف بیش از مقدار تجویز شده خودداری گردد. برای دستیابی به اثر ضد افسردگی دارو ممکن است به ۴ هفته زمان نیاز باشد. از قطع ناگهانی دارو خودداری گردد. از مصرف الکل در طول درمان خودداری گردد. در حین درمان، هنگام رانندگی یا انجام کارهایی که نیاز به هوشیاری دارند، احتیاط شود. در بیمارانی که احتمال اقدام به خودکشی دارند، نباید مقادیر زیاد دارو در اختیار داشته باشند. در سالمندان بهتر است درمان با مقادیر کم شروع شود.

C-Lax

سی-لاکس

Tab: ۷۵۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو به عنوان ملین و مسهل استفاده می شود و در رفع یبوست های ناشی از ضعف اعمال روده بزرگ کاربرد دارد.

در بزرگسالان به عنوان ملین ۱ تا ۲ قرص در روز و به عنوان مسهل ۲ تا ۳ قرص بصورت یکجا و قبل از خواب مصرف شود.

در کودکان بالاتر از ۶ سال ۱/۲ تا یک قرص و در کودکان ۲ تا ۶ سال ۱/۴ تا ۱/۲ قرص در روز به عنوان ملین و یا طبق دستور پزشک معالج مصرف شود.

⊠ عوارض جانبی :

تحریک شدید روده، افزایش حرکات دودی روده، اسهال، از دست رفتن آب و الکترولیتها، آلبومین اوری و هماچوری از جمله عوارض جانبی این دارو هستند که با افزایش مقدار مصرف و یا طولانی شدن دوره درمان تشدید می شوند.

مصرف بیش از مقادیر تجویز شده ممکن است وابستگی به مسهل ایجاد کند.

مصرف طولانی مدت آن در افراد مسن موجب تشدید ضعف و کاهش فشار خون وضعیتی می گردد. پیگمانتاسیون ملانوتیک مخاط روده از جمله عوارض جانبی دیگر این دارو است که شیوع ناچیز است و معمولاً چند ماه پس از قطع مصرف از بین خواهد رفت.

در مقالات یک مورد هیپاتیت نیز از مصرف مداوم فرآورده حاوی سنا گزارش شده است.

📌 تداخلات مهم :

فرآورده های حاوی سنا با داروهای پایین آورنده پتاسیم خون مانند مدرهای تیازیدی، آدرنوکورتیکواستروئیدها، ریشه شیرین بیان و فرآورده های آن و گلیکوزیدهای قلبی تداخل داشته و مصرف همزمان آنها احتمال از دست رفتن بیش از حد پتاسیم و تشدید هایپوکالمی را سبب میشود. این دارو و سایر فرآورده های حاوی سنا به طور کلی جذب خوراکی داروها را به علت کاهش زمان عبور در روده ممکن است کاهش دهند.

با توجه به احتمال ایجاد هایپوکالمی در مصرف طولانی مدت، اثرات ضد آریتمی داروهایی چون کینیدین را افزایش می دهد.

توصیه ها :

در طول درمان با این دارو مصرف حداقل ۶ تا ۸ لیوان آب در روز به منظور کمک به نرم شدن مدفوع و جلوگیری از کاهش آب بدن ضروری است. این امر به علت خروج حجم زیادی از آب همراه با مدفوع اهمیت دارد. با توجه به اینکه اثرات این دارو ۶ تا ۸ ساعت پس از مصرف ظاهر می شود، بهترین زمان مصرف آن در هنگام خواب است.

موارد منع مصرف و احتیاط :

مصرف این دارو در بیماران مبتلا به انسداد روده و ایلتوم، التهاب های گوارشی و دردهای شکمی ناشناخته، خونریزی مقعد به علت نامشخص، ناراحتی های التهابی روده و آپاندیسیت ممنوع است. مصرف فرآورده های حاوی سنا در کودکان زیر ۱۰ سال فقط با دستور پزشک مجاز است. چنانچه بیمار مبتلا به دردهای شکمی، تهوع و استفراغ است نباید از این دارو استفاده کند. مصرف بیش از ۲ هفته این دارو باید با نظر پزشک صورت گیرد. مصرف طولانی مدت ممکن است باعث وابستگی و نیاز به افزایش مقدار مصرف دارو در بیمار شود.

Clemastine Fumarate

کلماستین

Inj: ۲mg/۲ml

اشکال دارویی

Tab: ۱mg

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی واکنش های حساسیتی مانند کهیر، آنژیوادم و رینیت

خوراکی:

بزرگسالان: دوز معمول ۱mg دو بار در روز است. تا ۶mg در روز هم به ویژه برای کهیر و آنژیوادم تجویز می شود. کودکان: ۱ تا ۳ سال ۰/۵-۰/۲۵ دو بار در روز، ۳ تا ۶ سال ۰/۵mg دو بار در روز و ۶ تا ۱۲ سال ۱-۰/۵ دو بار در روز تجویز می شود.

توجه: این دارو برای کودکان زیر یک سال توصیه نمی شود.

تزریقی:

بزرگسالان: در واکنش های حساسیتی شدید دوز ۲-۴mg روزانه از طریق تزریق داخل عضلانی یا تزریق آهسته وریدی تجویز می گردد.

برای پیشگیری ۲mg از طریق داخل وریدی تزریق می شود.

کودکان: ۲۵mcg/kg روزانه در ۲ دوز منقسم از طریق داخل عضلانی در واکنش های حساسیتی شدید تزریق می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به آنتی هیستامین ها، در نوزادان، مادران شیرده، گلوکوم با زاویه بسته، زخم پپتیک تنگ کننده مجرا، هایپرتروفی پروستات علامت دار، حمله آسم، انسداد گردن مثانه، اختلالات تنفسی مجرای تنفسی تحتانی و استفاده همزمان با مهار کننده های MAO منع مصرف دارد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در سه ماهه سوم حاملگی و در دوران شیردهی منع مصرف دارد.

📌 توصیه ها :

برای کاهش تحریک معده دارو با غذا یا شیر مصرف شود.
دوز دارو برای بیماران مسن کمتر است و در این افراد باید مراتب علائمی چون خواب آلودگی، اختلال در حرکت و گیجی بود. تغییر حالت از نشسته به ایستاده به خصوص در افراد پیر باید با احتیاط و به آهستگی باشد.
بیمار باید از انجام فعالیتهای دقیق و رانندگی پرهیز کند.
دارو باید حداقل ۴ ساعت قبل از انجام تستهای حساسیت پوستی قطع شود.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف مقاوم در برابر هوا، دور از نور و در دمای کمتر از ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود.
📄 جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار دیفن هیدرامین مراجعه کنید.

Clidinium-C

کلیدینیوم سی

S.C Tab: Chlordiazepoxide ۲mg + Clidinium bromide ۲.۵mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

زخم پپتیک و سندرم روده تحریک پذیر
بزرگسالان: ۱ تا ۲ قرص تا چهار بار در روز، نیم تا یک ساعت قبل از غذا تجویز می شود. حداکثر دوز روزانه ۸ قرص است.
👶 توجه: بی خطر بودن و کارایی آن در کودکان ثابت شده است.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

همانند دیگر داروهای آنتی کولینرژیک این دارو هم در گلوکوم با زاویه بسته، تاکیکاردی، آشالازی، مگاکولون سمی، تنگی و یا انسداد مجرای گوارشی، بیماری کبدی، تنگی گردن مثانه وابسته هیپرتروفی پروستات، میاستنی گراو و آتونوی روده ممنوعیت مصرف دارد.
تجویز این دارو در افراد مسن و افراد مبتلا به هیپرتیروئیدیسم، بیماری عروق کرونر، نارسایی احتقانی قلب، هیپرتانسیون، افسردگی، سایکوز و بیماری مزمن ریوی باید با احتیاط باشد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی نباید مصرف شود.

📌 تداخلات مهم :

مصرف طولانی و هم زمان ضد بارداریهای خوراکی و کلردیازپوکساید (موجود در این دارو) سبب کاهش اثر ضد بارداریهای خوراکی در جلوگیری از بروز حاملگی می شود.
این دارو آثار آنتی کولینرژیکی ضد افسردگیهای سه حلقه ای و آمانتادین را افزایش می دهد و همچنین سبب تشدید آثار آنتونول و دیگوکسین می گردد.

اصلاح دوز داروهای فنوتیازینی در صورت همزمان با کلیدینیوم- سی ضروری است زیرا اثر بخشی آنها کاهش می یابد.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: خشکی دهان، سردرد، تاری دید، احتباس ادرار، یبوست، اختلال در چشایی، کاهش تعریق، احساس نفخ، خواب آلودگی، تهوع، سوزش سردل و اشکال در بلع.
مهم ترین: تحریک CNS (بی خوابی و لرزش با مصرف دوزهای بالا)، واکنشهای شدید حساسیتی مانند آنافیلاکسی و کهیر، لوکوپنی و آگرانولوسیتوز که از عوارض نادر هستند.

📌 توصیه ها :

دارو نیم تا یک ساعت از غذا مصرف شود.
در افراد مسن دوز پایین تری باید تجویز شود.
مصرف طولانی مدت این دارو می تواند باعث وابستگی شود و قطع آن باید به تدریج باشد.
به بیمار گوشزد شود که دارو ممکن است باعث خشکی دهان، اختلال در دفع ادرار، یبوست و افزایش حساسیت به نور شود.

بیمار باید از مصرف الکل و سایر سرکوب کننده های CNS خودداری کند.
در صورت بروز راش پوستی، گر گرفتگی یا درد چشم به پزشک مراجعه شود.

👁 شرایط نگهداری :

در درجه حرارت ۳۰-۱۵ سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود.

Clobetazo (propionate)

کلوبتازول

Cream: ۰.۰۵%

Lotion: ۰.۰۵% , ۰.۱%

Ointment: ۰.۰۵%

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

فقط برای درمان علامتی کوتاه مدت اختلالات شدید و مقاوم التهابی پوست از قبیل اگزماي recalcitrant که به سایر کوردتیکواستروئیدهای ضعیف تر پاسخ نمی دهد وهمچنین در درمان پسوریازیس بکار می رود.
بزرگسالان: مقدار کافی از کرم یا پماد، ۱ تا ۲ بار در روز و حداکثر تا ۴ هفته استفاده شود. حداکثر مقدار مصرف دارو ۵۰g در هفته است.

کودکان: مصرف دارو در کودکان زیر ۱۲ سال توصیه نمی شود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در کودکان کمتر از ۱۲ سال.

در موارد پلاک های منتشر و گسترده پسوریازیس، عفونت های باکتریایی، قارچی و یا ضایعات ویروسی پوستی درمان نشده، روزاسه و درماتیت اطراف دهان و آکنه مجاز نیست.

👉 مصرف در بارداری و شیردهی :

قبل از شیردهی از استعمال دارو روز بافت پستان خودداری شود.

⊗ عوارض جانبی :

تشدید عفونت های درمان نشده، نازک شدن پوست، درماتیت تماسی، درماتیت اطراف دهان، اختلالات التهابی در ناحیه صورت به ویژه در خانم ها و آکنه در محل کاربرد فرآورده.

📌 توصیه ها :

حتی الامکان از مصرف این دارو در کودکان باید پرهیز شود.
از مصرف طولانی مدت فرآورده روی پوست صورت باید اجتناب گردد.
در اختلالات التهابی پوست شیر خواران از قبیل التهاب ناشی از ادرار سوختگی باید با احتیاط فراوان مصرف شود و درمان نباید بیش از ۵ تا ۷ روز ادامه یابد.
جهت به حداقل رسانیدن عوارض جانبی کورتیکواستروئید های موضعی، لازم است دارو به صورت یک لایه نازک و فقط در موارد مورد نیاز تا دو بار در روز استعمال شود.
از به کار بردن پوشش و یا پانسمان روی ناحیه تحت درمان با کلوبتازول خودداری شود.
از تماس دارو با چشم جلوگیری شود.

Clobutinol HCL

کلوبوتینول

Oral Drop: ۶۰ mg/ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

برای درمان علامتی سرفه های با علت نامشخص و نیز سرفه های ناشی از تحریکات مختلف به ویژه در موارد نارسایی دستگاه تنفس به کار می رود.

بزرگسالان: مقدار ۴۰ - ۳۰ قطره یا ۲-۱ قرص، سه بار در روز مصرف می شود.

کودکان: در کودکان با سن کمتر از ۳ سال به میزان ۱ drop/kg و روزانه ۳ بار و در کودکان با سن بیش از ۳ سال، روزانه ۲ بار و هر بار ۲۰-۱۰ قطره مصرف می شود.

⊗ عوارض جانبی :

اشکال در به خواب رفتن، تهوع، خواب آلودگی، سرگیجه، ناراحتی های گوارشی و یا کاهش میزان خلط از عوارض جانبی این دارو هستند.

📌 توصیه ها :

قبل از شروع درمان باید علت بروز سرفه دقیقاً بررسی شود، زیرا سرفه، عامل مهمی در دفاع از نایژه بوده و در برخی موارد، درمان علامتی آن به نفع بیمار نمی باشد.

R مقدار مصرف :

اختلالات وسواسی اجباری (OCD)

بزرگسالان: دوز اولیه ۲۵mg در روز است که اگر به آن مقاومت ایجاد شود کم کم به مقدار آن افزوده می گردد تا در طی ۲ هفته اول به ۱۰۰mg برسد. به همین دلیل در طی چند هفته بعد هم ممکن است دوز دارو افزایش یابد و تا مقدار حداکثر ۲۵۰mg برسد.

کودکان و نوجوانان: دوز اولیه ۲۵mg روزانه است و کم کم در طی ۲ هفته اول افزایش می یابد اگر تحمل به آن ایجاد شد تا حداکثر ۳mg/kg یا ۱۰۰mg روزانه (هر کدام که کمتر بود) تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در دوره MI و در کسانی که از داروهای مهارکننده MAO استفاده می کنند منع مصرف دارد. تجویز این دارو در اطفال توصیه نمی شود.

در این موارد احتیاط شود: احتباس ادراری، هایپرتروفی پروستات، یبوست مزمن، گلوکوم با زاویه بسته، اختلال در عملکرد کبد و کلیه، هایپرتیروئیدی و افراد مسن.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که کلومیپرامین (به طور کلی ضد افسردگیهای سه حلقه ای) را تحت تاثیر قرار می دهند: باربیتوراتها، چارکول، سایمتیدین، دی سولیفام، فلوکستین، هالوپریدول، ضد بارداریهای خوراکی، فنوتیازین ها و همچنین سیگار کشیدن.

داروهایی که ممکن است توسط کلومیپرامین (به طور کلی ضد افسردگیهای سه حلقه ای) تحت تاثیر واقع شوند: آنتی کولینرژیک ها، کلونیدین، لوودوپا و مهارکننده های MAO (مصرف همزمان این دارو همراه ترانیل سیپرومین خطرناک است).

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، سرگیجه، کاهش فشار خون وضعیتی، خشکی دهان، یبوست، تاری دید و احتباس ادراری.

مهم ترین: سندرم بدخیم نورولپتیک.

☞ توصیه ها :

برای کاهش عوارض گوارشی همراه غذا مصرف شود.

به دلیل وجود اثرات خواب آوری بهتر است هنگام خواب تجویز گردد.

این دارو نباید به صورت ناگهانی قطع شود زیرا باعث بروز علائم محرومیت می شود.

بیمار ممکن است مبتلا به impotence و نقص در انزال شود که باید پزشک را در جریان قرار دهد.

در صورت بروز تب و گلو درد سریعاً به پزشک مراجعه شود.

☞ شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود.

Scored Tablet: ۱mg

اشکال دارویی

Tablet: ۲mg

R موارد و مقدار مصرف :**انواع صرع و تشنج ها**

بزرگسالان: حداکثر دوز اولیه ۱/۵mg در سه دوز منقسم و در سالمندان ۰/۵mg است. با توجه به پاسخ بیمار هر ۳ روز مقدار ۱mg-۰/۵ به آن افزوده می شود تا زمانیکه تشنج کنترل گردد. دوز نگهدارنده برای هر شخص تنظیم می شود ولی از ۲۰mg در روز نباید بیشتر شود.

نوزادان و کودکان تا ۱۰ سالگی (یا ۳۰kg وزن): برای به حداقل رساندن خواب آلودگی، دوز اولیه روزانه باید بین ۰/۰۳mg/kg - ۰/۰۱ باشد و در ۲ یا ۳ دوز منقسم تجویز شود. حداکثر دوز اولیه ۰/۰۵mg/kg در روز است. دوزها را می توان هر سه روز به مقدار حداکثر ۰/۵mg-۰/۲۵ افزایش داد تا به دوز نگهدارنده ۰/۱-۰/۲mg/kg روزانه رسید.

بهتر است در صورت امکان این مقدار در سه مساوی تقسیم شود ولی اگر نشد باید دوز بیشتر را هنگام خواب تجویز کرد.

توجه: مصرف کلونازپام برای بیشتر از ۳ تا ۶ ماه توصیه نمی شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به بنزودیازپین ها، بیماریهای روانی، گلوکوم با زاویه باریک حاد، اختلال کبدی، در کودکان کوچکتر از ۶ ماه و تجویز همزمان با کتوکونازول و ایتراکونازول ممنوعیت مصرف دارد. در نقص عملکرد کلیه احتیاط شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مصرف آن در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

👉 توصیه ها :

دارو نباید به طور ناگهانی قطع شود. بعد از حدود ۴ تا ۶ هفته درمان این وابسته ایجاد می شود.

در افراد مسن دوز اولیه باید کم باشد و به تدریج باید به مقدار آن افزوده شود.

در صورت درمان طولانی مدت باید شمارش سلولهای خونی و کنترل عملکرد کبدی به صورت دوره ای انجام شود. کلونازپام مقدار ترشح بزاق را افزایش می دهد بنابراین در بیمارانی که اختلال تنفسی به وجود می آید باید احتیاط شود.

هنگامیکه کلونازپام در بیمارانی که مبتلا به انواع مختلفی از تشنج و صرع هستند به کار می رود، ممکن است احتمال حمله صرع تونیک- کلونیک را افزایش دهد.

بیمار باید از انجام فعالیتهای حساس و دقیق خودداری کند.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و دور از نور نگهداری شود.

📄 جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار دیازپام مراجعه کنید.

Topical Cream: ۱٪

Topecal Solution: ۱٪

Vaginal Cream: ۶٪

Vaginal Tab: ۱۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

بزرگسالان و کودکان: روزی ۲ تا ۳ مرتبه برای مدت ۲ تا ۴ هفته بر روی نواحی مبتلا و پوست اطراف مالیده شود. معمولاً بهبودی پس از هفته اول با رفع خارش اتفاق می افتد.

کاندیدیاژ ولوواژینال

بزرگسالان: ۵۰mg (یک اپلیکاتور از کرم واژینال ۱ درصد) قبل از خواب استفاده میشود. مدت درمان ۶ تا ۱۴ روز است. قرص واژینال ۱۰۰mg کلوتریمازول در زنان غیر حامله یکبار قبل از خواب به مدت ۶ تا ۷ روز استفاده می شود. در زنان حامله قرص واژینال ۱۰۰mg یکبار قبل از خواب و به مدت ۷ روز به کار می رود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در مبتلایان به اختلال عملکرد کبد یا کلیه با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد و طی شیردهی و بارداری باید با احتیاط تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

افزایش آنزیمهای کبدی، دفع درناک ادرار و افسردگی که با جذب سیستمیک دارو روی می دهد . عوارض موضعی عبارتند از تحریک، احساس سوزش و درماتیت تماسی.

📌 توصیه ها :

در صورتیکه ۴ هفته پس از استفاده از کرم موضعی دارو بهبودی حاصل نشد باید به پزشک مراجعه شود. دارو را طبق دستور تا پایان دوره مصرف کنید.

از پانسمان بسته هنگام مصرف کرم موضعی کلوتریمازول باید جلوگیری کرد زیرا محیط مناسبی برای رشد مخمر و آزاد سازی مواد حساسیت زا است.

این دارو بر روی تریکومونا بی اثر است لذا تجویز آن حتماً باید بعد از معاینه توسط پزشک انجام شود.

در صورت عود مجدد بیماری دوره درمان باید طولانی تر شود (۱۴-۱۰ روز) و یا داروی دیگری جایگزین گردد.

در صورت بروز حساسیت حتماً مصرف دارو قطع شود.

رعایت نکات بهداشتی و استفاده از لباس زیر نخی به درمان کمک می کند.

سه روز بعد از اتمام دوره بیمار از دیافراگم یا کاندوم می تواند استفاده کند.

R موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای استافی

بزرگسالان: دوز معمول ۵۰۰-۲۵۰ mg چهار بار در روز (هر ۶ ساعت) است.

کودکان: دوز دارو در کودکان زیر ۲ سال معادل 1/4 بزرگسالان و در کودکان ۲ تا ۱۰ سال معادل 1/2 دوز بزرگسالان است.

کلوگزاسیلین به صورت ترکیبی در درمان های چند دارویی برای ایجاد طیف ضد میکروبی وسیع علیه عفونتهای پیچیده و شدید استفاده می گردد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در افرادی که سابقه حساسیت به پنی سیلین دارند مصرف دارد همچنین اگر فردی سابقه حساسیت به مواد حساسیت زای مختلف دارد باید با احتیاط مصرف کند گرچه این عارضه در کلوگزاسیلین نسبت به سایر پنی سیلین ها کمتر دیده می شود.

در افرادی که سابقه اختلالات خونریزی دهنده به دنبال مصرف پنی سیلین ها دارند باید با احتیاط مصرف گردد. در کسانی که مبتلا به CHF یا هیپرتانسیون هستند با احتیاط مصرف شود زیرا این داروها حاوی سدیم هستند. در نارسایی کلیه با احتیاط مصرف شود و اصلاح دوز لازم است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد و چون این دارو در شیر ترشح می شود از این رو مصرف آن در دوران شیردهی باید با احتیاط باشد.

☒ تداخلات مهم :

داروهای ضد میکروبی که باکتریواستاتیک هستند مثل کلرآمفنیکل، تتراسایکلین و اریترومایسین می توانند اثر ضد میکروبی کلوگزاسیلین را خنثی کنند و استفاده همزمان از آنها توصیه نمی شود و اگر هم بنا به دلایلی این استفاده لازم بود باید با فاصله زمانی همراه باشد.

پروپنسید باعث افزایش غلظت و همچنین نیمه عمر کلوگزاسیلین می شود.

سالیسیلاتها و ضد التهاب های غیراستروئیدی (NSAID) در صورت استفاده همزمان با کلوگزاسیلین باعث افزایش نیمه عمر آن می شوند همچنین عوارض جانبی NSAID ها افزایش می یابد.

مصرف همزمان با ضد بارداری های خوراکی باعث کاهش اثرات آنها و احتمال بروز حاملگی ناخواسته می شود.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: واکنشهای حساسیتی (در مورد کلوگزاسیلین کمتر دیده می شود)، حالت تهوع، استفراغ و کولیت پسودومامبران.

نوتروپنی هم در صورت مصرف طولانی مدت این دارو بروز می کند که از علائم هشدار دهنده آن تب، راش و ائوزینوفیلی است.

مهم ترین: آنافیلاکسی و سمیت کبدی که از عوارض حساسیتی پنی سیلین ها است.

☒ توصیه ها :

این دارو باید با معده خالی و یک ساعت قبل و یا دو ساعت بعد از غذا مصرف شود. دوره درمان باید کامل شود و بیمار باید تمام داروهای تجویز شده را مصرف کند. قبل از شروع درمان شرح حال بیمار درمورد حساسیت به پنی سیلین ها و سایر آلرژن ها گرفته شود. در صورت مصرف طولانی مدت باید کارکرد کبد، کلیه و خونسازی بیمار مرتباً کنترل گردد. علائم مربوط به عفونت ثانویه باید به پزشک گزارش شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری گردد.

Co - Amoxiclav

کوآموکسی کلاو

F.C. Tab: ۳۷۵mg , ۶۲۵mg

اشکال دارویی

Powder For Susp: ۲۰۰/۲۸.۵mg/۵ml , ۴۰۰/۷۵mg/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

پنومونی، التهاب گوش میانی، سینوزیت، عفونتهای پوستی و عفونت ادراری
بزرگسالان: یک قرص ۶۲۵mg هر ۱۲ ساعت و یا یک قرص ۳۷۵mg هر ۸ ساعت تجویز می شود.
در صورتیکه عفونت شدید باشد می توان از قرص های ۶۲۵mg به فاصله هر ۸ ساعت استفاده کرد.
نوزادان بزرگتر از سه ماه: در عفونتهای شدید شربت به میزان ۴۰mg/kg روزانه در سه دوز منظم (با توجه به دوز آموکسی سیلین) تجویز می شود.
نوزادان کوچکتر از سه ماه: ۳۰mg/kg روزانه در سه دوز منقسم (بر اساس دوز آموکسی سیلین).

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به سایر پنی سیلین ها منع مصرف دارد.
درفرادیکه دچار اختلالات خونریزی دهنده هستند با احتیاط مصرف شود زیرا ممکن است اختلال عملکرد پلاکتی ایجاد شود.
پنی سیلین ها از طریق کلیه دفع می شوند از این رو در نارسایی کلیه باید با احتیاط تجویز شود و تنظیم دوز لازم است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. از آنجا که این دارو در شیر ترشح می شود مصرف آن در دوران شیردهی باید با احتیاط همراه باشد.

☑️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان پنی سیلین ها با آمینوگلیکوزیدها از نظر فیزیکی و یا شیمیایی ناسازگاری دارد و می تواند این داروها را غیر فعال کند و این حالت زمانی رخ می دهد که از پنی سیلین ها و آمینوگلیکوزیدها تماماً در یک سرنگ و یا یک ظرف انفوزیون وریدی استفاده شود.
اگر استفاده همزمان از این دو دارو از نظر بالینی ضرورت داشته باشد باید به صورت جداگانه به بیمار داده شود.
مصرف همزمان این دارو با ضد بارداری های خوراکی می تواند موجب کاهش اثر ضد بارداری و افزایش احتمال بارداری گردد که باید مورد توجه پزشک قرار گیرد.

مصرف همزمان پروبنسید با کوآموکسی کلاو موجب می شود سطح خونی آموکسی سیلین بالاتر رود ولی این تداخل با اسید کلاوولانیک رخ نداده و حداکثر غلظت سرمی آن تفاوتی نخواهد داشت.

⊗ عوارض جانبی :

شایعترین: بیشترین عارضه کوآموکسی کلاو عارضه گوارشی آن شامل اسهال، تهوع و استفراغ است. همچنین در برخی بیماران دل درد، بی اشتها و نفخ شکم گزارش شده است.
مهم ترین: بروز حساسیت و واکنشهای حساسیتی.

📌 توصیه ها :

مصرف کوآموکسی کلاو همراه غذا موجب می شود تا احتمال بروز عوارض گوارشی کاهش یابد. قبل از شروع به درمان باید سابقه بیمار از نظر وجود حساسیت به پنی سیلین ها بررسی شود. قرص های حاوی ۲۵۰mg و ۵۰۰mg آموکسی سیلین دارای مقادیر یکسانی از کلاوولانیک هستند بنابراین ۲ قرص ۲۵۰mg را نمی توان معادل یک قرص ۵۰۰mg در نظر گرفت. در صورت بروز هرگونه راش یا حساسیت و علائم گوارشی خصوصاً اسهال به پزشک گزارش دهید. تمام قرص های تجویز شده توسط پزشک باید مصرف شود.

👁 شرایط نگهداری :

در درجه حرارت ۳۰-۱۵ سانتیگراد نگهداری شود.

Contraceptives LD

ضد بارداری خوراکی یک مرحله ای

LD Coated Tab: ethinylestradiol ۰.۰۳mg + norgestrel ۰.۳mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

جلوگیری از بارداری

این قرصها به صورت رژیم ۲۱ روزه است. مصرف قرصها باید در پنج روز قاعدگی آغاز شود و برای اطمینان بیشتر بهتر است از روز اول خونریزی شروع شود. پس از ۲۱ روز به مدت ۷ روز قطع شده و از روز هشتم بدون توجه به اینکه خونریزی متوقف شده باشد یا خیر مجدداً آغاز می گردد. قرصها باید در ساعت خاصی از شبانه روز خورده شوند و فاصله مصرف آنها ۲۴ ساعت باشد.

جلوگیری از بارداری پس از مقاربت (Emergency Contraception)

حداکثر تا ۷۲ ساعت پس از مقاربت بدون استفاده از وسایل پیشگیری کننده و ترجیحاً در ۱۲ ساعت اول ۴ عدد قرص و ۱۲ ساعت بعد هم مجدداً ۴ عدد قرص استفاده می شود.

مصارف جانبی

درمان فقدان قاعدگی (آمنوره)، پیشگیری از بروز سرطان تخمدان یا اندومتر، کاهش کیست های تخمدانی، فیبروکیستیک پستان، درمان کمکی یا اصلی هیرسوتیسم، پیشگیری و درمان اندومتريوز.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع و استفراغ، سردرد، افزایش وزن، لکه بینی و حساسیت پستانها.

Triphasic Coted Tab: ۶Tab(levonorgestrel ۰.۰۵mg + ethinylestradiol ۰.۰۳mg) + ۵Tab (levonorgestrel ۰.۰۶۴mg + ethinylestradiol ۰.۰۴mg) + ۱۰Tab(levonorgestrel ۰.۱۲۵mg + ethinylestradiol ۰.۰۳mg)	اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :**جلوگیری از بارداری**

این قرصها به صورت رژیم ۲۱ روزه است. مصرف قرصها باید در پنج روز قاعدگی آغاز شود و برای اطمینان بیشتر بهتر است از روز اول خونریزی شروع شود. پس از ۲۱ روز به مدت ۷ روز قطع شده و از روز هشتم بدون توجه به اینکه خونریزی متوقف شده باشد یا خیر مجدداً آغاز می گردد. قرصها باید در ساعت خاصی از شبانه روز خورده شوند و فاصله مصرف آنها ۲۴ ساعت باشد.

جلوگیری از بارداری پس از مقاربت (Emergency Contraception)

در ۷۲ ساعت اول پس از مقاربت و ترجیحاً در ۱۲ ساعت اول ۴ عدد قرص سفید و ۱۲ ساعت بعد مجدداً ۴ عدد قرص سفید (قرص های مرحله سوم) استفاده می شود.

مصارف جانبی

درمان آکنه و لگاریس، درمان فقدان قاعدگی، پیشگیری و درمان اندومتریوز، کاهش کیست تخمدانی، فیبروکیستیک خوش خیم پستان، پیشگیری از سرطان تخمدان یا اندومتر و منظم ساختن دوران قاعدگی.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

ممنوعیت مصرف: ترومبوفلیت، اختلالات ترومبوآمبولیک، سابقه ترومبوفلیت وریدیهای عمقی، بیماری عروق مغز، انفارکتوس میوکارد، بیماری عروق کرونر قلب، آگاهی و یا شک به سرطان پستان یا بدخیمی وابسته به استروژن، سرطان اندومتر، تومورهای خوش خیم یا بدخیم کبد، آنژین صدری، خونریزی رحمی غیر عادی و شناخته نشده، یرقان انسدادی حاملگی یا سابقه یرقان با مصرف قرصهای ضد بارداری، خانم های سیگاری ۳۵ سال و بالاتر با مصرف بیشتر از ۵ نخ سیگار در روز، سیروز کبدی، شیزتوزومیازیس با فیبروز شدید کبدی، بیماریهای دریچه ای قلب همراه با عوارضی چون افزایش فشار خون ریوی و خطر بروز فیبریلاسیون دهلیزی، سابقه اندوکاردیت تحت حاد باکتریال، سکته مغزی، آنژین قلبی ناپایدار، سابقه هرنوع واکنش ازدیاد حساسیت با مصرف این قرصها، سردردهای راجعه شامل میگرن و دوبینی یا ضایعات چشمی ناشی از مشکلات عروق چشمی. در افراد مبتلا بیماری فعال کیسه صفرا، میگرن، بدون علائم عصبی، افسردگی شدید، واریس بدون سابقه ترومبوفلیت، سابقه فشار خون بالا، انواع خاصی از دیابت و بالا بودن چربی خون باید با احتیاط تجویز شود.

☛ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی قرار دارد. قبل از شروع یا ادامه مصرف ضد بارداریهای خوراکی از باردار نبودن بیمار مطمئن شوید.

مصرف این قرصها در دوران شیردهی به دلیل کاهش کیفیت شیر و عوارض جانبی نظیر یرقان و بزرگ شدن پستانها توصیه نمی شود. در مادران شیرده تا ۶ ماه پس از زایمان منع مصرف دارد.

☞ تداخلات مهم :

داروهایی که ضد بارداریهای خوراکی را تحت تاثیر قرار می دهند: آنتی بیوتیکها، باربیتوراتها، هیدانتوتین ها و ریفامپین.

داروهایی که توسط ضد بارداریهای خوراکی تحت تاثیر قرار می گیرند: استامینوفن، ضد انعقادها، بنزودیازپین ها، بتابلوکرها، کافئین، کلوفیبرات، کورتیکواستروئیدها، سالیسیلاتها، تئوفیلین ها و ضد افسردگیهای سه حلقه ای.

✖ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع و استفراغ، سردرد، افزایش وزن، لکه بینی و حساسیت پستانها.

توجه: این عوارض معمولاً با ادامه مصرف دارو و در طی ۳ ماه از بین می روند.

مهم ترین: ترومبوفلیت و آمبولی ریوی، ایجاد شدن لخته در ورید همراه یا بدون آمبولی، ایجاد شدن لخته در عروق کرونر قلب و مغز، انفارکتوس میوکارد، خونریزی مغزی، هایپرتانسیون، بیماری کیسه صفرا، تومور کبدی، شک به بروز سرطان دهانه رحم یا پستان و پانکراتیت.

توجه: ممکن است این عارضه ها به ندرت مشاهده شده یا هرگز مشاهده نشوند.

📌 توصیه ها :

نکات قابل توجه در صورت فراموشی مصرف قرص های LD یا HD:

در صورت فراموشی خوردن یک قرص و به خاطر آوردن آن تا زمان مصرف نوبت بعدی، باید به محض به یاد آوردن خورده شود و بقیه قرصها طبق معمول ادامه یابد. چنانچه ۲ قرص فراموش شود به محض به خاطر آوردن در دوشب بعد، هر شب دو قرص خورده شود و بقیه قرصها طبق معمول ادامه یابد و تا یک هفته از روش ضد بارداری دیگری استفاده گردد. در صورت فراموشی بیش از ۲ قرص در هر زمان از سیکل، باید خوردن بقیه قرصها (روزی یک عدد) ادامه یافته و به مدت یک هفته از روش پیشگیری دیگری استفاده شود و بلافاصله پس از اتمام این بسته، مصرف بسته بعدی شروع گردد.

نکات قابل توجه در صورت فراموشی مصرف قرص های تری فازیک:

اگر یکی از قرصها فراموش شد و در کمتر از ۱۲ ساعت بعد از زمان مقرر به خاطر آورد، بلافاصله باید مصرف شده و بقیه قرصها مطابق روال گذشته ادامه یابد. ولی اگر بعد از ۱۲ ساعت از گذشتن زمان مقرر به یاد آورده شد، قرص فراموش شده نباید خورده شود ولی بقیه قرصها طبق برنامه ادامه می یابند و حتماً باید از یک روش پیشگیری کننده دیگر تا پایان مصرف بسته استفاده شود.

لکه بینی قاعدگی در مدت ۲ تا ۴ ماه بر طرف می شود ولی در صورت ادامه آن می توان فقط در یک دوره و در روزهایی که لکه بینی وجود دارد، هر شب دو عدد قرص LD مصرف کرد که دو روز پس از پایان لکه بینی مجدداً به روزی یک عدد تبدیل می شود.

قرصها باید هر روز در ساعت معینی خورده شود، مصرف قرصها شب ها قبل از خواب تهوع و سردرد را کاهش می دهد.

سطح سرمی چربی و همچنین فشار خون، وزن و عملکرد کبدی بیمار باید مرتباً کنترل شود.

دست کم یک هفته قبل از جراحی به دلیل خطر ترومبوآمبولی باید مصرف دارو قطع شود.

در صورت بروز این عوارض مصرف دارو باید قطع شود: عوارض عصبی چشمی، هایپرتانسیون، آمنوره، ترومبوآمبولی و افسردگی شدید بهتر است بیمار در هفته اول اولین دوره مصرف دارو از روش ضد بارداری دیگری هم استفاده کند.

بیمار باید هفته ای دو نوبت خود را وزن کند و در صورت افزایش ناگهانی وزن یا تورم دست و پا به پزشک مراجعه کند. بیمار باید در صورت بروز کرخت یا سفت شدن پاها، درد در پا یا باسن، احساس درد و فشار در قفسه سینه، تنگی نفس، سردرد شدید، اختلال بینایی، ترشح یا خونریزی غیر طبیعی از واژن احساس وجود توده هایی در سینه ها و درد شدید شکمی به سرعت با پزشک تماس بگیرد.

بیمار باید سینه های خود را مرتباً معاینه کند.

برخی پزشکان معتقدند تا حداقل ۲ ماه پس از قطع مصرف این قرص ها فرد نباید حامله شود.

CO-Trimoxazole

کو‌تری‌موکسازول

Adult Tab: Sulfamethoxazole ۴۰۰mg + Trimethoprim ۸۰mg

اشکال دارویی

Susp: (Sulfamethoxazole ۲۰۰mg + Trimethoprim ۴۰mg)/۵ml

R موارد و مقدار مصرف :

عفونت های ادراری، شیگلوز و التهاب حاد گوش میانی

بزرگسالان: ۲ قرص هر ۱۲ ساعت برای مدت ۱۰ تا ۱۴ روز (برای شیگلوز ۵ روز) تجویز می شود.
کودکان بالای ۲ ماه: ۴۰mg/kg سولفامتوکسازول + ۸mg/kg تری متوپریم روزانه در ۲ دوز منقسم هر ۱۲ ساعت برای مدت ۱۰ روز (برای شیگلوز ۵ روز) تجویز می شود.
بیماران مبتلا به نقص عملکرد کلیه :

کلیرانس کراتینین (ml/min)	دوز پیشنهادی
بیشتر از ۳۰	رژیم معمول
۱۵-۳۰	نصف رژیم معمول
کمتر از ۱۵	نباید تجویز شود

اسهال مسافری

بزرگسالان: ۲ قرص هر ۱۲ ساعت برای مدت ۵ روز تجویز می شود.

عود حاد برونشیت مزمن

بزرگسالان: ۲ قرص هر ۱۲ ساعت برای مدت ۱۴ روز تجویز می شود.

ذات الریه ناشی از *Pneumocystis carinii*

درمان:

بزرگسالان: ۱۰۰mg/kg سولفامتوکسازول + ۲۰mg/kg تری متوپریم روزانه در دوزهای منقسم هر ۶ ساعت برای مدت ۱۴ تا ۲۱ روز تجویز می شود.
کودکان:

وزن (kg)	مقدار قابل تجویز در هر ۶ ساعت
۸	۵ml یا نصف قرص
۱۶	۱۰ml یا یک قرص
۲۴	۱۵ml یا ۱/۵ قرص
۳۲	۲۰ml یا ۲ قرص

پیشگیری (برای بیماران مبتلا به ایدز):

بزرگسالان: ۲ قرص هر ۲۴ ساعت تجویز می شود.

کودکان: ۷۵۰mg/m^۲ سولفامتوکسازول + ۱۵۰mg/m^۲ تری متوپریم در ۲ دوز منقسم هر ۱۲ ساعت و برای ۳ روز متوالی تجویز می شود.

حداکثر دوز روزانه عبارتست از ۱۶۰۰mg سولفامتوکسازول + ۳۲۰mg تری متوپریم.

توجه: سطح بدن بر حسب مترمربع محاسبه و مقدار دارو بر آن اساس تجویز می شود.

📌 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به تری متوپریم یا سولفامتوکسازول، کم خونی مگالوبلاستیک وابسته به کمبود فولات و نوزادان کمتر از ۲ ماه ممنوعیت مصرف دارد.

برای درمان فارنژیت استرپتوکوکی نباید تجویز شود.

درنقص عملکرد کبد یا کلیه، کمبود فولات، حساسیت شدید، آسم و کمبود G6PD با احتیاط تجویز شود.

در افراد مسن به علت احتمال شدت عوارض جانبی (واکنشهای شدید پوستی، کاهش فعالیت مغز استخوان و کاهش تعداد پلاکتها) باید با احتیاط تجویز گردد.

📌 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار داشته و در اواخر حاملگی منع مصرف دارد. مصرف آن در دوران شیردهی ممنوع است.

📌 تداخلات مهم :

داروهایی که توسط کوتریموکسازول تحت تاثیر قرار می گیرند: ضد انعقادها، سیکلوسپورین، داپسون، مدرها، هیدانتوئین، متوتروکسات، فنی توئین، گلی بن کلامید و زایدوودین.

داپسون داروی کوتریموکسازول را تحت تاثیر قرار می دهد.

📌 عوارض جانبی :

شایع ترین: ناراحتی گوارشی و واکنشهای حساسیتی پوست نظیر راش و کهیر.

مهم ترین: اختلالات خونی، درد مفاصل، درد عضلات، التهاب زبان و سندرم استیون-جانسون که به ندرت رخ می دهد.

📌 توصیه ها :

مصرف کوتریموکسازول خوراکی باید با یک لیوان پر آب یا مایع دیگری باشد و بیمار در مدت درمان باید روزانه حداقل ۱/۵ لیتر مایعات دریافت کند.

از بیماران تحت درمان با کوتریموکسازول باید مرتباً آزمایش شمارش کامل سلولی و آزمایش دقیق میکروسکوپی ادرار به عمل آید.

در صورتیکه بیمار در طول درمان با کوتریموکسازول دچار راش، گلو درد، تب، رنگ پریدگی، درد مفاصل، سرفه، تنگی نفس، پورپورا، یرقان و کاهش سلولهای خونی باید داروی وی سریعاً قطع شود.

اگر مصرف کوتریموکسازول با کم کاری مغز استخوان همراه شود باید برای بیمار لوکوورین (۵ تا ۱۵ میلی گرم پیشنهاد می شود) تجویز گردد.

📌 شرایط نگهداری :

در هوای خشک و در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود.

Cromolyn Sodium

کرومولین سدیم

Nasal Spray Solution: ۲۰mg/ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

برای پیشگیری از رینیت آلرژیک

📌 موارد منع مصرف و احتیاط :

۱ اسپری در هر سوراخ بینی، ۳ تا ۴ بار در روز، حداکثر ۶ بار در روز مصرف می شود.

⊠ عوارض جانبی :

اثرات تحریک و سوزش موضعی

📌 توصیه ها :

وجود پولیپ و نانسداد در بینی مز تواند اثربخشی اسپری بینی را تحت تأثیر قرار دهد. هر اسپری بینی فقط توسط یک بیمار استفاده شود. استفاده همزمان چند بیمار از اسپری خطر انتقال آلودگی ها و عفونت را افزایش می دهد.

Crotamiton

کروتامیتون

Topical Cream: ۱۰٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

جرب (گال)

بزرگسالان: بعد از حمام گرفتن و خشک کردن کامل پوست مقدار کافی از کرم بر روی سطح بدن از قسمت چانه به پایین مالیده می شود به ویژه در نواحی چین دار بدن. مصرف دارو پس از ۲۴ ساعت تکرار می شود و سپس بعد از ۴۸ ساعت از آخرین مصرف دارو سطح پوست با حمام گرفتن تمیز می گردد. در صورت نیاز می توان یک هفته بعد این درمان را تکرار کرد.

خارش

مقدار مورد نیاز از کرم بر روی محل مبتلا مالیده و به آرامی ماساژ داده می شود تا کاملاً جذب گردد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو و یا وجود پوست شدیداً ملتهب و مجروح و دارای درماتیت مترشحه نباید تجویز شود. مصرف بی ضرر دارو برای کودکان ثابت نشده است.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

⊠ عوارض جانبی :

تحریک پوستی و واکنشهای حساسیتی ممکن است ایجاد شود.

📌 توصیه ها :

از تماس دارو با چشم ها اجتناب کنید.

در صورت بروز حساسیت و تحریک شدید پوستی باید مصرف دارو قطع شده و محل مذکور با آب و صابون شسته شود.

قبل از استفاده از این دارو باید پوست کاملاً شود.

توصیه می شود که تمام افراد خانواده تحت درمان قرار بگیرند تا احتمال آلودگی مجدد کاهش یابد.

ملحفه ها، حوله و لباس های زیر بیمار باید با آب داغ شسته و اطو شوند.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درصد سانتیگراد و دور از یخ زدگی نگهداری شود.

Cyproheptadine

سیپروهپتادین

Scored Tab: ۴mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

در درمان حالت‌های حساسیتی مانند کهیر، آنژیوادم و بیماری‌های پوستی خارش دار

بزرگسالان: دوز اولیه ۴mg سه بار در روز تجویز می شود که در صورت نیاز تنظیم می گردد.

دوز متوسط مورد نیاز ۱۶-۱۲ روزانه در ۳ تا ۴ دوز منقسم است و ممکن است تا دوز ۳۲mg در روز نیاز باشد.

کودکان: با توجه به سن، در کودکان ۲ تا ۶ سال ۲mg در روز هر ۲ تا ۳ ساعت که ممکن است حداکثر ۱۲ mg روزانه

افزایش یابد. برای کودکان ۷ تا ۱۴ سال مقدار ۴mg در ۲ یا ۳ دوز منقسم تا حداکثر ۱۶ mg در روز تجویز میشود.

درمان سر دردهای عروقی (شامل میگرن)

۴mg که ممکن است در صورت نیاز بعد از ۳۰ دقیقه تکرار شود. بیمارانی که به این دارو جواب میدهند با ۸mg

درمان میشوند و این دوز نباید در طی ۴ تا ۶ ساعت مجدداً تکرار شود.

دوز نگهدارنده ۴mg ممکن است هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز گردد.

توجه: این دارو به عنوان محرک اشتها در کودکان مصرف می شود ولی مؤثر بودن آن به اثبات نرسیده است.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در کودکان زیر ۲سال ترم یا نارس و همچنین سابقه واکنش حساسیتی بیش از حد نباید مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. مصرف آن در شیردهی توصیه نمی شود.

⚡ تداخلات مهم :

مصرف این دارو به طور همزمان با تضعیف کننده های CNS (الکل، مهارکننده های MAO) اثرات آنها را افزایش میدهد.

استفاده همزمان با آنتی کولینرژیک ها اثرات جانبی آنها را تشدید می کند.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: عوارض آنتی کولینرژیک دارو شامل: خشکی دهان، تاری دید و غلیظ شدن ترشحات نایژه، احتباس ادرار و یبوست.

از دیگر عوارض این دارو خواب آلودگی، افزایش وزن، تهوع، استفراغ، اسهال و زردی کلاستاتیک است.

مهم ترین: تشدید حملات آسماتیک، واکنش‌های آلرژیک، تشدید گلوکوم و هیپرتانسیون.

📌 توصیه ها :

سیپروهپتادین در بیماران مسن ضعیف توصیه نمی شود.

برای کاهش عوارض گوارشی، بهتر است دارو بعد از غذا یا شیر مصرف شود.

برای غلبه به عوارضی چون خشکی دهان مصرف مایعات زیاد توصیه می شود که این عمل از ایجاد زردی کلاستاتیک هم جلوگیری می کند.

به دلیل اثر خواب آوری این دارو بیمار باید از رانندگی و همچنین انجام کارهای دقیق خودداری نماید. قابل ذکر است که در تعدادی از بیماران اثرات خواب آوری دارو پس از ۳ تا ۴ روز مصرف از بین می رود.

👁️ شرایط نگهداری :

دارو باید در ظروف در بسته و دور از نور در دمای ۳۰-۱۵ سانتیگراد نگهداری گردد.

Cyproterone Compound

سیپروترون کامپاند

Tab: Cyproterone Acetate ۲mg + Ethynilestradiol ۳۰mcg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

کنترل آکنه و رویش غیر طبیعی مو

دوز معمول یک قرص سیپروترون کامپاند روزانه به مدت ۲۱ روز است. اولین دوره مصرف باید از روز اول قاعدگی شروع شود و پس از ۷ روز وقفه، دوره دوم درمان آغاز گردد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

📖 به ضد بارداریهای خوراکی مراجعه شود.

👩 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی است. این دارو کیفیت و کمیت شیر را تغییر داده و مقداری از آن در شیر ترشح میشود که ممکن است باعث بروز زردی و یا بزرگی سینه نوزاد گردد.

⚠️ تداخلات مهم :

الکل باعث کاهش اثر سیپروترون می شود.

مصرف همزمان این دارو با ترکیبات القا کننده فعالیت آنزیمهای کبدی مانند: کاربامازپین، فنی توئین، فنوباریتال، پیریمیدون، گریزئوفلووین و ریفامپین باعث کاهش کارایی درمانی این دارو می شود.

مصرف آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف باعث کاهش جذب مجدد استرادیول از روده بزرگ و در نتیجه کاهش اثرات درمانی این دارو می شود.

⊠ عوارض جانبی :

تهوع، استفراغ، سر درد، درد و سفتی پستان ها، تغییرات وزن بدن، تغییرات میل جنسی، افسردگی، کلواَسما، هیپرتانسیون، اختلال عملکرد کبدی، کاهش حجم خون قاعدگی و لکه بینی.

📌 توصیه ها :

در افراد مبتلا به ازدیاد فشار خون و همچنین افراد چاق با احتیاط تجویز شود.

در صورت فراموش کردن مصرف دارو در زمان معین باید به محض به یاد آوردن استفاده شود ولی در صورتیکه این وقفه بیش از ۱۲ ساعت باشد بهتر است از مصرف آن نوبت خودداری شود و ضمن ادامه مصرف بقیه قرصها از یک روش دیگر برای جلوگیری از بارداری استفاده گردد.

در صورت بروز عوارض کبدی مصرف دارو قطع شود.

قبل از آغاز درمان حتما از باردار نبودن بیمار مطمئن شوید.

R موارد و مقدار مصرف :**جذام**

دایسون به عنوان یکی از داروهای رژیم چند دارویی در درمان تمام اشکال جذام به کار می رود. به پروتکل درمانی جذام مراجعه شود.

التهاب پوست تبخالی شکل

بزرگسالان و کودکان: دوز اولیه ۵۰mg در روز و اگر با این مقدار کنترل نشد تا ۳۰۰mg در روز هم می تواند افزایش یابد.

☠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط به دایسون یا سولفونامیدها، آمیلوئیدوز پیشرفته کلیوی، کم خونی و کمبود مت هموگلوبین ردوکتاز ممنوعیت مصرف دارد. در مبتلایان به بیماری مزمن کلیوی، کبدی، ریوی، قلبی - عروقی و کم خونی مقاوم به درمان و کمبود G6PD با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی منع مصرف دارد و در صورت لزوم استفاده از آن مادر باید از شیر دادن به نوزاد پرهیز کند.

⚠ تداخلات مهم :

مصرف همزمان دایسون و داروهایی که آنتاگونیست اسیدفولیک هستند نظیر پیریمتامین احتمال بروز اثرات خونی مثل گرانولوسیتوز را افزایش می دهد. تجویز دایسون به همراه داروهایی که موجب بروز همولیز در افراد مبتلا به کمبود G6PD می شوند باید با احتیاط باشد (داروهایی نظیر نیتريت، فنیل هیدرازین، نیتروفورانتوئین و پریماکین). مصرف همزمان دایسون و تری متوپریم باعث افزایش غلظت سرمی دایسون می شود.

⊗ عوارض جانبی :

درجات مختلفی از بروز همولیز و مت هموگلوبینمی دیده شده است که وابسته به دوز هستند. از دیگر عوارض دایسون می توان به نوروپاتی، التهاب حساسیتی پوست، سندرم دایسون (بثورات پوستی همراه با تب و اتوزینوفیلی)، کم خونی هیپاتیت، بی اشتها، تهوع، استفراغ، سردرد و بی خوابی اشاره کرد.

📌 توصیه ها :

برای جلوگیری از بروز تحریکات گوارشی بهتر است دایسون همراه غذا استفاده شود. در طول درمان با دایسون باید مرتباً از بیمار شمارش کامل گلوبولی بعمل آید. توصیه می شود که این بررسی در ماه اول هر هفته در ۶ ماه اول به صورت ماهانه و بعد از آن هر ۶ ماه یکبار انجام شود. عملکرد کبدی بیمار نیز قبل از شروع و در طول مدت درمان باید کنترل شود و در صورت بروز اختلال کبدی، تب، لرز، بی اشتها، بی حالی، تهوع و استفراغ و یرقان باید مصرف آن قطع شود.

در صورتیکه همولیز و مت هموگلوبینی بیمار شدید باشد درمان باید متوقف گردد. اثرات درمانی داپسون ممکن است زودتر از ۳ تا ۶ ماه بعد ظاهر نشود. ولی چنانچه بعد از گذشت ۶ ماه هیچ نشانه ای از بهبودی دیده نشود باید پزشک را در جریان قرار داد. در صورتیکه بیمار در حین درمان با داپسون متوجه بروز راش و همچنین ضایعات تاولی در اطراف آرنج شد باید بلافاصله به پزشک اطلاع دهد.

📌 شرایط نگهداری :

در ظروف محکم و در بسته و محافظ در برابر نور و در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ سانتیگراد نگهداری شود. در صورت تغییر رنگ داپسون، این تغییر رنگ حتماً نشانه خراب شدن دارو نیست.

Dexamethasone

دگزامتازون

Inj: ۸mg/۲ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

روز اول ۱-۲ml به صورت تزریق عضلانی، روز دوم ۴ قرص در ۲ دوز منقسم، روز سوم ۴ قرص در ۲ دوز منقسم، روز چهارم ۲ قرص در ۲ روز منقسم، روز پنجم و ششم یک قرص، روز هفتم هیچ دارویی دریافت نشود و در روز هشتم وضعیت بیمار پیگیری شود.

ادم مغزی

بزرگسالان: دوز اولیه ۱۰mg به صورت IV تجویز می شود و سپس با ۴mg به صورت IM در هر ۶ ساعت ادامه می یابد تا حداکثر پاسخ مشاهده شود. فروکش کردن علائم بیماری معمولاً بین ۱۲ تا ۲۴ ساعت طول می کشد. دوز دارو را می توان بعد از ۲ تا ۴ روز کاهش داده و به تدریج در طی مدت ۵ تا ۷ روز قطع کرد. برای کاهش درد در بیمارانی که تورم غیر قابل جراحی دارند درمان نگهدارنده توسط هر دو شکل خوراکی یا تزریقی می تواند موثر باشد و دوز دارو در این مورد ۲mg دو تا سه بار در روز است.

شوک

دوز ۱-۶mg/kg به صورت تک دوز وریدی پیشنهاد می شود و تا زمانی که شوک ادامه دارد هر ۲ تا ۶ ساعت می توان همین دوز IV را تکرار کرد.

نارسایی آدرنال

سایر موارد استفاده از این دارو عبارتند از: درمان استفراغ ناشی از شیمی درمانی، نارسایی آدرنال، مننژیت باکتریال کودکان، ادم مجاری هوایی، تست تشخیصی سندرم کوشینگ.

📌 توصیه ها :

تزریق وریدی دگزامتازون باید حداقل یک دقیقه طول بکشد. در صورت مخلوط کردن با محلولهای تزریقی، محلول آماده شده تا ۲۴ ساعت قابل استفاده است. جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار بتامتازون مراجعه کنید.

اشکال دارویی

Topical Cream: ۵٪

Rx موارد و مقدار مصرف :

برای تسکین خارش و کمک به ترمیم پوست در موارد اگزما و درماتوزهای خفیف و درمان خارش و تحریک ملایم پوست، زخم های سطحی، گزیدگی و نیش حشرات، پیچک سمّی، بلوط سمّی و زخم قنذاق نوزادان مصرف می شود. بعلاوه از این دارو به عنوان نرم کننده و محافظ نواحی جراحی شده نیز استفاده می شود. برحسب نیاز روزانه ۱ تا ۲ بار یا بیشتر روی پوست مالیده شود.

⊗ عوارض جانبی :

خارش، لکه های قرمز، درماتیت و احساس سوزش پوست ممکن است بروز نماید.

📌 توصیه ها :

در صورت بروز واکنش های حساسیت مفرط، مصرف دارو باید قطع شود.
دارو فقط برای استعمال خارجی است.
از تماس دارو با چشم ها باید اجتناب شود.

اشکال دارویی

Syrup: (Dextromethorphan ۱۰mg + pseudoephedrine ۳۰mg)/۵ml

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی سرفه های بدون خلط و التهاب دستگاه تنفس فوقانی ناشی از سرما خوردگی و التهاب حاد گوش میانی و سینوس ها
بزرگسالان: ۱۰ml هر ۴ تا ۶ ساعت تا حداکثر ۴۰ml در روز مصرف می شود.
کودکان: در کودکان ۲ تا ۶ سال ۲/۵ml و کودکان ۶ تا ۱۲ سال ۵ml هر ۶ تا ۸ ساعت تجویز میشود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در افراد مبتلا به بیماریهای عروق کرونر، هیپرتانسیون شدید، گلوکوم، هیپرتیروئیدی، هیپرتروفی پروستات و تا مدت ۱۴ روز پس از قطع مصرف مهارکننده های MAO منع مصرف دارد.
بی خطر بودن مصرف این دارو برای کودکان زیر ۶ سال ثابت نشده است.
سایر موارد مانند دکسترومتورفان است.

👩‍🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

📖 به تک نگارهای دکسترومتورفان، پسودوافدرین مراجعه شود.

📦 تداخلات مهم :

علاوه بر موارد ذکر شده در تک نگار دکسترومتورفان، پسودوافدرین موجود در این دارو می تواند اثر ضد فشار خونی گوانیتیدین، متیل دوپا و رزپین را کاهش دهد. همچنین پسودوافدرین ممکن است آثار درمانی بتابلوکرها را کاهش دهد.

⊠ عوارض جانبی :

از عوارض این دارو علاوه بر نظارت موجود در مورد دکسترومتورفان می توان تاکید کرد، بی قراری، عصبانیت اختلال در خواب، تشنج، توهم، نامنظم شدن ضربان قلب، تنگی نفس، سر درد، خشک شدن دهان را نام برد.

Dextromethorphan HBr

دکسترومتورفان

Coated Tab: ۱۰mg

اشکال دارویی

Syrup: ۱۰mg/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی سرفه های بدون خلط ناشی از تحریک گلو و برونش به دلیل سرماخوردگی یا محرکهای استنشاقی

بزرگسالان: ۲۰-۱۰ mg (یک قرص یا ۵ml شربت) هر ۴ ساعت یا ۳۰ mg (۲ قرص یا ۱۰ml شربت) هر ۶ تا ۸ ساعت تجویز می شود. حداکثر دوز روزانه ۱۲۰ mg است.

کودکان: در کودکان ۲ تا ۶ سال ۵-۲ mg معادل ۱/۵-۱ ml شربت هر ۴ ساعت یا ۷/۵ mg معادل ۲/۵ ml شربت هر ۶ تا ۸ ساعت مصرف می شود. حداکثر دوز روزانه ۳۰ mg است.

در کودکان ۶ تا ۱۲ سال ۵-۱۰ mg معادل ۱/۵-۳ ml شربت هر ۴ ساعت یا ۱۵ mg (یک قرص یا ۵ml شربت) هر ۶ تا ۸ ساعت مصرف می شود. حداکثر دوز روزانه ۶۰ mg است.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیمارانی که در خطر بروز نارسایی تنفسی هستند و در صورت حساسیت مفرط به دارو و همچنین برای درمان سرفه های مقاوم یا مزمن و یا سرفه هایی همراه با ترشحات زیاد ممنوعیت مصرف دارد. در بیماران مبتلا به تب زیاد، راش، سردرد پایدار، تهوع یا استفراغ با احتیاط تجویز شود. در صورت سابقه آسم با احتیاط تجویز شود و در حمله آسم استفاده نگردد. در کودکان زیر ۲ سال تجویز نشود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و مصرف آن در سه ماه اول حاملگی ممنوعیت دارد. در دوران شیردهی با احتیاط استفاده شود.

⊠ تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو با داروهای مهار کننده MAO (ایزوکربوکسازید و ترانیل سیپرومین) تداخل ایجاد می کند و باعث عوارض هیپوتانسیون، تهوع، افزایش دمای بدن، انقباض ناگهانی عضلات پاها و کما می شود.

⊠ عوارض جانبی :

عوارض جانبی این دارو نادر است و ممکن است موجب بروز گیجی، خواب آلودگی جزئی و ناراحتی گوارشی شود.

📌 توصیه ها :

اگر سرفه بیش از یک هفته طول بکشد و یا با علائمی نظیر تب، سر درد مداوم و بشورات پوستی همراه باشد باید به پزشک اطلاع دهید.

در طول مدت مصرف دارو از انجام کارهایی که نیاز به هشیاری دارند پرهیز شود.

از مصرف الکل اجتناب کنید.

برای کاهش چسبندگی ترشحات تا ۸ لیوان در روز مایعات مصرف کنید.

Dextrose

دکستروز

Infu: ۲۰٪

Infu: ۵۰٪ (۵۰ml)

Infu (۵۰۰ , ۱۰۰۰ ml): ۵٪

Infu (۵۰۰ , ۱۰۰۰ ml): Dextrose ۵٪ + NaCl ۰.۹٪

Infu (۵۰۰ , ۱۰۰۰ ml): Dextrose ۳.۳۳٪ + NaCl ۰.۳٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

توجه: محلول های گلوکز با غلظت بالاتر از ۵ درصد، هایپراسموتیک هستند و بیشتر به عنوان منابع کربوهیدرات به کار می روند. محلول هایپراسموتیک معمولاً باید از طریق وریدهای مرکزی تجویز شوند. سرعت پیشنهادی برای تزریق محلول گلوکز ۵۰ درصد ۳ ml در دقیقه است.

کاهش شدید قند خون ناشی از انسولین

بزرگسالان: ۲۵-۱۰ دگستروز تجویز می شود.

کودکان: بهتر است برای تصحیح هیپرگلیسمی در کودکان از گلوکز ۱۰ درصد استفاده شود.

توجه: محلول دکستروز ۵ درصد ایزواسموتیک با خون است و برای جبران کاهش حجم خون و تامین کالری در هنگام از دست رفتن مایعات بدن به صورت وریدی در وریدهای محیطی تزریق میشود.

توجه: حداکثر سرعت انفوزیون دکستروز بدون آنکه قند در ادرار دیده شود ۰/۵g/kg در ساعت است.

مصارف جانبی: دکستروز هایپرتونیک ۵۰ درصد جهت کاهش فشار CSF و درمان ادم مغزی ناشی از مسمویت

حاد با الکل به کار می رود.

☠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به کومای دیابتی که قند خون آنها بالا است، دهیدراسیون شدید، بی ادراری، کومای کبدی و سندرم سوء جذب گلوکز - گالاکتوز نباید تجویز شود.

در کسانی که عدم تحمل نسبت به گلوکز دارند و در شیرخوارانی که از مادران مبتلا به دیابت متولد شده اند با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در مادران شیرده با احتیاط فراوان تجویز شود.

⚠ تداخلات مهم :

در افراد تحت درمان با کورتیکواستروئیدها با احتیاط تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

تجویز داخل وریدی محلولهای هیپراسموتیک گلوکز باعث ایجاد درد موضعی، التهاب ورید و ترومبوفلیت می شود. اختلالات آب و الکترولیت نظیر هیپوکالمی، هیپومنیزمی، هیپوفسفاتی، کاهش حجم خون و افزایش حجم خون با تزریق وریدی گلوکز ممکن است ایجاد شوند.

تزریق طولانی مدت محلولهای هیپراسموتیک موجب دهیدراتاسیون ناشی از هیپرگلاسمی می شود.

📌 توصیه ها :

تزریق گلوکز هیپرتونیک (غلظت بالای ۱۰ درصد) از طریق وریدهای محیطی ممکن است ترومبوز وریدی ایجاد کند و باید از طریق ورید مرکزی تجویز شوند.

در شرایطی که انفوزیون محلول هیپرتونیک گلوکز ناگهانی قطع می شود، جهت جلوگیری از بروز هیپوگلاسمی برگشتی باید محلول دکستروز ۵ یا ۱۰ درصد به بیمار تجویز کرد.

هنگام انفوزیون گلوکز باید وضعیت بالینی بیمار و تعادل آب و الکترولیت ها کنترل شود.

👁 شرایط نگهداری :

محلولی که شفاف نیست نباید استفاده شود و باقی مانده محلول هم قابل نگهداری نیست. این محلول ها باید در معرض گرما یا یخ زدگی نباشند.

Diazepam

دیازپام

Tab: ۲ mg , ۵ mg

اشکال دارویی

Inj: ۱۰ mg/۲ ml

R موارد و مقدار مصرف :

کنترل اختلالات اضطرابی و تسکین علائم اضطراب (بسته به شدت علائم)

۱۰-۲ mg دو تا چهار بار در روز .

محرومیت حاد الکل

در ۲۴ ساعت اول ۱۰ mg سه تا چهار بار تجویز می شود و سپس با توجه به نیاز به ۵ mg سه تا چهار بار در روز کاهش می یابد .

درمان کمکی در اسپاسم عضلات

بزرگسالان: ۱۰-۲ mg سه تا چهار بار در روز تجویز می شود ولی در موارد حاد اسپاسم نظیر فلج مغزی تا ۶۰ mg در روز برای بالغین و ۴۰ mg روز در کودکان هم تجویز می گردد .

کودکان: ۰/۸ - ۰/۱۲ mg/kg در روز در ۳ تا ۴ استاتوس .

درمان کمکی در اختلالات تشنجی و صرع استاتوس

بزرگسالان: ۱۰-۲ mg دو تا چهار بار در روز .

کودکان: ۱۰-۵ mg روزانه .

ترس شبانه کودکان و راه رفتن در خواب

۵-۱ mg هنگام خواب به کودک تجویز می شود .

مسکن و آرام بخش

بزرگسالان: ۱۰-۲ mg سه تا چهار بار در روز .

کودکان: ۰/۳ - ۰/۲ mg/kg تا حداکثر ۱۰ mg در روز .

تزریقی

توجه: در کودکان باید به آهستگی در طی ۳ دقیقه تزریق شده و نباید از 0.25 mg/kg بیشتر شود. بعد از فاصله ۱۵ تا ۳۰ دقیقه ای دوز اولیه می تواند تکرار گردد.

اختلالات اضطرابی متوسط و علائم اضطراب

$5-2 \text{ mg}$ به صورت داخل عضلانی (IM) یا داخل وریدی (IV) تزریق می شود و در صورت نیاز می تواند هر ۳ تا ۴ ساعت تکرار شود.

محرومیت حاد الککل

دوز اولیه 10 mg از طریق IM یا IV است و سپس در صورت نیاز بعد از سه تا چهار ساعت مجدداً $5-10 \text{ mg}$ تزریق می شود.

آندوسکوپي

IV: معمولاً 10 mg و یا حتی کمتر کافی است ولی تا 20 mg هم ممکن است استفاده شود مخصوصاً هنگامیکه از ضد دردهای مخدر به صورت همزمان استفاده نگردد.

IM: $5-10 \text{ mg}$ نیم ساعت قبل از آندوسکوپي تزریق می شود در صورتیکه بتوان از تزریق IV استفاده کرد.

اسپاسم عضلات

بزرگسالان: دوز اولیه $5-10 \text{ mg}$ به صورت IM یا IV است که در صورت نیاز بعد از ۳ تا ۴ ساعت تکرار می شود. در کزاز دوزهای بالاتری استفاده می گردد. $100-300 \text{ mcg/kg}$ هر ۱ تا ۴ ساعت تزریق وریدی می شود. همچنین می توان $3-10 \text{ mg/kg}$ در مدت ۲۴ ساعت به صورت انفوزیون وریدی تجویز کرد. کودکان: $0.4-0.2 \text{ mg/kg}$ هر ۲ تا ۴ ساعت تا حداکثر 0.6 mg/kg هر ۸ ساعت از طریق IV (آهسته) و یا IM تزریق می شود.

صرع استاتوس و تشنج حاد تکرار شونده

تزریق IV ارجحیت دارد و باید به آهستگی تجویز گردد. از تزریق IM در صورتیکه امکان تزریق وریدی نباشد استفاده می شود.

بزرگسالان: ابتدا $5-10 \text{ mg}$ تجویز می شود و سپس در صورت نیاز در فواصل ۱۰ تا ۱۵ دقیقه ای می توان دوز را تکرار کرد تا حداکثر دوز 30 mg . با توجه به وضعیت بیمار اگر لازم بود درمان بعد از ۲ تا ۴ ساعت می تواند تکرار شود.

کودکان: $200-300 \text{ mcg/kg}$ و یا 1 mi به ازاء هر سال سن استفاده می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، سایکوز، گلوکوم حاد با زاویه بسته، کودکان کمتر از ۶ ماه و همچنین تجویز همزمان با کتوکونازول و ایتراکونازول ممنوعیت دارد.

در صورت ابتلا بیمار به نقص عملکرد کبدی یا کلیوی با احتیاط تجویز شود.

بی خطر بودن و تاثیر مصرف دیازپام تزریقی در کودکان زیر ۳۰ روز ثابت نشده است.

همزمان و یا حتی تا ۱۴ روز بعد از مصرف داروهای مهار کننده MAO نباید استفاده شوند.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی منع مصرف دارد زیرا باعث رخوت و سستی و از دست رفتن وزن نوزاد می شود.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که بر بنزودیازپین ها اثر می گذارند : سایمتیدین، ضد بارداریهای خوراکی، دی سولفیرام، فلوکستین، ایزونیازید، کتوکونازول، متوپرولول، پروپرانولول، والپروئیک اسید، الکل، باربیتوراتها، نارتوتیک ها، آنتی اسیدها، پروبنسید، رانیتیدین، ریفامپین، اسکوپولامین و تئوفیلین .

⚠️ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، گیجی، ناهماهنگی عضلات، وابستگی به دارو، اختلال در تفکر، لکنت زبان و تغییرات میل جنسی .

مهم ترین: سرکوب تنفسی و هیپوتانسیون که در صورت تجویز دوزهای بالا به صورت تزریقی رخ میدهد .

📌 توصیه ها :

از مخلوط کردن دیازپام با سایر داروها و همچنین از رقیق کردن آن با هر محلولی خودداری کنید .
از ست پلاستیکی برای تزریق آن استفاده نکنید .

دارو را به صورت ناگهانی قطع نکنید پس از حداقل ۴ تا ۶ هفته استفاده از دارو وابستگی ایجاد می شود .

فرم تزریقی (IM یا IV) درمان در موارد حاد بیماری استفاده می شود و بیمار باید تحت نظر باشد (ترجیحاً برای مدت ۳ ساعت در تخت) .

دوز اولیه دارو برای بیماران سالمند باید کمتر باشد و افزایش دوزها هم باید تدریجی صورت گیرد .

تزریق وریدی دارو باید به آهستگی باشد، برای اطفال در مدت ۳ دقیقه و برای بالغین هر ۵ mg در عرض ۱ دقیقه یا بیشتر انجام شود .

CBC و عملکرد کبدی بیمار باید به صورت دوره ای کنترل شود .

بیمار باید از مصرف الکل و سایر داروهای مضعف CNS خودداری کند .

بیمار باید از فعالیتهای خطرناک و کارهایی که نیاز به هشیاری دارند پرهیز کند .

Diclofenac Sodium

دیکلوفناک سدیم

Enteric Coated Tab: ۲۵mg , ۵۰mg , ۱۰۰mg

Topical Gel: ۷%

Suppositories: ۵۰mg , ۱۰۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

استئوآرتريت

۵۰mg دو یا سه بار در روز و یا ۷۵mg دو بار در روز تجویز می شود. حداکثر دوز توصیه شده ۱۵۰mg در روز است.

آرتريت روماتوئيد

۵۰mg سه یا چهار بار در روز و یا ۷۵mg دو بار در روز مصرف می شود. دوزهای بیشتر از ۲۲۵mg در روز توصیه نمی شود.

👉 توجه: دیکلوفناک سدیم می تواند به صورت عمیق عضلانی به مقدار ۷۵mg یکبار تا حداکثر ۲ بار در روز تجویز شود.

اسپوندیلیت آنکیلوزان

۱۲۵mg-۱۰۰ به صورت ۲۵mg چهاربار در روز که در صورت نیاز ۲۵mg هنگام خواب اضافه میشود.

درد کلیه ناشی از سنگ کلیه

۷۵mg به صورت تزریق داخل عضلانی (IM) و در صورت نیاز می تواند نیم ساعت بعد تکرار شود.

آرتريت مزمن نوجوانی

۱-۳mg/kg روزانه در دوزهای منقسم تجویز می گردد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

☞ به تک نگار A.S.A مراجعه شود.

☛ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. به طور کلی بهتر است در مادران شیرده تجویز شود زیرا بر روی سیستم قلبی-عروقی نوزاد اثر می گذارد.

☞ تداخلات مهم :

☞ به تک نگار A.S.A مراجعه شود.

☒ عوارض جانبی :

علاوه بر مواردی که در مورد A.S.A ذکر شده است در محل تزریقی عضلانی دیکلوفناک ممکن است درد و آسیب بافتی ایجاد شود.

شیاف دیکلوفناک ممکن است التهاب ایجاد کند.

☞ توصیه ها :

بهتر است دارو با یک لیوان آب خورده شود.

در کسانیکه محدودیت مصرف سدیم دارند با احتیاط مصرف شود.

نشانه های خونریزی در بیمار بررسی شود.

به عوارض گوارشی دقت شود و تا نیم ساعت بعد از مصرف دارو جهت کاهش تحریکات گوارشی بیمار نباید دراز بکشد.

فشار خون بیمار کنترل شود.

همزمان با این دارو از آسپرین و یا سایر داروهای گروه NSAID نباید استفاده شود.

Dicyclomine HCl

دی سیکلومین

Coated Tablet: ۱۰mg

Elixir : ۱۰ mg/۵ ml

Injection: ۲۰mg/۲ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

اسپاسم گوارشی مخصوصاً همراه با سندرم روده تحریک پذیر

بزرگسالان : ۱۰-۲۰ mg سه یا چهار بار در روز تجویز می شود و در نوبتهای بعدی می توان این مقدار را به حداکثر

۴۰ mg چهار بار در روز افزایش داد.

کودکان ۶ ماه تا ۲ سال : ۵-۱۰ mg سه یا چهار بار در روز تجویز می شود و از ۴۰ mg در روز نباید بیشتر گردد.
کودکان ۲ تا ۱۲ سال : ۱۰ mg سه بار در روز تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

دی سیکلوفین در نوزادان کمتر از ۶ ماه منع مصرف دارد.
جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار آتروپین مراجعه کنید.

Digestive

دایجستیو

E.C. Tab: Pancreatin + Simethicone ۴۰ mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

جایگزین آنزیم های پانکراس در نارسایی پانکراس ، درمان اختلالات گوارشی ناشی از جراحی کیسه صفرا و روده ها و همچنین درمان نفخ
بزرگسالان: ۱ تا ۳ قرص قبل و یا همراه با هر وعده غذایی مصرف می شود . دوز دارو با توجه به نیاز بیمار تغییر می کند .

کودکان: ۱ تا ۲ قرص قبل و یا همراه با هر وعده غذایی مصرف می شود .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، آسیب شدید کلیوی، انسداد مجاری صفراوی و عفونت کیسه صفرا منع مصرف دارد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . در دوران شیردهی با احتیاط استفاده شود .

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو و کربنات کلسیم و یا آنتی اسیدهای حاوی منیزیم هیدروکساید باعث کاهش اثر دارو می شود .

دایجستیو می تواند سبب کاهش جذب آهن شود .

⊗ عوارض جانبی :

ناراحتی های گوارشی از قبیل اسهال، انسداد روده، تهوع، درد معده، بالا رفتن اوره خون و واکنشهای حساسیتی در صورت مصرف زیاد دارو ممکن است رخ بدهد .

📌 توصیه ها :

دارو را قبل و یا همراه غذا میل کنید و پس از مصرف هر دوز حداقل ۱ تا ۳ قاشق غذا خورده شود .

در افراد مبتلا به نارسایی پانکراس رژیم حاوی پروتئین فراوان و چربی کم توصیه می شود .

از جویدن قرص خودداری شود .

Digoxin

دیگوکسین

R موارد و مقدار مصرف :**نارسایی احتقانی قلب و آریتمی های فوق بطنی و به ویژه فیبریلاسیون دهلیزی**

اگر دیژیتالیزاسیون سریع لازم باشد دوز بارگیری به بیمار داده می شود.

دوز بارگیری کلی ۱۵۰۰-۷۵۰ mcg است که به صورت خوراکی در ۲۴ ساعت اول تجویز می شود. دوز بالا باید به صورت منقسم تجویز شود.

اگر فوریت مطرح نباشد، دیژیتالیزاسیون میتواند خیلی آهسته تر با دوز ۲۵۰ mcg یک یا دو بار در روز انجام شود. سطح سرمی ثابت در فردی که کارکرد کله طبیعی دارد بعد از ۷ روز به دست می آید. دوز معمول نگهدارنده دیگوکسین ۲۵۰-۱۲۵ mcg روزانه به صورت خوراکی است و برای تعیین دقیق تر آن میتوان از جدول دوز نگهدارنده استفاده کرد.

در حالتهای اورژانس مشروط بر اینکه بیمار در طی ۲ هفته اخیر گلیکوزید قلبی دریافت نکرده باشد، دیگوکسین به صورت IV تزریق می شود. درمان نگهدارنده معمولاً به صورت خوراکی می باشد.

دوز معمول نگهدارنده (mcg) قرص دیگوکسین برای ایجاد حداکثر ذخیره در بدن معادل ۱۰ mg/kg

کلیرانس کراتینین تصحیح شده (ml/min/۷۰kg)	وزن بدون چربی بدن (kg)						زمان رسیدن به سطح سرمی ثابت (روز)
	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	
۰	۶۳*	۱۲۵	۱۲۵	۱۲۵	۱۸۸	۱۸۸	۲۲
۱۰	۱۲۵	۱۲۵	۱۲۵	۱۸۸	۱۸۸	۱۸۸	۱۹
۲۰	۱۲۵	۱۲۵	۱۲۵	۱۸۸	۱۸۸	۲۵۰	۱۶
۳۰	۱۲۵	۱۸۸	۱۸۸	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۱۴
۴۰	۱۲۵	۱۸۸	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۱۳
۵۰	۱۸۸	۱۸۸	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۱۲
۶۰	۱۸۸	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۳۷۵	۱۱
۷۰	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۳۷۵	۱۰
۸۰	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۳۷۵	۳۷۵	۹
۹۰	۱۸۸	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۳۷۵	۵۰۰	۸
۱۰۰	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۳۷۵	۳۷۵	۵۰۰	۷

* روزانه ۱/۴ و یا روز در میان ۱/۲ قرص ۰/۲۵ میلی گرمی

دوز معمول دیژیتالیزاسیون و نگهدارنده کودکان با عملکرد کلیوی ضعیف بر اساس وزن بدون چربی بدن		
سن	دوز خوراکی دیژیتالیزاسیون (mcg/kg)	دوز روزانه نگهدارنده (mcg/kg)
نوزاد نارس	۲۰-۳۰	۲۰-۳۰ درصد دوز بارگیری

نوزاد کامل	۲۵-۳۵	۲۵-۳۵ درصد دوز بارگیری
ماه ۱-۲۴	۳۵-۶۰	
سال ۲-۵	۳۰-۴۰	
سال ۵-۱۰	۲۰-۳۵	
بالتر از ۱۰ سال	۱۰-۱۵	

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه مسمومیت با گلیکوزیدهای قلبی، فیبریلاسیون بطنی، تاکیکاردی بطنی (به غیر از نارسایی احتقانی قلب غیروابسته به دیژیتال ها که بعد از یک دوره طولانی روی می دهد)، بیماری قلبی بری بری و حساسیت به دیگوکسین ممنوعیت مصرف دارد.

هیپوکالمی عضله میوکارد قلب را به دیژیتالها حساس می کند و ممکن است اثر اینوتروپیک مثبت آنها را کاهش دهد. همچنین خطر مسمومیت حتی با دوزهای درمانی گلیکوزیدهای قلبی وجود دارد از این رو باید سطح سرمی پتاسیم سنجیده شده واز تغییرات ناگهانی پتاسیم یا سایر الکترولیتها باید پرهیز شود. کلسیم مخصوصاً اگر به صورت سریع داخل وریدی تزریق شود می تواند در بیماران دیژیتالیزه شده آریتمی شدید ایجاد کند.

مصرف این دارو در بیماران سنگین وزن توصیه نمی شود همچنین در سالمندان، مبتلایان به حمله حاد قلبی، انسداد AV، برادیکاردی سینوسی، نارسایی کلیوی، ناراحتی شدید ریوی و یا هایپرتیروئیدی باید با احتیاط تجویز شود.

در صورت ابتلا بیمار به هایپرتیروئیدی، هایپوتیروئیدی و یا نارسایی کلیه دوز دارو باید تنظیم شود.

☞ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن مصرف آن در مادران شیرده ثابت نشده است و باید با احتیاط فراوان استفاده شود.

☞ تداخلات مهم :

داروهایی که سطح سرمی دیگوکسین و احتمالاً عوارض سمی و اثرات درمانی آنرا افزایش می دهند: آمینوگلیکوزیدهای خوراکی، آلپرازولام، آمیودارون، آنتی کولینرژیکها، بنزودازپین ها، کاپتوپریل، سیکلوسپورین، دیلتیازم، دیفنوکسیلات، اریتروماکسین، اسمولول، فلکایینید، هیدروکسی کلروکین، ایبوپروفن، ایندومتاسین، ایتراکونازول، نیفدیپین، امپرازول، پروپافنون، پروپانتیلین، کینیدین، تتراسیکلین، تولبوتامید و وراپامیل.

داروهایی که جذب گوارشی گلیکوزیدهای دیجیتالی را کاهش می دهند و ممکن است باعث کاهش سطح سرمی و اثرات درمانی آنها شوند: آمینوگلوکوتیماید، آمینوگلیکوزیدهای خوراکی، آمینوسالیسیلیک اسید، نمکهای منیزیم و آلومینیوم، آنتی هیستامینها، آنتی نئوپلاستیکها، باربیتوراتها، کلستیرامین، کلستپول، هیدانتوئین، پائین آورنده های قند خون خوراکی، متوکلوپرامید، نفوماکسین، پنی سیلامین، ریفامپین، سوکرافیت و سولفاسالازین.

سایر داروهایی که ممکن است با گلیکوزیدهای قلبی تداخل داشته باشند عبارتند از: آلبوتورول، آمفوتریسین B، بتابلوکرها، دیسوپیرامید، مدرهای نگهدارنده پتاسیم، سوکسینیل کولین، سمپاتومیمتیک ها، دیورتیکهای تیازیدی و هورمونهای تیروئید.

☒ عوارض جانبی :

به طور کلی احتمال بروز عوارض جانبی این دارو ۵ تا ۲۰ درصد است که اگر عارضه های ۱۵ تا ۲۰ درصد شایع بود جدی تلقی می شود از این عوارض ۵۰ درصد سمیت قلبی، ۲۵ درصد ناراحتی گوارشی و ۲۵ درصد مربوط به CNS، ناراحتی های چشمی و سایر عارضه ها می باشد.

📌 توصیه ها :

در صورت استفاده بعد از غذا در مقدار جذب دارو تغییری ایجاد نمی شود. بیماران مبتلا به هایپوتیروئیدی به شدت به گلیکوزیدهای قلبی حساس هستند و مبتلایان به هایپرتیروئیدی ممکن است به مقادیر بیشتری از دیگوکسین نیاز داشته باشند. در صورت بروز هر گونه نشانه مسمویت نظیر تهوع، استفراغ، اسهال، کاهش اشتها و یا آهسته شدن شدید نبض به پزشک مراجعه کنید.

Diltiazem

دیلتiazem

Tab: ۶۰ mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

هایپرتانسیون اولیه

معمولاً فرم آهسته رهش تجویز می گردد. دوز اولیه ۶۰-۱۲۰ mg دو بار در روز است و به تدریج افزوده می شود تا به ۲۴۰-۳۶۰ mg در روز برسد.

آنژین مزمن پایدار و آنژین پرینزمیتال و موارد پرخطر آنژین ناپایدار

در بزرگسالان با ۳۰ mg چهاربار در روز شروع و به تدریج به دوز ۱۸۰-۲۴۰ mg در روز رسانده میشود.

مصارف جانبی

جلوگیری از انفارکتوس مجدد، سندرم رینود، دیس کنزی تاخیری، میگرن، اختلالات حرکتی مری، کاردیومیوپاتی همراه با اتساع.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

دیلتiazem در موارد زیر منع مصرف دارد: بلوک AV درجه ۲ یا ۳، حساسیت به دارو، هیپوتانسیون، حمله حاد قلبی و احتقان ریوی .

در سالمندان و مبتلایان به نارسایی قلبی، کبدی یا کلیوی با احتیاط تجویز گردد.

این دارو ممکن است باعث مهار تجمع پلاکتی شود و دوره های موقت خونریزی ایجاد کند.

👩‍🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. دیلتiazem در شیر ترشح می شود و ممکن است غلظتش به اندازه داروی موجود در خون مادر باشد از این رو بهتر است برای احتیاط بیشتر از شیردادن به نوزاد خودداری شود.

📦 تداخلات مهم :

داروهایی که این دارو را تحت تاثیر قرار می دهند شامل: باربیتوراتها، نمکهای کلسیم، دانترولن، اریترومايسين، آنتی هیستامینها، هیدانتوئین ها، کینیدین، ریفامپین، ویتامین D و کاربامازپین.

داروهایی که توسط دیلتiazem تحت تاثیر قرار می گیرند شامل: ضدانعقادها، بتابلاکرها، کاربامازپین ها، سیکلوسپورین، فنتانیل، لیتیموم، سولفات منیزیم، پرازوسین و تیوفیلین.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: سر درد، ادم محیطی، گرگرفتگی، بثورات پوستی و اختلالات گوارشی.

مهم ترین: بلوک AV، برادیکاردی، نرمال نبودن ECG.

📌 توصیه ها :

دارو قبل از غذا هنگام خواب مصرف شود.

برای به حداقل رساندن ادم، مصرف مایعات و سدیم بیمار باید محدود شود.

دارو را حتی در صورت احساس بهبود و سلامت، طبق دستور پزشک مصرف کرده و از قطع یا تغییر مقدار آن خودداری کنید.

بهتر است از تماس بیش از حد با نور مستقیم خورشید اجتناب کرده و یا از ضدآفتابها استفاده شود.

در صورت بروز این علائم به پزشک مراجعه کنید: بی نظمی ضربان قلب، تورم دست و پاها، کاهش فشار خون، کوتاه شدن نفس ها، سرگیجه شدید، تهوع و یبوست.

Dimenhydrinate

دیمین هیدرینات

Scored Tab: ۵۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و درمان تهوع، استفراغ و سرگیجه ناشی از بیماری حرکت

بزرگسالان: ۵۰-۱۰۰mg هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود حداکثر دوز روزانه ۴۰۰mg است.

کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۵۰-۲۵mg هر ۶ تا ۸ ساعت و تا حداکثر ۱۵۰mg در روز تجویز می شود.

کودکان ۲ تا ۶ سال: ۲۵-۱۲/۵mg هر ۶ تا ۸ ساعت و تا حداکثر ۷۵mg روزانه تجویز می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در نوزادان و بیمارانی که به این دارو حساسیت دارند منع مصرف دارد.

در هیپرتروفی پروستات، زخم معده تنگ کننده مجرا، انسداد گردن مثانه، انسداد باب المعده و دوازدهه، گلوکوم بازوویه بسته، آسم و آریتمی های قلبی باید با احتیاط تجویز شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در مادران شیرده مصرف دارو توصیه نمی شود و باید لزوم استفاده از دارو در برابر زیانهای احتمالی آن سنجیده شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان با الکل و سایر داروهای سرکوب کننده CNS تداخل دارد.

در صورت استفاده با سایر داروهای آنتی کولینرژیک عوارض آنتی کولینرژیک دارو زیاد می شود.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، گیجی، بی حالی، سردرد، غلیظ شدن ترشحات نایژه، تاری دید، احتباس ادرار، یبوست، خشکی دهان، تهوع، استفراغ، اسهال و بی اشتها.

مهم ترین: واکنشهای آلرژیک، تاکیکاردی، تشدید گلوکوم و تشدید حملات آسم.

📌 توصیه ها :

برای کاهش تحریکات گوارشی بهتر است دارو همراه غذا یا شیر مصرف شود.
بیمار باید از فعالیتهای خطرناک و رانندگی بپرهیزد.
برای پیشگیری از بیماری حرکت دارو باید نیم ساعت قبل از حرکت مصرف شود.

Dimethicone

دایمتیکون

Oral drop: ۴۰ mg/ml

اشکال دارویی

Chewable Tab: ۴۰ mg

R موارد و مقدار مصرف :

درمان کمکی در کنترل علائم ناشی از احتباس گاز در دستگاه گوارشی
بزرگسالان: ۲۰۰-۱۰۰ mg سه یا چهار بار در روز بعد از غذا استفاده می شود.

کولیک شیرخواران

۲۰-۴۰ mg همراه غذا تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

موردی مطرح نیست.

⚠ مصرف در بارداری و شیردهی :

تحت نظر پزشک اشکالی ندارد.

⊗ عوارض جانبی :

گزارش نشده است.

📌 توصیه ها :

این دارو بهتر است بعد از غذا و هنگام خواب استفاده شود.
قرص های دایمتیکون باید کاملاً جویده شوند.

Topical Lotion ۴%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

در درمان پدیکلوزیس بکار می رود. لوسیون را بر روی موی خشک، ریشه تا نوک مو، بمالید. از پوشیده شدن کف سر با لوسیون اطمینا حاصل کنید. سپس اجازه دهید تا به طور طبیعی خشک شود. لوسیون باید حداقل ۸ ساعت و یا یک شب بر روی سر بماند، سپس با آب و شامپو کاملاً بشوئید.

📌 توصیه ها :

از تماس دارو با چشم خودداری شود و در صورت تماس با آب فراوان شستشو گردد.

R موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی واکنش‌های حساسیتی و کنترل تهوع، استفراغ و سرگیجه

بزرگسالان: ۲۵-۵۰ mg هر ۴ تا ۸ ساعت تجویز می‌شود.

کودکان (با وزن بیشتر از ۱۰kg): ۱۲/۵-۲۵mg سه یا چهاربار در روز و یا ۵mg/kg در روز تجویز میشود.

حداکثر دوز روزانه ۳۰۰mg است.

بیماری حرکت

بزرگسالان: اولین دوز به مقدار ۲۵mg باید ۳۰ دقیقه قبل از حرکت مصرف شود و در طول مدت حرکت هم همان

دوز قبل از هر وعده غذایی و قبل از خواب توصیه می‌شود.

خواب آور

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۵۰mg هنگام خواب شب تجویز می‌شود.

ضد سرفه

بزرگسالان: ۲۵mg (۱۰ml) هر ۴ ساعت تجویز می‌شود. نباید از ۱۰۰mg در ۲۴ ساعت بیشتر گردد.

کودکان: ۶ تا ۱۲ سال ۱۲/۵mg (۵ml) هر ۴ ساعت تجویز می‌شود و از ۵۰mg در ۲۴ ساعت نباید بیشتر شود، ۲

تا ۶ سال ۶/۲۵mg (۲/۵ml) هر ۴ ساعت و حداکثر ۲۵mg در ۲۴ ساعت تجویز می‌گردد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در نوزادان تازه متولد شده و یا ناقص، مادران شیرده، گلوکوم با زاویه بسته، زخم گوارشی تنگ کننده مجرا، هیپرتروفی پروستات، حمله آسم، انسداد گردن مثانه، انسداد پیلور و دوازدهه و ناراحتی های دستگاه تنفسی تحتانی نباید مصرف شود. در بیماران مستعد برای احتیاط ادرار، سابقه آسم، افزایش فشار داخل چشم، هیپرتیروئیدیسم، بیماریهای قلبی-عروقی یا زیادی فشار خون با احتیاط تجویز شود.

در کودکان زیر ۲ سال با احتیاط زیاد تجویز شود و بهتر است پرهیز شود.

دیفن هیدرامین در بیماران مبتلا به پورفیری منع مصرف دارد و به عنوان خواب آور برای کودکان زیر ۱۲ سال توصیه نمی‌گردد.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در سه ماهه سوم حاملگی نباید تجویز شود. این دارو در شیر مادر ترشح می‌شود و در دوران شیردهی نباید تجویز شود.

تداخلات مهم :

داروهای مهار کننده MAO اثر آنتی هیستامین از جمله (دیفن هیدرامین) را تحت تاثیر قرار می‌دهند. الکل، باربیتوراتها، خواب آورها، ضد اضطرابها و سایر تضعیف کننده های باعث تشدید اثرات خواب آوری این دارو می‌شود.

مصرف همزمان با داروهای آنتی کولینرژیک نظیر آتروپین و ضد افسردگیهای سه حلقه ای باعث تشدید اثرات آنتی موسکارینی این دارو می‌گردد.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، گیجی، سردرد، اختلال در هماهنگی عضلات، خشکی دهان، غلیظ شدن ترشحات تنفسی، تاری دید، احتباس ادرار، یبوست و اختلالات گوارشی.

📌 توصیه ها :

برای بهبود عوارض گوارشی دارو می توان آنرا همراه غذا مصرف کرد.
مصرف همزمان آنتی هیستامین ها با داروهای مهار کننده MAO ممنوعیت دارد.
خواب آلودگی ناشی از دارو با ادامه مصرف آن کاهش می یابد.
در صورت بروز خواب آلودگی بیمار باید در حین مصرف دارو از رانندگی و انجام کارهای حساس بپرهیزد.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

Diphenhydramine Compound

دیفن هیدرامین کامپاند

Syrup: (Diphen hydramine HCl ۱۲.۵mg + Ammonium chloride ۱۲۵mg

اشکال دارویی

+ Menthol ۱mg + Sodium Citrate ۵۰mg)/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی سرفه، احتقان بینی و مجاری تنفسی ناشی از سرماخوردگی یا حساسیت بزرگسالان: ۱۰-۵ ml هر ۴ ساعت بر حسب نیاز تجویز می شود. حداکثر دوز دارو در ۲۴ ساعت ۴۰ میلی لیتر است.

کودکان: ۶ تا ۱۲ سال ۵ml هر ۴ ساعت تا حداکثر ۲۰ml در ۲۴ ساعت و ۱ تا ۵ سال ۲/۵ml هر ۴ ساعت تا حداکثر ۱۰ml در ۲۴ ساعت تجویز می شود.

📖 جهت اطلاع از سایر موارد مربوط به این دارو به تک نگار دیفن هیدرامین مراجعه کنید.

Diphenoxylate

دیفنوکسیلات

Tablet: ۲۰.۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

به صورت کمکی در درمان علامتی اسهال های مزمن و حاد و همچنین کولیت اولسراتیو خفیف و مزمن مصرف می شود.

بزرگسالان: برای شروع ۱-۲ قرص، سه تا چهار بار در روز. و بعنوان مقدار نگهدارنده مقدار یک قرص دو تا سه بار در روز.

کودکان: در سن بیش از ۱۲ سال بر اساس نظر پزشک.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در اسهال شدید ناشی از کولیت اولسراتیو یا ناشی از کولیت پسودومامبران نباید مصرف شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو با سایر داروهای اعتیاد آور و تضعف CNS خطر اعتیاد را افزایش می دهد.
مصرف همزمان این دارو با داروهای مهار کننده منوآمین اکسیداز ممکن است منجر به بروز ناگهانی بحران زیادی فشار خون شود.

⚠️ عوارض جانبی :

تاری دید، مشکل در دفع ادرار، خشکی پوست و دهان یا تب.

👤 توصیه ها :

کودکان و بیماران سالخورده، به ضعف تنفسی ناشی از دیفنوکسیلات حساس تر هستند.
در صورت بروز تحریک معده، همراه با غذا مصرف شود.
در مصرف طولانی مدت احتمال وابستگی وجود دارد.
به دلیل بروز خواب آلودگی یا سرگیجه از انجام کارهایی که نیازمند هوشیاری هستند خودداری شود.

Dipyridamole

دی پیریدامول

Tab: ۲۵mg , ۷۵mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان کمکی در پیشگیری ترومبوآمبولیسم بعد از جایگزینی دریچه های مصنوعی قلب
بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۷۵-۱۰۰mg چهار بار در روز همزمان با وارفارین توصیه می شود.
در صورتیکه دی پیریدامول همراه ۱g در روز آسپرین تجویز شود دوز آن روزانه ۱۰۰mg خواهد بود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

برای مبتلایان به هیپوتانسیون با احتیاط تجویز شود زیرا این دارو ممکن است باعث اتساع عروق محیطی گردد.

👤 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در شیرمادر ترشح می شود و باید در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان با هپارین ممکن است خونریزی افزایش یابد.

⚠️ عوارض جانبی :

شایع ترین: سردرد، سرگیجه، تهوع و استفراغ .

مهم ترین: این دارو فاقد عارضه جانبی خطرناک است و عوارض جانبی آن معمولاً خفیف و گذرا هستند.

👤 توصیه ها :

دارو باید یک ساعت قبل از غذا تجویز شود ولی در صورت بروز ناراحتی گوارشی می توان آنرا همراه غذا مصرف کرد.
فشار خون بیمار را مرتباً کنترل کنید.
در صورت بروز درد در قفسه سینه به پزشک مراجعه نمایید.

R موارد و مقدار مصرف :

به عنوان محرک قلبی و گشاده کننده رگهای خونی کلیه در درمان نارسایی قلب، نارسایی کلیه، شوک کاردیوژنیک و انفارکتوس میوکارد

توجه: دوپامین از طریق انفوزیون وریدی به صورت محلولی با غلظت ۱/۶-۳/۲mg/ml که از حل کردن دوپامین در دکستروز ۵ درصد، سدیم کلراید ۰/۹ درصد و یا سایر رقیق کننده های مناسب به دست می آید، تزریق می شود. بزرگسالان و کودکان: دوز اولیه ۲-۵mcg/kg در دقیقه به صورت انفوزیون وریدی تزریق می شود و به تدریج ۵-۱۰mcg/kg در دقیقه بر مقدار آن افزوده می شود که در این افزایش دوزاژ فشار خون بیمار، برون ده قلبی و برون ده ادراریمارا باید در نظر گرفت. در بیماران بدحال ممکن است تا ۲۰-۵۰mcg/kg در دقیقه هم تجویز گردد. توجه: کاهش ادرار بدون به وجود آمدن کاهشی در فشار خون بیمار می تواند نشان دهنده لزوم کم کردن دوز دارو باشد.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به بیماریهای قلبی- عروقی نظیر بیماری ایسکمیک قلبی، آریتمی یا تاکیکاردی، آرتیواسکلروز، هایپرتانسیون و اتساع عروق خونی باید با احتیاط فراوان تجویز شود. در مبتلایان به هیپرتیروئیدسم و فئوکروموسیتوم با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

⚠ تداخلات مهم :

دوپامین در طی بیهوشی توسط داروهای سیکلوپروپان، هالوتان و سایر بیهوش کننده های هالوژنه باید با احتیاط بسیار زیاد استفاده شود و بهتر است پرهیز شود. در بیمارانی که تحت درمان داروهای مهار کننده با مونوآمینواکسیداز (MAOI) نظیر ترانیل سیپرومین و ایزوکربوکسازید هستند دوز دوپامین باید کاهش یابد (دوز اولیه ۱۰٪ دوز معمول دوپامین پیشنهاد می شود) و یا بهتر است دوپامین تجویز نگردد.

مصرف همزمان گلیکوزیدهای قلبی، کینیدین و یا ضد افسردگیهای سه حلقه ای باعث افزایش احتمال بروز آریتمی می شود. دوپامین با داروهای بتابلوکر (متوپرولول، تیمولول، پروپرانولول، اسمولول، آتنولول، سالبوتامول) و آلفابلوکر (پرازوسین، ترازوسین، تامسولوسین) تداخل دارد.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: هیپوتانسیون، آریتمی، درد آنژیینی، تاکیکاردی، تهوع و استفراغ.
مهم ترین: آریتمی، حمله آسم.

📌 توصیه ها :

برای جلوگیری از نکروز بافتی بهتر است دوپامین در وریدهای بزرگ تزریق شود و اگر دوپامین از رگ خارج شد بلافاصله باید ناحیه آسیب دیده را با ۱۰ تا ۱۵ میلی لیتر نرمال سالین حاوی ۵ تا ۱۰ میلی لیتر فنتولامین شستشو داد. این محلول را باید در تمام ناحیه آسیب دیده به صورت زیر پوستی تزریق کرد.

از محلول کردن دوپامین با سایر داروها و به ویژه داروهای قلبیایی نظیر بی کربنات سدیم یافنی توئین باید پرهیز شود.

دوپامین در دوزهای پایین (۲/۵-۱۰ mcg/kg/min) اثرات دوپامینرژیک قوی و در دوزهای بالا (۲۰-۵۰ mcg/kg/min) اثرات محرک قلبی - عروقی دارد.

Doxycycline

داکسی سایکلین

Cap: ۱۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

بزرگسالان: دوز معمول ۲۰۰mg در روز اول درمان (۱۰۰mg هر ۱۲ ساعت) است که با دوز نگهدارنده ۱۰۰mg در روز ادامه می یابد، این مقدار می تواند به صورت تک دوز و یا در دوز ۵۰mg تجویز شود.
کودکان بالای ۸ سال: در روز اول برای کودکان با وزن کمتر از ۴۵kg مقدار ۴/۴mg/kg در ۲ دوز منقسم تجویز می شود که با ۲/۲mg/kg به صورت تک دوز یا در ۲ دوز منقسم ادامه می یابد.
برای کودکان با وزن بیشتر از ۴۵kg دوز معمول بزرگسالان تجویز می گردد.

عفونت حاد گنوکوکی

ابتدا ۲۰۰mg و سپس ۱۰۰mg هنگام خواب در روز اول تجویز می شود که با ۱۰۰mg دو بار در روز برای مدت سه روز ادامه می یابد.

سیفلیس اولیه و ثانویه

مقدار ۳۰۰mg در روز برای مدت حداقل ۱۰ روز تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

☞ به تک نگار تتراسایکلین مراجعه شود.

☝ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در دوران بارداری و همچنین شیردهی نباید مصرف گردد.

☞ تداخلات مهم :

☞ به تک نگار تتراسایکلین مراجعه شود.

☒ عوارض جانبی :

عوارض گوارشی داکسی سایکلین کمتر از تتراسایکلین است همچنین احتمال تغییر رنگ دندانها هم با این دارو کمتر است.

☞ اطلاعات کامل تر در تک نگار تتراسایکلین موجود است.

☞ توصیه ها :

بر خلاف تتراسایکلین، این دارو را می توان همراه شیر یا غذا مصرف کرد و حالت تهوع ناشی از دارو در این صورت کاهش می یابد.

بیمار باید حتماً کپسول داکسی سایکلین را با یک لیوان پر آب بخورد.

☞ سایر موارد مانند تتراسایکلین می باشد.

℞ موارد و مقدار مصرف :**زیادی فشار خون**

توجه: توصیه می شود که بیمارانی که از داروهای مدر استفاده می کنند، ۲ تا ۳ روز قبل از شروع درمان با انالاپریل داروی مدر را قطع کنند.

بزرگسالان: بیمارانی که مدر استفاده نمی کنند: **دوز اولیه** - ۵mg یکبار در روز تجویز می شود. دوز نگهدارنده معمول بین ۴۰-۱۰ mg در روز به صورت تک دوز و یا در ۲ دوز منقسم است.

بیمارانی که مدر استفاده می کنند: ۲/۵mg روزانه به عنوان دوز اولیه تجویز می شود و بیمار باید به مدت حداقل ۲ ساعت تحت کنترل باشد.

توجه: در نارسایی خفیف کلیه دوز اولیه ۵mg در روز و در نارسایی متوسط تا شدید کلیه دوز اولیه ۲/۵mg در روز است.

کودکان: ۰/۱mg/kg در روز به صورت تک دوز و یا منقسم در ۱۲ دوز تجویز می شود. حداکثر مقدار قابل تجویز ۰/۴mg/kg است.

نارسایی احتقانی قلب

دوز اولیه ۲/۵mg دو بار در روز و دوز نگهدارنده ۱۰-۲/۵ mg دو بار در روز می باشد. حداکثر دوز روزانه ۴۰mg است.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به داور نباید تجویز شود.

در صورت وجود نارسایی قلبی و یا ابتلای بیمار به اسهال و استفراغ شدید و همچنین در سالمندان با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در صورتیکه در سه ماهه دوم و سوم حاملگی مصرف شود می تواند باعث آسیب و حتی مرگ جنین گردد بنابراین هنگامیکه حاملگی ثابت شد باید هر چه زودتر مصرف این دارو قطع شود.

با احتیاط فراوان به مادران شیرده تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

به تک نگار کاپتوپریل مراجعه شود.

⊗ عوارض جانبی :

درد قفسه سینه، هایپوتانسیون، سر درد، گیجی، ضعف، اسهال، اختلال در حس چشایی، سرفه، راش پوستی، سوء هاضمه، سنکوپ و درد عضلانی.

📌 توصیه ها :

ممکن است بیمار در چند روز نخست درمان دچار سرگیجه شود و باید به آهستگی تغییر وضعیت دهد.

مصرف کم مایعات و اسهال، استفراغ و تعریق زیاد ممکن است باعث بروز سرگیجه شود.

بیمار باید در صورت بروز بارداری به پزشک اطلاع دهد تا برای قطع مصرف دارو اقدام شود.

این دارو حساسیت به نور ایجاد می کند و بیمار باید از تماس طولانی با نور شدید آفتاب خودداری کرده یا از کرمهای ضد آفتاب استفاده کند.
بیمار باید در صورت بروز هر کدام از این علائم به پزشک مراجعه کند: سنکوپ، گلو درد، تب، تورم دست و پا، بی نظمی ضربان قلب، تورم صورت یا چشم و لبها، سخت شدن بلع و علائم حساسیت.

Epinephrine

اپی نفرین

Inj : ۰.۱ mg/ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

واکنش آنافیلاکسی ، کهیر یا آنژیوادم حاد ، آسم برنشیال ، حمله آسم و اسپاسم برونش در بیماران مبتلا به التهاب مزمن برونشها و آمفیزیم
بزرگسالان : دوز اولیه ۰/۵-۰/۳ ml است که از طریق زیر کبدي و یا عضلانی تزریق می گردد و در صورت نیاز هر ۲۰ دقیقه می تواند تکرار می شود.
کودکان و نوزادان : ۰/۰۱ ml/kg یا ۰/۳ m۱/m۲ به صورت زیر جلدی تزریق می شود. مقدار داروی تجویز شده برای کودکان در یک دوز نباید از ۰/۵ ml (یا ۰/۵ mg) بیشتر شود.
در صورت نیاز هر ۲۰ دقیقه یا ۴ ساعت و یا با هر فاصله ای که لازم است می تواند تکرار شود.
سایر موارد استفاده : احیاء قلبی پیشرفته و تجویز همزمان با بی حس کننده های موضعی

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود آرتیمی قلبی همراه با تاکیکاردی ، تاکیکاردی یا بلوک قلبی ایجاد شده توسط سمیت دیجیتالی ، گلوکوم با زاویه بسته ، شوک ، در مدت بیهوشی عمومی توسط هالوژنها یا سیکلوپروپان ، آسیب ارگانیک مغزی و گشادی قلب ممنوعیت مصرف دارد.
در بیماران مبتلا به دیابت شیرین ، هیپرتیروئیدی ، سابقه تشنج ، سالمندان ، بیماریهای اعصاب و روان و مسائیکه مدت زیادی است که دچار آسم و آمفیزیم هستند و مبتلا بیماری دژنراتیو قلبی شده اند باید با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. این دارو در شیر مادر ترشح می شود و باید با توجه به ضرورت استفاده از این دارو در دوران شیردهی یا شیردهی قطع شود و یا در صورت امکان از دارو استفاده نشود.

⚡ تداخلات مهم :

داروهایی که ممکن است تداخل ایجاد کنند : بتابلوکرها ، فورازولیدین ، گوانتدرین ، لیتیوم ، متیل دو پا ، مهار کننده های MAO ، ضد افسردگی های سه حلقه ای ، داروهای اکسی توکسیک ، دیگوکسین ، تئوفیلین ، انسولین یا ضد قندهای خوراکی .

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین : تپش قلب ، عصبی بودن ، خواب آلودگی ، تهوع ، استفراغ و سردرد
مهم ترین : تاکیکاردی و تغییرات فشار خون

توصیه ها :

فقط در موارد حاد از آدرنالین به صورت تزریق وریدی استفاده می شود و غلظت ۱ mg/ml آن قبل از تزریق IV باید رقیق شود و معمولاً از رقا ۱:۱۰۰۰۰ یا ۱:۱۰۰۰۰۰ استفاده می شود. تزریق زیر جلدی روش استفاده آدرنالین است و در صورت تزریق عضلانی آن باید از تزریق در عضله گلوئتال (کفل ها) خودداری کرد و محل تزریق عضلانی را مساز داد. تزریق داخل شریانی این دارو توصیه نمی شود. آدرنالین با انحلول های قلبیایی مخلوط شود . می توان از محلول های نرمال سالین ، دکستروز ۸٪ ، رینگر لاکتات و یا سرم قندی کمکی استفاده کرد. هنگام تزریق وریدی آدرنالین باید وضعیت فشار خون ، سرعت ضربان قلب و ECG بیمار کنترل شود و در صورتیکه سرعت نبض ۲۰ درصد افزایش یافت ممکن است نیاز به کاهش یا قطع موقت مصرف دارو باشد.

Ergotamine - C

ارگوتامین - سی

Coated Teb: Ergotamine tartrate ۱mg + Caffeine ۱۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان سردردهای عروقی

بزرگسالان: درمان باید بلافاصله بعد از شروع اولین علائم حمله آغاز شود. در این هنگام ۱ تا ۲ قرص مصرف می شود که در صورت نیاز می تواند هر نیم ساعت یک قرص دیگر خورده شود. حداکثر دوز اولیه ۳ قرص است و نباید از ۱۰mg ارگوتامین در هفته بیشتر استفاده شود. کودکان ۶ تا ۱۲ سال: یک قرص در ابتدای حمله استفاده می شود و در صورت نیاز می توان ۱ یا ۲ بار دیگر به فاصله نیم ساعت دوز را تکرار کرد. حداکثر دوز ۳ قرص در روز است. مصرف این دارو بیشتر از ۲ بار در هفته توصیه نمی شود.

پیشگیری سردردهای خوشه ای

بزرگسالان: ۱ تا ۲ قرص یک تا ۳ بار در روز یکساعت قبل از شروع معمول حملات مصرف می شود. اگر سردرد خوشه ای فقط شب ها رخ می دهد، جهت پیشگیری می توان دارو را به صورت تک دوز ۱ تا ۲ ساعت قبل از خواب خورد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به ترکیبات ارگوت، بیماری عروق محیطی، نقص عملکرد کبد یا کلیه، خارش شدید، بیماری عروق کرونر قلب، افزایش فشار خون، بیماری عفونی و سوء تغذیه نباید تجویز شود.

از مصرف طولانی مدت و یا با دوز بالای ارگوتامین باید پرهیز شود زیرا احتمال بروز مسمومیت با ارگوت و قانقاریا وجود دارد.

مطمئن بودن و بی ضرر بودن مصرف دارو در کودکان ثابت نشده است.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی قرار دارد. ارگوتامین در شیر ترشح می شود و در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

بتابلوکرها، ماکرولیدها (اریترومایسین، آزیترومایسین، کلاریترومایسین)، نیتراتها (ایزوسورباید دی نیترات، نیتروگلیسرین) و گشاد کننده های عروقی (هیدرالازین) در صورت همزمان با ارگوتامین تداخل ایجاد می کنند.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع و استفراغ، گیجی، خواب آلودگی، خشکی دهان، گزگز و بی حسی انگشتان، اسهال.
مهم ترین: ادم موضعی و عوارض قلبی- عروقی.

📌 توصیه ها :

بیمارانی که برای مدت طولانی از این دارو استفاده می کنند به دارو وابسته شده و نیاز به مصرف دوزهای بالاتری از دارو دارند و در صورت قطع مصرف دارو دچار سر درد ناشی از محرومیت دارو می گردند.
مصرف دارو باید هر چه سریعتر پس از شروع حمله میگرن آغاز شود.
در صورت افزایش دفعات حمله سر درد و یا عدم بهبود به پزشک مراجعه شود.
سیگار و الکل نباید استفاده شوند.
بیمار باید علائمی نظیر لنگیدن، درد و ضعف عضلانی، انگشتان سرد و بی حس و ضربان قلب نامنظم را به پزشک اطلاع دهد.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و در پوشش بسته و مقاوم به نور نگهداری شود.

Erythromycin

اریترومایسین

Ophthalmic Ointment: ۰.۵٪

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

این دارو برای پیشگیری یا درمان التهاب عفونی چشم نوزادان تازه تولد یافته، ناشی از کلامیدیا تراکوماتیس یا نیسریاگونوره و نیز در درمان عفونت های سطحی چشم ناشی از میکروارگانیزم های حساس مصرف می شود.
یک نوار نازک از پماد (حدود ۱cm-۰/۵) یک بار در روز یا بیشتر بر روی ملتحمه قرار داده می شود.

📌 توصیه ها :

پس از مصرف پماد چشمی، احتمال بروز تاری دید وجود دارد.

For Susp: ۲۰۰mg/۵ml

اشکال دارویی

F.C. Tab: ۲۰۰mg , ۴۰۰mg

℞ موارد و مقدار مصرف :

دوز معمول خوراکی ۳۲۰۰mg-۱۶۰۰ در ۲ تا ۴ دوز منقسم می باشد. برای عفونتهای شدیدتر و حادثر ممکن است تا مقدار ۶۴۰۰mg هم در دوزهای منقسم تجویز شود.
برای کودکان این دوز معمولاً ۸۰mg/kg-۴۸ روزانه است که در عفونتهای شدید می تواند تا ۲ برابر افزایش یابد.

دوز توصیه شده برای کودکان ۲ تا ۸ سال 600mg و برای نوزادان و کودکان تا ۲ سالگی 80mg در دوزهای منقسم است.

در بیمارانی که قادر به دریافت دارو به صورت خوراکی نیستند و همچنین در بیماران بد حال که باید سریعاً به غلظت خونی بالایی از دارو رسید ممکن است اریترومایسین به صورت وریدی تجویز شود.

عقونتهای متوسط تا شدید دستگاه تنفسی فوقانی و پنومونی

بزرگسالان: 400mg هر ۶ ساعت و یا 800mg هر ۱۲ ساعت به صورت خوراکی.

مقدار مصرف روزانه این دارو حداکثر 6400mg است.

نوزادان: در نوزادان کمتر از ۷ روز سن 33mg/kg روزانه در سه دوز منقسم استفاده می شود. در نوزادان بیش از ۷ روز سن ولی با وزن کمتر از 200g مقدار 33mg/kg هر ۱۲ ساعت و در نوزادان با وزن بیشتر از 1200g ، 48mg/kg در سه دوز هر ۸ ساعت تجویز می شود.

در سایر کودکان مقدار 80mg/kg - 48 روزانه توصیه شده است.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه حساسیت به هر یک از آنتی بیوتیکهای ماکرولیدی مصرف این دارو به صورت سیستمیک ممنوع است.

در بیمارانی که تحت درمان با سیسپراید، استمیزول و پیموزاید هستند و یا بیماری کبدی دارند منع مصرف دارد.

در بیمار مبتلا به میاستنی گراو ممکن است ضعف عضلانی بیمار تشدید شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. مصرف این دارو در دوران بارداری تنها در حالتی مجاز است که مورد مصرف آن مشهود باشد. این دارو در شیر مادر ترشح می شود بنابراین باید در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

تداخلات مهم :

داروهایی که توسط اریترومایسین تحت تاثیر قرار می گیرند: آلفنتانیل، ضد انعقادها، استمیزول، بنزودیازپین ها، بوسپیرون، کاربامازپین، سیسپراید، سیکلوسپورین، دیگوکسین، دیسوپرامید، آلکالوئیدهای ارگوت، متیل پردنیزولون، پنی سیلین ها و تنوفیلین ها.

داروهایی که اریترومایسین را تحت تاثیر قرار می دهند: آنتی اسیدها، پیموزاید و تنوفیلین.

عوارض جانبی :

شایعترین: سمیت کبدی که بیشتر با ملح استولات روی میدهد. تحریک سیاهرگ و فلبیت که با شکل های تریقی مشاهده می شود.

در افرادی که نارسائی کلیه دارند و اریترومایسین را به مقدار بیشتر از 4g در روز مصرف می کنند ممکن است کری دو طرفه برگشت پذیر رخ دهد که معمولاً بعد از ۸ روز از کاهش یا قطع مصرف دارو از بین می رود.

توصیه ها :

دارو با معده خالی مصرف شود یعنی یک ساعت قبل یا ۳ ساعت بعد از صرف غذا مگر اینکه ناراحتی گوارشی ایجاد شود.

در صورت بروز اسهال حتماً پزشک را در جریان قرار دهید زیرا احتمال ابتلا به کولیت پسودوممبران وجود دارد.

در صورت مصرف طولانی مدت دارو باید حتماً عملکرد کبدی بیمار به طور دوره ای کنترل شود.

علائم مربوط به سمیت کبدی می تواند از چند روز اول شروع درمان تا ۱ تا ۲ هفته اول درمان طولانی مدت بروز کند. در صورتیکه بلافاصله پس از تظاهر علائم مربوط، مصرف دارو قطع شود، سمیت کبدی برگشت پذیر خواهد بود.

بیمار باید هر گونه علامت حاکی از بروز سمیت گوشه را سریعاً به پزشک اطلاع دهد: سرگیجه، حالت تهوع، وزوز گوش و مشکلات شنوایی.
هر گونه علامت نشان دهنده واکنش حساسیتی را باید بلافاصله به پزشک گزارش داد.

Ethambutol

اتامبوتول

Tab: ۴۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

در بیماران که قبلاً تحت درمان برای بیماری سل نبوده اند، دوز ۱۵ mg/kg به صورت تک دوز روزانه تجویز می شود .

ایزونیازید هم، به صورت تک دوز روزانه و همزمان با اتامبوتول تجویز می گردد .
در بیماران که قبلاً داروهای ضد سل دریافت می کرده اند، دوز ۲۵ mg/kg به صورت تک دوز خوراکی هر ۲۴ ساعت تجویز می گردد و به طور همزمان حداقل باید یک داروی ضد سل دیگر هم مصرف شود . بعد از ۶۰ روز تجویز اتامبوتول، می توان دوز را به ۱۵ mg/kg یکبار در روز کاهش داد .
در روش درمانی متناوب دوز ۴۰-۳۰ mg/kg سه بار در هفته و یا ۴۵mg/kg دوبار در هفته تجویز میشود .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به این دارو منع مصرف دارد .
در کودکان زیر ۱۳ سال نباید تجویز شود .
در افرادی که نقص عملکرد کلیوی دارند باید با احتیاط تجویز شود و نیاز به دوز کمتری در این افراد است .
مصرف اتامبوتول در بیماران که مبتلا به نوریت عصب بینایی هستند ممنوع است .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد . از آنجاییکه این دارو در شیرترشح می شود مصرف آن در مادران شیرده تنها در صورتی مجاز است که سود آن از ضررهای احتمالی بیشتر باشد .

☒ تداخلات مهم :

نمکهای آلومینیوم جذب اتامبوتول را کم کرده و به تاخیر می اندازد و تجویز آنها باید با چند ساعت فاصله باشد .

☒ عوارض جانبی :

مهم ترین عارضه اتامبوتول نوریت عصب بینایی است که با علائم کاهش تیزی بینی و میدان دید، عدم توانایی تشخیص بین رنگهای قرمز و سبز همراه است و یک و یا هر دو چشم ممکن است درگیر شوند . میزان آسیب وارده به میزان مصرف و مدت زمان استفاده از دارو بستگی دارد .
به غیر از نوریت عصب بینایی بیمار ممکن است دچار نوریت محیطی گردد که احساس مور مور شدن و کرخت شدن اندام ها و انگشتان پیش می آید .
همچنین به علت کاهش کلیرانس کلیوی اورات و افزایش غلظت اسیداوریک ممکن است علائم بالینی نقرس حاد ظاهر شود .
واکنشهای حساسیتی هم در بیماران که از اتامبوتول استفاده می کنند دیده شده است .

📌 توصیه ها :

در صورت تحریک گوارشی می توان دارو را بعد از غذا استفاده کرد .
عوارض چشمی اتاموتول بین ۱ تا ۷ ماه بعد از شروع مصرف ظاهر می شود لذا پیش از تجویز دارو باید از بیمار معاینات چشمی به عمل آید و درطول مدت درمان هم این کار ادامه پیدا کند، همچنین باید به بیمار توصیه کرد که بلافاصله بعد از ظاهر شدن علائم چشمی به پزشک مراجعه کند .
بیمارانی که نارسایی کلیه دارند باید حجم مایعات دریافتی و حجم ادرار آنها کنترل شود و در صورت عدم تناسب بین این دو باید به پزشک اطلاع داد .
مقدار مصرف دارو هم در بیماران دچار نارسایی کلیه باید کاهش یابد .

Expectorant

اکسپکتورانت

Syrup: (Guaifenesin ۱۰۰mg + Chlorpheniramine ۲mg +

اشکال دارویی

Phenylpropanolamine HCl ۵mg)/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان علامتی سرفه های خشک ناشی از عفونت های تنفسی فوقانی نظیر سینوزیت، فارنژیت، برونشیت و اختلالاتی که با موکوس غلیظ و چسبنده همراه است
بزرگسالان: ۱۰-۵ ml حداکثر ۴ بار در روز (هر ۶ ساعت) .

کودکان ۲ تا ۶ سال: ۲/۵-۱ ml ، تا ۴ بار در روز و حداکثر ۱۰ml در روز .

کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۵-۲/۵ ml ، تا ۴ بار در روز و تا حداکثر ۲۰ml در روز .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت مفرط و همچنین در سرفه های مزمن نظیر سیگار کشیدن، آسم و آمفیزم و یا سرفه های همراه خلط فراوان تجویز نشود و همچنین در کودکان زیر ۲ سال تجویز نگردد .

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . به طور کلی تجویز آنتی هیستامینها در دوران شیردهی ممنوعیت دارد .

⚠️ تداخلات مهم :

به علت مهار چسبندگی پلاکتها مصرف همزمان باضادانعقادها میتواند خطر بروز خونریزی را افزایش دهد .

مصرف همزمان با سایر ترکیبات تضعیف کننده CNS سبب تشدید اثرات هر دو گروه دارویی میشود .

⊗ عوارض جانبی :

به ندرت عارضه جانبی ایجاد میکند ولی مصرف مقدار زیاد آن می تواند موجب تهوع، استفراغ و ناراحتی های گوارشی و همچنین خواب آلودگی شود .

📌 توصیه ها :

دارو را همراه یک لیوان آب مصرف کنید .

قبل از تجویز از نوع و خصوصیات و ترشح خلط سرفه سؤال کنید .

از انجام کارهایی که نیازمند هوشیاری است خودداری شود .

دود سیگار و گردوغبار و ذرات شیمیایی محرک ممکن است سرفه را بدتر کند .

در صورت بروز علائمی مثل تب، سردرد مداوم و بثورات جلدی به پزشک مراجعه کنید .

R موارد و مقدار مصرف :**زخم دوازدهه و معده**

دوز ۴۰mg در روز هنگام خواب برای مدت ۴ تا ۸ هفته توصیه می شود. دوز ۲۰mg دو بار در روز هم موثر است. دوز نگهدارنده به مقدار ۲۰mg هنگام خواب برای جلوگیری از عود مجدد بیماری ممکن است تجویز شود.

افزایش ترشح اسید

دوز شروع کننده برای بزرگسالان ۲۰mg هر ۶ ساعت است.

بازگشت محتویات معده به مری

۲۰mg دو بار در روز برای حداکثر ۶ هفته تجویز می شود.

در صورتیکه این بیماری همراه با زخم مری باشد دوز دارو ۴۰-۲۰mg دو بار در روز برای حداکثر ۱۲ هفته است. توجه: در نارسایی حاد کلیه در صورتیکه کلیرانس کراتینین کمتر از ۱۰ml/min باشد برای جلوگیری از تجمع دارو دوز آن به ۲۰mg در هنگام خواب کاهش می یابد و یا فواصل دوزها ممکن است به ۳۶ تا ۴۸ ساعت افزایش یابد.

درمان علامتی کوتاه مدت سوزش سر دل و یا سوء هاضمه بدون زخم

دوز ۱۰mg تا حداکثر دو بار در روز تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

☑ به تک نگار سایمتیدین مراجعه شود.

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در درمان شیردهی باید فواید آن در برابر ضررهایش سنجیده شود و در صورت لزوم تجویز گردد.

☒ تداخلات مهم :

فاموتیدین سیتوکروم P-۴۵۰ متصل به سیستم آنزیم اکسیژناز را مهار نمی کند و به همین دلیل تاثیر چندانی بر روی سایر داروها ندارد.

☒ عوارض جانبی :

مانند سایمتیدین است ولی آثار آنتی آندروژنیک آن مانند ژنیکوماستی و ناتوانی جنسی کمتر است.

☑ توصیه ها :

بهتر است همراه با غذا و آب استفاده شود.

در افراد سالمند، دارویی مطمئن است.

در نارسایی کلیه دوز دارو کاهش می یابد.

F.C. Tab: Eq to ۵۰mg Fe^{۲+}

اشکال دارویی

Oral Drops: ۱۲۵mg/ml (۲۵mg Iron)

Rx موارد و مقدار مصرف :

کم خونی فقر آهن

بزرگسالان: ۱۰۰-۲۰۰ mg آهن پایه (elemental) در سه دوز منقسم در روز.
 کودکان ۲ تا ۱۲ سال (۱۵ تا ۳۰ کیلوگرم): ۵۰-۱۰۰ mg آهن پایه (۱-۱/۵mg/kg) در سه تا چهار دوز منقسم روزانه.
 خردسالان ۶ ماه تا ۲ سال: حداکثر تا ۶mg/kg روزانه که در سه تا چهار دوز منقسم تجویز می شود.
 نوزادان: ۲۵-۱۰۰ mg آهن پایه در سه تا چهار دوز منقسم.
 توجه: به طور کلی ۴ تا ۶ ماه درمان برای برگشت و بهبود کم خونی فقر آهن لازم است.
 در گروه A حاملگی قرار دارد. روزانه ۱۵-۳۰ mg آهن elemental در دوران بارداری توصیه می شود و در زمان شیردهی روزانه ۱۵mg تجویز می گردد.

* Recommended Dietary Allowances

موارد منع مصرف و احتیاط :

برای مبتلایان به هموکروماتوزیس، هموسیدروزیس، آنمی همولیتیک و همچنین حساسیت به هر کدام از اجزاء دارو ممنوعیت مصرف دارد.
 در صورت بروز تحمل بیمار به دارو مصرف قطع شود.
 مسمومیت تصادفی با ترکیبات حاوی آهن ممکن است در کودکان زیر ۶ سال باعث مرگ شود از این رو این ترکیبات را دور از دسترس کودکان قرار دهید.
 دوز کشنده فرس سولفات در بزرگسالان ۲۵۰-۲۰۰ mg/kg ذکر شده است.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه A حاملگی قرار دارد. روزانه ۱۵-۳۰ mg آهن elemental در دوران بارداری توصیه می شود و در زمان شیردهی روزانه ۱۵mg تجویز می گردد.

تداخلات مهم :

ترکیباتی که نمکهای آهن را تحت تاثیر قرار می دهند: آنتی اسیدها، اسیدآسکوربیک (ویتامین C)، کلرآمفنیکل، سایمیتدین و تتراسایکلین ها.
 ترکیباتی که توسط نمکهای آهن تحت تاثیر قرار می گیرند: لوودوپا، لووتیروکسین، میتل دوپا، پنی سیلامین، کینولون و تتراسایکلین ها.

تداخل غذا و دارو: تخم مرغ و شیر مانع جذب آهن می شوند، چای و قهوه اگر همراه غذا یا یک ساعت بعد از آن مصرف شوند از جذب آهن غذا جلوگیری می کنند و تجویز مکملهای کلسیم و آهن با غذا می تواند جذب فرس سولفات را تا ۱/۳ کاهش دهد، هرگاه هردو مکمل کلسیم و آهن لازم بود می توان از کلسیم کربنات استفاده کرد و آنها را بین وعده های غذایی خورد تا جذب آهن کاهش پیدا نکند.

عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع، استفراغ، یبوست و دل پیچه.

مهم ترین: بروز مسمومیت.

سایر عوارض: سیاه شدن مدفوع، اسهال، بی اشتها و سیاه شدن دندانها در صورت استفاده از قطره آهن.

توصیه ها :

ناراحتی گوارشی مصرف فرس سولفات مانند تهوع در صورت استفاده همراه غذا کاهش می یابد.
برای جلوگیری از رنگی شدن دندان ها، قطره را ته حلق بچه بچکانید.
از مصرف همزمان اشکال خوراکی و تزریقی حاوی آهن جلوگیری شود.
حتی ۳ یا ۴ عدد قرص آهن می تواند کودک را دچار مسمومیت کند.
علائم مسمومیت با مصرف ۳۰ تا ۴۰ میلی گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن ظاهر میشود و در کودکان این مقدار به ۲۰ mg/kg کاهش می یابد.
برای پیشگیری از یبوست می توان از غذاهای فیبردار و مایعات به مقدار فراوان استفاده کرد.

Fijan

فیژان

Syrup (۶۰ ml , ۱۲۰ ml)

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

برای درمان کوتاه مدت یبوست بکار می رود.
اطفال: ۳ تا ۱۵ ساله، روزانه ۲/۵ تا ۵ میلی لیتر، ۳ تا ۶ ساله، روزانه ۵-۱۰ میل لیتر، ۶-۱۵ ساله، روزانه ۷/۵ تا ۱۵ میلی لیتر.
بزرگسالان: ۱۵ تا ۳۰ میلی لیتر.

موارد منع مصرف و احتیاط :

این فرآورده مانند سایر ملین ها در بیماران مبتلا به تنگی و انسداد روده و ایلئوم، دردهای شکمی ناشناخته، خونریزی رکتوم با علت نامشخص، بیماری های التهابی روده و آپاندیسیت نباید مصرف شود.

تداخلات مهم :

این دارو بدلیل تغییر رنگ و افزایش pH ادرار، ممکن است با آزمایش های تشخیصی تداخل نماید.
فرآورده حاوی سنا با داروهای پائین آورنده پتاسیم خون مانند مدرهای تیازیدی، آدرنوکورتیکوئیدها، گلیکوزدهای قلبی و داروهای آنتی آریتمی تداخل اثر داشته و احتمالاً ایجاد اختلالات قلبی و عصبی-عضلانی می نمایند.

سنا مانع جذب استروژن شده و سطح سرمی آن را پائین می آورد.
ایندومتاسین و نیفدیپین اثرات درمانی سنا را کاهش می دهند.

عوارض جانبی :

- ۱- مصرف سنا ایجاد درد و کراپ های شکمی می نماید.
- ۲- مصرف طولانی مدت و مقادیر زیاد این فرآورده موجب از بین رفتن کارایی روده ها، اسهال و ازدست دادن آب و الکترولیت ها (به ویژه پتاسیم)، آلبومینوری و هماتوری می گردد.
- ۳- مقادیر زیاد سنا ممکن است ایجاد نفريت نماید.

۴- در افرادی که به مدت طولانی از میلن های آنتراکینونی استفاده نموده اند، پیگمانتاسون ملانوتیک مخاط روده مشاهده شده است. البته ۴-۱۲ ماه پس از قطع مصرف دارو این عارضه از بین خواهد رفت.

توصیه ها :

استفاده طولانی مدت از میلن های آنتراکینونی ایجاد وابستگی می نماید. دفع کلیوی ترکیبات آنتراکینونی موجب تغییر رنگ ادرار همراه با افزایش pH آن می گردد. داروهای ملین را نباید بیشتر از یک هفته مصرف نمود. در صورتی که سابقه درد شدید شکم، تغییر ناگهانی در عملکرد صفا و بی اشتهاپی وجود دارد، این دارو مصرف نشود.

Fluconazole

فلوکونازول

Cap: ۵۰ mg , ۱۰۰ mg , ۱۵۰ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

کاندیدیاز دهانی - حلقی

دوز اولیه ۲۰۰ mg است که با روزی ۱۰۰ mg ادامه پیدا می کند. حداقل طول مدت درمان ۱۴ روز است.

کاندیدیاز مری

دوز درمانی مشابه کاندیدیاز دهانی - حلقی است ولی طول مدت درمان طولانی تر و تا ۳۰ روز میباشد.

کاندیدیاز واژن

۱۵۰ mg به صورت تک دوز مصرف می شود.

کاندیدیازهای سیستمیک و مننژیت کریپتوکوکی

دوز اولیه ۴۰۰ mg است که با ۲۰۰-۴۰۰ mg روزانه ادامه پیدا می کند. طول مدت درمان به پاسخ بیمار بستگی دارد. جهت پیشگیری از عود مننژیت کریپتوکوکی در بیماران مبتلا به ایدز ۲۰۰ mg یکبار در روز تجویز می شود. دوز اولیه پیشنهاد شده برای کودکان با سن بیشتر از ۴ هفته ۶ mg/kg است.

در عفونت های سطحی ۳ mg/kg و در عفونت های سیستمیک ۱۲-۶ mg/kg روزانه تجویز می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت نسبت به این دارو یا دیگر داروهای ضد قارچ دسته آزول منع مصرف دارد.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مصرف دارو در ایام شیردهی باید با احتیاط باشد.

تداخلات مهم :

داروهایی که فلوکونازول را تحت تاثیر قرار می دهند: سایمتیدین، هیدروکلرتیازید و ریفامپین. داروهایی که توسط فلوکونازول تحت تاثیر قرار می گیرند: سیسپراید، ضد بارداریهای خوراکی، سیکلوسپورین، فنی توئین، تتوفیلین، سولفونیل اوره ها، وارفارین و زایدوودین.

عوارض جانبی :

شایع ترین: سردرد، تهوع، دردهای شکمی و اسهال.

توصیه ها :

بیمار باید از نظر عملکرد کبدی تحت نظر باشد.

اگر بیمار یکی از دوزهای دارو را فراموش کند باید هر زمان که به یاد آورد مصرف کند ولی در صورتیکه زمان دریافت دوز بعدی باشد نباید دوز را ۲ برابر کند.
اگر بیمار در حین درمان دچار علائمی نظیر بی حالی، خارش و راش شد باید پزشک را در جریان قرار دهد.

Fluoxetine HCl

فلوکستین

Cap: ۱۰ mg , ۲۰ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

افسردگی شدید

۲۰ mg روزانه که معمولاً صبح ها تجویز میشود . اگر بعد از چند هفته بهبودی حاصل نشد دوز روزانه کم کم افزوده می شود تا به حداکثر ۸۰ mg در روز برسد.
دوزهای بیشتر از ۲۰ mg در روز باید در ۲ نوبت منقسم تجویز شوند (معمولاً صبح و ظهر).

اختلالات وسواسی اجباری (OCD)

دوز اولیه ۲۰ mg روزانه است که صبح ها تجویز می شود. اگر بعد از چند هفته پیشرفت بالینی مناسب دیده نشد، به دوز دارو افزوده می شود که از ۲۰-۶۰ mg دو بار در روز تا حداکثر ۸۰ mg می باشد. دوز درمانی این بیماری بالاتر از درمان افسردگی است.

پر خوری عصبی

دوز ۶۰ mg روزانه توصیه می شود. درمان با این دارو باید همراه با مشورت روانی و مصرف ضد افسردگی ها باشد.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت اختلال عملکرد کبد و کلیه با احتیاط به کار رود و اگر نارسایی شدید کلیوی وجود داشته باشد منع مصرف دارد.

به دلیل احتمال بروز اثرات صرعی اگر بیمار سابقه ابتلا به صرع دارد باید با احتیاط تجویز شود.

فلوکستین ممکن است کنترل قند خون را مختل کند از این رو در بیماران دیابتی با احتیاط مصرف شود.

بیماران مبتلا به افسردگی که تمایل به خودکشی دارند باید تحت نظر باشند.

اگر بیمار در طول درمان با فلوکستین دچار راش شد باید مصرف آن قطع شود.

در بیماران سالمند با احتیاط و در دوزهای کم و فواصل زیاد تجویز گردد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد در شیر نیز ترشح می شود از این رو باید لزوم مصرف آن نسبت به زیانهای احتمالی سنجیده شود.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که توسط فلوکستین تحت تاثیر قرار می گیرند: فنی توئین، ضد افسردگیهای سه حلقه ای، الکل، سیکلوسپورین، هالوپریدول، بنزودیازپین ها، بتابلوکرها، کاربامازپین، دیلتیازم، کلوزاپین، دیگوسین، لیتیم، متادون، تنوفیلین و وارفاین.

داروهایی که فلوکستین را تحت تاثیر قرار می دهند: سایمتیدین، سیپروهپتادین، دکسترومتورفان، مهارکننده های MAO، فنوباریتال، فنی توئین، سیگار کشیدن، کاربامازپین و ماکرولیدها.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع، سردرد، بی خوابی، اضطراب، عصبانیت، اسهال، گیجی و سایر عوارض گوارشی.
مهم ترین: افزایش احتمالی خودکشی، هیپوناترمی، واسکولیت همراه با درگیری کبد و کلیه و ریه که با راش جلدی ظاهر می شود.

📌 توصیه ها :

دارو را به صورت تک دوز و صبح ها تجویز کنید و در صورت نیاز به دوز اضافی آنرا هنگام ظهر بدهید.
در بیماران بی اشتها به دلیل افزایش بی اشتهاپی و کاهش وزن با احتیاط تجویز کنید.
سطح سدیم سرم را دائم کنترل کنید (به ویژه در افرادی که دیورتیک مصرف می کنند).
در صورت قطع ناگهانی دارو احتمال بروز سندرم محرومیت وجود دارد.
بیماران دیابتی را از نظر اختلال کنترل و هوشیاری مراقبت کنید.
به بیماران صرعی احتمال تشدید حملات را یادآور شوید.

Fluphenazine

فلوفنازین

Inj: ۲۵mg/ml (as decanoate)

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

کنترل شیزوفرنی، مانیا و سایر اختلالات روانی

فلوفنازین دکانات طولانی اثر بوده و به صورت عمیق عضلانی تزریق می شود و بیشتر به عنوان درمان نگهدارنده برای بیماران مبتلا به شیزوفرنی یا سایر اختلالات روانی مزمن استفاده می گردد.
بزرگسالان: دوز اولیه ۱۲/۵mg (در افراد مسن ۶/۲۵mg) به صورت عمیق تزریق میشود. سپس ۲۵mg هر ۲ هفته تجویز می شود و این مقدار و همچنین فواصل تزریق دارو و با توجه به پاسخ بیمار تنظیم می گردد.
مقادیر تجویز شده می تواند بین ۱۲/۵ تا ۱۰۰ میلی گرم و فواصل تجویز دارو بین ۲ تا ۶ هفته باشد.
⚠️ توجه: اگر دوزهای بالاتر از ۵۰mg لازم بود، مقادیر اضافه شده باید با احتیاط باشد و از ۱۲/۵mg بیشتر نشود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

فلوفنازین در افراد مبتلا به افسردگی شدید نباید مصرف شود.
سایر موارد مانند کلرپرومازین است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن مصرف آن در مادران شیرده ثابت نشده است.

📌 تداخلات مهم :

اسید اسکوربیک (ویتامین C) غلظت سرمی فلوفنازین را کاهش می دهد.
سایر موارد مانند کلرپرومازین می باشد.

⊠ عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض فلوفنازین مانند مواردی است که در تک نگار کلرپرومازین ذکر شده است. فلوفنازین به میزان کمتری ایجاد خواب آلودگی، کاهش فشار خون و عوارض آنتی موسکارینی (خشکی دهان، تاری دید، یبوست، کاهش ترشحات بزاق و کاهش تعریق) می نماید ولی عوارض خارج هرمی فلوفنازین بیشتر است.

توصیه ها :

شروع اثر فلوفازان معمولاً ۱ تا ۳ روز از تزریق است ولی اثر درمانی قابل توجه پس از ۲ تا ۴ روز مشاهده می گردد. فلوفازان دکانوات به صورت عمیق عضلانی یا زیر جلدی تزریق می شود. برای اطلاع از سایر موارد به تک نگار کلرپرومازین مراجعه شود.

Fluvoxamine

فلوکسامین

Coated Tablet: ۵۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

در درمان و برای تخفیف علائم اختلالات وسواسی-اجباری و افسردگی بکار می رود. بزرگسالان: ابتدا ۵۰mg یک بار در روز در زمان خواب مصرف می شود. در صورت نیاز با فاصله ۴ تا ۷ روز می توان هر بار ۵۰mg به مقدار مصرف قبلی افزود. در دوز های بالای ۱۰۰mg در دو نوبت در روز مصرف شود. حداکثر مقدار قابل مصرف ۳۰۰mg/day است.

کودکان: در کودکان ۸ تا ۱۷ سال، در درمان اختلال وسواسی، ابتدا ۲۵mg یک بار در روز هنگام خواب. در صورت نیاز با فاصله ۴ تا ۷ روز می توان هر بار ۲۵mg دیگر به مقدار مصرف قبلی افزود. در مقادیر بیش از ۵۰mg، مصرف باید در دو نوبت در روز انجام شود. حداکثر مقدار قابل مصرف ۲۰۰mg/day است.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت نارسایی شدید کبدی، بروز حملات عصبی، اختلالات نورولوژیک و جنون.

تداخلات مهم :

این دارو غلظت پلاسمایی داروهای مشابهی مثل فنی توئین، کینیدین، هالوپریدول، سیزاپرید، ترفنادین، آلپرازولام، تریازولام، دیازپام، میدازولام، پروپرانولول، متوپرولول، کافئین، تتوفیلین، کاربامازپین، کلوزاپین، متادون و وارفارین را افزایش میدهد.

مصرف همزمان این دارو با داروهای ضد افسردگی سه حلقه ای و داروهای مقلد سروتونین موجب تشدید عوارض جانبی دارو می شود.

مصرف همزمان با مهارکنندگان منوآمین اکسیداز از جمله فورازولیدون، پروکاربازین و سلژیلین می تواند منجر به واکنش های خطرناک و کشنده شود.

مصرف همزمان الکل می تواند موجب تضعیف شدید CNS گردد.

مصرف همزمان این دارو با دپلتیازم موجب بروز برادی کاردی می شود.

عوارض جانبی :

اختلالات جنسی، کاهش تمایل جنسی، تغییرات رفتاری و روانی، جنون، تنگی نفس، احتباس ادرار، ضعف یا خستگی مفرط، یبوست، سرگیجه، سردرد، بی خوابی یا خواب آلودگی، تهوع و استفراغ، عوارض خارج هرمی، خونریزی غیرعادی، حملات تشنجی، تغییر در غاعدگی، بثورات جلدی و سندرم سروتونین.

توصیه ها :

برای بیماران مبتلا به نارسایی کبدی یا سابقه حمله عصبی، با احتیاط فراوان مصرف شود. به دلیل تمایل به خودکشی در این بیماران و برای جلوگیری از مسمومیت با دارو، کمترین مقدار دارو در اختیار بیمار قرار گیرد.

در بیماران مبتلا به اختلال کبدی، مقدار مصرف دارو را باید کاهش داد.

حداقل ۱۴ روز فاصله زمانی بین مصرف مهارکننده های منوآمین اکسیداز و فلووکسامین باید در نظر گرفته شود. به دلیل عوارض خواب آلودگی، اختلال بینایی و اختلال در فکر کردن، هنگام رانندگی با انجام کارهایی که نیاز به هوشیاری و دقت دارند، باید احتیاط کرد. قطع مصرف دارو بایستی به تدریج صورت گیرد.

Folic acid

فولیک اسید

Tab: ۱ mg , ۵ mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان و پیشگیری حالت‌های کمبود فولات

دوز معمول درمانی: تا ۱ mg روزانه تجویز می شود.

دوز نگهدارنده: هنگامیکه علائم بالینی بهبود پیدا کرد و وضعیت خون بیمار طبیعی شد دوزهای زیر توصیه می شود.

توجه: هیچگاه کمتر از ۰/۱ mg در روز نباید تجویز شود.

نوزادان: ۰/۱ mg در روز.

کودکان زیر ۴ سال: تا ۰/۳ mg در روز.

بالغین و کودکان بالای ۴ سال: ۰/۴ mg در روز.

پیشگیری: برای این منظور میزان مصرف مجاز روزانه (RDA) اسید فولیک تجویز می شود که در ضمیمه (؟) موجود است.

توجه: قبل از درمان کم خونی مگالوبلاستیک باید از مبتلا نبودن فرد به آنمی وابسته به کمبود ویتامین B_{۱۲} مطمئن شد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

درمان آنمی پرنسیوز و سایر آنمی های مگالوبلاستیک که با کمبود ویتامین B_{۱۲} همراه است.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه A حاملگی قرار دارد. مقدار مجاز روزانه برای دروان بارداری و شیردهی در جدول ضمیمه (؟) ذکر شده است.

تداخلات مهم :

این داروها تاثیر اسید فولیک را کاهش داده و کمبود آنرا تشدید می کنند: آسپرین، ضد بارداریهای خوراکی، متوتروکسات، تری متوپریم و سولفانامیدها.

عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض جانبی این دارو شایع نیست و به ندرت عوارضی چون راش پوستی، تهوع، احساس طعم بد در دهان، ورم شکم، تغییر الگوی خواب و تحریک پذیری دیده شده است.

توصیه ها :

استفاده از رژیم غذایی مناسب از عود کم خونی پیشگیری می کند.

قبل از درمان کم خونی مگالوبلاستیک باید کمبود ویتامین B_{۱۲} یا کم خونی پرنسیوز را در بیمار رد کرد.

در صورت وجود سوء جذب می توان اسیدفولیک خوراکی تا حداکثر ۵ mg در روز تجویز کرد.

در صورت ابتلا فرد به الکلیسم، کم خونی همولتیک، عفونت مزمن و یا درمان با داروهای ضد تشنج ممکن است نیاز به افزایش دوز باشد.

به سالمندان بالای ۶۵ سال توصیه می شود که فولات کافی رسانده شود.

Furazolidone

فورازولیدون

Susp: ۵۰ mg/۱۰ml

Tab: ۱۰۰ mg

اشکال دارویی

R مقدار مصرف :

اسهال باکتریایی، ژiardیاز و وبا

بزرگسالان: ۱۰۰mg چهار بار در روز برای مدت ۷ تا ۱۰ روز تجویز می شود.

کودکان: برای ۵ سال و بزرگتر ۲۵-۵۰mg چهار بار در روز، ۱ تا ۴ سال ۱۷-۲۵mg هر ۶ ساعت و ۱ ماه تا ۳ سال ۸-۱۷mg چهار بار در روز تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو و در نوزادان کوچکتر از یک ماه نباید تجویز شود.
از مصرف همزمان با الکل و غذاهای حاوی تیرامین (باقلا، پنیر مانده، آبجو، شراب، جگر مرغ و محصولات تخمیر شده) باید خودداری شود. در مبتلایان به کمبود G6PD با احتیاط فراوان تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مصرف بی ضرر این دارو در دوران شیردهی ثابت نشده است.

☒ تداخلات مهم :

مصرف الکل در بیماران که تحت درمان با فورازولیدون هستند و تا چهار روز بعد از قطع دارو باعث به وجود آمدن واکنشهای شبه دی سولفیرام می شود (شامل: قرمز شدن صورت، افزایش درجه حرارت بدن، افت فشار خون و تنگی نفس)

اثر انسولین و ضد قندهای خوراکی در مصرف همزمان با فورازولیدون افزایش می یابد.

مصرف همزمان افدرین، فنیل افرین و دوپامین با فورازولیدون باید با احتیاط باشد.

در صورت مصرف همزمان فورازولیدون با ضد افسردگیهای سه حلقه ای (آمی تریپتیلین، ایمی پرامین، نورتریپتیلین، کلومیپرامین) احتمال بروز سایکوز وجود دارد.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: اختلالات گوارشی نظیر تهوع و استفراغ.

مهم ترین: واکنشهای حساسیتی.

☒ توصیه ها :

فورازولیدون می تواند باعث کاهش قند خون شود و بیماران دیابتی باید تحت نظر باشد.

مصرف فورازولیدون می تواند باعث قهوه ای رنگ شدن ادرار شود که ضرری برای بیمار ندارد و باید به وی یادآوری گردد.

Scored Tab: ۴۰mg

اشکال دارویی

Inj(۲ml): ۱۰mg/ml(۲ml)

R موارد و مقدار مصرف :

بزرگسالان: دوز معمول اولیه خوراکی ۴۰mg یکبار در روز است که با توجه به پاسخ بیمار تنظیم می شود. موارد خفیف ممکن است به دوز ۲۰mg در روز و یا ۴۰mg روز در میان هم جواب بدهند. برخی بیماران ممکن است به دوزهای ۸۰mg و یا بیشتر برای یک یا دو نوبت در روز و یا به صورت متناوب نیاز داشته باشند. در موارد شدیدتر بیماری تا ۶۰۰mg در روز هم تجویز می شود. در موارد اورژانسی و یا وقتی فرم خوراکی نمی تواند مصرف شود ۲۰-۵۰mg فوروسماید به صورت تزریق عضلانی و یا آهسته وریدی (طی ۱ تا ۲ دقیقه) تجویز می شود، اگر لازم باشد دوزهای زیادتر می تواند به مقدار ۲۰mg اضافه شود ولی این افزایش دوزها نباید با فواصل کمتر از ۲ ساعت باشند و هنگامیکه دوزهای بالاتر از ۵۰mg لازم است توصیه می شود از انفوزیون آهسته وریدی استفاده گردد. در ادم ریه، منابع آمریکا توصیه می کنند که اگر با دوز اولیه ۴۰mg از طریق انفوزیون آهسته وریدی (با سرعت ۳/۳-۲/۵ در ساعت) پاسخ مناسب در طی یک ساعت دریافت نشد، دوز می تواند به ۸۰mg افزایش یابد. **کودکان:** دوز معمول خوراکی روزانه ۱-۳mg/kg تا حداکثر ۴۰mg و دوزهای پیشنهاد شده تزریقی ۱/۵-۰/۵mg/kg در روز تا حداکثر ۲۰mg است.

هایپرتانسیون

توجه: فوروسماید به تنهایی در درمان هایپرتانسیون خفیف و یا به عنوان داروی کمکی در درمان هایپرتانسیون شدید مخصوصاً اگر همراه با نارسایی کلیه باشد به کار می رود. **بزرگسالان:** ۴۰-۸۰mg در روز به صورت خوراکی به تنهایی و یا همراه با سایر داروهای ضد فشار خون تجویز می شود و در صورت استفاده همزمان دوز سایر داروها باید به ۵۰ درصد مقدار قبل کاهش پیدا کند تا از افت شدید فشار خون جلوگیری شود. **کودکان و نوزادان:** ۲mg/kg، اگر افزایش ادرار کافی نبود دوز دارو را ۱-۲mg/kg افزایش دهید ولی این افزایش نباید در کمتر از فاصله ۶ تا ۸ ساعتی با دوز اول باشد. مقادیر بالاتر از ۶mg/kg توصیه نمی شود. برای درمان نگهدارنده دوز ۲mg/kg-۰/۵ دو بار در روز پیشنهاد می شود.

الیگوری (Oliguria)

در نارسایی حاد یا مزمن عملکرد کلیه یعنی هنگامیکه سرعت فیلتراسیون گلومرولی کمتر از ۲۰ml در دقیقه باشد ۲۵۰mg فوروسماید در ۲۵۰ml محلول رقیق کننده مناسب رقیق شده و در طی یکساعت انفوزیون می شود. اگر بعد از این مدت مقدار ادرار دفع شده کافی نبود انفوزیون می تواند با افزودن ۵۰۰mg فوروسماید در مایع مناسب ادامه پیدا کند که در طی حدود ۲ ساعت انجام می شود. اگر همچنان مقدار ادرار بعد از مدت یکساعت از دومین انفوزیون مناسب نبود، سومین دوز به مقدار ۱g در طی مدت حدوداً ۴ ساعت انفوزیون می شود. سرعت انفوزیون نباید هرگز از ۴mg در دقیقه درمان خوراکی جانشین عبارتست از: به ازای هر ۲۵۰mg فوروسماید تزریقی، ۵۰۰mg خوراکی.

توجه: درمان با دوز بالای فوروسماید در نقص عملکرد کلیه که در اثر مواد نفروتوکسیک و هیپاتوتوکسیک به وجود می آیند و همچنین در نارسایی کلیه همراه با کومای کبدی ممنوعیت دارد.

❗ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بی ادراری و حساسیت به دارو یا سولفونیل اوره ها ممنوعیت مصرف دارد. در صورت وجود کمای کبدی و اختلال الکترولیتی با احتیاط تجویز شود.

⚡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. از آنجا که فوروسماید می تواند احتمال به وجود آمدن مجرای سرخرگی باز در نوزاد نارس را افزایش دهد، قبل از زایمان با احتیاط تجویز شود. فوروسماید در شیر مادر ترشح می شود و بهتر است در دوران شیردهی تجویز شود.

⚠ تداخلات مهم :

فوروسماید می تواند بر این داروها اثر بگذارد: آمینوگلیکوزیدها، ضد انعقادها، کلرال هیدرات، گلیکوزیدهای دیجیتال، لیتيوم، پروپرانولول، سولفونیل اوره ها (کلرپروپامید، تولبوتامید) و تتوفیلین ها. داروهایی که بر فوروسماید اثر می گذارند: چارکول، سیس پلاتین، کلوفیبرات، هیدانتوئین ها، NSAID، پروبنسید، سالیسیلاتها و دیورتیکهای تیازیدی.

⊠ عوارض جانبی :

عوارض این دارو خیلی شایع نیست ولی می توان از این موارد نام برد: بی اشتهایی، اسپاسم عضلات، یبوست، تاری دید، کری موقت (در صورت تزریق سریع وریدی)، خستگی، گیجی، ترومبوسیتوپنی، راش، کاهش فشار خون وضعیتی، افزایش اوره خون، به هم خوردن تعادل الکترولیتها (کاهش کلراید و پتاسیم و سدیم) و دهیدراتاسیون.

📌 توصیه ها :

مصرف دارو همراه غذا فراهمی زیستی آن را کاهش می دهد و بهتر است با فاصله از غذا استفاده شود. برای پیشگیری از شب ادراری توصیه می شود که دارو صبح ها تجویز گردد و در صورت نیاز به دوز دوم آنها بعد از ظهر به بیمار بدهید.

تزریق وریدی فوروسماید باید طی ۱ تا ۲ دقیقه انجام شود و می توان برای دقیق کردن از محلولهای تزریقی قندی، نرمال سالین و یا رینگرلاکتات استفاده کرد.

محلولهای رقیق شده فوروسماید تا ۲۴ ساعت قابل نگهداری است.

فشار خون، میزان مصرف و برون ده مایعات، وضعیت الکترولیتهای خون، BUN و دی اکسید کربن سرم را تحت نظر داشته باشید. علائم کلی اختلال الکترولیت ها عبارتست از: تهوع، استفراغ، تشنج، خشکی دهان، تشنگی، ضعف، خواب آلودگی، گیجی، بی قراری، اسپاسم عضلات، کم شدن حجم ادرار (الیگوری) هیپوتانسیون و تاکیکاردی.

وزن بیمار و وضعیت دست و پاها را برای یافتن علائم ادم بررسی کنید.

اسید اوریک خون بیمار به ویژه اگر بیمار سابقه ترس داشته باشد باید مرتباً کنترل شود.

از تغییر وضعیت ناگهانی، مصرف الکل و ورزشهای شدید در هوای گرم خودداری کنید.

در صورت احساس صدا در گوش، دل پیچه شدید، گلو درد و تب پزشک را مطلع کنید.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و دوز از نور نگهداری شود. تماس با نور باعث تغییر رنگ قرص ها می شود که نباید قرص های تغییر رنگ یافته را مصرف کرد.

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو در درمان کمکی صرع پارشیال (فوکال) همراه با داروهای ضد تشنج دیگر و همچنین در درمان دردهای نورالژی (درد عصبی) پس از عفونت هرپسی و نوروپاتی به کار می رود.

بزرگسالان: به عنوان ضد تشنج ابتدا 900mg/day در ۳ دوز منقسم تجویز می شود. مقدار مصرف براساس پاسخ بیمار به درمان به تدریج افزایش می یابد و معمولاً مقدار $900-1800\text{mg/day}$ برای بیشتر بیماران مؤثر است. در درمان درد عصبی پس از عفونت هرپسی، روز اول مقدار واحد 300mg ، روز دوم 600mg/day در دو نوبت منقسم و روز سوم 900mg/day در سه دوز منقسم مصرف می شود و مقدار مصرف بر اساس پاسخ بیمار به درمان تا حداکثر 1800mg/day قابل افزایش است.

کودکان: به عنوان ضد تشنج، در کودکان ۳ تا ۱۲ سال، ابتدا $10-15\text{mg/kg/day}$ در ۳ دوز منقسم تجویز می شود. سپس براساس پاسخ بیمار به درمان مقدار مصرف تنظیم می گردد. برای کودکان بالای ۵ سال معمولاً مقدار مصرف مؤثر $25-35\text{mg/kg/day}$ و برای کودکان ۳ تا ۴ سال نیز مقدار مصرف مؤثر 40mg/kg/day می باشد. مقدار مصرف افراد بالای ۱۲ سال نیز مشابه بزرگسالان است.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

حساسیت مفرط به گاباپنتین.

⚠ تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان داروهای آنتی اسید با این دارو، فراهمی زیستی گاباپنتین، تا ۲۰٪ کاهش می یابد. مورفین جذب این دارو را افزایش داده و موجب تشدید اثرات مضعف CNS آن می شود.

⊗ عوارض جانبی :

سرگیجه، گیجی، نیستاگموس، حالت فراموشی، تحریک پذیری یا سایر اختلالات خلقی و روانی، امتلال حافظه و اغتشاش شعور، درد یا تورم در پاها و بازوها، لکوپنی، تب یا عفونت، آنژیوارم، اریتم مولتی فرم، کمی سدیم خون، زردی، سندرم استیونس-جانسون، بز حالی، خستگی، درد عضلانی، خواب آلودگی، اختلالات بینایی از جمله دوبینی، عفونت، تب، تهوع نیا استفراغ، اسهال، خشکی دهان و افزایش اشتها از عوارض جانبی این دارو هستند. در کودکان ۳ تا ۱۲ سال، مشکلات خلقی و روانی، افزایش تحرکات روده، تندخویی و اختلالات فکری از جمله اشکال در تمرکز فکر ممکن است دیده شوند.

📌 توصیه ها :

در صورت عیب کار کلیه، دارو در بدن تجمع یافته و مقدار مصرف دارو باید بر اساس کلیترانس کراتینین تنظیم شود. در سالمندان غلظت پلاسمایی گاباپنتین، به دلیل کاهش دفع کلیوی آن، افزایش می یابد. از قطع ناگهانی مصرف این دارو باید پرهیز شود و قطع مصرف آن باید به تدریج و تحت نظر پزشک صورت گیرد. از مصرف داروهای حاوی الکل و سایر داروهای مضعف CNS با این دارو باید خودداری شود. به علت بروز تاری دید یا دوبینی، سرگیجه، خواب آلودگی، اختلالات فکری یا مهارت های حرکتی، هنگام رانندگی یا انجام کارهایی که نیاز به هوشیاری دارند، باید احتیاط کرد.

Cap: ۲۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :**هیپرتری گلیسیریدمی**

بزرگسالان: ۱۲۰۰mg روزانه در ۲ دوز منقسم، نیم ساعت قبل از غذای صبح و عصر مصرف می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت نقص عملکرد کبدی و یا کلیوی شدید، سیروز صفراوی اولیه و حساسیت به دارو منع مصرف دارد. بی خطر و موثر بودن این دارو برای کودکان ثابت نشده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی نباید تجویز شود و در صورت لزوم استفاده باید نسبت به قطع شیردهی اقدام شود.

☒ تداخلات مهم :

در بیمارانی که ضد انعقادهای خوراکی دریافت می کند، دوز این داروها باید کاهش یابد و سپس مجدداً تنظیم شود. تجویز همزمان جم فیروزیل و لوواستاتین باعث بروز رابدومیولیز، افزایش قابل توجه کراتینین و میوگلوبین اوری می شود، بنابراین اگر کنترل چربی خون بیمارانی توسط هر کدام از این داروها رضایت بخش نبود، تجویز همزمان این دو داروها هم با توجه به افزایش یافتن عوارض جانبی آنها توصیه نمی شود.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سوء هاضمه، درد شکمی، اسهال و ضعف.

مهم ترین: کاهش اندک هموگلوبین، هماتوکریت و گلبولهای سفید خون.

☒ توصیه ها :

دارو نیم ساعت قبل از غذا باید مصرف شود.

بیمار باید از مصرف چربی ها بکاهد و ورزش کند.

بیمار باید در صورت بروز اسهال، یبوست یا دفع مدفوع چرب، درد معده، تهوع یا استفراغ با پزشک تماس بگیرد.

اگر پزشک به سنگ کیسه صفرا مشکوک باشد باید بررسی کند و در صورت وجود سنگ درمان را متوقف کند.

سطح چربی سرم به صورت دوره ای در مدت درمان باید کنترل شود و در صورتیکه پس از ۳ ماه پاسخ مناسب ایجاد نشده بود باید داروی دیگری تجویز گردد.

در ۱۲ ماه اول درمان با جم فیروزیل شمارش سلول های خونی باید انجام شود.

افزایش غیر طبیعی آنزیم های کبدی و بیلی روبین رخ می دهد که معمولاً با قطع دارو برگشت پذیر است، عملکرد کبدی به صورت دوره باید کنترل شود.

جم فیروزیل اثر بالا برنده قند خون متوسطی دارد بنابراین در طول درمان سطح گلوکز خون باید اندازه گیری و کنترل شود.

مصرف این دارو می تواند باعث بروز خواب آلودگی و تاری دید شود بنابراین بیماران باید از انجام رانندگی و کارهای حساس پرهیز کنند.

☉ شرایط نگهداری :

در دمای پایین تر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :

درمان عفونتهای حاد سیستمیک شامل عفونت مجاری ضوادی ، تب مالت ، اندوکاردیت ، التهاب مخاط داخل رحم ، مننژیت ، التهاب گوش خارجی و میانی ، التهاب لگن ، التهاب صفاق ، پنومونی ، طاعون ، سپتی سمی ، سوختگی های پوستی ، عفونتهای دستگاه ادراری و پیشگیری از عفونتهای جراحی

توجه : جنتامایسین به صورت عضلانی یا وریدی تزریق می شود.

بزرگسالان: برای بیماران مبتلا به عفونت حاد و دارای عملکرد کبدی طبیعی ، ۳ mg/kg روزانه در ۳ دوز مساوی (هر ۸ ساعت) تجویز می شود.

برای مبتلایان به عفونتهای تهدید کننده زندگی ۵ mg/kg در روز در ۳ یا ۴ دوز مساوی تجویز می شود. این دوز باید هر چه زودتر به ۳ mg/kg در روز کاهش یابد.

کودکان : ۶-۷/۵ mg/kg در روز (۲-۲/۵ mg/kg هر ۸ ساعت) تجویز می گردد.

نوزادان و شیرخواران : ۲/۵ mg/kg هر ۸ ساعت تجویز می گردد.

نوزادان کمتر از یک هفته : ۲/۵ mg/kg هر ۱۲ یا ۱۸ ساعت تجویز می شود.

توجه : در نارسایی کلیه دوز دارو باید اصلاح شود به این صورت که فاصله بین دوزها (بر حسب ساعت) با ضرب کردن سطح کرانتین سرم در عدد ۸ محاسبه می شود. به عنوان مثال : بیماری با وزن ۶۰ kg و با سطح کرانتین سرم ۲ mg/dl باید ۶۰ mg دارو هر ۱۶ ساعت (۲×۸) دریافت کند.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود سابقه حساسیت به این دارو و یا هر آمینوگلیکوزید دیگری نباید تجویز شود. مصرف این دارو برای مدت طولانی به دلیل ایجاد سمیت شنوایی و کلیوی توصیه نمی شود .

در سالمندان ، نوزادان نارس و شیرخواران بیماران دچار پارکینون و میاستنی گراد افراد دچار نقص عملکرد کلیه و باید با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی تجویز شود و یا در صورت لزوم استفاده از آن باید نسبت به قطع شیردهی اقدام شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که آمینوگلیکوزیدها (از جمله جنتامایسین) را تحت تاثیر قرار می دهند : سفالوسپورین ها ، واکومایسین ، ایندومتاسین ، اتاکرینیک اسید ، فوروسماید و پنی سیلین ها.

داروهایی که توسط آمینوگلیکوزیدها (از جمله جنتامایسین) تحت تاثیر قرار می گیرند : پانکرونیوم ، توبولوکورارین و سوکسنبیل کولین .

☒ عوارض جانبی :

سمیت گوش و کلیوی از شایع ترین و شدید ترین عوارض ناشی از مصرف آمینوگلیکوزیدها است . این عارضه به ویژه در سالمندان ، بیمارانی که آب بدن خود را از دست داده اند دچار نارسایی کلیه و کسانیکه به طور همزمان از داروهای دارای سمیت کلیوی بیشتر ظاهر می شود. در صورت شدید بودن آسیب ، کاهش شنوایی می تواند دائمی باشد سمیت گوش به دو صورت آسیب شنوایی و عدم تعادل و ناهماهنگی عضلات بروز می کند. این داروها ممکن

است یک و یا هر دو مورد را نشان دهند اما جنتامایسین و استرپتونیاسین علائم تعادلی و آمیکاسین علائم شنوایی را بروز می دهند.

سمیت کلیوی ناشی از مصرف جنتامایسین معمولاً برگشت پذیر بوده و بعد از قطع مصرف کارد کلیه به حالت طبیعی باز می گردد.

📌 توصیه ها :

قبل از شروع به درمان و در طول درمان هم به صورت دوره ای باید آزمایشهای عملکرد کلیوی و شنوایی برای بیمار انجام شود.

در افراد دچار نارسایی کلیه ، شیرخواران ، افراد مسن و کسانی که به میزان زیاد و یا مدت طولانی از دارو دریافت می کنند باید کلیرانس کراتنین و غلظت سرمی دارو به صورت دوره ای کنترل شود.

در صورتیکه حجم ادرار بیمار به طور پیشرونده ای کاهش یابد بیمار باید قطع شود.

برای انجام آنفوزیون وریدی جنتامایسین را با ۲۰ تا ۵۰ میلی لیتر کلریدسدیم ۰/۹ درصد و یا سرم قندی ۵ درصد رقیق کرد. این محلول در درجه حرارت اتاق تا ۲۴ ساعت قابل نگهداری است.

بلافاصله بعد از چکاندن قطره چشمی باید بر روی مجرای اشکی با انگشت برای یم دقیقه فشار وارد شود تا دارو وارد بینی نشود و جذب سیستمیک نگردد.

در صورت استفاده از پماد چشمی جنتامایسین بیمار باید برای ۱ تا ۲ دقیقه چشم را ببندد و باید به بیمار یادآوری شود که ممکن است دید وی تا چند دقیقه تاریک باشد.

در صورت بروز هر گونه علامت که نشان دهنده عفونت ثانویه باشد مانند اسهال ، خارش ناحیه معقد یا تناسلی و ترشحات از واژن باید به پزشک مراجعه شود.

در صورت بروز علائمی نظیر سردرد ، عدم تعادل ، سرگیجه ، تهوع و استفراغ ناشی از حرکت و عدم هماهنگی عضلات و همچنین وزوز گوش ، احساس پری و سر و صدای زیاد در گوش باید بلافاصله به پزشک گزارش داد.

📌 شرایط نگهداری :

آمپول جنتامایسین باید محتوی مایع شفاف ، بی رنگ یا درد کمرنگ باشد و در صورت هر گونه تغییر رنگ یا شفاف و نبودن محلول باید از مصرف آن پرهیز شود.

در درجه ۲ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Ophth Oint : ۳mg/g

Sterile Eye Drops : ۳mg/ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای سطحی چشم ناشی از ارگانیزم های حساس به دارو

بزرگسالان : یک لایه نازک به اندازه ۱ cm از پماد جنتامایسین هر ۸ تا ۱۲ ساعت در عفونتهای خفیف تا متوسط و هر ۶ ساعت در عفونتهای شدید بر روی ملتحمه قرار داده می شود.

قطره جنتامایسین به میزان یک قطره هر ۴ ساعت در عفونتهای خفیف تا متوسط و هر یک ساعت در عفونتهای شدید در چشم چکانده می شود.

کودکان : یک لایه نازک ۱ سانتی متری از پماده جنتامایسین هر ۶ تا ۸ ساعت و یا ۱ تا ۲ قطره هر ۴ ساعت بر حسب شدت بیماری بر روی ملتحمه قرار داده و یا چکانده می شود.

عفونتهای گوش نظیر التهاب مزمن چرکی گوش میانی ، التهاب حاد چرکی گوش میانی و التهاب گوش خارجی

بزرگسالان و کودکان : ۳ تا ۴ قطره از محلول چشمی جنتامایسین ۳ بار در روز در داخل کانال گوش چکانده می شود.

⊠ عوارض جانبی :

واکنش‌های حساسیتی مانند خارش ، قرمزی ، تورم و اریتم ملتحمه ، زخم باکتریایی یا قارچی قرنیه و پرخونی غشاء ملتحمه ممکن است مشاهده گردد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای پایین تر از ۴۰ درجه سانتیگراد و در پوشش بسته و دور از یخ زدگی نگهداری شود.
برای اطلاع از سایر موارد به تک نگارهای جنتامایسین و پماد چشمی ارتیرومایسین مراجعه شود.

Glibenclamide

گلی بن کلامید

Scored Tab: ۵mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

دیابت شیرین غیر وابسته به انسولین (تیپ II)

دوز اولیه ۵-۲/۵mg یکبار در روز همراه صبحانه یا اولین غذای اصلی بیمار تجویز می شود. با توجه به وضعیت بیمار هر ۷ روز ۲/۵mg تا حداکثر ۱۵mg در روز.
دوزهای بالاتر از ۱۰mg در روز در ۲ دوز منقسم تجویز می شود.

⚡ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به سولفونیل اوره ها و کتو اسیدوز دیابتی همراه کما یا بدون کما ممنوعیت مصرف دارد.
گلی بن کلامید نباید به تنهایی برای درمان دیابت شیرین وابسته به انسولین (تیپ I) استفاده شود.
در مبتلایان به نارسایی کلیه یا کبد و همچنین برای سالمندان و افراد ناتوان باید با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

⊠ تداخلات مهم :

داروهایی که باعث افزایش اثر گلی بن کلامید میشوند: گوانتیدین، آندروژن ها، ضد انعقادها، ضد قارچهای آزولی، کلرآمفنیکل، فنیل بوتازون، کلوفیبرات، فن فلورامین، جم فیروزیل، آنتی هیستامینها املاح منیزیم، متیل دوپا، مهار کننده های MAO، پروبنسید، سالیسیلاتها، سولفونامیدها و ضد افسردگی های حلقه ای. داروهایی که اثر گلی بنکلامید را کاهش می دهند: بتابلوکرها، مسددهای کانالهای کلسیمی، کلستیرامین، کورتیکواستروئیدها، دیازوکساید، گلوکاگون، استروژنها، فنی توئین، ایزونیازید، اسیدنیکوتینیک، فنوتیازینها، ریفامپین، هیدروکلرتیازید و هورمونهای تیروئید.

غلظ سرمی دیگوسکسین با مصرف همزمان با گلی بن کلامید افزایش می یابد.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: اختلالات گوارشی.

سایر عوارض: هیپوگلاسمی، واکنش‌های شبه دی سولفیرام، واکنش‌های حساسیتی پوستی، اگزما، خارش، کهیر، حساسیت به نور، لوکوپنی، ترومبوسیتوپنی، کم خونی آپلاستیک، گرانولوسیتوز، کم خونی همولیتیک، ضعف، وزوز گوش، خستگی و گیجی.

📌 توصیه ها :

دارو را بعد از غذا مصرف کنید.
سطح گلوکز بیمار قبل و در طی دوره درمان باید کنترل شود.
بیمار باید از مصرف الکل بپرهیزد.
بیمار باید کارت شناسایی همراه داشته باشد.
علائم پایین بودن قند خون: خستگی و گرسنگی شدید، تعریق زیاد و کرخت شدن دست و پاها .
بیمار باید در صورت بروز این حالتها به پزشک مراجعه کنید: تب، گلو درد، بثورات پوستی، خونریزی یا کبودی غیر عادی، احساس تشنگی زیاد یا زیاد شدن ادرار.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شود.

Glycerin Pheniqe

گلیسرین فنیکه

Drop

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو معمولاً برای نرم کردن سرومن انباشته شده در گوش بکار می رود.
معمولاً روزی سه بار ۳ تا ۶ قطره در گوش و به مدت حداقل سه روز چکانده می شود.

📌 موارد منع مصرف و احتیاط :

در موارد سوراخ بودن پرده گوش، با احتیاط مصرف شود.

📌 توصیه ها :

در طی استفاده از این دارو، بهتراست جهت جلوگیری از بد منظره نمودن ترشحات سرازیر شده، از پنبه خشک در گوش استفاده شود و در صورت خیس شدن، تعویض گردد.

Griseofulvin

گریزوفولوین

Tab: ۱۲۵mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان کچلی قارچی پوست، مو و ناخن ها

طول مدت درمان به ضخامت لایه کراتین بستگی دارد: کچلی ۴ تا ۶ هفته، کچلی بدن ۲ تا ۴ هفته، کچلی یا ۴ تا ۸ هفته کچلی ناخن انگشتان دست حداقل ۴ ماه، کچلی ناخن انگشتان پا حداقل ۶ ماه.

بزرگسالان: در کچلی بدن، ران و سر ۳۷۵mg-۳۳۰ به صورت تک دوز یا در دوزهای منقسم روزانه و کچلی پا و ناخن ۷۵۰mg-۶۶۰ در دوزهای منقسم روزانه تجویز می شود.
کودکان: با وزن ۱۳/۶ تا ۲۳ کیلوگرم، ۱۶۵mg-۸۲/۵ و با وزن بیشتر از ۲۳ کیلوگرم، ۳۳۰mg-۱۶۵ روزانه تجویز می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به گریزئوفولوین، پورفیری و بیماری کبدی ممنوعیت مصرف دارد.
در افرادی که به پنی سیلین ها حساسیت دارند احتمال حساسیت به گریزئوفولوین هم وجود دارد و باید احتیاط شود.
بی خطر بودن مصرف آن در کودکان زیر ۲ سال ثابت نشده است.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی باید با احتیاط و تنها در صورتیکه استفاده از آن ضرورت داشته باشد و با در نظر گرفتن خطرات احتمالی بر روی نوزاد تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

گریزئوفولوین اثر داروهای ضد انعقاد خوراکی و ضد بارداریهای خوراکی را کاهش می دهد.
مصرف همزمان سیکلوسپورین، سالیسیلاتها و باربیتوراتها با گریزئوفولوین تداخل دارد.

⚠️ عوارض جانبی :

واکنشهای حساسیتی نظیر راشهای پوستی، کهیر، برفک دهان، تهوع، استفراغ، اسهال، سردرد، گیجی، خستگی، بی خوابی و عدم توانایی انجام فعالیتهای روزمره.
توجه: سردرد ناشی از مصرف این دارو معمولاً با ادامه درمان بهبود می یابد.

👉 توصیه ها :

برای کاهش اختلالات گوارشی و جذب بهتر دارو باید همراه غذاهای چرب مصرف شود.
در صورت درمان طولانی مدت با گریزئوفولوین بیمار باید تحت نظر باشد و عملکرد کبد و کلیه و خونسازی به صورت دوره ای کنترل شود.
حساسیت به نور با مصرف این دارو گزارش شده است لذا بیمار باید از قرار گرفتن در معرض نور مستقیم خورشید پرهیز کرد.

در طول درمان با این دارو بیمار باید از مصرف مشروبات الکلی خودداری کند.
بیمار باید دوره را کامل کند و درمان تا زمانیکه ۲ تا ۳ کشت هفتگی پی در پی منفی شود ادامه می یابد.
به دلیل کاهش اثر قرص های ضد بارداری خوراکی بیمار در طول درمان باید از روش ضد بارداری دیگری استفاده کند.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و در ظروف در بسته نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :

خلط آور برای درمان علامتی سرفه های ناشی از سرماخوردگی و عفونت های خفیف تنفسی

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۴۰۰-۲۰۰mg هر ۴ ساعت تجویز می شود.

کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۲۰۰-۱۰۰mg هر ۴ ساعت تجویز می شود.

کودکان ۲ تا ۶ سال: ۱۰-۵mg هر ۴ ساعت تجویز می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در سرفه های مزمن ناشی از سیگار کشیدن و آسم و سرفه های همراه با خلط زیاد و همچنین در کودکان کمتر از ۲ سال نباید تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

⚡ تداخلات مهم :

مصرف همزمان گایافنزین و هپارین می تواند خطر بروز خونریزی را افزایش دهد.

⊠ عوارض جانبی :

ناراحتی گوارشی گاهی اوقات مشاهده می شود. دوزهای خیلی زیاد می تواند باعث بروز تهوع و استفراغ گردد.

📌 توصیه ها :

برای کاهش چسبندگی خلط بیمار باید میزان مصرف مایعات را افزایش دهد.

بیمار نباید بیش از مقدار تجویز شده از دارو استفاده کند.

اگر سرفه همراه علائمی نظیر تب و سردرد مداوم بود و یا بیش از یک هفته طول کشیده و یا عود کرد بیمار باید به پزشک مراجعه کند.

قبل از تجویز باید از بیمار درمورد خصوصیات سرفه و خلط دار بودن آن و مدت بروز آن سؤال شود.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف محکم و مقاوم به هوا نگهداری شود.

Scored Tab: ۰.۵mg , ۵mg

اشکال دارویی

Inj: ۵mg/ml

R موارد و مقدار مصرف :

اختلالات روانی

بزرگسالان: دوز اولیه - در صورت وجود علائم متوسط و یا برای افراد پیر و ناتوان ۲-۵/۰ mg دو یا سه بار در روز و در صورت شدید بودن علائم و یا مزمن بودن و مقاوم بودن بیماری دوز ۵-۳ mg دو یا سه بار در روز تجویز می شود.

در بیمارانی که با این مقادیر از دارو کنترل شدند ممکن است تا دوز ۱۰۰ mg در روز هم نیاز باشد. کودکان ۳ تا ۱۲ سال : دوز اولیه ۰/۵mg (۰/۵-۲۵ mcg/kg) در روز است. در صورت لزوم هر ۵ تا ۷ روز می توان ۰/۵mg به دوز اولیه افزوده تا پاسخ درمانی مناسب دریافت شود. حداکثر دوز پیشنهادی روزانه ۰/۱۵mg است. تزریق عضلانی: برای کنترل سریع آژیتاسیون همراه با علائم نسبتاً تا خیلی شدید مقدار ۵-۲ mg تزریق می شود. با توجه به پاسخ ایجاد شده دوزهای بعدی هر ۶۰ دقیقه تزریق می شوند اگر چه با فواصل ۴ تا ۸ هم ممکن است نتیجه رضایت بخش باشد.

توجه: هر چه زودتر باید شکل خوراکی جایگزین تزریقی شود.

Tourette سندرم

بزرگسالان: دوز شروع کننده ۱/۵-۰/۵ mg سه بار در روز است ولی تا حدود ۱۰ mg روزانه هم ممکن است نیاز باشد.

دوز دارو باید به دقت تنظیم شود تا بهترین پاسخ ایجاد گردد.

کودکان ۳ تا ۱۲ سال: ۰/۰۷۵-۰/۰۵ mg/kg در روز تجویز می شود.

اختلالات رفتاری، بیش فعالی (hyperactivity)

کودکان ۳ تا ۱۲ سال: ۰/۰۷۵-۰/۰۵ mg/kg در روز تجویز می شود. در صورت شدید بودن علائم کودک ممکن است دوزهای بالاتری نیاز باشد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در کودکان کمتر از ۳ سال تجویز نشود.

در کودکان، سالمندان، مبتلایان به هیپرتیروئیدی و پورفیری حاد با احتیاط مصرف شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در شیرمادر ترشح میشود و در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز گردد.

تداخلات مهم :

احتمال بروز عوارض خارج هرمی شدید در صورت مصرف همزمان هالوپریدول با فلوکستین و یا لیتیموم وجود دارد. تجویز همزمان هالوپریدول و آمیودارون به دلیل خطر بروز آریتمی توصیه نمی شود.

عوارض جانبی :

همانند کلرپرومازین است با این تفاوت که با احتمال کمتری ایجاد خواب آلودگی، کاهش فشار خون و عوارض آنتی موسکارینی می کند ولی عوارض خارج هرمی آن بیشتر است.

توصیه ها :

به تک نگار کلرپرومازین مراجعه شود.

شرایط نگهداری :

در ظروف غیر قابل نفوذ به هوا و دور از نور و در جای خشک و خنک نگهداری شود.

Hematinic

هماتینیک

Cap: Vit.B₁₂ ۱۲mcg + Ferrous Sulfate ۳۵۰ mg + Vit.C ۱۵۰ mg + Folic

اشکال دارویی

Acid ۱mg

R موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و درمان کم خونی ناشی از کمبود آهن، کم خونی مگالوبلاستیک، کم خونی در دوران بارداری و کم خونی ناشی از سوء تغذیه روزانه یک کپسول مصرف می شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه A حاملگی قرار دارد.

توصیه ها :

این دارو باید همراه غذا مصرف شود.

در صورت بروز عدم تحمل به دارو مصرف آن به طور موقت یا دائم قطع می گردد.

Heparin Sodium

هپارین سدیم

Inj: ۵۰۰۰ u/ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

رژیم فول دوز درمانی هپارین :

روش تجویز	دفعات تجویز	دوز توصیه شده
تزریق زیرجلدی (SC)	دوز اولیه	واحد ۱۰۰۰۰ - ۲۰۰۰۰
	هر ۸ ساعت	واحد ۸۰۰۰ - ۱۰۰۰۰
	هر ۱۲ ساعت	واحد ۱۵۰۰۰ - ۲۰۰۰۰
تزریق وریدی منقطع	دوز اولیه	واحد ۱۰۰۰۰
	هر ۴ تا ۶ ساعت	واحد ۵۰۰۰ - ۱۰۰۰۰
انفوزیون وریدی	مداوم	* واحد ۲۰۰۰۰ - ۴۰۰۰۰

* ۲۰۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ واحد در یک لیتر نرمال سالین حل شده و طی مدت ۲۴ ساعت انفوزیون می شود و یا اینکه معادل ۱۰۰۰ واحد در ساعت انفوزیون می گردد .

این رژیم برای بیماری با وزن ۶۸ kg نوشته شده است .

توجه: دوز هیپارین براساس تستهای انعقادی که قبل از هر تزریق انجام می شود تنظیم می گردد .

دوز کلی کودکان: رژیم فول دوز هیپارین در کودکان شامل تزریق دوز اولیه وریدی یکجا به میزان ۵۰ IU/kg و سپس دوز نگهدارنده به میزان ۱۰-۲۵ IU/kg در ساعت به صورت انفوزیون وریدی و یا ۵۰-۱۰۰ IU/kg هر ۴ ساعت تزریق وریدی می شود .

موارد منع مصرف و احتیاط :

هیپارین در بیماران حساس به دارو منع مصرف دارد .

در شرایط زیر تجویز هیپارین ممنوع و با خطر همراه است : افراد مبتلا به خونریزیهای کنترل نشده و یا افراد مستعد خونریزی مانند بیماران هموفیلی و یا بیماری کبدی همراه با هایپوپروترومبینمی، در افراد مشکوک به خونریزیهای درون جمجمه ای و ضایعات زخمی غیرقابل دسترسی به خصوص در دستگاه گوارش و زخم های باز، در طی تخلیه مداوم معده و یا روده کوچک، بیماری کلیوی پیشرفته و تهدید به سقط .

در بیمارانی که تحت جراحی اعصاب، جراحی چشم و مغز یا نخاع قرار می گیرند و یا اینکه تحت درمان با وارفارین و دیگر داروهای ضد پلاکتی هستند منع مصرف دارد .

در افراد دارای سابقه زخم گوارشی و همچنین در دوران قاعدگی و پس از زایمان و در افرادی که با توجه به شغل آنها احتمال حوادث و ضرب خوردگی در آنها بالا است با احتیاط تجویز شود .

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و بی خطر بودن مصرف این دارو در دوران حاملگی ثابت نشده است . هیپارین از جفت عبور نمی کند و مصرف آن ۲۲-۱۳ درصد با عوارضی چون زایمان زودرس و مرده زائی همراه است ولی با توجه به اینکه احتمال بروز این عوارض با مشتقات کومارینی ۳۱ درصد می باشد لذا در صورت نیاز، مصرف هیپارین ارجحیت دارد ولی البته با خطراتی نیز همراه است. در سه ماه آخر بارداری و طی دوران پس از زایمان به دلیل احتمال بروز خونریزی باید با احتیاط تجویز شود .

هیپارین در شیر ترشح نمی شود .

تداخلات مهم :

مصرف همزمان هیپارین با داروهای ضد انعقاد و داروهای مهار کننده پلاکتی (ایبوپروفن، ایندومتاسین، دی پیریدامول، هیدروکسی کلروکین، NSAID، تیکلوپیدین، فنیل بوتازون، آسپرین) احتمال بروز خونریزی را افزایش می دهد .

سفالوسپورین ها، نیتروگلوسیرین، پنی سیلین ها و سالیسیلاتها در صورت مصرف همزمان با هیپارین احتمال بروز خونریزی را افزایش می دهند .

عوارض جانبی :

شایع ترین: افزایش زمان انعقاد، خونریزی .

مهم ترین: خونریزی .

توصیه ها :

در صورت انفوزیون مداوم وریدی هیپارین، تستهای انعقادی در مراحل اولیه باید هر ۴ ساعت انجام شود و اگر هیپارین به صورت منقطع وریدی تزریق می شود تستهای انعقادی در مراحل اولیه درمان قبل از تزریق هر دوز پس از آن به فواصل مناسب باید انجام شود. در صورتیکه هیپارین از طریق SC تجویز شود ۴ تا ۶ ساعت پس از تزریق تستها را

انجام دهید. تزریق SC هپارین به صورت عمیق و در داخل چربی زیر پوست انجام می شود و جهت جلوگیری از بروز ضایعه نسجی در محل تزریق SC بهتر است از سرسوزن باریک (شماره ۲۵ یا ۲۶) و همچنین از محلول کنسانتره هپارین استفاده شود.

به منظور تزریق زیرجلدی هپارین از دوسوزن استفاده کنید یکی برای کشیدن محلول از داخل ویال و دیگری جهت تزریق دارو. پس از وارد نمودن سوزن به داخل پوست پیستون سرنگ را به منظور کنترل خون به عقب نکشید تا احتمال صدمه و هماتوم بافتی کاهش یابد و بعد از تزریق SC سوزن را به مدت ۱۰ ثانیه در جای خود رها کنید.

هر ۲ ساعت محل تزریق را عوض کنید و بعد از تزریق محل آن را ماساژ ندهید.

در صورت تهیه محلول رقیق شده هپارین، آن را به خوبی تکان دهید تا کاملاً حل شود.

توصیه می شود که به محلول انفوزیون وریدی هپارین، داروهای دیگر افزوده نشود.

هرگز به منظور اندازه گیری PTT از سمت انفوزیون وریدی هپارین و یا رگ مربوطه خونگیری ننمایید چرا که PTT را به صورت کاذب زیاد نشان میدهد. همواره خونگیری را از بازوی دیگر بیمار انجام دهید.

از تزریق IM هپارین خودداری کنید زیرا احتمال بروز هماتوم وجود دارد.

بیمار باید به منظور احتمال خونریزی لثه، خون مردگی در نواحی باز و پاها، پتشی، خونریزی بینی، ملنا، تاخیر در عمل دفع، هماچوری و استفراغ خونی، مرتباً تحت کنترل باشد. شمارش پلاکتی را در این بیماران به صورت منظم انجام دهید.

از قطع ناگهانی مصرف این دارو خودداری کنید. به این منظور در پی درمان با هپارین، ضد انعقادی خوراکی به منظور پیشگیری از افزایش انعقادپذیری تجویز می شود.

در صورت فراموش کردن مصرف یک دوز توسط بیمار، از دوبرابر کردن دوز بعدی دارو جداً خودداری شود.

به بیمار یادآور شوید که در زمان دریافت هپارین از مصرف آسپرین و سایر داروهای OTC (بدون نسخه) جلوگیری کند و در صورت مراجعه به دندانپزشک هم حتماً وی را در جریان استفاده هپارین قرار دهد.

📌 شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری و از منجمد شدن دارو جلوگیری شود.

Hydralazine HCL

هیدرالازین

Inj: ۲۰ mg/ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

فرم تزریقی دارو تنها زمانی که دارو به صورت خوراکی نمی تواند تجویز شود استفاده می گردد.

درمان در بیماران بستری ممکن است با تزریق داخل عضلانی و داخل وریدی هیدرالازین شروع شود. دوز محلول ۲۰-۴۰ mg می باشد که در صورت نیاز تکرار می شود.

بیماران خاص مانند افرادی که آسیب جدی کلیوی دارند ممکن است به دوزهای کمتری نیاز داشته باشند.

فشارخون بیمار باید مرتباً کنترل شود. فشار خون در طی چند دقیقه بعد از تزریق دارو شروع به کاهش می کند، حداکثر کاهش فشار خون ۱۰ تا ۸۰ دقیقه بعد از تزریق دارو است.

در اکثر بیماران بعد از ۲۴ تا ۴۸ ساعت می توان درمان را به صورت خوراکی ادامه داد.

کودکان: ۰/۲ - ۰/۱ mg/kg هر ۴ تا ۶ ساعت بر حسب نیاز.

درمان اکلامپسی

۵ mg تا ۱۰ هر ۲۰ دقیقه به صورت یک جا تزریق وریدی می شود. اگر بعد از دریافت ۲۰ mg اثری مشاهده نشد، روش دیگری را برای درمان انتخاب کنید .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به این دارو و همچنین در بیماری شریان کرونر و روماتیسم دریچه میترا ل قلب منع مصرف دارد .

در صورت استفاده با سایر داروهای کاهنده فشار خون احتیاط شود .

☞ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و در دوران بارداری باید با احتیاط و تنها در صورت نیاز استفاده شود . هیدرالازین در شیرمادر ترشح می شود لذا در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود .

☞ تداخلات مهم :

داروهایی که با هیدرالازین تداخل دارند : بتابلوکرها مثل متوپرولول و پروپرانولول، ایندومتاسین .

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سردرد، بی اشتها، سندرم شبه لوپوس، افزایش وزن .

مهم ترین: آگرانولوسیتوپی .

سایر عوارض: تپش قلب، احساس بی حسی، تهوع، استفراغ، بثورات جلدی .

☞ توصیه ها :

لازم است در مدت درمان با هیدرالازین به طور مرتب شمارش سلولهای خونی و تیترآنتی بادی آنتی نوکلئاز را جهت احتمال بروز لوپوس اریتماتوس کنترل کنید .

هیدرالازین باید به صورت آهسته وریدی تزریق شود .

هیدرالازین همراه اغلب محلولهای تزریقی تغییر رنگ می دهد که دلیل ازدست رفتن خاصیت دارو نیست .

در تزریق هیدرالازین بهتر است از محلول قندی استفاده نشود. از محلول نمکی ۰/۹٪، رینگر و رینگر لاکتات می توان استفاده کرد .

کاهش فشار خون وضعیتی (ارتواستاتیک) با مصرف این دارو رخ می دهد. باید به بیمار توصیه شود از تغییر وضعیت ناگهانی بپرهیزد .

بیمار باید رژیم غذایی کم نمک داشته باشد .

☞ شرایط نگهداری :

درمای ۳۰-۱۵ سانتیگراد نگهداری و از یخ زدگی محافظت شود .

Hydrochlorothiazide

هیدروکلروتیازید

Scored Tablet: ۰.۰ mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

این دارو در درمان خیز ناشی از نارسایی احتقانی قلب، سیروز کبدی همراه با آسیت، در درمان با کورتیکواستروئید و استروژن و نیز بعضی از حالات اختلال عملکرد کلیه، زیادی فشار خون مصرف می شود.

بزرگسالان: به عنوان مدر و دیورتیک: ۱۰۰-۲۵ mg یک یا دو بار در روز، یک روز در میان یا یک بار در روز به مدت ۳-۵ روز در هفته مصرف می شود. بعنوان کاهنده فشارخون، ۱۰۰-۲۵ mg/day در یک نوبت واحد یا در دو مقدار منقسم مصرف می شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان کلستیرامین با هیدروکلروتیازید ممکن است جذب آن را مهار کند. مصرف همزمان گلیکوزدهای دیژیتال با هیدوکلروتیازید احتمال مسمومیت با دیژیتال را افزایش می دهد. مصرف همزمان با لیتیوم ممکن است سبب بروز مسمومیت شود.

⚠️ توصیه ها :

این دارو زیادی فشار خون را درمان نمی کند. احتمال کاهش پتاسیم خون وجود دارد.

Hydrocortisone

هیدروکورتیزون

For inj: ۱۰۰ mg/vial

Ophthalmic Oint: ۱٪

Topical Cream: ۱٪

Topical Oint: ۱٪

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

موارد اورژانس مانند کمبود حاد آدرنال، حالت‌های اورژانس آلرژی، آسم شدید و حاد و شوکها هنگامی که اثر سریع مورد نیاز است (در حالت‌های اورژانس فوق) هیدروکورتیزون به صورت تزریق آهسته و یا انفوزیون وریدی تجویز می شود:

بزرگسالان: دوز معمول ۵۰۰-۱۰۰ mg است که ممکن است در فواصل ۲ و ۴ و ۶ ساعت (بسته به پاسخ و وضعیت بالینی بیمار) تکرار شود. در ضمن می توان دوز اولیه را به صورت ۱۰۰ mg در مدت ۳۰ ثانیه و یا ۵۰۰ mg در مدت ۱۰ دقیقه انفوزیون کرد. در صورتیکه درمان نگهدارنده هم نیاز باشد دوز روزانه نباید از ۲۵ mg بیشتر شود. کودکان: به کودکان تا سن یکسال ۲۵ mg، ۱ تا ۵ سال ۵۰ mg و برای کودکان ۶ تا ۱۲ سال مقدار ۱۰۰ mg تجویز میگردد.

درمان التهاب های آلرژیک ملتحمه چشم و قرنیه

بزرگسالان و کودکان: لایه ای نازک حدود ۱ cm از پماد هیدروکورتیزون ۳ یا ۴ مرتبه در روز روی ملتحمه چشم مالیده شود. با بهبود علائم التهاب به تدریج دفعات مصرف کاهش داده می شود.

درمان حالات التهابی و آلرژیک گوش مثل التهاب گوش خارجی و درمان کمکی التهاب عفونی گوش

بزرگسالان و کودکان بالای ۲ سال: لایه نازکی از پماد چشمی هیدروکورتیزون را ۲ تا ۳ بار در روز به کانال خارجی گوش بمالید.

درمان علامتی خارش و التهاب پوست ناشی از اگزما و نیش حشرات

بزرگسالان: پماد ۱٪ هیدروکورتیزون ۱ تا ۴ بار در روز استفاده می شود.

کودکان: دوز دارو در کودکان زیر ۲ سال مشخص نشده است. در کودکان ۲ سال و بالاتر ۱ تا ۲ بار در روز مصرف می شود.

📌 موارد منع مصرف و احتیاط :

شکل تزریقی آن در نوزادان نارس منع مصرف دارد.
برای مبتلایان به عفونتهای قارچی منع مصرف دارد.
در این موارد با احتیاط تجویز شود: کولیت اولسراتیو در صورت احتمال سوراخ شدگی، هیپرتانسیون، زخم گوارشی، پوکی استخوان، سندرم کوشینگ، بیماریهای عفونی مقاوم به آنتی بیوتیک، سرطان پیشرفته، هیپوتیروئیدیسم، دیابت شیرین، میاستنی گراو، سیروز کبدی، اختلالات ترومبوآمبولی، CHF، تشنج و اختلالات روان پریشی.

📌 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارند و طی دوره بارداری باید با احتیاط و در صورت نیاز تجویز شود. در شیر مادر ترشح می شود و ممکن است در نوزاد شیرخوار کاهش رشد و اختلال در تولید کورتیکواستروئیدهای اندوژن را سبب شود از این رو مادرانی که این دارو را دریافت می کنند نباید به نوزادان خود شیر بدهند.

📌 تداخلات مهم :

داروهایی که توسط گلوکوکورتیکوئیدها تحت تاثیر قرار می گیرند: آنتی کولین استرازاها، ضدانعقادها، سیکلوسپورین، گلیکوزیدهای دیجیتالی، ایزونیازید، سالیسیلاتها و تئوفیلین.
داروهایی که کورتیکواستروئیدها را تحت تاثیر قرار می دهند: کلستیرامین (جذب هیدروکورتیزون را کاهش می دهد)، باربیتوراتها، ضد بارداری های خوراکی، افدرین، استروژن ها، هیدانتوئین، کتوکونازول، آنتی بیوتیکهای ماکرولید و ریفاپین.

📌 عوارض جانبی :

بیشتر عوارض این دارو به دوز و مدت زمان مصرف دارو وابسته است.
شایع ترین: احساس سرخوشی و بی خوابی، زخم گوارشی.
مهم ترین: تشنج، نارسایی قلبی، آریتمی، ترومبوآمبولی، نارسایی حاد آدرنال.

📌 توصیه ها :

داروی خوراکی را به همراه غذا تجویز نمایید تا از عوارض گوارشی آن جلوگیری شود.
از تزریق زیر پوستی دارو خودداری کنید و تزریق IM را به صورت عمیق و در عضله گلوئتال انجام دهید و در صورت تزریق مکرر محل تزریقات را تغییر دهید تا از آتروفی عضله پیشگیری شود.
تا حد امکان از کمترین دوز موثر استفاده نمایید و دارو را پس از استفاده طولانی مدت به صورت ناگهانی قطع نکنید.

تب، تروما، جراحی و مشکلات روحی ممکن است نارسایی آدرنال را تشدید کند. علائم اولیه نارسایی آدرنال عبارتست از: خستگی، ضعف عضلانی، درد مفاصل، تب و بی اشتها، تهوع، سرگیجه، دیس پنه تجویز گلوکوکورتیکوئیدها بهتر است قبل از ساعت ۹ صبح انجام شود.
وزن و فشار خون بیمار باید کنترل شود، افزایش وزن و فشار خون ممکن است رخ دهد.

📌 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

Coated Tab: ۱۰mg , ۲۵mg

اشکال دارویی

Syrup: ۱۰mg/۵ml

Rx موارد و مقدار مصرف :**خارش**

بزرگسالان: ۲۵mg سه یا چهار بار در روز تجویز می شود.

کودکان بالای ۶ سال: ۱۰۰-۵۰mg روزانه در دوزهای منقسم تجویز می شود.

کودکان زیر ۶ سال: ۵۰mg در روز در دوزهای منقسم تجویز می شود.

خواب آوری و تسکین قبل از جراحی

بزرگسالان: ۱۰۰-۵۰mg قبل از عمل تجویز می شود.

کودکان: ۰/۶ mg/kg تجویز می شود.

اضطراب

بزرگسالان: ۱۰۰-۵۰mg چهار بار در روز تجویز می شود.

کودکان بالای ۶ سال : ۱۰۰-۵۰mg در روز در دوزهای منقسم تجویز می شود.

کودکان زیر ۶ سال : ۵۰mg در روز در دوزهای منقسم تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو و در اوایل حاملگی نباید مصرف شود.

در پورفیری نباید تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در بارداری و شیردهی نباید تجویز گردد.

⚠ تداخلات مهم :

داروهای ضعیف CNS با هیدروکسی زین تداخل دارند.

⊠ عوارض جانبی :

خشکی دهان و خواب آلودگی از عوارض شایع این دارو است.

📌 توصیه ها :

بیمار باید از انجام رانندگی و کارهای دقیق پرهیز کند.

مصرف همزمان الکل وسایرتضعیف کننده های CNS میتواند اثرات حساسیت آوری دارورا تشدید کند.

در صورت باردار شدن بیمار حین مصرف دارو، باید دارو قطع و با پزشک مشورت شود.

در صورت مصرف دوزهای بالای دارو وضعیت مخاط دهان باید مرتباً بررسی شود.

Hyoscine-N- Butyl Bromide

هیوسین

Coated Tab: ۱۰mg

اشکال دارویی

Inj: ۲۰mg/ml

Rx موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و کنترل بیماری حرکت، ضد استفراغ، قاعدگی دردناک و اسپاسم گوارشی یا ادراری - تناسلی

بزرگسالان: دوز خوراکی ۲۰mg چهار بار در روز است. در قاعدگی دردناک از ۲ تا ۳ روز قبل از قاعدگی باید تجویز شود.

دوز تزریقی ۲۰mg از طریق عضلانی یا وریدی است و نیم ساعت بعد می تواند تکرار شود.

کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۱۰mg خوراکی سه بار در روز تجویز می شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و باید در این دوران با احتیاط تجویز شود. مصرف این دارو در مادران شیرده توصیه نمی شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و در ظروف بسته و مقاوم به نور نگهداری شود.

📄 جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار آتروپین سولفات مراجعه شود.

Ibuprofen

ایبوپروفن

Coated Tab: ۲۰۰mg , ۴۰۰mg

اشکال دارویی

Oral Susp: ۱۰۰mg/۵ml

Rx موارد و مقدار مصرف :

تسکین دردهای خفیف تا متوسط

بزرگسالان: ۲۰۰-۴۰۰mg هر ۴ تا ۶ ساعت تجویز می شود. مقدار مصرف روزانه این دارو حداکثر ۳/۲g است و نباید از این مقدار بیشتر شود.

کودکان: ۵-۱۰mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت استفاده می شود. معمولاً به کودکان با وزن کمتر از ۷kg تجویز نمی شود.

بر حسب سن:

۱۲-۶ ماه ۱۵۰ میلی گرم

۲-۱ سال ۱۵۰ تا ۲۵۰ میلی گرم

۷-۳ سال ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلی گرم

۱۲-۸ سال ۶۰۰ تا ۸۰۰ میلی گرم

آرتريت روماتوئيد و استئوآرتريت

بزرگسالان: ۳۰۰-۱/۲ در روز در چند دوز منقسم که معادل ۳۰۰mg چهار بار در روز و يا ۴۰۰ يا ۶۰۰ يا ۸۰۰ ميلي گرم ۳ تا ۴ بار در روز می باشد.

درد دوران قاعدگی

۴۰۰mg که در صورت نیاز می تواند هر ۴ ساعت تکرار شود.

آرتريت مزمن نوجوانی

دوز معمول ۳۰-۷۰mg/kg در روز است که در ۳ تا ۴ دوز منقسم تجویز می شود. دوز ۲۰mg/kg برای بیماری ضعیف کافی به نظر می رسد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

به دلیل قابلیت به وجود آوردن حساسیت متقاطع با سایر داروهای NSAID، این دارو را نباید به صورت همزمان با آسپرین و دیگر NSAID ها که علائم آسم، برونکواسپاسم، آنژیوادم، پولیپ بینی، کهیر و سایر واکنشهای آلرژیک را بروز می دهند تجویز کرد.

در صورت وجود هایپرتانسیون، اختلال عملکرد کلیه یا کبد، نارسایی قلبی و لوپوس اریتروماتوس سیستمیک با احتیاط مصرف شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. به طور کلی NSAID ها در شیر ترشح می شوند و به دلیل احتمال بروز اثراتی بر روی سیستم قلبی-عروقی نوزاد، در مادران شیرده نباید شود. در دوران بارداری به خصوص در سه ماهه سوم حاملگی مصرف نشود.

تداخلات مهم :

داروهایی که به طور کلی NSAID ها را تحت تاثیر قرار می دهد: سایمتیدین، پروبنسید و سالیسیلاتها. داروهایی که با NSAID ها تحت تاثیر قرار می گیرند: ضد انعقاد ها، کاپتوپریل، انالپریل، بتابلوکرها، سیکلوسپورین، دیگوکسین، دی پیریدامول، هیدانتوئین، لیتيوم، متوتروکسات، پنیسیلامین و دیورتیکهای تیازیدی.

عوارض جانبی :

ناراحتی گوارشی شامل: تهوع، استفراغ، سوء هاضمه، اسهال، دردهای شکمی و نفخ و همچنین واکنشهای حساسیتی به ویژه آنژیوادم، اسپاسم نایژه و بشورات جلدی.

توصیه ها :

در صورت عدم تحمل گوارشی می توان دارو را با شیر یا غذا استفاده کرد. بیماران که سابقه نارسایی قلبی دارند باید از لحاظ احتباس مایعات و ادم بررسی و کنترل شوند. در صورت دیده شدن مدفوع تیره و یا استفراغ حاوی خون و یا بروز عوارض گوارشی شدید و همچنین دیده شدن خون در ادرار به پزشک مراجعه شود. دارو را نباید بیشتر از مقدار تجویز شده استفاده کرد.

شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :**افسردگی**

بزرگسالان: دوز معمول اولیه ۲۵ mg سه بار در روز است که در صورت نیاز تدریجاً تا میزان ۵۰mg سه یا چهار بار در روز هم می تواند افزایش یابد .

در بیماران مبتلا به افسردگی شدید ممکن است تا ۳۰۰mg در روز هم نیاز باشد .

نوجوانان و افراد مسن: دوز اولیه ۱۰mg در شب پیشنهاد می شود که به تدریج تا ۳۰-۵۰mg روزانه هم می تواند افزایش پیدا کند .

توجه: از آنجا که نیمه عمر ایمی پرامین طولانی است، رژیم تک دوز درمانی تا میزان ۱۵۰mg در روز می تواند مناسب باشد که بهتر است شب ها استفاده شود .

شب ادراری کودکان

دوز ایمی پرامین بر حسب سن و وزن کودک :

سن	وزن (kg)	دوز (mg)
۶-۷ سال	۲۰-۲۵	۲۵
۸-۱۱ سال	۲۵-۳۵	۲۵-۵۰
بالای ۱۱ سال	۳۵-۵۴	۵۰-۷۵

دارو باید قبل از خواب مصرف شود و طول مدت درمان هم حداکثر ۳ ماه است .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه حساسیت به هر کدام از داروهای این دسته (TCA) نباید استفاده شود .

در دوره نقاهت انفارکتوس حاد میوکارد منع مصرف دارد .

مصرف همزمان این دارو با داروهای مهارکننده های MAO توصیه نمی شود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد و نباید در این دوران و همچنین در هنگام شیردهی استفاده شود .

☞ تداخلات مهم :

داروهایی که TCA ها را به طور کلی و از جمله ایمی پرامین را تحت تاثیر قرار می دهند : باربیتوراتها، چارکول، سایمتیدین، دی سولفیرام، فلوکستین، هالوپریدول، ضد بارداریهای خوراکی، فنوتیازین ها و همچنین کشیدن سیگار.

داروهایی که توسط TCA ها تحت تاثیر قرار می گیرند : آنتی کولینرژیک ها، کلونیدین، گوانتیدین، لوودوپا و مهارکننده های MAO .

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی و اثرات آنتی کولینرژیکی نظیر خشکی دهان، یبوست، احتباس ادراری و تاری دید .

مهمترین: اختلالات هدایتی قلب و عوارض قلبی-عروقی .
از سایر عوارض این دارو می توان به کاهش فشار خون وضعیتی، تغییرات قند خون، افزایش اشتها و وزن و همچنین اختلالات خونی اشاره کرد .

📌 توصیه ها :

دارو را همراه غذا استفاده کنید .
به دلیل عارضه خواب آلودگی دارو بهتر است آنرا در دوز واحد هنگام خواب و یا صبحها مصرف کرد .
اثر درمانی این دارو حداقل ۲ هفته بعد از شروع مصرف دیده می شود .
در نوجوانان و سالمندان به دلیل حساسیت بیشتر نسبت به عوارض دارو ، باید با دوز اولیه پایین شروع کرد .
قند خون بیماران دیابتی مخصوصاً در طی درمان اولیه باید کنترل شود .
بیمار باید به آرامی از حالت نشسته به ایستاده تغییر وضعیت دهد .
در صورت سابقه مصرف داروهای مهار کننده MAO باید میان قطع آنها و شروع این دارو حداقل ۲ هفته فاصله باشد .
این دارو حساسیت به نور ایجاد می کند لذا باید از لوسین های ضد آفتاب استفاده کرد .
از قطع ناگهانی مصرف دارو پس از یک دوره طولانی مدت بپرهیزید و قطع مصرف حداقل باید طی ۴ هفته انجام شود .

📌 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و در ظروف در بسته نگهداری شود .

Indomethacin

ایندومتاسین

Cap: ۲۵mg

SR. Tab: ۷۵mg

Suppositories: ۵۰mg , ۱۰۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

تسکین درد و التهابات در بیماریهای عضلانی اسکلتی و مفاصل (اسپوندیلیت آنکیلوزان، استئوآرتریت، آرتریت روماتوئید)

بزرگسالان: در بیماریهای مزمن دوز معمول اولیه ۲۵mg دو یا سه بار در روز است که در صورت نیاز ۲۵-۵۰mg در روز می تواند به این مقدار افزوده شود تا دوز ۲۰۰-۱۵۰mg، ولی این افزایش باید با فواصل یک هفته ای باشد.
برای کاهش درد شبانه و یا خشکی صبحگاهی ۱۰۰mg بصورت خوراکی و یا شیاف تجویز می شود.
حداکثر دوز روزانه قابل تجویز ۲۰۰mg است.

شکل آهسته رهش دارو اثری برابر با ۳ قرص ۲۵ میلی گرمی دارد و می توان ۱ تا ۲ بار در روز از آن استفاده کرد.
کودکان: ۲-۱۱ (حداکثر ۴mg/kg) منقسم در ۲ تا ۴ دوز خوراکی تجویز می گردد.

آرتریت نقرسی حاد

دوز پیشنهادی اولیه ۵۰mg سه بار در روز است که تا ۲۰۰mg هم ممکن است نیاز باشد.

قاعدگی دردناک

تا ۷۵mg روزانه تجویز می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

شکل شیاف دارو برای بیماران مبتلا به هموروئید نباید تجویز شود. در افراد مبتلا به صرع، پارکینسون اختلالات روانی، نارسایی کبد یا کلیه و CHF باید با احتیاط تجویز گردد. سایر موارد مانند A.S.A است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارند ولی در سه ماهه دوم نباید تجویز شود (گروه D) در شیر ترشح میگردد و باید با احتیاط تجویز شود.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع و استفراغ، سوء هاضمه، گیجی، سردرد، اسهال، یبوست و کرامپ های شکمی. سایر موارد مانند A.S.A است.

📌 توصیه ها :

جهت کاهش عوارض گوارشی قرص را باید همراه غذا، شیر یا آنتی اسید مصرف کرد. قرص ها نباید جویده یا خرد شوند. بیمار باید علائم مربوط به خونریزی گوارشی، اختلالات بینایی، وزوز گوش، افزایش وزن و ادم را گزارش دهد. توصیه می شود که همراه این دارو، داروی NSAID دیگری استفاده نشود. اثرات درمانی در حمله حاد نقرس (کاهش درد) طی ۲۴ تا ۳۶ ساعت ایجاد می شود و تورم آن بعد از ۳ تا ۵ روز از بین می رود. کنترل دوره‌ای تستهای کبدی، کلیوی، CBC، فشار خون و سنجش بینایی و شنوایی توصیه می شود. جهت کسب اطلاعات بیشتر به تک نگار A.S.A مراجعه کنید.

Insuline (Regular & NPH)

انسولین (رگولار و ان-پی-اچ)

Injection ۱۰۰ I.U./ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

انسولین در درمان دیابت ملیتوس، درمان کتواسیدوز دیابتیک و تشخیص کمبود هورمون رشد به کار می رود. مقدار مصرف مطابق با نیاز بیمار، زیر جلدی، داخل عضلانی یا داخل وریدی تزریق می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود اسهال، فلج معده، انسداد روده، استفراغ و دیگر شرایطی که سبب عدم جذب غذا می شود و یا شرایطی که موجب کاهش قند خون می شود مانند بی کفایتی غده فوق کلیه و هیپوفیز نباید مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در دوران بارداری و شیردهی ممکن است نیاز به انسولین تغییر کند، بنابراین کنترل قند خون لازم می باشد. سطح گلوکز خون به ویژه در زمان بارداری باید مرتب کنترل شود.

⊠ تداخلات مهم :

مهار کننده های غیر اختصاصی گیرنده بتا آدرنرژیک ممکن است سبب افزایش یا کاهش قند خون شوند، ولی می توانند علائم کاهش قند خون را مخفی کنند. کورتیکواستروئیدها اثرات انسولین را خنثی می کنند. بنابراین در صورت مصرف همزمان، تنظیم مقدار مصرف دارو لازم می باشد.

⊗ عوارض جانبی :

واکنش های موضعی و دیستروفی بافت چربی در محل تزریق، کاهش قند خون با مصرف مقادیر زیاد و نیز افزایش وزن دیده شده است. پروتامین موجود در بعضی از فرآورده های انسولین ممکن است واکنش های آلرژیک ایجاد کند.

📌 توصیه ها :

در بیماری های کلیوی با توجه به تغییرات کلیرانس انسولین، در بیماری های کبدی با توجه به تغییرات متابولیسم انسولین و تغییرات غلظت قندخون، تنظیم میزان مصرف لازم می باشد. در صورت وجود شرایط افزایش دهنده قند خون مانند تغییرات هورمونی در زنان، تب، پرکاری غده فوق کلیه، عفونت و استرس های روانی ممکن است نیاز به انسولین افزایش یابد. پرکاری تیروئید، فعالیت بدن و کلیرانس انسولین را زیاد کرده و کنترل قند خون را مشکل می کند. جراحی یا تروما ممکن است قند خون را افزایش و یا کاهش داده و تنظیم مقدار مصرف انسولین لازم باشد. در کودکان قبل از سن بلوغ و افراد مسن به دلیل حساسیت بیشتر به انسولین، خطر پائین آمدن قند خون بیشتر است.

سرنگ مناسب برای تعیین مقدار مصرف دقیق انسولین باید انتخاب شود، محل تزریق دقیقاً مشخص شده و در تزریقات مکرر محل تزریق تغییر داده شود.

با تغییر رژیم غذایی، فعالیت بدنی یا بیماری، نیاز به انسولین تغییر می کند. انسولین آسپارت آنالوگ انسولین انسانی است که به روش نوترکیب تولید شده است.

👁 شرایط نگهداری :

انسولین در دمای اتاق و دور از حرارت و نور مستقیم خورشید تا یک ماه قابل نگهداری است ولی برای نگهداری به مدت طولانی تر باید در یخچال باشد. انسولین رگولار حتماً باید در یخچال نگهداری شود.

Ipratropium Bromide

ایپراتروپیوم بروماید

Oral Inhaler: ۲۰mcg/puff , ۴۰mcg/puff

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

برای درمان انسداد برگشت پذیر راه های هوایی به ویژه درمان برونشیت مزمن به کار می رود. بزرگسالان: اسپری استنشاقی در بزرگسالان ۱ تا ۴ پاف هر ۶ تا ۸ ساعت، برحسب نیاز مصرف می شود. کودکان: کودکان ۶ الی ۱۲ سال ۴۰-۲۰ سه بار در روز - کودکان زیر ۶ سال ۲۰mcg سه بار در روز .

📌 تدافلات مهم :

مصرف همزمان ایپراتروپیوم با فرآورده های حاوی عوامل آنتی موسکارینی ممکن است منجر به تشدید عوارض آنتی موسکارینی شود.

⊗ عوارض جانبی :

گهگاه خشکی دهان و به ندرت احتباس ادرار و یبوست ممکن است مشاهده شود.

📌 توصیه ها :

در صورت وجود گلوکوم با زاویه بسته به دلیل احتمال بروز حمله حاد در صورت پاشیده شدن ایپراتروپیوم به طور مستقیم به داخل چشم، و یا ابتلای بیمار به هیپرتروفی پروستات، این دارو باید با احتیاط فراوان مصرف شود. در صورت تماس اتفاقی با چشم ها ممکن است باعث تحریک یا تاری دید شود. در این صورت چشم ها باید با آب سرد شسته شوند.

در صورت استفاده مستمر روزانه، دارو باید در فواصل معین زمانی مصرف شود. در صورت عدم بهبودی و یا بدتر شدن علائم طی ۳۰ دقیقه پس از استفاده دارو، فوراً به پزشک اطلاع داده شود. محلول های استنشاقی ایپراتروپیوم را می توان با محلول کلرور سدیم ۰/۹٪ فاقد مواد نگهدارنده رقیق و از طریق دستگاه نبولایزر استنشاق نمود.

Isoniazid [INH]

ایزونیازید

Scored Tab: ۱۰۰mg , ۳۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان سل

به صورت همزمان و توام درمانی با سایر داروهای ضد سل به کار می رود .
بزرگسالان: ۵ mg/kg در روز که به صورت تک دوز خوراکی و برای مدت ۶ ماه با معده خالی تجویز می شود .
حداکثر دوز روزانه ۳۰۰ mg می باشد .

کودکان و شیرخواران: ۱۰-۲۰mg/kg تا حداکثر ۳۰۰mg روزانه در یک دوز با توجه به شدت عفونت تجویز می گردد .

پیشگیری از ابتلا به سل

بزرگسالان: ۳۰۰mg یکبار در روز برای مدت حداکثر یکسال تجویز می شود . اگر چه ممکن است ۶ ماه هم کافی باشد .

کودکان و شیرخواران: ۵-۱۰mg/kg روزانه تا حداکثر ۳۰۰ mg در یک دوز تجویز می شود .

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود سابقه آسیب کبدی وابسته به ایزونیازید منع مصرف دارد .
با ملاحظه اولین علائم حساسیت، تمامی داروها را قطع کنید و به پزشک مراجعه نمایید .
بیماران مبتلا به بیماری مزمن کبدی فعال یا نقص عملکرد کلیه را تحت نظر داشته باشید .
در بیماریهای تشنجی و همچنین الکلیسم مزمن با احتیاط تجویز شود .

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و فقط در صورت نیاز و با در نظر گرفتن فواید دارو در برابر مضرات آن قابل تجویز است .

از آنجاییکه ایزونیازید در شیر مادر ترشح می شود نوزادان این مادران از لحاظ بروز عوارض جانبی باید تحت نظر باشند .

در صورت مصرف همزمان ایزونیازید و سیکلوسرین عوارض این دو دارو بر روی دستگاه عصبی افزایش می یابد . سایر داروهایی که با ایزونیازید تداخل دارند : الکل، نمکهای آلومینیوم، ضدانعقادی خوراکی، بنزودیازپین ها، کاربامازپین، دی سولفیرام، انفلوران، هالوتان، هیدانتوئین ها(مانند فنی توئین)، کتوکونازول و ریفامپین (عوارض سمی کبدی این دارو افزایش می یابد) .

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: اثرات سمی بر روی دستگاه عصبی مانند نوریت محیطی که در افراد مبتلا به سوء تغذیه، بیماران دیابتی و افراد الکلی بیشتر بروز می کند و همچنین تشنج و سایکوز. اختلال عملکرد کبدی هم در ۱۰ تا ۲۰ درصد مصرف کنندگان ایزونیازید در چند ماه نخست استفاده از آن بروز می کند .

از سایر عوارض این دارو می توان نوریت عصب بینایی و یا آتروفی آن، بروز واکنشهای حساسیتی شامل بثورات پوستی، تب و واسکولیت، افت فشارخون و عوارض خونی را نام برد که مهم ولی غیر شایع هستند .

📌 توصیه ها :

ایزونیازید خوراکی را باید با معده خالی یعنی ۱ ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از صرف غذا استفاده کرد . اثرات درمانی ایزونیازید بعد از ۲ تا ۳ هفته ظاهر می شود . قبل از شروع درمان و در طی آن انجام معاینات چشمی توصیه می شود . در بیماری که ایزونیازید مصرف می کند باید به صورت دوره ای آزمونهای عملکرد کبدی انجام شود . چنانچه بیمار علائم هپاتیت از قبیل خستگی، ضعف، بی حالی، تهوع، استفراغ، بی اشتها و یرقان را مشاهده کرد بلافاصله باید دارو را قطع کرده و با پزشک تماس بگیرد . در صورتیکه همزمان با درمان بیمار توسط ایزونیازید، روزانه مقدار ۵۰-۱۰۰ پی‌ری‌دوکسین (ویتامین B۶) تجویز شود می توان از عوارض سمی این دارو بر روی سیستم عصبی جلوگیری کرد و یا آنرا بهبود بخشید . برخی افراد دچار کاهش فشار خون وضعیتی می شوند که باید از تغییر وضعیتهای ناگهانی خودداری کنند . بیماران دیابتی باید تحت نظر باشند تا قند خون آنها از کنترل خارج نشود . در صورتیکه بیمار علائمی مانند ادرار تیره و یرقان پیدا کرد سریعاً به پزشک مراجعه کند .

Isosorbide dinitrate

ایزوسورباید دی نترات

Tablet: ۱۰ mg

Tablet SR: ۴۰ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان دراز مدت آنژین صدری

۱۲۰-۳۰ mg روزانه در دوزهای منقسم که بر اساس نیاز تنظیم می شود . برای جلوگیری از عوارض جانبی افزودن دوزها باید تدریجی باشد .

تا حداکثر ۲۴۰ mg در روز به صورت منقسم در چند دوز ممکن است لازم باشد .

کنترل نارسایی قلبی

۱۶۰-۳۰ روزانه در چند دوز منقسم تجویز می شود ولی ممکن است تا ۲۴۰ mg در روز هم نیاز باشد .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به نیترات ها، کم خونی شدید، گلوکوم با زاویه بسته، کاهش فشار خون وضعیتی، ضربه به سر و خونریزی مغزی منع مصرف دارد .

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد .

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که با ایزوسورباید تداخل داشته و اثر آنرا افزایش می دهند : الکل، آسپرین و مسددهای کانالهای کلسیمی مصرف همزمان با دی هیدروارگوتامین باعث کاهش اثر ایزوسورباید می شود .

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سر درد، سرگیجه و گر گرفتگی .

سایر عوارض: تاکیکاردی، کاهش فشار خون وضعیتی و عوارض گوارشی .

📌 توصیه ها :

دارو را با معده خالی نیم ساعت قبل غذا و یا ۲ ساعت بعد از آن و همراه یک لیوان آب مصرف کنید .

علائم حیاتی و فشار خون بیمار را طی مدت درمان کنترل کنید .

هنگام برخاستن از حالت خوابیده یا نشسته باید احتیاط کرد .

مصرف دارو را به صورت ناگهانی قطع نکنید .

سر درد عارضه شایع این دارو و سایر داروهای گروه نیترات است که با ادامه درمان کاهش می یابد . در صورت تداوم

یا تشدید سردرد به پزشک مراجعه کنید .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق، دور از نور و در ظرف در بسته نگهداری شود .

Ketoconazole

کتوکونازول

Scored Tablet: ۲۰۰mg

اشکال دارویی

Topical Cream: ۲%

℞ موارد و مقدار مصرف :

کرم ۲٪ کتوکونازول به صورت موضعی برای عفونتهای پوستی کاندیدیایی یا درماتوفیتی مانند تینه آ بدن یا نواحی چین دار به کار می رود

بزرگسالان: کرم یا محلول ۲٪ یک یا دو بار در روز به محل مبتلا و پوست نواحی اطراف آن مالیده شود. درمان باید تا حداقل چند روز پس از ناپدید شدن علائم ادامه یابد. درمورد تینه آ بدن و نواحی چین دار و عفونتهای کاندیدیایی بهتراست درمان تا ۲ هفته ادامه داده شود.

اگر پس از گذشت دوره درمان هیچگونه بهبودی مشاهده نشده باید در تشخیص بیمار تجدید نظر شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط به دارو استفاده نشود.
بی خطر بودن مصرف این دارو در کودکان ثابت نشده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

دربارهٔ تاثیرهای احتمالی مصرف کتوکونازول موضعی طی دوره بارداری و شیردهی مطالعات کافی انجام نشده است و باید با احتیاط تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

تحریک شدید، واکنشهای حساسیتی دردناک، احساس سوزش و خارش.

📌 توصیه ها :

کرم کتوکونازول نباید نزدیک چشم استفاده شود.
مصرف طولانی مدت کتوکونازول موضعی ممکن است موجب بروز حساسیت در پوست شود.
در صورت بروز واکنشهای حساسیتی مصرف دارو باید قطع شود.

👁️ شرایط نگهداری :

دردمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

Ketotifen

کتوتیفن

Tablet: ۱mg

اشکال دارویی

Syrup: ۱mg/۵ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

برای پیشگیری از آسم به کار می رود.

بزرگسالان: ۱mg دوبار در روز همراه با غذا تجویز می شود در صورت لزوم مقدار دارو تا ۲mg دوبار در روز افزایش می یابد. در بیماران حساس به اثر تسکین دهنده، در ابتدا ۱mg-۰/۵ به هنگام شب تجویز می گردد.
کودکان: در کودکان ۶ماهه تا ۳ ساله ابتدا ۰/۰۲۵mg/kg/day در یک یا ۲ دوز منقسم روزانه برای ۵ روز و سپس به عنوان مقدار نگهدارنده ۰/۰۵mg/kg دوبار در روز مصرف می شود. در کودکان با سن ۳ سال به بالا ابتدا با ۰/۲۵-۰/۵mg/day در یک یا دو دوز منقسم روزانه برای ۵ روز و سپس به عنوان مقدار نگهدارنده مقدار ۱mg دوبار در روز مصرف می شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان دارو با داروهای ضد دیابت خوراکی ممکن است باعث کاهش تعداد ترومبوسیت ها شود.
مصرف همزمان این دارو با داروهای تضعف CNS می تواند باعث تشدید عوارض تضعیف CNS شود.

⊗ عوارض جانبی :

خواب آلودگی و منگی از عوارض مصرف دارو هستند. افزایش وزن نیز از عوارض نسبتاً شایع این دارو است.

📌 توصیه ها :

در درمان با داروی قبلی ضد هیستامین حداقل باید تا ۲ هفته پس از شروع مصرف کتوتیفن ادامه یابد.

خواب آلودگی ناشی از مصرف این دارو ممکن است مهارت های فردی از قبیل توانایی رانندگی را تحت تأثیر قرار دهد.

Lactulose

لاکتولوز

Syrup: ۱۰g/۱۵ml

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

به عنوان ملین هیپراسموتیک، دفع مدفوع را آسان می کند. این دارو برای کاهش آمونیاک خون و آنسفالوپاتی ناشی از کبد نیز مصرف می شود. بزرگسالان: به عنوان ملین، ۱۰-۲۰g/day مصرف می شود که در صورت نیاز، این مقدار تا ۴۰g/day افزایش داده می شود. به عنوان کاهنده آمونیاک خون ۲۰-۳۰g/day مصرف می شود. مقدار مصرف را می توان هر روز یا یک روز در میان برای ایجاد ۲ تا ۳ بار اجابت مزاج در روز تنظیم نمود. کودکان: مقدار مصرف در کودکان ۲/۵ تا ۵ سال ۶g/day و در کودکان ۶ تا ۱۲ سال ۱۰-۵g/day و در کودکان ۶ تا ۱۲ سال ۱۰-۲۰g/day می باشد.

آنسفالوپاتی ناشی از کبد: ۳۰-۵۰mg، سه نوبت در روز و متعاقباً تنظیم برای ۲ تا ۳ بار مدفوع در روز.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در صورت وجود آپاندیسیت یا نشانه های آن، خونریز رکتو باعلت نامشخص، ناتوانی در هضم لاکتوز، انسداد روده و نیز در زیاده گالاکتوز خون نباید مصرف شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف بلند مدت آن مکن است به دلیل افزایش دفع باعث افزایش دفع املاح پتاسیم شده و اثر مدرهای نگهدارنده پتاسیم را کاهش دهد.

⚠️ عوارض جانبی :

کرامپ، بی خوابی، تهوع، ناراحتی شکمی، اسهال، ایجاد گاز و افزایش تشنگی

📌 توصیه ها :

بهتر است این دارو با شیر یا آب میوه مصرف شود. استفاده بلند مدت از این دارو می تواند به وابستگی به این دارو منجر شود. از مصرف ملین ها به مدت بیش از یک هفته خودداری شود.

Tablet: ۵۰mg

اشکال دارویی

Syrup: ۴۰mg

℞ موارد و مقدار مصرف :

در درمان آلودگی به کرم های گرد، به ویژه آسکاریس، و نیز آلودگی کرم های قلاب دار مصرف می شود. این دارو به عنوان محرک سیستم ایمنی بدن در بیماری های عفونی باکتریایی یا ویروسی، آرتريت روماتوئید و نیز به عنوان داروی کمکی در درمان بیماری های بدخیم مصرف می شود.

بزرگسالان: مقدار مصرف این دارو در درمان آسکاریاز ۱۵۰mg به صورت مقدار واحد می باشد. در درمان آلودگی به کرم های قلاب دار یا آلودگی های توأم ۳۰۰mg طی یک یا دو روز مصرف می شود.

به عنوان محرک سیستم ایمنی در بیماری های بدخیم (معمولاً همراه با فلئورواوراسیل) ۵۰mg هر ۸ ساعت برای ۳ روز مصرف می شود که این دوره ۷ تا ۳۰ روز پس از اعمال جراحی آغاز و هر ۱۴ روز تکرار می شود. مقدار مصرف این دارو در درمان آرتريت روماتوئید ۲/۵mg/kg است.

کودکان: در درمان آسکاریاز ۳mg/kg به صورت مقدار واحد می باشد و در درمان آلودگی به کرم های قلاب دار ۲/۵mg/kg به صورت مقدار واحد مصرف می شود که در صورت شدید بودن آلودگی این مقدار مصرف ۷ روز بعد دوباره تکرار می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در بیماران مبتلا به عیب شدید کار کبد یا اختلالات خون نباید مصرف شود.

⚠️ تدافلات مهم :

مصرف همزمان این دارو با فرآورده های حاوی الکل ممکن است موجب بروز واکنش های شبه دی سولفیرام شود. مصرف همزمان لوامیزول با فنی توئین و وارفارین ممکن است موجب بروز افزایش غلظت پلاسمایی فنی توئین و افزایش فعالیت ضدانعقادی وارفارین شود.

⚠️ عوارض جانبی :

مصرف دارو در درمان آلودگی به کرم های روده معمولاً به خوبی تحمل می شود و عوارض جانبی دارو محدود به تهوع، استفراغ، دردشکم، سرگیجه و سردرد می شود.

⚠️ توصیه ها :

در صورت ابتلای بیمار به ضعف مغز استخوان، عفونت و حساسیت به لوامیزول، این دارو باید با احتیاط فراوان مصرف شود.

R مقدار مصرف :

این دارو در کنترل بیماری پارکینسون ایدیوپاتیک و Postencephalitic با پارکینسون علامتی مصرف می شود. بزرگسالان: با یک قرص ۱۰۰/۱۰ سه یا چهار بار در روز شروع می شود و سپس برحسب نیاز، روزانه یا یک روز درمیان یک قرص اضافه می گردد تا به ۸ قرص در روز برسد. برای بیمارانی که قبلاً لوودوپا دریافت کرده اند ۱۰۰/۲۵ میلی گرم ۳ یا ۴ بار در روز کودکان: در افراد زیر ۱۸ سال مصرف این دارو توصیه نشده است.

⊠ تدافلات مهم :

مصرف توأم لوودوپا با داروهای بی هوش کننده استنشاقی مانند هالوتان با خطر آریتمی همراه است. مصرف توأم این دارو با داروهای ضد افسردگی مهار کننده منوآمین اکسیداز از جمله فورازولیدون و پروکاربازین منجر به افزایش فشار خون می گردد. مصرف همزمان هالوپریدول، فنوتیازین ها و تیوگزانترین ها با لوودوپا، ممکن است سبب آنتاگونیزه شدن اثرات لوودوپا شود.

⊠ عوارض جانبی :

بی اشتهاهی، تهوع و استفراغ، بی خوابی، اضطراب، اُفت فشارخون وضعیتی، گیجی، تپش قلب، آریتمی، قرمز رنگ شدن ادرار و سایر مایعات بدن، حرکات غیرارادی و غیر طبیعی، هیپومانیا و سایکوز که ممکن است باعث محدود شدن مقدار مصرف شوند، افسردگی، خواب آلودگی، سردرد، برافروختگی، تعریق، خونریزی دستگاه گوارش و نوروپاتی محیطی از عوارض جانبی دارو هستند.

⊠ توصیه ها :

این دارونباید در پارکینسون ناشی از مصرف داروها استفاده شود. در صورت وجود بیماری های ریوی، اولسرپپتیک، بیماری قلبی عروقی، گلوکوم با زاویه بسته، ملانوما پوست و بیماری روانی، باید با احتیاط فراوان تجویز شود. این دارو در بیماران سالخورده و بیمارانی که به مدت طولانی سابقه بیماری پارکینسون دارند، ارزش اندکی دارد، چون این افراد نمی توانند مقادیر زیاد دارو را که بر بیماری آن ها غلبه کند، تحمل کنند. درمان با این دارو را باید با مقادیر کم شروع نمود و به صورت تدریجی با فواصل ۲ تا ۳ روز مقادیر دارو را افزایش داد. مقدار مصرف نهایی معمولاً براساس بهبود تحرک بیمار از یک طرف و عوارض جانبی محدود کننده داروی مصرفی از طرف دیگر تعیین می شود. تهوع و استفراغ ندرتاً باعث محدودیت در مقدار داروی دریافتی می شود. مصرف دارو بعداز غذا تحمل آن را بهتر می کند. در طول چند ماه اول درمان، این دارو بهتر است همراه با غذا مصرف شود. دوره درمان با این دارو باید کامل شود. هنگام برخاستن ناگهانی از حالت خوابیده یا نشسته باید احتیاط نمود.

R موارد و مقدار مصرف :

برای جلوگیری از بارداری ناخواسته در ۱۲۰ ساعت اول پس از تماس جنسی، دو عدد در اولین فرصت مصرف میشود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود بارداری، خونریزی واژن با علت نامشخص، بیماری عروقی، آدنومای کبدی، پورفیری، بعد از برداشتن مول هیداتیدفرم (تازمانیکه میزان گنادوتروپین های پلازما و ادرار به حد طبیعی برگردد)، سرطان پستان و دستگاه تناسلی نباید مصرف شود.

⚠️ تدافلات مهم :

کاربامازپین، گریزنوفولون، فنی توئین، فنوباربیتال، پیریمیدون و ریفامپین با افزایش فعالیت آنزیم های کبدی متابولیسم لوونورژسترل را افزایش می دهند و موجب کاهش اثر بخشی آن می گردند. لوونورژسترل نیز با مهار متابولیسم سیکلوسپورین موجب افزایش غلظت پلاسمایی آن می گردد.

⚠️ عوارض جانبی :

نامنظم شدن قاعدگی، تهوع، استفراغ، سردرد، احساس ناراحتی در پستان، افسردگی، اختلالات پوستی، تغییرات وزن بدن، اولیگومنوره و منوراژی از عوارض جانبی مهم این دارو هستند.

⚠️ توصیه ها :

در صورت ابتلای بیماری قلبی، سابقه بارداری نابجا، سندرم های سوء جذب، کیست های فعال تخمدانی، بیماری فعال کبدی، زردی انسدادی عود کننده و یا سابقه زردی در دوران بارداری، دارو باید با احتیاط مصرف شود. در صورت مصرف همزمان این دارو با ریفامپین، حتماً باید از یک روش دیگر جلوگیری از بارداری نیز استفاده شود. در صورت استفاده قبلی از قرص های ترکیبی جلوگیری از بارداری، بایستی بلافاصله بعد از قطع مصرف فرآورده ترکیبی، مصرف لوونورژسترل شروع شود تا مانع بارداری شود. برای جلوگیری از بارداری پس از زایمان، سه هفته پس از زایمان باید مصرف این دارو شروع شود. استفراغ و اسهال شدید در جذب شکل خوراکی این دارو اختلال ایجاد می کنند و اثر بخشی آن را کاهش می دهند. طی مصرف این دارو، فشار خون فرد باید به صورت ادواری کنترل شود.

R موارد و مقدار مصرف :**هیپوتیروئیدیسم**

بزرگسالان: دوز معمول اولیه ۵۰-۱۰۰mcg در روز است که هر ۳ تا ۴ هفته میزان ۲۵-۵۰mcg به آن افزوده می شود. دوز نگهدارنده روزانه معمولاً بین ۱۰۰-۲۰۰mcg است.

افراد مسن: در سالمندان که مبتلا به اختلالات قلبی - عروقی و هیپوتیروئیدیسم شدید طولانی مدت هستند، درمان باید با دوز اولیه کمتر شروع شده و افزایش دوزها باید به تدریج و با مقادیر کمتر و فواصل بیشتر باشد برای این منظور دوز اولیه ۲۵-۵۰mcg روزانه که به آن مقادیر ۲۵mcg در فواصل ۴ هفته ای اضافه می شود، مناسب است.

کودکان: دوز معمول روزانه در کودکان به شرح زیر است:

دوز پیشنهادی برای کودکان مبتلا به هیپوتیروئیدیسم مادر زادی		
سن	دوز روزانه (mcg)	دوز روزانه (mcg/kg)
< ۶ ماه	۲۵ تا ۵۰	۸ تا ۱۰
۶ تا ۲۱ ماه	۵۰ تا ۷۵	۶ تا ۸
۱ تا ۵ سال	۷۵ تا ۱۰۰	۵ تا ۶
۶ تا ۱۲ سال	۱۰۰ تا ۱۵۰	۴ تا ۵
> ۱۲ سال	> ۱۵۰	۲ تا ۳

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در مبتلایان به انفارکتوس حاد میوکارد و تیروتوکسیکوز درمان نشده ممنوعیت مصرف دارد. در نارسایی آدرنال، بیماری کلیوی یا هیپوگنادیسم و در صورت حساسیت به دارو نباید تجویز شود. در صورت ابتلا بیمار به آئزین صدری، هیپرتانسیون و اختلالات قلبی - عروقی (به خصوص شریانهای کرونر قلب) باید با احتیاط فراوان تجویز شود. برای مبتلایان به دیابت بی مزه، دیابت شیرین و میکزدم با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه A حاملگی قرار دارد. مقدار کمی از هورمونهای تیروئیدی در شیر ترشح می شوند که عارضه جانبی جدی ایجاد نمی کنند.

⚡ تداخلات مهم :

کلستیرامین و استروژن ها اثر هورمونهای تیروئید را کاهش می دهند. داروهایی که توسط هورمونهای تیروئید تحت تاثیر قرار می گیرند: ضد انعقادها، بتابلوکرها، گلیکوزیدهای دیجیتالی و تنوفیلین ها.

⊗ عوارض جانبی :

واکنش ها و عوارض جانبی به غیر از آنهایی که به دلیل مصرف دوز بالای از دارو هستند نادر است.

علائم مصرف دوز بالا عبارتند از: تپش قلب، تاکیکاردی، آریتمی، آنژین صدری، ایست قلبی، لرزش، سردرد، عصبانیت، بی خوابی، اسهال، استفراغ، کاهش وزن، نامنظم شدن قاعدگی، تعریق، عدم تحمل به گرما و تب.

📌 توصیه ها :

بیمار باید قرص ها را صبح و ترجیحاً قبل از صبحانه مصرف کند و از قطع خود سرانه دارو بپرهیزد. در سالمندان بالاتر از ۶۰ سال نیاز به هورمونهای تیروئیدی ۲۵ درصد کمتر است. با مصرف لووتیروکسین سطح T₄ سرم طی ۲۴ ساعت و T₃ طی سه روز بالا می رود. در صورتیکه قرار است برای بیمار تست برداشت^۲ ید رادیواکتیو انجام شود، مصرف لووتیروکسین ۴ هفته قبل از آن باید قطع شود.

مصرف دوزهای بالای این دارو به ویژه اگر با داروهای ضد اشتها همراه باشد ممکن است به مسمومیت شدید و مرگبار منتهی شود.

استفاده از این دارو درمان چاقی به هیچ وجه توصیه نمی شود.

در کودکان با مصرف هورمونهای تیروئیدی طی چند ماه اول درمان ریزش موقت موی سر دیده می شود که خود به خود رفع می شود.

از بیماران به ویژه سالمندان باید خواسته شود که در قفسه سینه، تپش قلب، تعریق، عصبی بودن، تنگی نفس را بلافاصله به پزشک گزارش دهد.

📌 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از رطوبت نگهداری شود.

Lidocaine

لیدوکائین

Topical Ointment: ۵٪

اشکال دارویی

Gel: ۲٪

R موارد و مقدار مصرف :

در بسیاری از فرآورده های دارویی به منظور ایجاد بی حسی سطحی استفاده می شود. از پماد ۵٪ لیدوکائین برای ایجاد بی حسی در پوست و غشای مخاطی، با مقدار تام ۲۰g در ۲۴ ساعت استفاده می شود. از ژل ۲٪ لیدوکائین برای ایجاد بی حسی در مجرای ادراری در زنان با مقدار ۱۰۰mg - ۶۰ چند دقیقه قبل از آزمایش و درمردان ابتدا ۲۰۰mg و سپس ۱۰۰mg - ۶۰ استفاده می شود.

Inj (۲۰ml): ۱٪ , ۲٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

ایجاد بی حسی موضعی یا منطقه ای، اثر ضد دردی، درجات مختلفی از انسداد حرکتی قبل از جراحی، زایمان و همچنین در دندانپزشکی

مقدار مصرف لیدوکائین به عنوان بی حس کننده موضعی به روش خاص بی حس کردن، رشته عصبی که باید بی حس شود، عمق بی حسی و مقاومتهای فردی بیماران نظیر سن و وزن بستگی دارد.

به طور کلی حداکثر دوز لیدوکائین در بزرگسالان و کودکان ۴/۵mg/kg (معادل با ۳۰۰mg) است که در افراد مسن کاهش می یابد.

برای بی حسی جلدی ۳۰۰-۵۰ mg و برای بلوک عصب دندانی در دندانپزشکی ۳۰-۲۰ mg از محلول ۲ درصد استفاده می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

لیدوکائین برای بیماران مبتلا به کاهش شدید فشارخون، بلوک قلبی و سایر اختلالات هدایتی قلب منع مصرف دارد. از آنجائیکه لیدوکائین در کبد متابولیزه می شود، در بیماران مبتلا به نارسایی کبدی باید با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن مصرف بی حس کننده های موضعی در مادران شیرده ثابت نشده است.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که لیدوکائین را تحت تاثیر قرار می دهند: بتابلوکرها، سایمتیدین، پروکائین آمید و سوکسینیل کولین.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سردرد خفیف، عصبانیت، بی قراری، خواب آلودگی، گیجی، تغییر خلق و خو، تاری دید، وزوز گوش، تهوع و استفراغ.

مهم ترین: عوارض قلبی- عروقی مانند انقباض عروق محیطی که به کاهش فشار خون و برادیکاردی منجر می شود، کاهش برون ده قلب و بلوک قلبی.

📌 توصیه ها :

هنگام استفاده از بی حس کننده های موضعی تجهیزات مورد نیاز برای احیا باید در دسترس باشد. وضعیت CNS را بررسی کنید زیرا تغییرات ناگهانی در وضعیت ذهنی، سرگیجه، اختلالات بینایی و انقباضات عضلانی می توانند پیش آگهی تشنج باشند.

در صورت مصرف بی حس کننده های موضعی در دهان، ۳ تا ۴ ساعت پس از آن از خوردن و آشامیدن خودداری شود زیرا ممکن است عمل بلع مختل شده و غذا وارد نای گردد همچنین از جویدن آدامس خودداری شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود.

Spray Sol: ۱۰mg/dose

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

ایجاد بی حسی موضعی- مخاطی حفره دهان، مجاری تنفسی و سرکوب رفلکس gag

بزرگسالان: به ازاء 1/4 از سطح لثه و مخاط دهان ۲ پاف (معادل ۲۰mg) استفاده می شود. حداکثر دوز قابل تجویز در هر نیم ساعت ۳۰mg است و در ۲۴ ساعت تا حداکثر ۲۰۰ mg در هر 1/4 از مخاط دهان یا لثه می توان تجویز کرد.

معمولاً در اقدامات دندانپزشکی و گوش و حلق و بینی ۵۰-۱۰ mg از اسپری لیدوکائین استفاده می شود. کودکان: حداکثر ۳ mg/kg می توان تجویز کرد.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

مبتلایان به اختلال کبدی شدید توانایی متابولیزه کردن دارو را ندارند و امکان تجمع دارو و مسمومیت وجود دارد. مواردی از شوک و بلوک قلبی با مصرف لیدوکائین گزارش شده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد و طی دروان شیردهی و بارداری باید با احتیاط تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض جانبی وابسته به دوز است . عوارض حساسیتی عبارتند از :
ضایعات پوستی، کهیر، ادم، درماتیت تماسی، برونکواسپاسم و واکنش‌های آنافیلاکتیک .
به ندرت و در پی مصرف بیش از اندازه لیدوکائین تشنج در کودکان مشاهده شده است .

📌 توصیه ها :

کمترین دوز موثر را تجویز کنید .
در صورت استفاده در دهان یا گلو از بیمار بخواهید تا یک ساعت بعد چیزی نخورد و یا آدامس نجود .
احتمال بروز حساسیت را در نظر داشته باشید و در صورت بروز تحریک یا بثورات جلدی مصرف دارو را قطع کنید .
دارو را در چشم استفاده نکنید .

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری و از یخ زدگی محافظت شود .

Lidocaine-H

لیدوکائین اچ

Topical Ointment(

اشکال دارویی

به تک نگار لیدو کائین مراجعه شود.

Lindane [Gamma Benzene Hexachloride]

لیندان (گاما بنزن)

Lotion: ۱٪

Shampoo: ۱٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

گال

بزرگسالان و کودکان: لایه نازکی از لوسیون ۱ درصد لیندان از گردن به پایین بر روی بدن مالیده می شود که در کودکان ۶ تا ۸ ساعت و در بزرگسالان ۸ تا ۱۲ ساعت بعد باید شسته گردد.
در صورت ضرورت می توان ۷ روز بعد این کار را تکرار کرد.
👉 توجه: برای رفع هر گونه اثر چربی، کرم یا لوسیون از روی پوست، قبل از مصرف حمام گرفته شده و پوست کاملاً خشک گردد.

آلودگی ناشی از شپش سر و بدن و ناحیه پوبیس

برای این منظور از فرم شامپو لیندان استفاده می شود:
مقدار کافی از شامپو لیندان را بر روی موهای خشک سر یا پوست بدن مالیده و ۴ دقیقه بعد آبکشی کنید. در صورت مشاهده شپش زنده ۷ روز بعد می توان درمان را تکرار کرد.
در صورت استفاده از لوسیون لیندان برای شپش سر، موها باید ۱۲ ساعت بعد از مصرف آبکشی شوند.
👉 توجه: قبل از استفاده، موها باید کاملاً شسته و خشک گردند.

📌 موارد منع مصرف و احتیاط :

در شیرخواران، کودکان زیر ۱۰ سال، کودکان مبتلا به سوء تغذیه و زیر وزن طبیعی، التهاب وسیع پوست، عفونت ثانویه و اختلالات تشنجی منع مصرف دارد.

استفاده از این دارو در ناحیه چشم، صورت، سطوح مخاطی، مجرای خروجی ادرار، زخم های باز و همچنین مصرف همزمان با پماد یا لوسیون دیگر ممنوع می باشد.

📌 مصرف در بارداری و شیردهی :

از آنجا که این دارو می تواند از طریق پوست جذب شود مصرف آن طی دوران بارداری و شیردهی توسط CDC (مرکز کنترل و پیشگیری بیماریها) ممنوع شده است.

📌 تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان با سایر داروهای پوستی نظیر کرم، پماد، ژل و نظایر آنها احتمال جذب پوستی لیندان افزایش می یابد.

📌 عوارض جانبی :

شایع ترین: درماتیت تماسی که با مصرف مکرر این دارو رخ می دهد.

مهم ترین: در صورت جذب سیستمیک، مسمومیت CNS رخ می دهد شامل: سرگیجه، کرامپ عضلانی، بی قراری، عصبانیت، استفراغ و تاکیکاردی.

📌 توصیه ها :

قبل از مصرف، لوسیون لیندان را خوب تکان دهید.

از آنجا که جذب سیستمیک دارو از پوست گرم و مرطوب بیشتر است لذا قبل از مصرف لیندان، پوست باید کاملاً خشک شود.

شریک جنسی و تمام افراد خانواده بیمار هم باید درمان شوند.

خارش ناشی از گال حتی ۲ تا ۳ هفته بعد از درمان هم ادامه دارد که دلیلی برای استفاده مجدد از دارو نیست.

برای جلوگیری از عفونت مجدد و یا گسترش آن لباس ها، ملحفه و حوله بیمار باید ضد عفونی شوند.

اگر این دارو برای کودکان استفاده می شود باید مراقب بود که ناحیه آغشته توسط کودک مکیده نشود.

چنانچه چشم بیمار با این دارو تماس پیدا کرد باید با آب فراوان شسته شود.

درمان شپش مژه توسط وازلین انجام می شود که روزی ۲ تا ۳ مرتبه و به مدت یک هفته بر روی مژه مالیده می شود.

📌 شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود. دور از نور و حرارت زیاد و همچنین دور از دسترس کودکان باشد.

R موارد و مقدار مصرف :

برای درمان حملات حاد مانیا و هیپومانیا در اختلالات قطبی و به عنوان درمان نگهدارنده جهت کاهش حالات مانیک در بیماران دچار مانیا به کار می رود. این دارو همچنین در پیشگیری افسردگی در اختلالات دو قطبی به کار می رود.

بزرگسالان: ابتدا ۳۰۰-۶۰۰mg سه بار در روز مصرف می شود. سپس مقدار مصرف دارو برحسب نیاز و تحمل بیمار، هر هفته تنظیم می شود. به عنوان نگهدارنده، ۳۰۰mg سه یا چهار بار در روز مصرف می شود.
کودکان: در کودکان تا ۱۲ سال، ابتدا ۲۰mg/kg/day در دو یا سه مقدار منقسم مصرف می شود و سپس مقدار مصرف برحسب نیاز و تحمل بیمار تنظیم می شود. در کودکان با سن بیشتر از ۱۲ سال، مقدار مصرف مانند بزرگسالان است.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

سابقه لوسمی

⚠️ تداخلات مهم :

داروهای مهار کننده آنزیم مبدل آنژیوتانسین (ACE)، داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی، مدرهای مؤثر بر قوس هنله و تیازیدها با کاهش دفع لیتیم غلظت پلاسمایی آن را افزایش می دهند. سدیم بی کربنات، استازولامید و تیوفیلین دفع لیتیم را افزایش و موجب کاهش غلظت پلاسمایی آن می شوند. گزارش شده که مصرف همزمان لیتیم با مترونیدازول و اسپیکتینومایسین موجب بروز مسمومیت با لیتیم شده است.
مصرف همزمان لیتیم با فنی توئین، کاربامازپین، وراپامیل، دیلتیازم و متیل دوبا ممکن است موجب سمیت عصبی شود.

مصرف همزمان لیتیم با داروهای ضدسایکوز به خصوص هالوپریدول و نیز با متوکلوپرامید موجب افزایش خطر بروز عوارض خارج هرمی و احتمالاً سمیت عصبی می گردد.
لیتیم با اثرات نئوستیگمین و پیریدوستگمین تداخل می کند.

⊗ عوارض جانبی :

اختلال گوارشی، لرزش، پُرنوشی و پُرادراری، افزایش ون و خیز از وارض جانبی دارو هستند. تاری دید، بدتر شدن اختلال گوارشی (بی اشتهایی، استفراغ، اسهال)، ضعف عضلانی، افزایش اختلال CNS (خواب آلودگی خفیف، کسالت، سرگیجه و عدم تعادل)، عدم هماهنگی، هیپررفلکسی، تشنج، سایکوز، سنکوا، کم ادراری، نارسایی گردش خون، اغما و معمولاً مرگ از علائم مسمومیت با لیتیم هستند.

📌 توصیه ها :

درمان طولانی با این دارو بیش از ۳ تا ۵ سال توصیه نمی شود. افزایش غلظت پلاسمایی لیتیم بالاتر از حد درمانی ممکن است کشنده باشد.

در صورت بروز علائم مسمومیت با لیتیم (لرزش، عدم تعادل، نیستاگموس، نارسایی کلیه و تشنج) باید درمان را قطع و در صورت لزوم مسمومیت زدایی انجام داد.

از مصرف داروهای مدر به خصوص تیازیدها، همزمان با این دارو باید اجتناب شود.

در موارد زیر با احتیاط فراوان مصرف شود: بیماری قلبی-عروقی، اختلالات CNS مانند صرع یا پارکینسون، دهیدراتاسیون شدید، عفونت شدید، بی کفایتی کلیه و احتباس ادرار.

بررسی نوار قلبی حداقل یک بار قبل از شروع درمان و سپس در صورت نیاز در طی درمان توصیه می شود.

مقدار مصرف لیتیم را باید به گونه ای تنظیم نمود که غلظت پلاسمایی در محدوده $0.4-1.4 \text{ mmol/liter}$ به دست آید.

در طول دوره درمان، عملکرد تیروئید باید تحت نظر باشد.

در صورت بروز استفراغ، اسهال، عفونت و تعریق شدید ممکن است لازم باشد مصرف لیتیم را قطع نمود یا مقدار مصرف را کاهش داد.

از قطع ناگهانی مصرف دارو باید پرهیز شود.

به دلیل احتمال بروز خواب آلودگی و سرگیجه، هنگام رانندگی یا کار با ماشین آلاتی که نیاز به هوشیاری دارند، باید احتیاط نمود.

Loperamide

لوپرامید

Tablet: ۲mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو از راه خوراکی به عنوان ضد اسهال در درمان کمکی اسهال مزمن و حاد و همچنین در کنترل کولوستومی و ایلئوستومی به منظور کاهش حجم تخلیه صرف می شود.

بزرگسالان: در اسهال حاد، مقدار اولیه ۴mg و سپس به دنبال هر بار دفع مدفوع (با مشاهده اولین مدفوع شل)، مقدار ۲mg تا ۵ روز مصرف می شود. حداکثر مقدار مصرف دارو ۱۶mg/day است. مقدار مصرف معمول دارو ۴-۸mg/day می باشد. در اسهال مزمن، مقدار مصرف اولیه ۴-۸mg/day در مقادیر منقسم می باشد که مقدار مصرف به تدریج بر اساس نیاز بیمار تنظیم می گردد. حداکثر مقدار مصرف ۱۶mg/day است.

کودکان: مقدار مصرف این دارو در کودکان ۴ تا ۸ سال، ۱mg سه یا چهار بار در روز به مدت ۳ روز و در کودکان ۸ تا ۱۲ سال، ۲mg چهار بار در روز به مدت ۵ روز می باشد. در بعضی از منابع، مقدار مصرف در کودکان ۲ تا ۵ سال، ۱mg سه بار در روز توصیه شده است.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به نارسایی کبدی و در نوجوانان نباید مصرف شود. این دارو برای کودکان با سن کمتر از ۲ سال نیز نباید تجویز شود.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو با کوتریموکسازول، فراهمی زیستی لوپرامید را افزایش میدهد.

☒ عوارض جانبی :

یبوست، نفخ شکم، نفخ شکم، انسداد روده، خواب آلودگی، گیجی خستگی، خشکی دهان، دردهای شکمی، تهوع و استفراغ، بثورات جلدی و واکنش های حساسیت مفرط با مصرف این دارو گزارش شده است.

☒ توصیه ها :

در موارد زیر باید با احتیاط فراوان مصرف شود: در مواردی که بایداز مهار حرکات دودی اجتناب نمود(به ویژه هنگامی که یبوست وجود دارد)، در بیماران مبتلا به اتساع شکم، بیماری حاد التهابی روده یا کولیت وابسته به آنتی بیوتیک و بیماران مبتلا به اسهال خونی.

در طول درمان با این دارو، مصرف مقدار زیاد مایعات بهممنظور پیشگیری از دهیدراتاسیون و خشکی دهان توصیه می شود.

در طول مصرف این دارو، هنگام رانندگی و کار با وسایلی که نیاز به هوشیاری دارند، باید احتیاط نمود.

Loratadine

لوراتادین

Scored Tablet: ۱۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

لوراتادین در درمان علامتی رینیت آلرژیک، التهاب آلرژیک ملتحمه، خارش، کهیر، عطسه و اب ریزش بینی و خمچنین در کاهش علائم ناشی از آسم آلرژیک مصرف می شود.

بزرگسالان: به عنوان آنتی هیستامین مقدار ۱۰mg/day مصرف می شود.

کودکان: برای کودکان با سن ۲ تا ۶ سال ۵mg/day مصرف می شود.

⊗ عوارض جانبی :

سررد، خواب آلودگی و خستگی شایع ترین عوارض جانبی لوراتادین هستند.

📌 توصیه ها :

Lorazepam

لورازپام

Scored Tablet: ۱mg , ۲mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو به طور کوتاه مدت در درمان اختلالات اضطراب، به عنوان داروی کمکی در درمان اضطراب همراه با افسردگی، بی خوابی و حملات صرعی به کار می رود.

بزرگسالان: به عنوان ضد اضطراب، ۱-۳mg سه بار در روز و به عنوان خواب آور - تسکین بخش ۲-۴mg به صورت مقدار واحد هنگام خواب مصرف می شود.

⊗ تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان با الکل یا سایر داروهای تضعف CNS ، از جمله ضددردهای مخدر، بی هوش کننده های عمومی، مهارکنندگان منوآمین اکسیداز، ضدافسردگی های سه حلقه ای و داروهای کاهنده فشارخون که باعث تضعیف CNS می شوند(مانند کلونیدین و متیل دوپا) و رزپین ممکن است اثر تضعف CNS لورازپام تقویت شود. مصرف همزمان بنزودیازپین ها با ایتراکونازول و کتوکونازول، ممکن است سبب مهار متابولیسم بنزودیازپین ها و در نتیجه افزایش غلظت پلاسمایی آن داروها شود.

⊗ عوارض جانبی :

خواب آلودگی و منگی در روز بعد از مصرف دارو، سرگیجه (به خصوص در افراد سالخورده)، اشکال در تکلم، تاکی کاردی، تپش قلب، تاری دید، تغییر میل جنسی، کاهش فشارخون، اختلالات رفتاری، خستگی و ضعف غیرعادی، فراموشی، و وابستگی از عوارض جانبی شایع این دارو است.

توصیه ها :

از افزایش سرخود مقدار دارو بدون اطلاع پزشک خودداری شود. حداکثر اثر بخشی دارو ممکن است حتی طی دو یا سه شب بعد از شروع درمان نیز حاصل نگردد. به منظور اجتناب از فراموشی و خواب آلودگی در طول روز، دارو باید هنگام خواب مصرف شود. به منظور کاهش احتمال بروز علائم قطع مصرف دارو، مصرف دارو باید به تدریج قطع شود. به دلیل بروز سرگیجه، خواب آلودگی و منگی، از رانندگی یا کار با ماشین الاتی که نیاز به هوشیاری دارند، باید خودداری گردد.

Losartan Potassium

لوزارتان

Tab: ۲۵mg , ۵۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

هایپرتانسیون

دوز معمول ۵۰mg در روز است. حداکثر اثر این دارو ۳ تا ۶ هفته بعد از شروع درمان ظاهر می شود. در صورت نیاز می توان دوز را تا ۱۰۰mg یکبار در روز افزایش داد. در بیماران بالای ۷۵ سال و افراد دچار نقص عملکرد کلیه و همچنین کسانی که دیورتیک مصرف می کنند و حجم داخل عروقی کمی دارند دوز اولیه ۲۵mg روزانه توصیه می شود. **دوز نگهدارنده:** به طور معمول ۱۰۰-۲۵mg در روز است که می توان به صورت تک دوز و یا در دو دوز منقسم تجویز کرد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت منع مصرف دارد. در موارد وجود تنگی شریان کلیوی با احتیاط مصرف گردد. همچنین در صورت نقص عملکرد کلیه یا کبد احتمالاً نیاز به کاهش دوز می باشد. بی خطر بودن این دارو در افراد زیر ۱۸ سال مشخص نشده است.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد و بهتر است در طی دوران حاملگی و شیردهی تجویز نشود.

تداخلات مهم :

داروهایی که با لوسارتان تداخل دارند: سایمتیدین و فنوباریتال.

عوارض جانبی :

شایع ترین: سرگیجه، عفونت قسمتهای فوقانی دستگاه تنفس و سرفه. مهم ترین: این دارو فاقد عارضه جانبی خطرناک است.

توصیه ها :

وضعیت عملکرد کلیوی بیمار مخصوصاً در چند هفته اول درمان کنترل شود.

در بیماران که مدر مصرف می کنند (به ویژه مدرهای نگهدارنده پتاسیم) باید مراقب افت شدید فشارخون بود. بهتر است در صورت تک دوز بودن دارو صبح ها تجویز شود. از مصرف داروهای حاوی پتاسیم خودداری شود. در صورت وقوع بارداری با پزشک مشورت شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ سانتیگراد در بسته و دور از نور نگهداری گردد.

Lovastatin

لوواستاتین

Tab: ۲۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

بالا بودن کلسترول خون

بزرگسالان: دوز اولیه ۲۰-۱۰mg روزانه است که هنگام عصر همراه غذا تجویز می شود. در صورت نیاز می توان حداکثر تا ۴۰mg روزانه تجویز کرد.

در صورتیکه بیمار تحت درمان با داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی باشد دوز اولیه ۱۰mg روزانه توصیه می شود و در صورت نیاز در فواصل ۴ هفته می توان دوز را افزایش داد.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت و همچنین وجود بیماری کبدی فعال، این دارو منع مصرف دارد. بی خطر بودن مصرف این دارو در بیماران زیر ۱۸ سال ثابت نشده است. در صورت بروز موارد شدید و حاد میوپاتی و علائم بروز نارسایی کلیوی ناشی از رابدومیولیز باید مصرف دارو به طور موقت قطع شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی قرار دارد و در دوران شیردهی هم منع مصرف دارد.

🚫 تداخلات مهم :

داروهایی که لوواستاتین را تحت تاثیر قرار می دهند: الکل، آنتی اسیدها، سیکلوسپورین، اریترومایسین، جم فیبروزیل، ایتراکونازول، نیاسین، نیکوتینیک اسید، پروپرانولول، دیگوکسین و ریفامپین.

⚠️ عوارض جانبی :

شایع ترین: عوارض گوارشی نظیر تهوع، استفراغ، اسهال، دل پیچه و یبوست و سردرد و بثورات جلدی. مهم ترین: رابدومیولیز، دردهای عضلانی و میوپاتی.

👉 توصیه ها :

این دارو باید شب همراه غذا (شام) مصرف شود. آزمونها و تستهای تشخیص عملکرد کبدی در طی دوره درمان و به طور مرتب انجام شود. بیمار باید از تماس زیاد با نور خورشید بپرهیزد و یا از کرم های ضد آفتاب استفاده کند.

بیمار باید در رژیم غذایی خود دقت کند و از مصرف چربی ها خودداری کند و همچنین ورزش و ترک سیگار و الکل توصیه می شود.

هر گونه درد یا ضعف عضلات به ویژه اگر با تب همراه باشد باید به پزشک گزارش شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور و در ظروف در بسته نگهداری گردد.

Lynestrenol

لاینسترنول

Tab: ۰.۵mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو برای پیشگیری از بارداری (روزانه یک قرص به مدت ۲۸ روز) و درمان اختلالات قاعدگی ناشی از عدم تعادل هورمون (۱-۰/۵ mg/day به مدت ۱۴-۱۰ روز در هر سیکل ۲۸ روز قاعدگی) مصرف می شود.

⚠️ موارد منع مصرف مطلق :

این دارو نباید در صورت وجود خونریزی های غیر طبیعی رحمی، اختلالات مزمن یا حاد کبدی (تومور، هپاتیت ...)، اختلالات ترومبوآمبولی یا بیماری شدید شریانی، سابقه و ابتلاء به سرطان های وابسته به پروژسترون، پورفیری و بارداری مصرف شود.

⚠️ موارد منع مصرف نسبی :

وزن بیشتر از ۷۰ کیلو گرم، سابقه کلستاز بارداری، فشارخون بالا (۱۶۰/۱۰۰ میلی متر جیوه و بالاتر)، مصرف همزمان داروهای ضد تشنج و ریفامپین، سابقه حاملگی خارج رحمی.

⚠️ تدابیر مهم :

این دارو ممکن است باعث افزایش سطح سرمی سیکلوسپورین شود.

⊗ عوارض جانبی :

واکنش آنافیلاکتوئید، اختلالات گوارشی، تغییر در اشتها یا وزن بدن، احتباس مایعات، بثورات جلدی، کهیر، افسردگی، حساس و دردناک شدن پستان ها، ژنیکوماستی، تغییر در میل جنسی، سردرد، میگرن، تغییر در عادت ماهیانه و خونریزی های نابجا از عوارض جانبی لاینسترول هستند.

📌 توصیه ها :

در صورت وجود نارسایی کلیوی یا قلبی - عروقی، زیادی فشار خون، صرع، میگرن، آسم، احتباس مایعات، بارداری نابجا، کیست های عملکردی تخمدان، ترومبوآمبولی و در دوران شیردهی با احتیاط فراوان مصرف شود.

R موارد و مقدار مصرف :**آنتی اسید**

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۵-۱۵ ml حداکثر تا ۴ بار در روز تجویز می شود.

کودکان زیر ۱۲ سال: ۲/۵-۵ ml حداکثر تا ۴ بار در روز تجویز می شود.

ملین

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۳۰-۶۰ ml در یک دوز تجویز می گردد.

کودکان ۲ تا ۱۲ سال: ۵-۳۰ ml در یک دوز تجویز می گردد.

کودکان زیر ۱۲ سال: ۰/۵ ml/kg در روز در یک دوز تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود استفراغ، اسهال، نارسایی شدید کلیه، خونریزی رکتوم، انسداد یا سوراخ شدگی روده، کولوستومی و ایلئوستومی نباید استفاده شود.

در کودکان زیر ۲ سال با احتیاط تجویز شود.

ترکیبات حاوی منیزیم به ویژه قرص که به میزان زیاد (۵۰ mEq در روز) مصرف می شوند ممکن است باعث بروز هیپرمنیزیمی و سمیت گردند و باید احتیاط شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. مصرف در دوران شیردهی اشکالی ندارد.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که توسط منیزیم هیدروکساید تحت تاثیر قرار می گیرند: آلپورینول، آمفتامین، کلروکین، بنزودیازپین ها، کاپتوپریل، کورتیکواستروئیدها، دیگوکسین، اتامبوتول، فلوروکینولونها، سایمتیدین، رانیتیدین، فاموتیدین، فنی توئین، نمکهای آهن، ایزونیاژید، کتوکونازول، لوودوپا، لیتیموم، متوتروکسات، نیتروفورانتوئین، پنی سیلامین، فئوتیازین ها، کینیدین، سالیسیلاتها، سولفونیل اوره ها، تتراسایکلین ها، هورمونهای تیروئیدی، متنامین، تیکلوپیدین و اسیدوالپروئیک.

☒ عوارض جانبی :

به دلیل اثرات ملینی منیزیم می تواند باعث بروز اسهال شود.

در بیماران کلیوی هیپرمنیزیومی ایجاد می گردد.

☒ توصیه ها :

مصرف این دارو نیم تا یک ساعت قبل از غذا اثر بهتری دارد.

دارو باید همراه آب فراوان خورده شود.

قبل از مصرف شیشه را به خوبی نکان دهید.

مصرف طولانی مدت و مکرر این دارو توصیه نمی شود.

☞ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شده و از یخ زدگی محافظت شود.

Inj: ۱۰٪، ۲۰٪، ۵۰٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و کنترل تشنج ناشی از پره اکلامپسی و اکلامپسی در خانم های حامله
 دوز اولیه: ۴g همزمان با آن از محلول ۵۰ درصد سولفات منیزیم به مقدار ۵g یا ۱۰ml تزریق داخل عضلانی می
 گردد.

دوزهای بعدی در صورت بروز تشنج مجدد ۴-۵g از محلول ۵۰ درصد هر ۴ ساعت به صورت عمیق عضلانی و یا
 ۱-۲g در ساعت انفوزیون وریدی است.

حملات ناشی از کمبود منیزیم

بزرگسالان: ۱g از طریق عضلانی یا وریدی هر ۶ ساعت برای ۴ دوز تجویز می شود.
 کودکان: ۲۵-۵۰mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت برای ۳ تا ۴ دوز به صورت وریدی یا عضلانی تزریق میشود.
 حداکثر دوز قابل تجویز در هر روز ۲g است.

تغذیه کامل وریدی

بزرگسالان: ۱-۳g در روز به صورت انفوزیون وریدی تجویز می شود.

کودکان: ۰/۲۵-۱/۲۵g در روز به صورت انفوزیون وریدی تجویز می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سمیت حاملگی در مدت ۲ ساعت قبل از زایمان نباید تجویز شود.
 در بیماران مبتلا به نقص عملکرد کلیه و بلوک قلبی با احتیاط تجویز گردد.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در صورت تزریق به مادر باردار لازم است سرعت ضربان قلب جنین کنترل شود.
 مقادیر کمی از دارو وارد شیر مادر می شود و در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

تداخلات مهم :

مصرف مسددهای عصبی - عضلانی و نیفدیپین همزمان با این دارو تداخل دارد.

عوارض جانبی :

تهوع، استفراغ، گرگرفتگی، تعریق، کاهش فشار خون، تشنگی، تضعیف تنفسی، تضعیف دستگاه اعصاب مرکزی،
 هیپوکلسمی و تتانی.

توصیه ها :

هنگام تزریق وریدی منیزیم هر ۱۵ دقیقه باید علائم حیاتی بیمار کنترل شود و به علائم دپرسیون تنفسی و بلوک
 قلبی دقت گردد.

سولفات منیزیم با محلول قندی ۵ درصد سازگار است. حداکثر سرعت تزریق دارو ۱۵۰mg در دقیقه می باشد. در
 بیمارانی که تحت درمان با دیگوکسین هستند با احتیاط مصرف شود.

R موارد و مقدار مصرف :**کرمک (Enterobiasis)**

بزرگسالان و کودکان بالای ۲ سال: ۱۰۰mg به صورت تک دوز تجویز شده و تکرار آن ۲ تا ۳ هفته بعد انجام می شود.

توجه: برای درمان آلودگی به کرمک آلبندازول درمان انتخابی است.

آسکاریس، کرم قلابدار و تریکوریازیس

بزرگسالان و کودکان بالای ۲ سال: ۱۰۰mg مبندازول دو بار در روز برای مدت ۳ روز درمان انتخابی است.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو نباید مصرف شود.

در مبتلایان به التهاب ایلئوم ناشی از بیماری کرون یا کولیت اولسراتیو و همچنین در صورت اختلال عملکرد کبد باید با احتیاط تجویز شود.

مصرف بی خطر این دارو در کودکان زیر ۲ سال ثابت نشده است.

مصرف در بارداری و شیردهی :

تجویز مبندازول برای خانم های باردار به ویژه در سه ماه اول حاملگی نباید انجام شود و در دوران شیردهی باید با احتیاط و با در نظر گرفتن ضرورت استفاده از این دارو با توجه به زیانهای احتمالی آن تجویز شود.

تداخلات مهم :

داروهای فنی توئین و کاربامازپین با القاء آنزیم های کبدی باعث غلظت پلاسمایی مبندازول می شوند. در صورت مصرف همزمان با سایمتیدین به علت مهار آنزیم سیتوکروم P-۴۵۰ غلظت پلاسمایی مبندازول افزایش می یابد.

عوارض جانبی :

عوارض این دارو معمولاً به اختلالات گوارشی محدود می شود نظیر درد شکمی گذرا و اسهال. عوارضی که با مصرف دوزهای بالا رخ می دهند و شایع نیستند شامل: واکنشهای حساسیتی، افزایش آنزیم های کبدی، ریزش مو و کاهش تراکم استخوان.

توصیه ها :

قرص های مبندازول را می توان جوید و یا قطعه قطعه کرده و با غذا مخلوط کرد. در صورت مصرف این دارو برای درمان کرمک، تمام افراد خانواده باید به طور همزمان درمان شوند. همچنین بهداشت باید رعایت شود و لباس های خواب و رختخواب بعد از درمان باشد شسته شوند تا از عود آلودگی جلوگیری گردد.

بیمارانی که دوزهای بالایی از مبندازول دریافت میکنند باید تحت نظارت دقیق باشند و شمارش سلولهای خونی و کنترل عملکرد کبدی باید مرتباً انجام شود.

شرایط نگهداری :

در دمای زیر ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور و رطوبت نگهداری شود.

اشکال دارویی

Tab: ۵mg

Inj: ۱۵۰mg/ml

R موارد و مقدار مصرف :

جلوگیری از بارداری

۱۵۰ میلی گرم هر سه ماه به صورت عمیق عضلانی (با استفاده از سرسوزن بلند) بالای عضله بازو یا باسن تزریق می شود. محل تزریق نباید ماساژ داده شود.

زمان شروع استفاده از دیومدروکسی پروژسترون استات (DMPA):

۱. در زمان قاعدگی: اولین تزریق در یکی از ۵ روز اول قاعدگی انجام و تا یک هفته نیز از روش کمکی دیگری مانند کاندوم استفاده می شود.
۲. مادران غیر شیرده: پس از زایمان اولین تزریق بلافاصله پس از زایمان است و تا ۳ هفته بعد هم امکان پذیر می باشد. پس از سقط استفاده از DMPA تا ۵ روز بعد از سقط سه ماهه اول یا دوم امکان پذیر است ولی پس از فاصله زمانی ۵ روزه منوط به دریافت پاسخ منفی تست بارداری β -HCG و رعایت سایر شرایط خواهد بود.
۳. مادران شیرده: در صورت قاعده نشدن و تغذیه انحصاری شیر خوار با شیر مادر مصرف DMPA باید ۶ هفته پس از زایمان شروع شود. در صورت قاعده شدن، تزریق باید در یکی از ۵ روز اول قاعدگی انجام شده و تا یک هفته هم از یک روش کمکی مانند کاندوم استفاده شود.

به دنبال قطع یک روش دیگر فرد در ۵ روز اول قاعدگی مراجعه کند می توان بلافاصله DMPA را تزریق کرد، در غیر این صورت تا رسیدن دوره بعدی قاعدگی برای تزریق DMPA کاندوم در اختیار فرد قرار داده خواهد شد.

درمان فقدان قاعدگی (آمنوره) ثانویه

۵-۱۰mg قرص مدروکسی پروژسترون به مدت ۵ تا ۱۰ روز در هر زمان از سیکل میتواند تجویز شود.

اندومتريوز خفیف تا متوسط

دوز معمول ۱۰mg سه بار در روز به صورت خوراکی و ۵۰mg هفتگی یا ۱۰۰mg هر ۲ هفته به صورت تزریق عضلانی برای ۹۰ روز متوالی است.

خونریزی رحمی غیر طبیعی بدلیل عدم تعادل هورمونی در صورت وجود نداشتن اختلال ارگانیک

۵-۱۰mg روزانه برای مدت ۵ تا ۱۰ روز که از روز شانزدهم سیکل شروع می شود اگر خونریزی بیمار کنترل شد همین مقدار دارو در ۱۰ روز اول هر سیکل برای مدت ۲ یا چند سیکل ادامه داده می شود.

مصارف جانبی:

درمان تسکینی سرطان سینه خانمهای یائسه، درمان تسکینی سرطان اندومتر و کلیه، سرطان پروستات.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، سابقه ترومبوآمبولی، اختلالات شدید انعقادی، سابقه تومور کبدی ناشی از مصرف هورمونهای استروئید جنسی، خونریزی مغزی، اختلالات عروقی مغز، سابقه سکته مغزی، نقص عملکرد یا بیماری کلیه، دیابت کنترل نشده و یا سابقه ابتلا به دیابت برای مدت ۲۰ سال یا بیشتر، سرطان سینه، فشار خون کنترل نشده، خونریزی شناخته نشده واژن و جنین مرده سقط نشده ممنوعیت مصرف دارد.

مصرف DMPA در افراد زیر ۱۶ سال توصیه نمی شود.

برای مبتلایان به دیابت کنترل شده، چاقی، فشار خون کنترل شده، بیماریهای تشنجی، میگرن، بیماریهای قلبی-عروقی، یرقان، آسم و افسردگی شدید با احتیاط تجویز شود.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی قرار دارد. بر خلاف سایر پروژسترون ها، مدروکسی پروژسترون تاثیر منفی بر شیردهی نمی گذارد.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان آمینوگلوکوتنماید و ریفامپین از تاثیر پروژستین ها می کاهد.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: قاعدگی نامنظم، افزایش وزن، ادم و احتباس مایعات، سردرد، عصبانیت، درد شکمی، ضعف و گیجی.
سایر عوارض: آکنه، راشهای پوستی، کهیر، افسردگی، ژینکوماستی، تغییرات میل جنسی، نفخ شکم، کاهش مو یا هیرسوتیسم و پوکی استخوان که در سالهای اول استفاده این دارو سرعت بیشتری دارد.

☒ توصیه ها :

محل تزریق عضلانی را نباید ماساژ داد. ممکن است در محل تزریق آبسه ایجاد شود.
در صورت بروز اختلال بینایی، میگرن و ناراحتی های ترومبوآمبولیک مصرف دارو باید قطع شود.
قبل از شروع درمان و به صورت سالانه آزمایش سینه ها و اعضاء لگنی باید انجام شود.
از آنجا که مصرف مدروکسی پروژسترون سبب بروز درجاتی از احتباس ادرار می شود بیماران مبتلا به اختلالات قلبی، کلیوی، آسم و صرع باید تحت نظارت دقیق باشند.
در صورت پیشرفت یرقان مصرف دارو باید قطع شود.
بیمار باید مصرف قهوه و چای و استعمال دخانیات را کاهش دهد.
خانم ها باید آموزش دیده و به صورت ماهانه سینه های خود را معاینه کنند.
بیمار باید در صورت خونریزی شدید یا طولانی و یا تاخیر در قاعدگی پزشک را مطلع سازد.
برای به وجود آمدن سوسپانسیون یکنواخت باید ویال یا آمپول را قبل از تزریق به شدت مکان داد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتیگراد و در ظروف در بسته نگهداری شود.

**Medroxyprogesterone
Acetate+Estradiol**

مدروکسی پروژسترون + استرادیول

Inj.:(۲۵+۵)mg/۰.۵ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

ترکیب مدروکسی پروژسترون و استرادیول برای جلوگیری از بارداری مصرف می شود. هر ۲۸-۳۰ روز به صورت عضلانی تزریق می شود. فاصله تجویز دو مقدار مصرف دارو نباید از ۳۳ روز بیشتر شود.

👁 موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در صورت وجود یا احتمال سرطان پستان، سرطان های وابسته به استروژن و یا احتمال وجود آن ها، بارداری، خونریزی های واژن با علت نا مشخص، ترومبوفلیت فعال، اختلالات ترومبولی آمبولی، بیماری های حاد کبدی و نیز پورفیری نباید مصرف شود.

⚠️ تدافلات مهم :

ریفامپین، گریزئوفولون، داروهای ضد صرع نظیر کاربامازپین، فنوباریتال، فنی توئین و پیریمیدون با القاء فعالیت آنزیم های کبدی، متابولیسم استرادیول را تشدید می نمایند. استرادیول از طریق افزایش فعالیت فاکتورهای انعقادی با اثر داروهای ضدانعقادی نظیر وارفارین، مقابله می نماید. اثر کاهنده فشار خون داروهایی مانند مهار کننده های گیرنده بتا آدرنرژیک و مهارکننده های آنزیم مبدل آنژیوتانسین و احتمالاً سایر داروهای ضد فشار خون بوسیله استرادیول کاهش می یابد. غلظت پلاسمایی سیکلوسپورین توسط استرادیول افزایش می یابد.

⚠️ عوارض جانبی :

تهوع، استفراغ، سفتی و بزرگ شدن پستان، سندرم شبه پیش قاعدگی، احتباس مایعات، تغییر در آنزیم های کبدی، زردی انسدادی، بثورات جلدی و ملاسما یا کلوآسمای غیرقابل برگشت، افسردگی و سردرد به ویژه در هنگام فعالیت شدید، افزایش تحریک بافتی، قرمزی و خارش ناشی از عدسی های تماسی در چشم، افزایش فعالیت فاکتورهای انعقادی، خطر بروز ترومبوز آمبولی، افزایش یا تشدید فشار خون با مقادیر زیاد یا مصرف مکرر دارو، آکنه، کهیر، احتباس آب، تغییر وزن، تغییر میل جنسی، ناراحتی پستان ها، خونریزی نامنظم قاعدگی، افسردگی، بی خوابی، طاسی و ریزش مو، پرمویی و واکنش آنافیلاکتوئید از عوارض جانبی دارو هستند.

📌 توصیه ها :

- ۱- در بیماری هایی نظیر میگرن، زیادی فشار خون، آسم، صرع، ترومبوفلیت مزمن و یا سابقه آن، زیادی چربی خون، بیماری مثنه، وجود ندول یا بیماری فیبروکیستیک پستان با احتیاط تجویز گردد.
- ۲- استرادیول ممکن است اندازه فیبروئیدهای رحمی را افزایش داده و آندمتریوز را تشدید نماید.
- ۳- در بیمارانی که قبلاً مبتلا به سرطان آندومتر بوده و درمان شده اند، با احتیاط تجویز شود.
- ۴- به دنبال قطع مصرف مدروکسی پروژسترون به ویژه در زنان چاق، تأخیر عملکرد جسم زرد دیده می شود.
- ۵- در بیماران دیابتی، مبتلایان به فشار خون بالا و یا در بیماری های قلبی و کلیوی باید با احتیاط تجویز شود.
- ۶- در صورت کاهش بینایی، اگزوفتالمی، دوبینی، میگرن و اختلال ترومبوتیک مصرف این دارو باید قطع شود.
- ۷- در زنانی که از این دارو برای جلوگیری از بارداری استفاده می نمایند، به طور متوسط تا ۱۰ ماه پس از قطع مصرف، امکان باروری وجود ندارد.

Mefenamic Acid (Ponstan)

مفنامیک اسید

Cap : ۲۵۰ mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

دردهای خفیف تا متوسط مانند درد دندان ، سردرد ، درد بعد از جراحی ، درد بعد از زایمان ، آرتريت روماتوئید ، استئوآرتريت
بزرگسالان (افراد بالاتر از ۱۴ سال) : ابتدا ۵۰۰ mg و سپس بر حسب نیاز ۲۵۰ mg هر ۶ ساعت تجویز می شود
و معمولاً درمان نباید از یک هفته بیشتر شود.
قاعدگی درد ناک اولیه

ابتدا با ۵۰۰ mg شروع شده و سپس با ۲۵۰ mg هر ۶ ساعت ادامه می یابد درمان با شروع قاعدگی شروع می شود و بیشتر از ۲ تا ۳ روز لازم نیست .

توجه : بی ضرر و مفید بودن این دارو در کودکان کمتر از ۱۴ سال ثابت نشده است .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود زخم فعال و یا التهاب مزمن دستگاه گوارش منع مصرف دارد. سایر موارد مانند تک نگار A.S.A است .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مقداری در شیر ترشح می شود و بی ضرر بودن مصرف آن در دوران شیردهی ثابت نشده است.

📌 توصیه ها :

جهت کاهش مشکلات گوارشی دارو باید همراه غذا مصرف شود.

مصرف دارو برای بیشتر از ۷ روز توصیه نمی شود.

در صورت بروز استفراغ ، مدفوع سیاه و علائم دیگر خونریزی دارو باید قطع شود.

در بیماران دیابتی ممکن است نیاز به انسولین افزایش یابد.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و در پوشش در بسته نگهداری شود.

جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار A.S.A مراجعه شود.

Menthol Salicylate

منتول سالیسیلات

Topical Oint : Methyl Salicylate ۱۵% Menthol ۱۰%

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

تسکین دردهای عضلانی

بزرگسالان و کودکان بالای ۶ سال : مقدار کافی از پماد تا چهار بار در روز بر روی موضع مالیده می شود.

ضد احتقان

حدود ۲ سانتی متر از دارو به آب داغ اضافه شده و استنشاق می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

مصرف پماد حاوی منتول در بینی نوزادان خطرناک است.

در کودکان با سن کمتر از ۶ سال و همچنین بر روی پوست ضایعه دیده و ملتهب نباید استفاده شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

🚫 تداخلات مهم :

واکنشهای حساسیتی پوستی ممکن است به ندرت ایجاد شود.

📌 توصیه ها :

در صورت استفاده همزمان با سایر سالیسیلاتها باید مقدار مصرف منتول سالیسیلات کاهش یابد. دارو باید فقط بر روی پوست سالم استفاده شود. از استفاده دارو در نزدیکی چشم ها و بافت های مخاطی بپرهیزید.

👁️ شرایط نگهداری :

دردمای کمتر از ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود. به دلیل قابلیت آتش پذیری دارو ، از نزدیک کردن آن به آتش یا سطوح داغ جلوگیری کنید.

Metformin HCl

متفورمین

F.C.Tab: ۵۰۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

دیابت شیرین غیر وابسته به انسولین (تیپ II)

رژیم دارویی ثابتی برای کنترل زیادی قند خون در دیابت شیرین وجود ندارد و دوز دارو باید بر اساس اثر بخشی و مقاومت به دارو برای هر فرد تنظیم شود ولی نباید از ۲۵۵۰mg در روز بیشتر شود.

درمان تک دارویی با متفورمین: ۵۰۰mg دو بار در روز (صبح و عصر) همراه غذا تجویز می شود.

در صورت نیاز مقدار ۵۰۰mg هر هفته به آن افزوده میشود تا حداکثر ۲۵۰۰mg در روز (در این صورت بهتر است در سه دوز منقسم همراه غذا تجویز شود).

درمان ترکیبی متفورمین با سولفونیل اوره ها: اگر قند خون بیمار بعد از ۴ هفته مصرف بیشترین دوز روزانه متفورمین هنوز کنترل نشده بود می توان به تدریج یک سولفونیل اوره را در حالیکه متفورمین با همان دوز هنوز ادامه دارد، به رژیم وی اضافه کرد.

حتی در افرادی که قبلاً به سولفونیل اوره ها پاسخ خوبی نداده اند نیز می توان این کار را انجام داد. اگر پس از ۱ تا ۳ ماه درمان دو دارویی با بیشترین دوز متفورمین و سولفونیل اوره باز هم قند خون بیمار کنترل نشد، قطع داروهای خوراکی و تجویز انسولین را در نظر داشته باشید.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود بیماری کلیوی یا نقص عملکرد کلیه با بیماری کبدی و حساسیت به دارو ممنوعیت مصرف دارد. در اسیدوز متابولیک حاد یا مزمن شامل کتواسیدوز دیابتی همراه یا بدون کما نباید تجویز شود. استفاده از متفورمین در کسانی که تحت مطالعات رادیولوژیک و در نتیجه استفاده از داروهای تزریقی^۱ یددار هستند باید موقتاً قطع شود.

برای سالمندان مبتلایان به سوء تغذیه و ناتوانان و یا نارسایی آدرنال یا هیپوفیز با احتیاط تجویز شود.

👩‍🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی باید تصمیم به استفاده از دارو یا قطع شیردهی گرفته شود.

🚫 تداخلات مهم :

داروهایی که متفورمین را تحت تاثیر قرار می دهند: الکل، سایمتیدین، فوروسماید، نیفیدپین، مواد یددار و داروهای کاتیونی (آمیپوراید، سایمتیدین، دیگوکسین، مرفین، پروکابین آمید، کینیدین، کینین، رانیتیدین، تریامترن، تری متوپریم و وانکومایسین).

فوروسماید توسط متفورمین تحت تاثیر قرار می گیرد.

برخی داروها باعث افزایش قند خون میشوند و هنگامیکه این داروها به همراه متفورمین تجویز میگردند بیمار باید تحت نظارت دقیق برای کنترل قند خون باشد. این داروها عبارتند از: تiazیدها و سایر مدرها، کورتیکواستروئیدها، فنوتیازین ها، ترکیبات تیروئید، استروژنها، ضد بارداریهای خوراکی، فنی توئین، اسید نیکوتینیک، اپی نفرین، فدرین، ایزونیاژید و مسددهای کانالهای کلسیمی (آملودیپین، دیلتیازم، نیفدیپین و وراپامیل).

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: اسهال، تهوع، استفراغ، ورم معده، نفخ، بی اشتها، بی اشتهایی، طعم فلزی در دهان، کاهش ویتامین B₁₂ که معمولاً بدون علائم بالینی هستند.

تجویز ضد قندهای خوراکی با افزایش مرگ و میر ناشی از مشکلات قلبی - عروقی همراه است. خطر بروز لاکتیک اسیدوز با بالا رفتن سن بیمار و همچنین وجود نارسایی کلیوی تشدید می شود.

📌 توصیه ها :

اگر متفورمین یک نوبت مصرف شود می توان آنرا همراه صبحانه و در صورت دو بار استفاده همراه صبحانه و شام خورد.

گلوکز خون بیمار باید قبل و در طی درمان مرتباً کنترل شود.

وضعیت عملکرد کلیوی و همچنین خونی بیمار از نظر بروز آنمی مگالوبلاستیک باید کنترل شود.

در صورت نیاز به تغییر دارو از کلرپروپامید به متفورمین به دلیل نیمه عمر طولانی کلرپروپامید، بیمار باید طی ۲ هفته اول از نظر بروز هیپوگلاسمی تحت نظر باشد.

بیمار باید در صورت تند شدن غیر طبیعی سرعت تنفس، درد عضلات، بدحالی، خواب آلودگی و دهیدراتاسیون مصرف دارو را قطع کرده و با پزشک تماس بگیرد.

در صورت بروز استرس، عفونت، تب، جراحی یا تروما ممکن است استفاده از انسولین هم لازم شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Methimazole

متی مازول

Tab: ۵mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان هیپرتیروئیدی و درمان کمکی توفان تیروئیدی

بزرگسالان: دوز اولیه ۶۰-۱۵۰ به صورت تک دوز و یا در ۲ تا ۳ دوز منقسم است. مدت درمان اولیه ۶ تا ۸ هفته و درمان نگهدارنده ۱۵-۵۰ mg در روز تا حداکثر ۳۰ mg در سه دوز منقسم است.

کودکان: دوز اولیه به میزان ۰/۷-۰/۴ mg/kg روزانه در سه روز منقسم تجویز می شود و درمان نگهدارنده با دوز ۱/۳ تا ۱/۲ دوز اولیه و یا ۰/۲ mg/kg در روز تجویز می گردد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

متی مازول برای بیمارانی که نسبت به آن حساسیت دارند منع مصرف دارد.

با توجه به اینکه این دارو عوارض خونی و کبدی بالقوه خطرناکی دارد لازم است در صورت بروز اولین علائم، مصرف دارو قطع گردد.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد و باید با احتیاط فراوان تجویز شود. اگر مادر باردار این دارو را مصرف میکند باید با گذشت زمان مقدار آن را کاهش داد و همچنین ۲ یا ۳ هفته پیش از زایمان مصرف قطع شود. در دوران شیردهی منع مصرف دارد.

☑ تداخلات مهم :

ضد انعقادها با متی مازول تداخل دارند و به دلیل اثر ضد ویتامین K این دارو تاثیر داروهای ضد انعقاد افزایش می یابد.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع، استفراغ، ناراحتی شکمی، سردرد، درد مفاصل، راشهای پوستی و خارش، ریزش غیرطبیعی موها هم گزارش شده است.

مهم ترین: آگرانولوسیتوز، ترومبوسیتوپنی و آنمی آپلاستیک.

📌 توصیه ها :

دارو را همراه غذا مصرف کنید.

نحوه فعالیت کبد را باید مرتباً بررسی کرد و همچنین به طور مرتب از بیمار CBC گرفته شود.

در صورت بروز نخستین نشانه های آگرانولوسیتوز شامل تب و سوزش گلو و یا اختلال عملکرد کبدی که با علائم بی اشتغالی، خارش، درد در یک چهارم فوقانی و راست شکم می باشد با پزشک تماس بگیرید.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

Methocarbamol

متوکاربامول

Tab: ۵۰۰mg

Inj: ۱۰۰۰mg/۱۰ml

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

اسپاسم عضلانی

دوز معمول اولیه خوراکی ۱/۵g چهار بار در روز است که بعد از ۲ تا ۳ روز به دوز نگهدارنده ۴g در روز کاهش می یابد.

📌 توجه: در سالمندان دوز دارو باید کاهش یابد.

در صورت نیاز ممکن است به شکل تزریقی تجویز شود. از طریق عضلانی تا ۵۰۰mg در هر کدام از عضلات سرینی (کفل ها) تزریق می شود و در صورت نیاز هر ۸ ساعت می تواند تکرار گردد اگر چه دوز نگهدارنده معمولاً به صورت خوراکی تجویز می شود.

به شکل داخل وریدی با حداکثر سرعت ۳۰۰mg در دقیقه هم ممکن است تزریق شود که می تواند تزریق آهسته وریدی و یا انفوزیون در سدیم کلراید یا گلوکز تزریقی باشد.

📌 توجه: دوز تزریقی از ۳g روزانه برای مدت ۳ روز نباید بیشتر شود.

توجه: متوکاربامول داروی انتخابی در درمان اسپاسم ناشی از کزاز نیست. داروی خط اول در این مورد بنزودیازپین ها هستند.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در حالت کوما و یا پیش از بیهوشی، آسیب مغزی، میاستنی گراو و همچنین در افراد دارای سابقه صرع منع مصرف دارد. در بیماران مبتلا به نقص عملکرد کبد یا کلیه باید با احتیاط تجویز شود.

☞ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن استفاده از این دارو در دوران بارداری و شیردهی ثابت نشده است.

☞ تداخلات مهم :

اثرات این دارو بر CNS (سیستم اعصاب مرکزی) در صورت مصرف همزمان الکل یا سایر تضعیف کننده های CNS می تواند تشدید شود.

متوکاربامول اثرات داروهای کاهش دهنده اشتها و آنتی کولینرژیک ها را افزایش می دهد.

☒ عوارض جانبی :

مشکلات گزارش شده با مصرف متوکاربامول عبارتند از تهوع، استفراغ، بی اشتهایی، سردرد خفیف، گیجی، خواب آلودگی، اضطراب، بی قراری، تاری دید، تب و واکنش های ازدیاد حساسیت شامل راش پوستی، کهیر، خارش و آنژیوادم.

به دنبال تزریق متوکاربامول ممکن است بیمار دچار گرگرفتگی، طعم فلزی دردهان، ناهماهنگی عضلات، دوبینی، حرکات غیرارادی و مداوم کره چشم، سرگیجه، کاهش فشار خون، برادیکاردی و شوک آنافیلاکتیک شود. در صورت خروج مایع تزریقی از رگ، ترومبوفلیت ایجاد می شود.

☞ توصیه ها :

قرص ها همراه غذا یا شیر مصرف شود.

در طول تزریق وریدی و ۱۰ تا ۲۰ دقیقه بعد از آن بیمار باید در حالت درازکش باشد.

هنگام تزریق وریدی باید مراتب بود که دارو از رگ خارج نشود.

تزریق عضلانی باید به صورت عمیق در ربع بالایی و بیرونی باسن بوده و در هر عضله حداکثر ۵ml تزریق شود.

دارو نباید به صورت زیر پوستی تزریق شود.

رنگ ادرار بیمار ممکن است سبز، قهوه ای و یا سیاه شود.

بیمار باید از مصرف الکل و سایر تضعیف کننده های CNS بپرهیزد.

☞ شرایط نگهداری :

قرص ها در دمای اتاق و در ظروف در بسته نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :**هایپرتانسیون**

بزرگسالان: درمان اولیه - ۲۵۰mg دو یا سه بار در روز در ۴۸ ساعت اول تجویز می شود. دوز را با فواصل حداقل ۲ ساعته تنظیم کنید تا پاسخ مناسب دریافت شود. برای کاهش خواب آلودگی دوز عصر را افزایش دهید.

درمان نگهدارنده: ۵۰۰mg تا ۱g روزانه در ۲ تا ۴ دوز تجویز می شود.

توجه: متیل دوپا معمولاً در ۲ دوز منقسم تجویز میشود. برخی بیماران ممکن است با تک دوز روزانه که در زمان خواب تجویز می شود درمان شوند.

درمان چند دارویی: اگر متیل دوپا همراه با دیگر داروهای فشار خون تجویز شود (به غیر از تیازیدها)، دوز اولیه متیل دوپا باید به ۵۰۰mg در روز در چند دوز منقسم کاهش یابد. اگر متیل دوپا به تیازیدها اضافه شود نیازی به تغییر دوز داروی تیازیدی نیست.

کودکان: دوز دارو برای هر فرد باید جداگانه تنظیم شود. دوز اولیه بر اساس ۱۰mg/kg روزانه در ۲ تا ۴ دوز منقسم است. حداکثر دوز روزانه ۶۵mg/kg یا ۳g (هر کدام که کمتر بود) است.

توجه: متیل دوپا به مقدار خیلی زیادی از طریق کلیه ها دفع می شود از این رو بیماران مبتلا به نقص عملکرد کلیه ممکن است به دوزهای کمتری نیاز داشته باشند.

توجه: با کاهش دوز در افراد مسن می توان از بروز سنکوپ جلوگیری کرد. این مشکل در افراد مسن به دلیل افزایش حساسیت به دارو و بیماری پیشرفته آرترواسکلروز ایجاد می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، بیماری فعال کبدی نظیر هپاتیت حاد و یا سیروز کبدی فعال و همچنین اگر در گذشته به دنبال مصرف متیل دوپا ناراحتی کبدی ایجاد شده باشد این دارو نباید استفاده گردد. برای مبتلایان به اختلال عملکرد با احتیاط تجویز شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. متیل دوپا در شیر مادر ترشح می شود و در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

تداخلات مهم :

داروهایی که بر متیل دوپا تاثیر می گذارند: هالوپریدول، لوودوپا، لیتیموم و پروپرانولول. داروهایی که توسط متیل دوپا تحت تاثیر قرار می گیرند: هالوپریدول، لوودوپا، لیتیموم، تولبوتامید و سمپاتومیمتیک ها (تربوتالین، اپی نفرین، افدرین، ایزوپرتنول، آلبوترول، سالمترول).

عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، کاهش دقت، کاهش فشار خون وضعیتی، احتقان بینی، خشکی دهان، تب، افزایش وزن، سردرد، گیجی و ضعف.

مهم ترین: میوکاردیت، آنمی همولیتیک و نکروز کبدی و دپرسیون مغز استخوان.

توصیه ها :

فشار خون بیمار قبل از شروع درمان و طی دوره درمان باید مرتباً کنترل شود. شمارش سلول های خونی در مدت استفاده از این دارو باید انجام شود. دیالیز متیل دوپا را تصفیه میکند و ممکن است بیمار به دنبال دیالیز به دوز جدیدی از دارو نیاز پیدا کند. بیمار باید علائم مربوط به عفونت مثل سوزش گلو و تب را به پزشک گزارش دهد. بیمار باید روزانه خود را وزن کرده و افزایش وزن بیشتر از ۲/۳kg را به پزشک اطلاع دهد. بیمار باید از تغییر وضعیت ناگهانی اجتناب کرده و به آهستگی از جا برخیزد. مقاومت به دارو معمولاً بین ماههای دوم و سوم درمان روی می دهد با افزودن یک دیورتیک و یا افزایش دوز متیل دو پا می تواند دوباره فشار خون را کنترل کرد. بیمار باید از قطع ناگهانی و خودسرانه دارو بپرهیزد.

👁 شرایط نگهداری :

دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری کرده و از یخ زدگی محافظت کنید.

Methylergonovine Maleate

متیل ارگونوونین

S.C. Tab: ۰.۱۲۵mg

اشکال دارویی

Inj: ۰.۲mg/ml

℞ موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و درمان خونریزی پس از زایمان

بعد از خروج شانه قدامی و یا کامل شدن مرحله سوم زایمان با دوز ۲۰۰mcg به صورت داخل عضلانی تزریق می شود که در صورت نیاز در فواصل ۲ تا ۴ ساعته تکرار می گردد.

در موارد اورژانس دوز ۲۰۰mcg میتواند به صورت وریدی آهسته در مدت حداقل ۶۰ ثانیه تزریق شود.

👉 توجه: معمولاً مصرف متیل ارگونوونین قبل از خروج جفت توصیه نمی شود.

در برخی منابع متیل ارگونوونین در دوران نقاهت پس از زایمان به مقدار ۲۰۰mcg سه تا چهار بار در روز برای مدت حداکثر ۷ روز تجویز می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

متیل ارگونوونین در بیماران مبتلا به زیادی فشار خون حاد، سپسیس (عفونت خون) شدید یا مقاوم، بیماری عروق محیطی، ایسکمی قلبی، یا نقص عملکرد کبد یا کلیه و میگرن یک طرفه ممنوعیت مصرف دارد.

در مبتلایان به کم خونی، کم کاری حاد تیروئید و اکلامپسی باید با احتیاط تجویز شود.

متیل ارگونوونین برای القاء زایمان و یا در مرحله اول زایمان نباید استفاده شود.

👉 مصرف در بارداری و شیردهی :

در دوران بارداری و شیردهی نباید تجویز شود.

👉 تداخلات مهم :

مصرف همزمان متیل ارگونوونین با سایر آکالوئیدهای ارگوت، داروهای تنگ کننده عروق، داروهای بی حس کننده موضعی، داروهای بالا برنده فشار خون و سیگار کشیدن (نیکوتین) ممکن است اثر تنگ کننده عروق این دارو را افزایش دهد.

⊠ عوارض جانبی :

تهوع و استفراغ از عوارض گزارش شده این دارو است. افزایش فشار خون به ویژه بعد از تزریق سریع داخل وریدی رخ می دهد.

سایر عوارض: گیجی، سردرد، تپش قلب، درد قفسه سینه، تعریق و وزوز گوش.

📌 توصیه ها :

اثر انقباضی این دارو ۵ تا ۱۰ دقیقه پس از مصرف خوراکی، ۲ تا ۵ دقیقه پس از تزریق عضلانی و تقریباً بلافاصله بعد از تزریق وریدی ظاهر می شود و حدود ۳ ساعت پس از مصرف خوراکی یا داخل عضلانی و ۴۵ دقیقه پس از تزریق وریدی باقی می ماند.

در صورت تزریق داخل وریدی این تزریق باید به آهستگی انجام شود و در کمتر از ۶۰ دقیقه نباشد.

بیمار باید در طی مصرف این دارو از سیگار کشیدن بپرهیزد.

👁 شرایط نگهداری :

قرص ها باید در ظروف سر بسته و مقاوم به نور نگهداری شده و قرص های تغییر رنگ یافته نباید استفاده شوند. محلول های تزریق وریدی این دارو باید در دمای زیر ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود و باید شفاف و بی رنگ باشند.

Methylprednisolone acetate

متیل پردنیزولون استات

Inj: ۴۰ mg/ml

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

📖 موارد مصرف مانند بتامتازون است.

دوز عمومی:

بزرگسالان: ۴۰-۱۰ mg به صورت داخل عضلانی (IM) است که در صورت نیاز تکرار میشود. دوز وریدی طی یک الی چند دقیقه تجویز می گردد.

کودکان: ۸۳۵-۱۳۹ mcg/kg هر ۱۲ تا ۲۴ ساعت به صورت IM تجویز می گردد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به این دارو منع مصرف دارد.

برای مبتلایان به عفونت های سیستمیک قارچی و همچنین در نوزادان نارس منع مصرف دارد.

در صورت ابتلا به این بیماریها با احتیاط تجویز شود: زخم گوارشی، هیپرتانسیون، بیماری کلیوی، دیابت شیرین، استئوپروز، هیپرتیروئیدی، سیروز کبدی، کولیت اولسراتیو، اختلالات ترومبوآمبولیک، تشنج، میاستنی گراو، نارسایی قلبی، سل و هرپس سیمپلکس چشمی.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی است. به دلیل عبور این داروها از جفت در طی دروان بارداری با احتیاط و فقط در صورت نیاز تجویز شود. در دوران شیردهی منع مصرف دارند.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که توسط پردنیزولون تحت تاثیر قرار می گیرند: آنتی کولینرژیک ها، ضد انعقادها، سیکلوسپورین، گلیکوزیدهای دیجیتال، ایزونیازید، سا لیسیلاتها و تئوفیلین ها. همچنین دفع پتاسیم ناشی از دیورتیکهای تیازیدی افزایش می یابد.

داروهایی که پردنیزولون را تحت تاثیر قرار می دهند: هیدانتوئین و ریفامپین. باربیتوراتها، ضد بارداریهای خوراکی و کتوکونازول نیز ممکن است باعث افزایش اثر دارو شوند.

⊗ عوارض جانبی :

عوارض جانبی وابسته به دوز و مدت زمان مصرف دارو است.

شایع ترین: احساس سرخوشی، بی خوابی.

مهم ترین: نارسایی قلبی، ترومبوآمبولی، زخم گوارشی.

📌 توصیه ها :

وزن، فشار خون و الگوی خواب بیمار کنترل شود. در ابتدا ممکن است بیمار احساس سرخوشی کرده و دچار بی خوابی شود ولی پس از یک تا سه هفته بیمار به دارو عادت می کند.

ملح استات فقط باید به صورت عضلانی تزریق شود و این تزریق باید به صورت عمیق باشد و اگر دوز بالایی از دارو بود تزریق باید در نقاط مختلف صورت گیرد تا احتمال بروز آتروفی کاهش یابد.

قبل از هر بار تزریق دارو را به شدت تکان دهید.

تزریق زیر پوستی این دارو باعث آتروفی پوست و یا آبسه می گردد و باید از آن خودداری شود.

تزریق این دارو در مایع مغزی نخاعی ممنوع است.

دوز دارو را در دراز مدت کاهش دهید زیرا در صورت قطع ناگهانی دارو به دنبال استفاده طولانی مدت نارسایی حاد آدرنال روی می دهد و ممکن است مرگبار باشد.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری و از یخ زدگی محافظت شود.

Metoclopramide

متوکلوپرامید

Tab: ۱۰mg

Inj: ۱۰mg

Oral Drops: ۴mg/ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

بازگشت محتویات معده به مری

بزرگسالان: ۱۰-۱۵mg خوراکی هر ۶ ساعت نیم ساعت قبل از غذا و در هنگام خواب تجویز می شود.

اگر این مشکل در زمان خاصی از شبانه روز رخ دهد، ۲۰mg به صورت تک دوز در همان زمان تجویز می گردد.

پیشگیری از استفراغ ناشی از شیمی درمانی

برای دوزهای بالاتر از ۱۰mg، دارو را در ۵۰ml محلول تزریقی (دکستروز ۵٪ یا نرمال سالین تزریقی یا رینگر یا رینگر لاکتات) رقیق نکرده و به صورت انفوزیون آهسته وریدی نیم ساعت قبل از شروع شیمی درمانی تجویز می کنند. دو دوز بعدی هر ۲ ساعت و سه دوز هر ۳ ساعت تجویز می گردد.

توجه: سرعت انفوزیون باید آهسته بوده و نباید کمتر از ۱۵ دقیقه طول بکشد.

در صورتیکه داروهای شیمی درمانی شدیداً تهوع آور باشند (سپس پلاتین یا داکاربازین) ۲ دوز اولیه متوکلوپرامید باید ۲mg/kg باشد. برای داروهای با خاصیت تهوع آوری کمتر دوز ۱mg/kg می تواند کافی باشد.

فلج معده ناشی از دیابت

بزرگسالان: ۱۰mg خوراکی نیم ساعت قبل از هر وعده غذا و هنگام خواب و در صورت شدید بودن علائم تا ۱۰ روز می توان از فرم تزریقی هم استفاده کرد.

تهوع و استفراغ

متوکلوپرامید اثرات قابل توجهی در درمان انواع تهوع و استفراغ دارد. برای این منظور ۱۰mg به صورت خوراکی و یا وریدی سه بار در روز تجویز می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

اگر ایجاد انقباض در دستگاه گوارش به ضرر بیمار باشد مانند خونریزی گوارشی، انسداد روده، سوراخ شدن لوله گوارش و یا بلافاصله بعد از جراحی نباید تجویز شود.

در بیماران مبتلا به صرع به علت احتمال بیشتر شدن دفعات و شدت حملات باید با احتیاط تجویز شود.

متوکلوپرامید برای کودکان، جوانان و افراد سالمند باید با احتیاط تجویز شود زیرا احتمال بروز عوارض خارج هرمی در آنها بیشتر است.

در بیماران مبتلا به نارسایی کلیه و همچنین بیماران مبتلا به احتباس مایعات که در نقص عملکرد کبد روی می دهد باید احتیاط شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. متوکلوپرامید در شیر ترشح میشود و باید فواید آن در برابر ضررهایش سنجیده شود.

توجه: متوکلوپرامید به دلیل اثرات آنتی دوپامینرژیک که دارد برای کمک به ترشح شیر در مادرانی که نمی توانند به بچه شیر بدهند استفاده می شود. دوز ۱۰mg سه بار در روز برای این منظور استفاده می شود ولی باید به عنوان درمان کمکی از این دارو استفاده شود و بیمار تحت نظر باشد و بیشتر از ۱۷ تا ۱۴ روز هم تجویز نگردد.

تداخلات مهم :

مصرف همزمان متوکلوپرامید و داروهای دیگر که عوارض خارج هرمی ایجاد میکنند مانند فنوتیازین ها باید با احتیاط باشد.

مصرف لیتیوم و متوکلوپرامید باعث افزایش سمیت می شود.

متوکلوپرامید و داروهای سیستم عصبی مانند ضد افسردگی ها، ضد صرع ها و سمپاتومیمتیک ها (اپی نفرین، افدرین، آلبوتروپول، سالمترول و) در صورت مصرف همزمان باید احتیاط شوند.

داروهای آنتی موسکارینی و اپیوئیدی اثرات متوکلوپرامید بر دستگاه گوارش را از بین می برند.

متوکلوپرامید باعث کاهش جذب دیگوسکسین از معده و افزایش جذب آسپرین و استامینوفن از روده کوچک می شود.

متوکلوپرامید غلظت خونی پرولاکتین را افزایش می دهد و به همین دلیل با بروموکریپتین تداخل دارد.

داروهای سفالوتین، بی کربنات سدیم و کلرآمفنیکل را نمی توان با محلول تزریقی متوکلوپرامید مخلوط کرد.

عوارض جانبی :

عارضه خارج هرمی که معمولاً به صورت اختلالات حاد در کشش عضلانی رخ می دهد از مهمترین مشکلات مصرف

متوکلوپرامید است که در بیماران خانم جوان بیشتر ایجاد می شود. احتمال بروز عارضه را می توان با نگهداشتن دوز

روزانه در مقدار کمتر از 500 mcg/kg کاهش داد. پارکینسونیسم و بی حرکتی تاخیری هم گهگاه روی می دهد، مخصوصاً در صورت مصرف طولانی مدت در بیماران سالمند. سایر عوارض شامل بی قراری، خواب آلودگی، گیجی، سردرد، اسهال، هایپوتانسیون، افسردگی و واکنشهای حساسیتی.

☞ توصیه ها :

بهترین زمان مصرف دارو نیم ساعت قبل از غذا است. دوزهای تزریقی کمتر از 10 mg نیازی به رقیق کردن ندارند و طی ۱ تا ۲ دقیقه قابل تجویز هستند. تزریق سریع دارو باعث بی قراری، اضطراب و منگی می شود. آمپول و محلول های تزریقی متوکلوپرامید باید از نظر تغییر رنگ و عدم رسوب بررسی شوند. کار با وسایل سنگین و رانندگی برای بیمار مجاز نیست.

Metoprolol Tartrate

متوپرولول

Tab: 50 mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

هایپرتانسیون

معمولاً با دوز اولیه 100 mg روزانه شروع می شوند و به صورت هفتگی و با توجه به پاسخ بیمار افزایش می یابد تا به 400 mg در روز برسد که ممکن است بصورت تک دوز یا ۲ بار در روز تجویز گردد. دوز معمول نگهدارنده $100-200 \text{ mg}$ در روز است.

آنژین صدری

$100-50 \text{ mg}$ ، دو تا سه بار در روز تجویز می شود.

انفارکتوس میوکارد

ابتدا باید از فرم تزریقی آن استفاده شود و سپس به مدت ۴۸ ساعت به صورت خوراکی ادامه پیدا کند. دوز نگهدارنده در این حالت می تواند 100 mg دو بار در روز باشد.

☠️ **موارد منع مصرف و احتیاط :**

بتابلوکرها از جمله متوپرولول در صورت وجود برادیکاردی سینوسی، شوک کاردیوژنیک، نارسایی قلبی و همچنین موارد حساسیت به دارو منع مصرف دارند.

توصیه میشود که مصرف این دسته داروها حداقل ۴۸ ساعت قبل از دریافت داروی بیهوشی قطع شود. کارایی این داروها در کودکان ثابت نشده است.

☞ **مصرف در بارداری و شیردهی :**

در گروه C حاملگی قرار دارد و بهتر است با احتیاط در مادران شیرده تجویز شود.

☞ **تداخلات مهم :**

داروهایی که متوپرولول را تحت تاثیر قرار می دهند شامل: باربیتوراتها، نمکهای کلسیم و آلومینیوم، کلستیرامین، NSAID، سیپروفلوکساسین.

داروهایی که توسط متوپرولول (بتابلوکرها) تحت تاثیر قرار می گیرند: استامینوفن، هالوپریدول، هیدرالازین، فنوتیازین ها، ضد انعقادها، بنزودیازپین ها، کلونیدین، اپی نفرین، لیدوکائین، تئوفیلین و سولفونیل اوره ها.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: افت فشار خون.

مهم ترین: برادیکاردی، نارسایی قلبی، بلوک AV، برونکواسپاسم.

📌 توصیه ها :

دارو را همراه غذا مصرف کنید.

این دارو ممکن است علائم بالینی کاهش قند خون و همچنین هایپرتیروئیدیسم (مانند تاکیکاردی) را پنهان کند. از قطع ناگهانی مصرف دارو خودداری شود.

در هنگام انجام فعالیت‌هایی که نیاز به هوشیاری کامل و دقت دارند با احتیاط مصرف شود.

در صورت بروز تنگی نفس به ویژه در حالت خوابیده با پزشک تماس بگیرید.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

Metronidazole

مترونیدازول

Tab: ۲۵۰mg

Oral Susp: ۱۲۵mg/۵ml (as a Benzoate)

Vaginal Tab: ۵۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

مترونیدازول در درمان عفونت‌های پروتوزوا و باکتریایی بی‌هوازی استفاده می‌شود شامل: آمیبیاز، ژیاردیاز، پیشگیری از عفونت جراحی، سپتی سمی باکتریال، عفونت استخوان و مفاصل، مننژیت و آبسه‌های مغزی، پنومونی و اندوکاردیت، آبسه‌های شکمی و کبدی

بزرگسالان: قرص مترونیدازول خوراکی ۷/۵mg/kg هر ۶ ساعت تجویز می‌شود که نباید از ۴g در روز بیشتر شود. نوزادان: در نوزادان کوچکتر از ۴ هفته و با وزن کمتر از ۱۲۰۰g مقدار ۷/۵mg/kg هر ۴۸ ساعت، همین میزان در هر ۲۴ ساعت برای نوزادان با وزن ۲۰۰۰-۱۲۰۰g زیر ۷ روز و در هر ۱۲ ساعت برای نوزاد با همین وزن ولی بالای ۷ روز تجویز می‌شود.

👶 توجه: هر ۱ml شربت دارای ۲۵mg ماده مؤثره است.

برای کودکان بزرگتر مقدار ۳۰mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت تجویز می‌گردد.

واژینیت باکتریال و تریکوموناس

۵۰۰mg یک یا دوبار در روز به صورت واژینال استعمال می‌شود و مدت درمان ۱۰ تا ۲۰ روز است.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

بیماران مبتلا به بیماری شدید کبدی، مترونیدازول را به کندی متابولیزه می‌کنند لذا تجمع دارو و متابولیت‌هایش ممکن است رخ دهد.

اطمینان از بی‌خطر بودن مصرف این دارو در کودکان ثابت نشده است.

در صورت ابتلا فرد به دیسکرازی خونی و یا بیماری فعال CNS، مترونیدازول باید با احتیاط فراوان مصرف شود.

در صورت وجود کاندیدیاز باید با احتیاط مصرف شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

استفاده از این دارو در دوران بارداری فقط زمانی باید انجام شود که نیاز به آن کاملاً مشهود باشد با این حال مصرف این دارو در سه ماهه اول بارداری ممنوعیت مصرف دارد اما از آنجا که در حال حاضر برای درمان تریکوموناس درمان جایگزینی وجود ندارد، چنانچه خانم باردار مبتلا دارای علائم شدید بود و در سه ماهه دوم یا سوم بارداری قرار داشت می توان از مترونیدازول خوراکی به مدت یک ۷ روزه استفاده کرد.

مترونیدازول در شیر ترشح می شود بنابراین اگر مادر شیرده از این دارو دریافت می کند نباید حداقل تا ۲۴ ساعت بعد از تجویز به کودک شیر بدهد همچنین دارو با باید به شکل تک دوز و به میزان ۲g مصرف شود.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که ممکن است مترونیدازول را تحت تاثیر قرار دهند: باربیتوراتها و سایمتیدین.
داروهایی که توسط مترونیدازول تحت تاثیر قرار می گیرند: ضد انعقادها، دی سولفیرام، الکل اتیلیک، هیدانتوئین و لیتیموم.

⚠️ عوارض جانبی :

عوارض جانبی مترونیدازول معمولاً وابسته به دوز است.
شایع ترین: عوارض گوارشی است مانند تهوع که گاهی اوقات همراه سر درد است، طعم بد فلزی در دهان، درد، بی اشتها و استفراغ.

اسهال، خشکی دهان و زبری زبان هم ممکن است مشاهده شود.
با مصرف واژینال مترونیدازول احتمال بروز کاندیدیاز واژن و درد و کرامپهای شکمی وجود دارد.
مهم ترین: کولیت پسودوممبران، نوروپاتی، پانکراتیت، لوکوپنی و ترومبوسیتوپنی گذرای خفیف هم ممکن است دیده شود. همچنین واکنشهای حساسیتی مانند کهیر، خارش، راش، برافروختگی و احتقان بینی با مصرف خوراکی مترونیدازول امکان دارد.

📌 توصیه ها :

با معده خالی یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از غذا میل شود مگر در صورت بروز ناراحتی گوارشی.
شمارش کامل و شمارش افتراقی گلبولهای سفید قبل و بعد از درمان باید انجام شود.
اگر بیمار در طی درمان دچار عوارض سمی عصبی شد، مصرف دارو باید قطع گردد.
بیمارانی که به طور همزمان لیتیموم مصرف می کنند باید سطح لیتیموم آنها مرتباً کنترل شود.
چنانچه بیمار به علت ابتلا به آمیبیاز، مترونیدازول دریافت می کند باید تا ۳ ماه بعد از قطع درمان آزمایش مدفوع وی تکرار شود.

در بیماران کبدی دوز دارو باید اصلاح شود.
اگر مترونیدازول برای درمان تریکوموناس خانمی استفاده می شود، در طول دوره درمان فرد باید از مقاربت جلوگیری کند و یا همسر وی از کاندوم استفاده نماید.
در طی درمان حتماً از مصرف الکل خودداری شود.

بیمار باید هر گونه مور مور شدن انگشتان، تشنج و منگی را بلافاصله به پزشک گزارش دهد.
قبل و بلافاصله بعد از استفاده از قرص واژینال دستها شسته شوند .
در درمان تریکوموناس هر دو جنس باید به صورت همزمان درمان شوند.
دوره درمان را حتی در صورت بروز خونریزی قاعدگی تکمیل کنید.
جهت کمک به درمان عفونت از لباس زیر تمیز و نخی استفاده کنید.
ممکن است در طول درمان بیمار دچار سرگیجه شود.

مترونیدازول می تواند رنگ ادرار را تیره و به رنگ قرمز- قهوه ای درآورد که باید بیمار را در جریان گذاشت.

👁️ شرایط نگهداری :

محلول رقیق نشده مترونیدازولی را می توان در درجه حرارت ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور به مدت ۹۶ ساعت نگهداری کرد.

Midazolam

میدازولام

Inj. ۵mg/ml (۱ml)

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

برای ایجاد تسکین و فراموشی قبل از عمل جراحی یا اعمال تشخیصی مثل اندوسکوپی و همچنین برای ایجاد تسکین در بخش مراقبت های ویژه برای لوله گذاری داخل نای تجویز می شود. این دارو همچنین برای تسکین و کاهش اضطراب و ایجاد فراموشی در جراحی های کوچک نیز تجویز می شود. محلول دهانی ای دارو برای کنترل حملات صرعی داوم و یاتشنجات ناشی از تب بالا ممکن است استفاده شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود سابقه حساسیت به این دارو، میدازولام نباید مصرف شود.

⚠ تدابیر مهم :

مصرف همزمان این دارو با داروهای بی هوش کننده، ضد جنون، ضد دردهای اوپیوئیدی، داروهای ضد افسردگی، ضد هیستامین ها، داروهای کاهنده فشار خون، آلفابلاکرها و باکلوفن باعث افزایش اثرات تسکینی دارو و تضعیف CNS می شود. این دارو سرعت متابولیسم کلونازپام را افزایش داده و موجب کاهش اثر آن می گردد. مصرف همزمان این دارو با داروهای کاهنده فشار خون موجب افزایش اثر کاهش فشار خون می گردد. سایمتیدین، اریترومایسین، دیلتیازم و وراپامیل متابولیسم این دارو را مهار و با افزایش غلظت پلاسمایی میدازولام، اثر تسکین بخش آن را افزایش می دهند. این دارو اثر درمانی لوودوپا را کاهش می دهد.

⊗ عوارض جانبی :

خواب آلودگی و منگی در روز بعد از مصرف دارو، توهم و عدم تعادل، فراموشی، سردرد، سرگیجه، وابستگی، آینه، تضعیف تنفس، کاهش فشارخون، اختلالات گوارشی، بثورات جلدی، اختلال بینایی، تغییر میل جنسی، درد در ناحیه تزریق و ترمبولیت از عوارض جانبی این دارو هستند. این دارو عوارض جدی قلبی-تنفسی به ویژه در سالمندان و بیماران با حال عمومی بد ایجاد نموده است.

📌 توصیه ها :

- این دارو به خصوص شکل تزریقی آن فقط در بیمارستان و یا در حضور امکانات لازم جهت احیای قلبی-تنفسی باید تجویز شود.
- در موارد زیر این دارو باید با احتیاط فراوان مصرف شود: بیماری تنفسی، ضعف عضلانی خطرناک یا میاستنی گراو، گلوکوم با زاویه بسته حاد.
- در صورت وجود نارسایی کبد و کلیه، مقدار مصرف دارو باید کاهش یابد.
- در صورت وجود کاهش حجم خون، اسپاسم عروق و یا کاهش دمای بدن و یا در صورت مصرف توأم داروهای ضد درد مخدر مقدار مصرف این دارو باید کاهش یابد.
- اندازه گیری فشار خون، اکسیژن خون، بررسی وضعیت تنفسی و علائم حیاتی به طور مداوم در طول درمان با این دارو توصیه می شود.
- هنگام مصرف این دارو از مصرف الکل یا سایر داروهای تضعیف CNS باید خودداری شود.

- به دلیل اختلال در اعمال حرکتی و خواب آلودگی پس از مصرف دارو، هنگام رانندگی یا کار با ماشین آلاتی که نیاز به هوشیاری دارند، باید احتیاط نمود.

Multi Vitamin

مولتی ویتامین

Oral Drop

اشکال دارویی

vit	Coated tab	Sgru / Δ ml	Drop
A	۵۰۰۰ IV	۲۵۰۰ Iv	۱۵۰۰ IU
B _۱	۱.۵ mg	۱ mg	۰.۵ mg
B _۲	۱.۴ mg	۱.۲ mg	۰.۶ mg
B _۶	۲ mg	۱ mg	۰.۴ mg
B _{۱۲}	۶ mcg	۴.۵ mcg	۱.۵ mcg
C	۶۰ mg	۶۰ mg	۳۵ mg
D	۴۰۰ IU	۴۰۰ IU	۴۰۰ IU
E	۱۵ IU	۱۵ IU	۵ IU
Fohc Aaid	۴۰۰ mcg	-	-
Nicotiuamid	۲۰ mg	۱۳ mg	۸ mg
Cal	-	۶۰ mg	-

Rx موارد و مقدار مصرف :

تامین ویتامین ها در بیمارانی که دچار سوء تغذیه هستند و بعنوان مکمل غذایی استفاده می شود.
 بزرگسالان و کودکان : روزانه یک قرص یا ۵ سی سی شربت یا ۰/۶ سی سی قطره و یا با توجه به نیاز بیمار و طبق دستور پزشک تجویز می شود.
 جهت اطلاع از سایر موارد در مورد هر کدام از ویتامین ها به تک نگار مربوط مراجعه کنید .

مولتی ویتامین مینرال

Multi Vitamin plus Mineral

Cap: Vit.A ۵۰۰۰IU + Vit.D ۴۰۰IU + Vit.E ۳۰IU + Vit.B₁ ۱۰۴mg

+Nicotinamide ۲۰mg + Vit.B_۶ ۲mcg + Vit.B_{۱۲} ۶mcg + Vit.c ۶۰mg + Folic

اشکال دارویی

Acid ۰.۴mg + Calcium ۱۲۵mg + Iodine ۱۵۰mcg + Iron ۱۸mg

+Magnesium ۱۰۰mg

R موارد و مقدار مصرف :

جهت تامین ویتامین ها و مواد معدنی در افراد دچار سوء تغذیه و یا کسانی که نیاز به این موارد در آنها به طور موقت افزایش یافته است مانند زنان باردار و شیرده بزرگسالان و کودکان: روزی یک کپسول و یا طبق دستور پزشک مصرف می شود. جهت اطلاع از سایر موارد مربوط به هر یک از اجزاء این کپسول به تک نگارهای مربوط مراجعه کنید.

Mupirocin

موپیروسین

Topical Oint: ۲%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

موپیروسین در درمان عفونتهای مختلف باکتریایی پوستی استفاده می گردد. پماد ۲٪ موپیروسین تا روزی ۳ مرتبه موضعی استفاده می شود و حداکثر تا ۱۰ روز می توان مصرف کرد. این دارو برای استفاده در سطوح موکوسی مناسب نیست.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به نقص عملکرد کلیوی با احتیاط تجویز شود. در صورت حساسیت مفرط به دارو یا اجزای آن منع مصرف دارد. از موپیروسین روی زخمها و سوختگیهای بزرگی و شدید و همچنین غشاهای موکوسی نباید استفاده کرد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در دوران بارداری و شیردهی با احتیاط تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

موپیروسین به خوبی تحمل می شود ولی واکنشهای حساسیتی، احساس سوزش، درد، خارش و التهاب ممکن است رخ دهد.

📌 توصیه ها :

موپیروسین موضعی کاربرد چشمی ندارد. در صورت نیاز می توان بعد از مصرف پماد محل زخم را پانسمان کرد. اگر در طی مصرف موپیروسین تحریک پوستی شدید دیده شد مصرف دارو باید قطع شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Tab: ۵۰۰mg

اشکال دارویی

Susp: ۶۰mg/ml

R موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای غیر پیچیده مجرای ادراری تحتانی (گرم منفی)

بزرگسالان: دوز معمول ۴g در چهار دوز منقسم است برای حداقل ۷ روز است.

توجه: اگر درمان با نالیدیکسیک اسید در مدت ۴۸ ساعت موفقیت آمیز نبود، آنتی بیوتیک دیگری باید شروع شود.

اگر درمان برای مدت بیشتر از ۲ هفته ادامه یابد معمولاً دوز دارو نصف می گردد.

کودکان: دوز معمول ۵۵-۵۰mg/kg روزانه در چهار دوز منقسم است که در درمانهای طولانی مدت به ۳۳mg/kg-۳۰ در روز کاهش می یابد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود سابقه تشنج و در نوزادان کمتر از ۳ ماه نباید استفاده شود.

توصیه می شود که این دارو کودکان و نوجوانان استفاده نشود.

در بیماران مبتلا به نقص عملکرد کلیه یا کبد، کمبود G6PD، آرترواسکلروز مغزی و نارسایی تنفسی با احتیاط تجویز شود.

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. بهتر است در دوران بارداری و شیردهی استفاده نشود.

☑ تداخلات مهم :

نالیدیکسیک اسید اثرات داروهای ضد انعقاد خوراکی (وارفارین) را افزایش می دهد لذا دوز آنها باید کاهش یابد.

مصرف همزمان پروبنسید و نالیدیکسیک اسید باعث افزایش غلظت پلاسمایی نالیدیکسیک اسید میشود.

نیتروافورانتوئین و نالیدیکسیک اسید آنتاگونیست بوده و نباید با هم تجویز شوند.

در صورت مصرف همزمان نالیدیکسیک اسید با ملفالان سمیت گوارشی شدید ایجاد می شود.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: عوارض گوارشی تهوع، استفراغ، اسهال و درد شکم، واکنشهای پوستی و اثرات بر روی سیستم عصبی مرکزی.

عوارض عصبی: مشکلات بینایی، سرگیجه، خواب آلودگی و گاهی افسردگی، هیجان زدگی و توهم.

واکنشهای پوستی: حساسیت به نور، کهیر، خارش و راش های پوستی.

سایر عوارض: افزایش اوره و کراتینین خون، اختلالات گذرا در آنزیم های کبد و بیلی روبین، درد عضلات و مفاصل، اختلالات خونی نظیر ائوزینوفیلی، کاهش پلاکتهای خون، کاهش گلبولهای سفید خون و تغییر در غلظت پروترومبین.

☞ توصیه ها :

بهتر است دارو یک ساعت قبل و یا دو ساعت بعد از غذا مصرف شود ولی در صورت ایجاد ناراحتی گوارشی باید آنرا همراه شیر یا غذا خورد.

اگر بیمار مصرف یک نوبت از دارو را فراموش کرد باید بلافاصله پس از به یاد آوردن آنرا بخورد ولی اگر نوبت بعدی نزدیک بود می توان دوز بعدی را دو برابر کرد.

بیماری باید در مدت درمان با نالیدیکسیک اسید روزانه به میزان کافی و در صورت امکان ۲ تا ۳ لیتر مایعات مصرف کند.

والدین کودکی تحت درمان با این دارو است باید مراقب راه رفتن کودک خود باشند و در صورت لنگیدن یا درد مفصل سریعاً پزشک در جریان قرار دهند.

بیمار باید در صورت بروز بی قراری شدید، حالت تهوع، سردرد، هیجان زدگی، خواب آلودگی، سرگیجه و هر گونه اختلال بینایی فوراً به پزشک مراجعه کند.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف سر بسته و در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از یخ زدگی نگهداری شود.

Naloxone HCl

نالوکسان

Inj: ۰.۴mg/ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

مسمومیت شناخته شده یا مشکوک با ترکیبات اپیوئیدی

بزرگسالان: دوز اولیه ۲mg-۰/۴ است که به صورت داخل وریدی تجویز می شود و در صورت لزوم هر ۲ تا ۳ دقیقه می تواند تکرار گردد.

اگر با تجویز مجموعاً ۱۰mg نالوکسان پاسخ درمانی مشاهده نشد علت مسمومیت احتمالاً اپیوئید نیست.

کودکان: دوز اولیه ۰/۱mg/kg است که از طریق داخل وریدی تزریق میشود و در صورت نیاز می توان هر ۲ تا ۳ دقیقه همین مقدار را تکرار کرد. در صورتیکه تزریق وریدی امکان پذیر نبود، از روشهای داخل عضلانی و یا زیر جلدی استفاده می شود.

👉 توجه: اگر بیمار به اپیوئیدها وابستگی داشت دوز نالوکسان باید به ۰/۲-۰/۱mg کاهش یابد تا از بروز ناگهانی علائم محرومیت جلوگیری گردد.

👉 توجه: نالوکسان به روشهای داخل وریدی، داخل عضلانی یا زیر جلدی تزریق می شود. سریع ترین پاسخ پس از تزریق داخل وریدی ایجاد می شود که در حالتهای اورژانس تجویز می گردد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو منع مصرف دارد.

در بیمارانی که وابستگی فیزیکی به اپیوئیدها دارند و نوزادان مادران وابسته به اپیوئیدها با احتیاط تجویز شود.

در بیماران مبتلا به ناراحتی های قلبی با احتیاط تجویز شود.

👉 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. مشخص نیست که آیا این دارو در بیشتر ترشح می شود یا خیر.

🚫 تداخلات مهم :

مورد خاصی گزارش نشده است.

⊗ عوارض جانبی :

نالوکسان در دوزهای درمانی عارضه جانبی مهمی ایجاد نمی کند. تهوع و استفراغ رخ می دهد و مواردی هم از کاهش فشار خون، افزایش فشار خون، آریتمی قلبی و ادم ریوی گزارش شده است.

📌 توصیه ها :

پس از تجویز نالوکسان بیمار باید تحت نظر باشد زیرا ممکن است علائم مسمومیت مجدداً پدیدار شود و نیاز به تکرار دوز دارو باشد.

علائم سندرم محرومیت در پی تجویز نالوکسان معمولاً ۲۰ تا ۳۰ دقیقه بعد کاهش پیدا کرده و تا ۹۰ دقیقه بعد از بین می رود.

علائم حیاتی شامل فشار خون و تعداد تنفس بیمار باید کنترل شود.

نیمه عمر دارو در نوزادان بیشتر از بالغین است که باید دقت شود.

👁 شرایط نگهداری :

دارو باید دور از نور و در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Naphazoline - Antazoline (Ophthalmic)

نفازولین - آنتازولین

Sterile Eye Drops: Naphazoline ۰.۰۵% + Antazoline ۰.۵%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

تسکین خارش و قرمزی و التهاب چشم

بزرگسالان: ۱ قطره از محلول بر حسب نیاز هر ۳ تا ۴ ساعت در چشم چکانده می شود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در گلوکوم با زاویه باریک منع مصرف دارد.

در بیماران مسن با احتیاط استفاده شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

📦 تداخلات مهم :

موردی گزارش نشده است.

⊗ عوارض جانبی :

سوزش چشم و حساسیت که موقتی است.

📌 توصیه ها :

از آلوده شدن نوک قطره چکان خودداری کنید و بعد از هر بار مصرف درآنها محکم ببندید.

مصرف این دارو در کودکان توصیه نمی شود.

از مصرف بیش از مقدار تجویز شده بپرهیزید.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور نگهداری شود.

Nasal Drops: ۰.۰۵٪

اشکال دارویی

Sterile Eye Drop: ۰.۱٪

R موارد و مقدار مصرف :

تسکین موقت احتقان بینی در سرماخوردگی، حساسیت مجاری تنفسی فوقانی، سینوزیت و درمان کمکی عفونت های گوش میانی جهت کاهش احتقان بزرگسالان: ۲ قطره از محلول نفازولین هر ۳ ساعت در صورت نیاز در بینی چکانده می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط به دارو منع مصرف دارد.
در کودکان زیر ۱۲ سال منع مصرف دارد.
در مبتلایان به هیپرتیروئیدی، بیماریهای قلبی، هیپرتانسیون، دیابت، ازدیاد فشار داخل چشم و یا هیپرتروفی پروستات با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و مصرف آن در طی دوران شیردهی توصیه نمی شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که نفازولین را تحت تاثیر قرار می دهند: بتابلوکرها، مهارکننده های MAO، متیل دوپا و ضد افسردگی های سه حلقه ای.

داروهایی که توسط نفازولین تحت تاثیر قرار می گیرند: بروموکریپتین، کافئین، تتوفیلین، انسولین و داروهای پایین آورنده قند خون خوراکی.

☒ عوارض جانبی :

در صورت مصرف بیش از اندازه دارو خواب آلودگی، تهوع، سردرد، سرگیجه، ترس، بی خوابی، احساس ضعف، آریتمی قلبی، ضعف سیستم عصبی مرکزی، کاهش دمای بدن و تعریق رخ می دهد.
استفاده طولانی مدت از دارو ممکن است باعث عود احتقان شود.

☞ توصیه ها :

این دارو را بیش از ۳ تا حداکثر ۵ روز مصرف نکنید.
از هر دارو فقط برای یک بیمار استفاده شود.
از مصرف بیش از مقدار تجویز شده جداً پرهیز شود.

Tablet: ۲۵۰ mg

E.C. Tablet: ۵۰۰ mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

اسپوندیلیت انکیلوزان، استئوآرتрит، آرتريت روماتوئيد

دوز معمول ۵۰۰ mg تا ۱ g روزانه در یک دوز و یا ۲ دوز منقسم می باشد.

در کودکان بالای ۵ سال دوز ۱۰ mg/kg دو بار در روز توصیه می شود.

دردهای خفیف تا متوسط مانند دیس منوره، دردهای اسکلتی، درد پس از جراحی

دوز معمول اولیه ۵۰۰ mg است که با ۲۵۰ mg هر ۶ تا ۸ ساعت ادامه می یابد. حداکثر دوز روزانه ۱۲۵۰ mg بعد از روز اول درمان پیشنهاد می گردد.

نقرس حاد

دوز اولیه ۷۵۰ mg است که با ۲۵۰ mg هر ۸ ساعت ادامه می یابد.

میگرن

در شروع حمله سر درد ۷۵۰ mg تجویز می شود. اگر لازم بود بعد از حداقل نیم ساعت با دوز ۲۵۰ mg در روز ادامه می یابد که حداکثر می تواند تا ۱۲۵۰ mg افزایش پیدا کند.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به این دارو و علائمی نظیر آنژیوادم، کهیر و رینیت منع مصرف دارد.

در صورت ابتلا بیمار به زخم پپتیک فعال این دارو نباید مصرف شود.

در اختلال عملکرد کبد یا کلیه و همچنین CHF با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن مصرف این دارو در دوران شیردهی ثابت نشده است.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که NSAIDها (از جمله ناپروکسن) را تحت تاثیر قرار می دهند شامل: سایمتیدین، پروبنسید و سالیسیلاتها.

داروهایی که تحت تاثیر NSAIDها (از جمله ناپروکسن) قرار می گیرد شامل: ضدانعقادها، بتابلوکرها، مهارکننده های ACE، سیکلوسپورین، دیگوکسین، سمپاتومیمتیک ها و دیورتیکهای تیازیدی.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: ناراحتیهای گوارشی شامل: تهوع، یبوست، سوء هاضمه، دردهای شکمی، کرامپ، اسهال.

مهم ترین: سمیت کلیوی به صورت سندرم نفروژنیک، هایپوکالمی، نفریت بینابینی.

📌 توصیه ها :

جهت کاهش ناراحتی گوارشی بهتر است دارو همراه غذا مصرف شود.

بیمار باید در صورت احساس وزوز در گوش و خواب آلودگی به پزشک مراجعه کند.

از مصرف همزمان الکل وسایر داروهای گروه NSAID با ناپروکسن پرهیز شود.

کنترل دوره های عملکرد کلیوی و کبدی و همچنین سنجش شنوایی و بینایی در دوره درمان طولانی مدت توصیه می شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور و یخ زدگی و در ظروف در بسته نگهداری شود.

Niclosamide

نیکلوز آمید

Chewable Tab: ۵۰۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان کرم های نواری روده

بزرگسالان: ۲g به صورت تک دوز بعد از صبحانه ای سبک استفاده می شود. دو ساعت بعد از استفاده از یک مسهل کرم از بدن خارج می شود. قبل از درمان ممکن داروی ضد تهوع تجویز شود.

کودکان: برای ۲ تا ۶ سال نصف دوز بزرگسالان و زیر ۲ سال، ¼ دوز بزرگسالان تجویز می گردد.

👉 توجه: قرص نیکلوز آمید قبل از بلعیده شدن باید جویده شده سپس با حداقل آب ممکن خورده شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو نباید تجویز شود.

نیکلوز آمید برای درمان سیستی سرکوزیس و تجویز نمی شود.

🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد و بهتر است مصرف این دارو به بعد از زایمان موکول شود. در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

تاکنون تداخل دارویی مهمی با نیکلوز آمید دیده نشده است.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: ناراحتی های گوارشی شامل تهوع، استفراغ، دل درد و اسهال.

سردردهای خفیف و خارش شدید هم به میزان کمتری گزارش شده است.

👉 توصیه ها :

بیمار باید دوره را کامل کند.

در صورتیکه مصرف یک دوز از دارو فراموش شد باید بلافاصله بعد از یادآوری آن را حدود ولی اگر فاصله زمانی با دو نوبت بعدی کم باشد باید حداقل ۱۰ تا ۱۲ ساعت نوبت بعدی را به تاخیر انداخت.

قرص ها قبل از خورده شدن باید خوب جویده شوند. برای کودکان می توان قرص ها را خرده کرده و با آب مخلوط کرد و به کودک داد.

۱ تا ۳ ماه پس از درمان باید از بیمار جهت ارزیابی آزمایش مدفوع بعمل آید.

چنانچه بیمار دچار خونریزی ازمقعد، سرگیجه یا احساس عدم تعادل شد باید فوراً به پزشک اطلاع دهد.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد و در پوشش سر بسته نگهداری شود.

نیکوتینیک اسید**Valproate Sodium**

اشکال دارویی

Tab.: ۲۵mg

Double Scored Tab. ۱۰۰mg , ۵۰۰mg

R موارد و مقدار مصرف :

برای پیشگیری و درمان کمبود ویتامین B۳ :

شیرخواران از بدو تولد تا سن ۳ سال، ۵-۹ میلی گرم.

سن ۷-۱۰ سال، ۱۳ میلی گرم.

پسران و مردان بالغ، ۱۵-۲۰ میلی گرم.

دختران و زنان بالغ، ۱۳-۱۵ میلی گرم. زنان باردار ۱۷ میلی گرم و در دوران شیردهی ۲۰ میلی گرم.

بعنوان پائین آورنده چربی خون در بزرگسالان، ابتدا ۱ گرم سه بار در روز مصرف می شود. کهبه برحسب نیاز هر ۴-۲ هفته، ۵۰۰ میلی گرم در روز به مقدار مصرف اضافه می گردد. به عنوان نگهدارنده ۱-۲ گرم سه بار در روز مصرف می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در موارد خونریزی شریانی، دیابت، بیماری کبدی، نقرس و زخم گوارشی باید با احتیاط مصرف شود.

☒ عوارض جانبی :

برافروختگی، سرگیجه، سردرد، تپش قلب، خارش، تهوع، استفراغ و بندرت نارسایی کبد و بشورات جلدی گزارش شده است.

نیفدیپین**Nifedipine**

اشکال دارویی

Cap: ۱۰mg

R موارد و مقدار مصرف :**کنترل زیادی فشار خون و درمان یا پیشگیری آنژین صدری**

بزرگسالان: دوز اولیه ۱۰mg سه بار در روز است. برخی بیماران به ویژه کسانی که دچار اسپاسم عروق کرونر هستند نیاز به دوزهای بالاتری دارند که در این صورت ۲۰-۳۰mg سه یا چهار بار در روز تجویز می گردد. دوزهای بالاتر از ۱۸۰mg در روز توصیه نمی شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، در شوک کاردیوژنیک و مبتلایان به آنژین حاد ناپایدار منع مصرف دارد. در سالمندان، مبتلایان به نارسایی احتقانی قلب (CHF)، کاهش فشار خون شدید، تنگی شدید آئورت باید با احتیاط تجویز شود.

فراهمی زیستی و پاسخ بیمار به دارو در صورت وجود سیروز کبدی به طور قابل ملاحظه ای تحت تاثیر قرار می گیرد.

غلظت پلاسمایی نیفدیپین در صورت نقص عملکرد کلیه اندکی افزایش می یابد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. نیفدیپین به مقدار ناچیزی در شیر مادر ترشح می شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که نیفدیپین (مسدود کننده های کانال کلسیمی) را تحت تاثیر قرار میدهند: باربیتوراتها، نمکهای کلسیم، اریترومايسين، سایمتیدین، رانیتیدین، فاموتیدین، هیدانتوئین، کینیدین، ریفامپین، کاربامازپین و ویتامین D. داروهایی که توسط نیفدیپین (مسدودهای کانالهای کلسیمی) تحت تاثیر قرار می گیرند: کینیدین، ضد انعقادها، بتابلوکرها، کاربامازپین، سیکلوسپورین، گلیکوزیدهای دیجیتال، فنتانیل، لیتیوم، سولفات منیزیم (تزریقی)، پرازوسین و تیوفیلین ها.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سردرد، گیجی، شعف، ادم محیطی، تهوع، گرگرفتگی، تپش قلب، عصبانیت و کرامپ و درد عضلانی. مهم ترین: کاهش فشار خون، CHF و انفارکتوس میوکارد.

☒ توصیه ها :

فشار خون بیمار باید در ابتدای درمان و با افزایش دوز دارو کنترل شود. سطح قند خون بیمار در بیماران مبتلا به دیابت باید کنترل شود. ممکن است در ابتدای درمان علائم آنژین تشدید گردد که با ادامه درمان رفع می شود. بیمار باید در صورت بروز این علائم به پزشک مراجعه کند: کاهش شدید فشار خون، تورم دست ها و پاها، سرگیجه شدید، بی نظمی ضربان قلب، کوتاه شدن نفس ها و تهوع.

👁 شرایط نگهداری :

دور از رطوبت یا نور مستقیم خورشید و در دمای اتاق نگهداری شود.

Nitrofurantoin

نیتروفورانئوئین

Scored Tablet: ۱۰۰mg

اشکال دارویی

Suspension: ۲۵mg/۵ml

R موارد و مقدار مصرف :

در درمان عفونت های غیر پیچیده مجاری ادراری تحتانی مصرف می شود. بزرگسالان: در درمان عفونت های حاد بدون عواقب ۵۰mg هر ۶ ساعت برای ۷ روز مصرف می شود. مقدار مصرف دارو در درمان عفونت مزمن شدید و عود کننده ۱۰۰mg هر ۶ ساعت برای ۷ روز است. برای پیشگیری از عفونت ادراری ۵۰-۱۰۰mg در شب می باشد. کودکان: با سن بیش از ۳ ماه، در درمان عفونت های حاد بدون عواقب ۳mg/kg/day در ۴ دوز منقسم و در پیشگیری از عفونت های ادراری ۱mg/kg در شب می باشد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در عیب کار کلیه، نوزادان با سن کمتر از ۳ ماه، کمبود G6PD و پورفیری نباید مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

از مصرف دارو در دوران بارداری و شیردهی پرهیز شود.

☒ تداخلات مهم :

آنتی اسیدها و مواد جاذب، جذب این دارو را کاهش می دهند. مصرف همزمان نیتروفورانتوئین با پروبنسید، به دلیل کاهش دفع توبولی، ممکن است سبب بروز میمومیت با نیتروفورانتوئین شود.

📌 توصیه ها :

این دارو در موارد زیر بایستی با احتیاط فراوان مصرف شود: کم خونی، دیابت، عدم تعادل الکترولیت ها، کمبود ویتامین B و فولات، بیماری ریوی و عیب کار کبد و نوروپاتی محیطی. این دارو ممکن است موجب پاسخ مثبت کاذب در آزمون گلوکز ادرار شود. رنگی ادرار بیمار ممکن است به زرد تا قهوه ای تغییر کند. بهتر است این دارو با غذا یا شیر مصرف شود.

Nitrofurazone

نیتروفورازون

Topical Cream: ۰.۲٪

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان سوختگی ها و عفونتهای باکتریایی پوست

بزرگسالان: با توجه به نیاز بیمار روزی یکبار یا هر چند روز مقدار کافی از کرم روی موضع مالیده میشود. در بیماران مبتلا به کمبود G6PD با احتیاط فراوان تجویز شود. برای کودکان با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

☒ عوارض جانبی :

واکنشهای حساسیتی نظیر بثورات پوستی و خارش ممکن است ایجاد شود.

📌 توصیه ها :

در صورت بروز عفونت ثانویه و یا تحریک موضعی مصرف دارو باید قطع شده و روش درمانی دیگری انتخاب شود.

این دارو را نزدیک چشم استفاده نکنید.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور مستقیم خورشید و در دمای کمتر از ۳۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

اشکال دارویی

SL.Tab/Cap: ۰.۴mg

SR.Tab: ۲.۶mg, ۶.۴mg

Rx موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و درمان حمله آنژین صدری

برای این منظور از شکل کپسول زیر زبانی نیتروگلیسرین استفاده می شود که می تواند اثر سریع درمانی ایجاد کند. یک کپسول زیر زبانی نیتروگلیسرین (۰/۶-۱۰/۳ mg) در زیر زبان قرار می گیرد. در صورت نیاز این دوز می تواند هر ۵ دقیقه تا ۳ روز تکرار شود ولی بیمار باید بداند که اگر پس از مصرف ۳ روز از دارو در مدت ۱۵ دقیقه هنوز درد باقی مانده بود باید به پزشک مراجعه شود.

جهت پیشگیری هم می توان قبل از قرار گرفتن در شرایط استرس زا از کپسول زیر زبانی استفاده کرد.

آنژین مزمن پایدار

در این مورد از قرص آهسته رهش (SR) استفاده می شود. ابتدا با دوز کم شروع شده و ۲/۴-۶/۴mg هر ۱۲ ساعت یا در صورت نیاز هر ۸ ساعت تجویز می شود. بیشترین دوز ۱۳mg دو تا سه بار در روز است.

آنژین نا پایدار، نارسایی قلبی، انفارکتوس حاد میوکارد و کنترل فشار خون در طی جراحی قلب

در این موارد از انفوزیون وریدی نیتروگلیسرین استفاده می شود. برای رقیق کردن دارو از گلوکز تزریقی ۵ درصد یا کلرید سدیم ۰/۹ درصد استفاده می شود. دوز معمول اولیه ۱۰mcg/min در آنژین ناپایدار، ۲۰-۲۵mcg/min در نارسایی قلبی و ۲۵mcg/min برای کنترل فشار خون است.

اکثر بیماران به دوزهای بین ۱۰ تا ۲۰۰ میکروگرم در دقیقه پاسخ می دهند.

توجه: جهت انفوزیون وریدی دارو از ظرف شیشه ای مخصوص تزریق وریدی باید استفاده شود زیرا ست های معمول پلاستیکی ممکن است نیتروگلیسرین را جذب کنند.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به نیتراتها، کم خونی شدید، گلوکوم با زاویه بسته، کاهش فشار خون وضعیتی، ضربه به سر یا خونریزی مغزی منع مصرف دارد.

نیتروگلیسرین زیر زبانی در صورتیکه بیمار اخیراً دچار سکته قلبی شده باشد نباید تجویز شود.

نیتروگلیسرین تزریقی در صورت ابتلا به کاهش فشار خون و یا کاهش حجم مایعات بدن، ضعف در خونرسانی به مغز و افزایش فشار داخل جمجمه ای نباید تجویز گردد.

بی خطر بودن و کارایی این دارو برای کودکان ثابت نشده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مشخص نیست که آیا نیتراتها در شیر ترشح می شود یا نه، باید با احتیاط تجویز شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که با نیتراتها تداخل دارند: الکل، آسپرین، نیفدیپین، نیتروپین، نیتروپین، دی هیدروارگوتامین و هپارین .

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: سر درد ضربانی، سرگیجه، کاهش فشار خون وضعیتی، تاکیکاردی، گرگرفتگی، تپش قلب.
مهم ترین: آریتمی.

نکات توصیه ها :

نیتر و گلسیرین خوراکی باید نیم ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از غذا با معده خالی حوزہ شود.
هنگام استفاده از کپسول زیر زبانی بیمار باید نشسته باشد و در صورتیکه درد رفع نشود می توان آنرا تا حداکثر سه بار تکرار کرد.

جهت کم شدن تحمل دارویی باید یک وقفه ۱۰ تا ۱۲ ساعته در مصرف دارو قرار داده شود.

بیمار باید از قطع ناگهانی مصرف دارو بپرهیزد.

بیمار باید از مصرف مشروبات الکلی بپرهیزد.

تغییر وضعیت ناگهانی می تواند باعث کاهش ناگهانی فشار خون شود که باید احتیاط شود.

از خورد کردن یا شکستن قرص های آهسته رهش بپرهیزید.

شرایط نگهداری :

نیتر و گلسیرین تزریقی باید دور از نور و انجماد و در دمای ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Nortriptyline HCL

نور تریپتیلین

Scored Tab: ۱۰mg , ۲۵mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

افسردگی

بزرگسالان: درمان با دوز ۵۰mg روزانه شروع می شود و باتوجه به نیاز بیمار در مدت ۳ تا ۴ هفته می توان دوز را تا ۱۵۰mg افزایش داد که در سه یا چهار دوز منقسم تجویز می شود.
حداکثر دوز روزانه ۱۵۰mg است.

کودکان: در کودکان ۶ تا ۱۲ سال ۱-۳mg/kg یا ۱۰-۲۰mg روزانه در ۳ یا ۴ دوز و در کودکان بزرگتر ۳۰-۵۰mg روزانه در ۳ یا ۴ دوز تجویز می شود.

شب اداری

توجه: نور تریپتیلین نسبت به آمی تریپتیلین و ایمی پرامین به مقدار کمتری برای این منظور استفاده می شود.
دوز پیشنهادی برای کودکان ۷ سال ۱۰mg، کودکان ۸ تا ۱۱ سال ۲۰-۱۰mg و برای کودکان بالاتر از ۱۱ سال مقدار ۲۵-۳۵mg می باشد.

دوزها باید ۳۰ دقیقه قبل از خواب مصرف شود و درمان نباید بیش از سه ماه به طول بیانجامد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

دردوره نقاهت انفارکتوس میوکارد و همچنین در صورتیکه بیمار داروهای گروه مهارکننده MAO را مصرف می کند منع مصرف دارد.

چند روز قبل از عمل جراحی انتخابی مصرف دارو قطع شود.

مصرف این دارو در اطفال توصیه نمی شود.

در این موارد با احتیاط تجویز گردد: اختلال عملکرد کبد و کلیه، افراد مسن، بیماریهای قلبی - عروقی، سابقه صرع، پورفیری حاد و یبوست مزمن.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد و در دوران شیردهی نباید مصرف شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که ضد افسردگی های سه حلقه ای (از جمله نورتریپتیلین) را تحت تاثیر قرار می دهند: باربیتوراتها، چارکول، سایمتیدین، دی سولفیرام، فلوکستین، هالوپریدول، ضد بارداری های خوراکی، فنوتیازین ها و همچنین سیگار کشیدن.

داروهایی که توسط ضد افسردگی های سه حلقه ای (از جمله نورتریپتیلین) تحت تاثیر قرار می گیرند: آنتی کولینرژیک ها، کلونیدین، گوانیتیدین، لوودوپا و مهارکننده های MAO.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی و اثرات آنتی کولینرژیک مانند: خشکی دهان، یبوست، احتباس ادرار و تاری دید همچنین کاهش فشار خون وضعیتی.

مهم ترین: اختلال هدایتی قلب و دپرسیون مغز استخوان.

📌 توصیه ها :

جهت کاهش تحریک معده، بهتر است دارو همراه غذا مصرف شود.

در بیمارانی که سابقه ناراحتی قلبی - عروقی دارند، بررسی منظم فشار خون و نبض ضروری است.

قطع ناگهانی دارو بعد از حداقل ۸ هفته مصرف مداوم سبب ایجاد علائم محرومیت می گردد که باید دقت شود.

این دارو احتمالاً باعث افزایش وزن و چاقی می شود.

جهت برطرف شدن خشکی دهان باید مکرراً آب مصرف شده و به بیمار گوشزد شود که به تدریج نسبت به این عوارض تحمل پیدا می شود.

رنگ ادرار ممکن است سبز - آبی شود که مشکلی نیست.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری گردد.

Coated Tablet: ۵۰۰,۰۰۰U

For Susp Drops: ۱۰۰۰۰۰U/ml

Topical Oint: ۱۰۰۰۰۰U/g

Vaginal Tab: ۱۰۰۰۰۰U

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :**درمان کاندیدیاز پوستی و پوستی مخاطی**

پماد نیستاتین ۲ بار در روز به کار می رود. معمولاً ۲ هفته درمان کافی است طی ۲۴-۷۲ ساعت بعد از شروع درمان علائم بیماری بر طرف می شود.

برفک دهان بچه

۴۰۰ تا ۶۰۰ هزار واحد (۴ تا ۶ میلی لیتر) ۴ بار در روز، نصف دوز در هر طرف دهان استفاده می شود. کودکان: در نوزادان ترم ۱۰۰ هزار واحد (۱ میلی لیتر) هر ۶ ساعت و در نوزادان نارس ۵۰ هزار واحد (نیم میلی لیتر) هر ۶ ساعت در دو طرف دهان استفاده می شود.

عفونتهای قارچی حفره دهان ناشی از کاندیدیا آلبیکانس و سایر گونه های کاندیدیا

۴۰۰ تا ۶۰۰ هزار واحد (۴ تا ۶ میلی لیتر) چهار بار در روز.

کاندیدیاز ولوواژینال

یک قرص واژینال ۱ یا ۲ بار در روز به مدت ۲ هفته استفاده می شود. ممکن است گاهی به دوره درمان طولانی تری نیاز باشد و یا داروی خوراکی هم به رژیم درمانی اضافه شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت عدم تحمل دارو توسط بیمار با احتیاط تجویز شود. در صورت وجود حساسیت مفرط به دارو منع مصرف دارد. قرصهای واژینال نیستاتین در زمان حاملگی نباید مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد و استفاده مطمئن و بی خطر از این دارو در دوران شیردهی اثبات نشده است و باید با احتیاط مصرف شود.

☒ تداخلات مهم :

تداخل مهم و قابل ذکری گزارش نشده است.

☒ عوارض جانبی :

مصرف موضعی دارو می تواند تحریکات پوستی و شکل واژینال آن تحریک مهبل را همراه داشته باشد. به صورت خفیف و گذرا حالت تهوع، استفراغ، اسهال و ناراحتی گوارشی ممکن است ایجاد شود.

📌 توصیه ها :

قبل از مصرف کردن سوسپانسیون نیستاتین باید آنرا به خوبی تکان داد. هر بار نصف میزان داروی تجویز شده را در یک طرف دهان و نیم دیگر را در طرف مقابل ریخته و قرقره کنید و سپس آنرا بخورید.

در کودکان و شیرخواران دارو را با سواب در دو طرف دهان بمالید.

تا ۳۰ دقیقه بعد از مصرف دارو، بیمار نباید آب یا غذا بخورد.

از قرص های واژینال این دارو به عنوان قرص مکیدنی به جای سوسپانسیون خوراکی در درمان کاندیدیاز دهان استفاده می شود زیرا سرعت انحلال کم این شکل دارویی، زمان تماس نیستاتین با مخاط دهان را افزایش می دهد. نیستاتین برای درمان عفونتهای قارچی سیستمیک استفاده نمی شود زیرا این دارو از مجرای گوارشی جذب نمی شود.

نیستاتین اثر ضد باکتریایی ندارد.

برای درمان کاندیدیاز لای چین ها بهتر است از کرم نیستاتین استفاده شود.

برای پیشگیری از بروز برفک دهان در نوزادان پیشنهاد می شود در زنان حامله مبتلا به کاندیدیاز ولوواژینال قرص نیستاتین واژینال با دوز ۱۰۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰۰ واحد ۳-۶ هفته قبل از زایمان تجویز شود. در درمان کاندیدیاز واژن بیمار باید درمان را به صورت مرتب و حتی در زمان قاعدگی هم ادامه دهد.

👁 شرایط نگهداری :

دردرجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود. قرص واژینال نیستاتین در دمای زیر ۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

ORS (Oral Rehydration Solution)

او - آر - اس

اشکال دارویی Opwder: (Nad ۳.۵g + kcl ۱.۵g + Trisodium oitrate ۲.۶g + Dextrose ۲۰g) /lit

℞ موارد و مقدار مصرف :

جبران آب و الترولیت های از دست رفته بدن ناشی از اسهال حاد و در افرادی که مصرف آب و غذای آنها قطع شده باشد.

بزرگسالان و کودکان : در دهیدرتاسیون خفیف ml/kg ۵۰ در مدت ۴ ساعت و در دهیدرتاسیون متوسط ml/kg ۱۰۰ طی ۴ ساعت تجویز می شود. پس از آن فاز نگهدارنده درمان شروع می شود و در این مرحله پس از هر بار رفع مدفوع اسهالی در کودکان ml ۲۰۰-۱۲۰ و در بزرگسالان ml ۴۰۰-۲۰۰ ORS مصرف می شود. توجه : در فواصل بین مصرف ORS شیر خوار باید شیر مادر (یا شیر خشک) و کودکان بزرگتر و بزرگسالان هم غذای روزانه و مایعات دریافت کنند.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود شوک ، دهیدرتاسیون شدید ، استفراغ مداوم ، کوما ، انسداد دستگاه گوارشی و در تمام مواردی که تجویز مایعات وریدی ضرورت دارد نباید استفاده شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد.

⊗ عوارض جانبی :

در صورت مصرف بیش از اندازه در کودکان زیر یک سال ممکن است منجر به تشنج شود. در افراد مبتلا به نارسایی کلیه ممکن است باعث بروز هیپرناترمی و هیپرکالمی شود. از دیگر عوارض ORS پف کردن پلکها و تشنگی زیاد است.

توصیه ها :

مصرف غذای حاوی نشاسته نظیر برنج ، فرنی ، نان تست ، سیب زمینی ، ماست ، سوپ صاف شده برنج و سبزیجات توصیه می شود و از طرف دیگر بیمار باید استفاده از غذاهای پر چرب و آب ساده را به حداقل برساند. محتویات پاکت ORS را باید در یک لیتر آب جوشیده سرد شده حل کرد و به تدریج استفاده نمود. برای جلوگیری از بروز استفراغ در کودکان باید ORS را به آهستگی توسط سرنگ یا قاشق چایخوری و با فواصل ده دقیقه ای تجویز کرد. محلول ORS را باید بلافاصله قبل از مصرف تهیه کرد.

Ofluxasin

اُفلوکساسین

Ear Drop **0.3%**

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

عفونت های گوش ناشی از ارگانسیم های حساس

بالغین: ۱-۲ قطره در هر گوش دوبار در روز تجویز می شود. دارو را باید قبل از مصرف در حد درجه حرارت بدن گرم نمود.

Film Coated Tablets ۲۰۰mg , ۳۰۰mg , ۴۰۰mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

عفونت های خفیف تا متوسط دستگاه ادراری ناشی از میکروارگانسیم های حساس بالغین ۲۰۰ تا ۴۰۰ میلی گرم از راه خوراکی، دوبار در روز تجویز می شود.

اسهال عفونی، عفونت های تنفسی خفیف تا متوسط، عفونت های استخوان و مفاصل، عفونت های شدید دستگاه ادراری

بالغین: ۴۰۰-۸۰۰ میلی گرم از راه خوراکی، دوبار در روز تجویز می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

موارد منع مصرف: حساسیت مفرط نسبت به کینولون ها. کودکان

موارد احتیاط: اختلالات دستگاه عصبی مرکزی. اپی لپسی. آرترو اسکلروز عروق مغزی

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

این دارو در شیر ترشح می شود. بدلیل احتمال ایجاد عوارض جانبی خطرناک در شیرخوار، تغذیه با شیر مادر در حین درمان با این دارو توصیه نمی شود.

⚠ تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو با سایمتیدین ممکن است باعث افزایش نیمه عمر دارو گردد.

در صورت مصرف همزمان این دارو با تتوفیلین ممکن است غلظت تتوفیلین افزایش یابد. مصرف همزمان این دارو ممکن است اثرات داروهای ضد انعقادی خوراکی را افزایش دهد.

اشکال دارویی

Tab: ۲.۵mg , ۵mg , ۱۰mg , ۱۵mg

Rx موارد و مقدار مصرف :**درمان تظاهرات اختلالات سایکوتیک**

بالغین: ابتدا، ۵-۱۰ میلی گرم از راه خوراکی، یکبار در روز تجویز می شود. در صورت نیاز می توان هر هفته ۵ میلی گرم به دوز دارو اضافه نمود. اغلب بیماران به دوز ۱۰ میلی گرم در روز پاسخ می دهند. حداکثر دوز ۲۰ میلی گرم است.

☼ موارد منع مصرف و احتیاط :

موارد منع مصرف: حساسیت مفرط به دارو.

موارد احتیاط: بیماری قلبی، بیماری عروق مغز، بیماران مستعد هیپوتانسیون، سابقه تشنج، اختلال عملکرد کبد افراد مسن، سابقه ایلئوس پارالیتیک، هیپرتروفی پروستات، گلوکوم زاویه باریک، بیماران در معرض پنومونی ناشی از آسپیراسیون.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

تغذیه کودک با شیر مادر در خلال درمان با این دارو توصیه نمی شود.

اشکال دارویی

Cap: ۲۰mg

Rx موارد و مقدار مصرف :**برگشت غذا از معده به مری**

۲۰-۴۰ mg یکبار در روز برای مدت ۴ تا ۱۲ هفته . درمان نگهدارنده می تواند با دوز ۲۰ mg روزانه ادامه یابد .

زخم پپتیک

۲۰ mg یکبار در روز و در موارد شدید ۴۰ mg تجویز می شود . دوز نگهدارنده ۲۰-۱۰ mg یکبار در روز است .

سندرم زولینگر-ایسون

۶۰ mg یکبار در روز ولی تا ۱۲۰ mg سه بار در روز هم تجویز می شود . دوزهای بالاتر از ۸۰ mg روزانه باید به صورت منقسم باشد .

☼ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به دارو مصرف نشود .

در نارسایی کبد و کلیه بهتر است دوز دارو اصلاح شود .

مصرف این دارو در بچه ها تأیید نشده است .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . در صورت تجویز در دوران شیردهی باید فواید آن در برابر زیانهایش سنجیده شود .

⚠️ تداخلات مهم :

امپرازول متابولیسم داروهای دیازپام، فنی توئین و وارفازین را کم می کند لذا دوز آنها باید تنظیم شود . همچنین داروهایی که برای جذب نیاز به PH بالای معده دارند جذبشان کم می گردد .

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین عارضه آن (بیشتر از ۳ درصد) سر درد و اسهال است .

📌 توصیه ها :

امپرازول باید حتماً قبل از غذا مصرف شود و بهترین زمان استفاده قبل از صبحانه است . مصرف همزمان با آنتی اسیدها مشکلی ایجاد نمی کند . امپرازول ممکن است علائم سرطان معده را مخفی کند که قبل از تجویز این دارو بیمار باید از این لحاظ بررسی شود .

👁️ شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و در دمای اتاق نگهداری شود .

Oxazepam

اکسازپام

Tab: ۱۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

اضطراب خفیف تا متوسط همراه با هیجان و التهاب و بی قراری

بزرگسالان: ۱۵-۱۰ mg سه تا چهار بار در روز به صورت خوراکی تجویز می شود . در اضطرابهای شدید همراه با افسردگی دوز ۳۰-۱۵ mg سه تا چهار بار در روز توصیه می گردد . افراد مسن: با دوز ۱۰mg سه بار در روز شروع شده و در صورت نیاز با احتیاط تا ۱۵ mg سه بار در روز هم می توان تجویز کرد .

بی خوابی همراه با اضطراب

بزرگسالان: ۲۵-۱۵ mg یک ساعت قبل از استراحت استفاده می شود .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به اکسازپام یا سایر داروهای بنزودیازپینی منع مصرف وجود دارد . در بیماران سایکوتیک و گلوکوم با زاویه بسته حاد نباید استفاده شود . مصرف این دارو در کودکان زیر ۱۲ سال توصیه نمی شود . در بیماران مبتلا به نارسایی کبدی با احتیاط مصرف شود . در بیماران مبتلا به COPD، آپنه خواب و ضعف عضلانی با احتیاط مصرف شود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد .

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که در صورت مصرف همزمان با اکسازپام آنرا تحت تاثیر قرار می دهند: سایمتیدین، الکل، ضد بارداریهای خوراکی، دی سولیفرام، فلوکستین، ایزونیازید، کتوکونازول، متوپرولول، پروپوکسی فن، پروپرانولول، والپروئیک اسید، باربیتوراتها، آنتی اسیدها، پروبنسید، رانیتیدین، ریفامپین و تتوفیلین .

داروهایی که توسط اکسازپام تحت تاثیر قرار می گیرند: دیگوکسین، لوودوپا و فنی توئین

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، گیجی و عدم تعادل به خصوص در افراد مسن
مهم ترین: این عوارض نادر هستند نظیر آتاکسی، لتارژی، سنکوپ، افت فشار خون و اختلال خونی .

📌 توصیه ها :

دارو دارای جلوگیری از بروز عوارض گوارشی می توان بعد از غذا مصرف کرد .
در صورت مصرف طولانی مدت از این دارو کنترل دوره ای CBC و تستهای عملکرد کبدی توصیه می شود .
بیمار باید از انجام کارهای دقیق و نیاز ضد هشپاری خودداری کند .
از مصرف همزمان الکل با این دارو خودداری شود .
این دارو نباید به شکل ناگهانی و بعد از مصرف طولانی مدت و یا با دوزهای بالا قطع شود .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و در ظروف در بسته نگهداری شود .

Oxytocin

اکسی توسین

Inj : ۵ U/ml , ۱۰ U/ml

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

القا یا تقویت زایمان

برای این منظور اکسی توسین به صورت انفوزین آهسته وریدی تجویز می شود. دوز اولیه ۰/۵ تا ۴ میلی واحد در دقیقه است و سپس در فواصل ۲۰ تا ۶۰ دقیقه مقادیر ۱ تا ۲ میلی واحد به آن اضافه می شود تا هنگامیکه الگوی انقباضات رحمی مشابه انقباضات طبیعی رحم هنگام زایمان شود.

محلول حاوی ۵ واحد در ۵۰۰ ml سدیم کلراید ۰/۹ درصد معمولاً توصیه می شود.

دوز ۶ میلی واحد در دقیقه می تواند غلظت پلاسمایی اکسی توسین را مشابه مقدار آن هنگام زایمان طبیعی کند ولی ممکن است به دوزهای ۲۰ میلی واحد یا بیشتر هم نیاز باشد.

توجه : هنگامیکه زایمان در حال انجام و پیشرفت است انفوزیون اکسی توسین باید به تدریج قطع گردد. سرعت ضربان قلب جنین و همچنین سرعت انقباضات رحمی باید به دقت کنترل شود.

درمان و پیشگیری خونریزی رحمی پس از زایمان

به صورت انفوزیون آهسته وریدی و با دوز ۵ واحد تجویز می شود. در حالتیهای حاد ممکن است این مقدار با انفوزیون وریدی ۵ تا ۲۰ واحد در ۵۰۰ ml محلول ادامه پیدا کند.

روش دیگر تزریق عضلانی ۵ واحد اکسی توسین همراه ۵۰۰ میکروگرم ارگومتین هنگام زایمان و بعد از خارج شدن شانه های نوزاد است .

القاء سقط

ابتدا ۱۰ تا ۲۰ واحد در ۵۰۰ ml سرم دکتروز ۵ درصد یا سدیم کلراید ۰/۹ درصد با سرعت ۱۰ تا ۳۰ قطره در دقیقه تزریق می شود. مقدار داروی تجویز شده ۱۰ تا ۲۰ واحد در هر ساعت می تواند افزایش یابد تا حداکثر ۱۰۰ واحد در ۵۰۰ میلی لیتر گرم.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت ابتلای بیمار به مسمویت حاملگی شدید ، انقباضات هایپر تونیک رحمی و جراحی قبلی رحم شامل برش یزاین نباید تجویز شود .

اکسی توسین نباید برای القاء زایمان قبل از اینکه سر نوزاد به تنگه فوقانی لگن مادر وارد شود استفاده گردد. در صورت وجود جفت سراهی ، انسداد مکانیکی برای زایمان ، وضعیت نامناسب سر نوزاد نسبت به لگن مادر و سایر موارد اورژانس زایمان نباید از اکسی توسین استفاده شود.

در بیمارانی که داروهای تنگ کننده عروق به همراه داروی بیهوشی دریافت کرده اند باید با احتیاط تجویز شود.

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی قرار دارد . اگر برای کنترل خونریزی بعد از زایمان از این دارو استفاده می شود لازم است مادر تا روز پس از قطع مصرف به نوزاد شیر ندهد.

☑ تداخلات مهم :

سیکلوپروپان در صورت مصرف همزمان با اکسی توسین باعث بروز هیپوتانسیون می شود. استفاده از محرک های سمپاتیک به همراه اکسی توسین ، هایپر تانسیون ایجاد می کند. اثرات دارو در تجویز همزمان با پروستاگلندین ها افزایش می یابد.

☒ عوارض جانبی :

در صورت استفاده صحیح و با مقادیر ذکر شده عارضه جانبی شایعی دیده نمی شود . تجویز اکسی توسین با دوزهای بالا و یا برای کسانی که به این دارو حساسیت زیادی دارند می تواند باعث انقباضات خیلی شدید رحمی ، برادیکاری در جنین ، آرتیمی در جنین و کمبود اکسیژن جنین شود. افزایش شدید فشار خون و خونریزی تحت عنکبوتیه می تواند منجر به مرگ مادر شود احتباس آب منجر به هیپوناترمی می گردد و ادم ریه ، تشنج و کما رخ می دهد. واکنشهای حساسیتی و آنافیلاکسی ، آرتیمی قلبی ، همتوم لگنی و تهوع و استفراغ هم ممکن است.

📌 توصیه ها :

هر ۱۵ دقیقه باید انقباضات رحمی ، سرعت ضربان قلب ، فشار خون ، فشار داخل رحمی و سرعت ضربان قلب جنین کنترل شود. اثرات آنتی دیورتیک اکسی توسین ممکن است منجر به احتباس مایعات ، تشنج و کما شود از این رو میزان مصرف و برون ده مایعات باید مرتباً کنترل شود.

در بیماران مبتلا به بیماریهای قلبی - عروقی و در صورتیکه نیاز به استفاده از دوز از دارو برای مدتی طولانی باشد باید حجم انفوزیون پائین باشد.

اکسی توسین را نباید به صورت تزریق وریدی یک جا (bolus) تجویز کرد و باید تنها از طریق انفوزیون وریدی تزریق شود. هرگز اکسی توسین را در آن واحد از دو روش تزریق نکنید.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Penicillin LA

پنی سیلین بنزاتین

Rx موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای دستگاه تنفسی فوقانی ناشی از استرپتوکوک گروه A

بزرگسالان: ۲-۱ میلیون واحد به صورت تک دوز عضلانی تزریق می شود.

کودکان: ۹۰۰۰۰۰ واحد به صورت تک دوز عضلانی تزریق می شود.

نوزادان و کودکان کمتر از ۲۷ کیلوگرم: ۳۰۰۰۰۰ تا ۶۰۰۰۰۰ واحد به صورت عضلانی تزریق می گردد.

سیفلیس اولیه، ثانویه و یا نهفته

بزرگسالان: ۲/۴ میلیون واحد به صورت تک دوز عضلانی تجویز می گردد.

کودکان: ۵۰۰۰۰ واحد به ازاء هر کیلوگرم وزن کودک و حداکثر تا دوزاژ بزرگسالان تجویز می شود.

پیشگیری از تب روماتیسمی و التهاب کلیه ها

پس از حمله شدید ممکن است دوز ۱/۲ میلیون واحد در ماه یا ۶۰۰۰۰۰ واحد در ۲ هفته تجویز شود.

Penicillin G Procaine**پنی سیلین جی پروکائین**

Inj(۸۰۰۰۰۰U): Potassium PenicillinG ۲۰۰۰۰۰U+Procaine ۶۰۰۰۰۰U

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

عفونت های پنوموکوکی نسبتاً شدید دستگاه تنفسی فوقانی و عفونت های استافیلوکوکی پوست و بافت نرم

بزرگسالان: ۶۰۰۰۰۰ تا ۱ میلیون واحد در روز به صورت عضلانی تزریق می شود.

کودکان کمتر از ۲۷ کیلوگرم: ۳۰۰۰۰۰ واحد در روز به صورت عضلانی تزریق می شود.

عفونتهای ناشی از استرپتوکوک گروه A، التهاب لوزه نسبتاً تا خیلی شدید، بادسرخ، تب اسکارلت، عفونتهای دستگاه

تنفسی فوقانی و پوست و بافت نرم

بزرگسالان: ۶۰۰۰۰۰ تا ۱ میلیون واحد در روز به صورت عضلانی برای حداقل ۱۰ روز تجویز میشود.

کودکان کمتر از ۲۷ کیلوگرم: ۳۰۰۰۰۰ در روز از طریق عضلانی تزریق می شود.

اندوکاردیت باکتریایی و سیاه پوستی

۶۰۰۰۰۰ تا ۱ میلیون واحد در روز به صورت عضلانی تزریق می شود.

توجه: در درمان اندوکاردیت باکتریایی فقط در مواردی که عفونت خیلی حساس باشد از پنی سیلین پروکائین

استفاده می شود.

سیفلیس اولیه، ثانویه یا نهفته همراه با منفی بودن مایع نخاعی

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۶۰۰۰۰۰ واحد در روز به صورت عضلانی به مدت ۸ روز و در مجموع ۴/۸

میلیون واحد تجویز می شود.

سیفلیس مادرزادی

۵۰۰۰۰ واحد به ازای هر کیلوگرم وزن نوزاد در روز برای مدت ۱۰ روز تجویز می شود.

توجه: پنی سیلین پروکائین نباید به تنهایی برای درمان عفونتهای شدید و همچنین در صورت وجود باکتری می استفاده شود.
 برای اطلاع از سایر موارد به تک نگار پنی سیلین ۳-۳-۶ مراجعه کنید.

Penicillin V

پنی سیلین وی

F.C. Tab: ۵۰۰mg (۸۰۰۰۰۰U)

اشکال دارویی

For Oral Sol: ۲۵۰mg/۵ml

Rx موارد و مقدار مصرف :

موارد مصرف و دوز پنی سیلین وی در بالغین و کودکان بالای ۱۲ سال	
دوز دارو	ارگانسیم و عفونت های حساس به دارو
۲۵۰-۱۲۵mg هر ۶ تا ۸ ساعت برای مدت ۱۰ روز	استرپتوکوک: عفونتهای دستگاه تنفسی فوقانی مانند مخملک و باد سرخ
۲۵۰mg هر ۶ ساعت تا زمانی که تب بیماری برای حداقل دو روز قطع شود	پنوموکوک: عفونتهای خفیف تا نسبتاً شدید دستگاه تنفسی شامل التهاب گوش میانی
۲۵۰mg هر ۶ تا ۸ ساعت	استافیلوکوک : عفونت خفیف پوست و بافت نرم
۲۵۰mg هر ۶ تا ۸ ساعت	باسیلهای فوزیفورم واسپیروکتی حلقی دهانی (عفونت ونیسانت): عفونت خفیف تا نسبتاً شدید
۱۲۵mg هر ۱۲ ساعت به شکل مداوم	پیشگیری از عود تب روماتیسمی و یا بیماری کره

برای اطلاع از سایر موارد به تک نگار پنی سیلین ۳-۳-۶ مراجعه کنید .

Penicillin ۶-۳-۳

پنی سیلین ۳-۳-۶

For Inj: Banzathin Penialline G ۶۰۰۰۰۰U+Protassium Penicillin G

اشکال دارویی

۳۰۰۰۰۰U+ Procain Penicillin G ۳۰۰۰۰۰U

Rx موارد و مقدار مصرف :

عفونتهای استرپتوکوکی

بزرگسالان و کودکان بالای ۲۷ کیلوگرم: ۲/۴ میلیون واحد به صورت تک دوز عضلانی تجویز می شود.
 کودکان ۱۴ تا ۲۷ کیلوگرم: ۹۰۰ هزار تا ۱ میلیون واحد (۲/۳ یک ویال) به صورت تک دوز عضلانی تجویز می گردد.
 کودکان زیر ۱۴ کیلوگرم: ۶۰۰ هزار واحد به صورت تک دوز عضلانی تزریق می شود.

عفونتهای پنوموکوکی

کودکان: ۶۰۰ هزار واحد (نصف ویالی) به صورت عضلانی تزریق می شود.

بزرگسالان: ۱/۲ میلیون واحد به صورت عضلانی تزریق می شود.

توجه: هر ۲ تا ۳ روز این میزان تکرار می شود تا بیمار به مدت ۴۸ ساعت بدون تب بماند.

☠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه حساسیت پنی سیلین ها، سفالوسپورین ها یا ایمی پنم ممنوعیت مصرف دارد.

پنومونی شدید، عفونت پرده جنب، باکتری، پریکاردیت، مننژیت نباید در فاز حاد با پنی سیلین خوراکی درمان شوند.

فراورده های پنی سیلین حاوی سدیم در افراد مبتلا به ازدیاد فشار خون باید با احتیاط تجویز شود.

در نارسایی کلیه اصلاح دوز لازم است و نباید با احتیاط تجویز شود.

در کسانی که سابقه اختلالات خونریزی دهنده به دنبال مصرف پنی سیلین ها دارند با احتیاط تجویز شود.

👤 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارند و از جفت عبور می کنند.

تنها زمانی که مصرف آن کاملاً ضروری باشد باید تجویز شود. در شیر ترشح می شود بنابراین در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز گردد زیرا ممکن است در شیرخوار اسهال، کاندیدیاز و یا حساسیت ایجاد کند.

🚫 تداخلات مهم :

داروهایی که پنی سیلین ها را تحت تاثیر قرار می دهند: آلپورینول، آمینوگلیکوزیدهای تزریقی، آسپرین، بتابلوکرها، کلرآمفنیکل، اریترومايسين، اتاکرینیک اسید، فورسماید، ایندومتاسین، پروبنسید، سولفونامیدها، تتراسایکلین ها و دیورتیکهای تیازیدی.

داروهایی که توسط پنی سیلین ها تحت تاثیر قرار می گیرند: آمینوگلیکوزیدهای تزریقی، ضد انعقادها، هپارین، بتابلوکرها، کلرآمفنیکل، سیکلوسپورین، ضد بارداریهای خوراکی و اریترومايسين.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: واکنشهای حساسیتی شایع ترین عارضه پنی سیلین ها هستند. عوارض گوارشی نظیر تهوع و استفراغ همچنین کولیت پseudomembran و نوتروپنی (در صورت مصرف زیاد) از عوارض نسبتاً شایع می باشند.

مهم ترین: شوک آنافیلاکتیک و سمیت عصبی (به خصوص با تزریق وریدی در افراد دچار نقص عملکرد کلیه) از عوارض مهم این داروها هستند.

👤 توصیه ها :

حساسیت نسبت به پنی سیلینها بیشتر با تزریق آن رخ میدهد ولی با مصرف خوراکی هم بروز می کند. به همین دلیل قبل از شروع درمان با پنی سیلین ها باید از سابقه حساسیت فرد آگاه شد و حتماً تست پوستی باید انجام شود.

بعد از تزریق پنی سیلین فرد باید حداقل به مدت ۳۰ دقیقه تحت نظر باشد و ظهور علائمی مثل کهیر، تهوع، بی قراری، استفراغ، تنگی نفس، تب ناگهانی نشان دهنده بروز حساسیت است.

نوزادان، خردسالان و افراد مسنی که پنی سیلین دریافت می کند برای بروز علائم مسمومیت باید تحت نظر باشید زیرا دفع ادراری پنی سیلین در این افراد با تاخیر است.

قرص پنی سیلین باید با معده خالی و حداقل یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از غذا همراه با یک لیوان آب مصرف شود.

برای تزریق وریدی، بعد از تهیه محلول پودر پنی سیلین مجدداً باید در سرم کلرید سدیم ۰/۹ درصد یا سرم قندی ۵ درصد رقیق شود.

تزریق عضلانی باید در یک ماهیچه بزرگ و به شکل عمیق عضلانی انجام شود.

👁 شرایط نگهداری :

قرص های پنی سیلین را باید در درجه حرارت اتاق و سوسپانسیون آنرا در یخچال نگهداری کرد و بعد از ۱۴ روز آنها را دور ریخت پودر خشک پنی سیلین باید در یخچال نگهداری شود و پس از تهیه محلول تزریقی به مدت یک هفته در یخچال قابل نگهداری است.

Permethrin

پرمترین

Shampoo: ۱٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

شپش سر

بزرگسالان و کودکان بالای ۲سال: بعد از شستشوی موها با شامپو و خشک کردن کامل آنها از مقداری پرمترین به صورتیکه موها و پوست سر را بپوشاند استفاده می شود و پس از ۱۰ دقیقه سر را با آب می شویند.
👉 توجه: معمولاً یکبار درمان باعث از بین رفتن شپش ها می شود اما در کمتر از ۱ درصد بیماران که نیاز به تکرار است، مجدداً پس از ۷ روز از پرمترین استفاده می شود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت زیاد به این دارو و همچنین التهاب حاد پوست سر نباید تجویز شود.
در کودکان زیر ۶ سال احتیاط شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در صورت امکان بهتر است تا چند روز پس از مصرف این دارو مادر به نوزاد شیر ندهد.

⊗ عوارض جانبی :

خارش، سوزش خفیف، بی حسی، اریتم، ادم و بثورات پوستی.

📌 توصیه ها :

از تماس دارو با چشم و غشاهای مخاطی اجتناب شود.

باقی مانده تخم شپش های را می توان بعد از درمان با کمک شانه روزانه زیر خاج کرد. اثر محافظتی پرمترین تقریباً تا ۲ هفته بعد از درمان باقی می ماند و از آلودگی مجدد جلوگیری می کند.
در صورت بروز تحریک شدید با پزشک تماس بگیرید.

Rx موارد و مقدار مصرف :

شیزوفرنی، مانیا، سایر حالت‌های روانی، بی‌قراری شدید، رفتارهای پرخاشگرانه و اضطراب شدید ۴-۸mg یکبار در روز تجویز می‌شود. دوز دارو با توجه به پاسخ بیمار تنظیم شده و حداکثر تا ۲۴mg روزانه قابل تجویز است.

کنترل تهوع و استفراغ

۴mg سه بار در روز تجویز می‌شود ولی تا ۸mg سه بار در روز هم ممکن است نیاز باشد. توجه: در افراد مسن دوز کمتری باید استفاده شود همچنین برای کنترل بی‌قراری و نا آرامی در سالمندان نباید تجویز شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

مانند کلرپرومازین می‌باشد.

♣ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

☒ تداخلات مهم :

به تک‌نگار کلرپرومازین مراجعه شود.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: عوارض خارج هرمی، خواب‌آلودگی، کاهش فشار خون وضعیتی، اثرات آنتی‌موسکارینی نظیر خشکی دهان، یبوست، احتباس ادرار، تاری دید و همچنین اسپاسم عضلات صورت و گردن و تنه.

مهم ترین: اختلال حرکتی دیررس، سندرم نرولپتیک بدخیم، تاکیکاردی و تغییرات ECG.

📌 توصیه‌ها :

دوره درمان را کامل کنید و دارو را بیش از مقدار تجویز شده استفاده نکنید. اثرات درمانی مطلوب چند هفته پس از آغاز درمان مشاهده می‌شود. دارو را به تدریج قطع کنید برای این منظور می‌توان هر ۲ هفته ۱۰ تا ۲۵ درصد از دوز آن کم کرد. بروز عوارض خارج هرمی را به پزشک گزارش دهید. ممکن است رنگ ادرار قهوای متمایل به قرمز شود. به دلیل ایجاد کاهش فشار خون وضعیتی به دنبال مصرف این دارو، بیمار باید از تغییر وضعیت ناگهانی از حالت درازکش به ایستاده خودداری کند.

در شروع درمان و پس از آن به طور مرتب CBC، عملکرد کبد و کلیه و ECG بیمار کنترل شود. از مصرف فرآورده‌های حاوی الکل و یا سایر داروهای مضعف CNS با این دارو اجتناب کنید. به علت احتمال بروز تشنج، ۴۸ ساعت قبل از انجام میلوگرافی مصرف دارو را قطع کنید و تا ۲۴ ساعت بعد هم استفاده نکنید.

هنگام رانندگی احتیاط کنید زیرا خواب‌آلودگی از عوارض داروهای این گروه است (گرچه با پرفنازین این عارضه کمتر مشهود است).

به دلیل احتمال بروز شوک حرارتی هنگام ورزش در هوای گرم و یا حمام گرفتن احتیاط شود.
استفاده از عینک و لوسیون های محافظ کننده بدن در برابر نور ضروری است.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای زیر ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود.

Phenazopyridine HCl

فنازوپیریدین

Tab: ۱۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

برای درمان علائمی نظیر درد، سوزش، احساس دفع فوری یا تکرر ادرار ناشی از تحریک مخاط مجاری ادراری تحتانی، برای مدت کوتاه.

بزرگسالان: مقدار ۲۰۰mg سه بار در روز همراه یا پس از غذا.

کودکان: به عنوان ضد درد مجاری ادراری، مقدار ۴mg/kg سه بار در روز همراه با غذا.

⊗ عوارض جانبی :

سرگیجه، سردرد، سوء هاضمه، درد یا کرامپ معده، مت هموگلوبینمی، ضعف یا خستگی غیرعادی، زرد شدن چشم ها یا پوست، افزایش فشار خون، اشکال در تنفس، کاهش ناگهانی در میزان ادرار، ورم صورت، انگشت ها، پاها و احساس تشنجی.

📌 توصیه ها :

این دارو رنگ ادرار را به نارنجی متمایل به قرمز تغییر می دهد و ممکن موجب لک شدن لباس گردد.

این دارو در بیماران مبتلا به کمبود G6PD باید با احتیاط فراوان مصرف شود.

در صورت مصرف همزمان با یک داروی ضد باکتری در درمان عفونت مجاری ادراری، طول درمان با فنازوپیریدین نباید بیش از ۲ روز باشد.

Phenobarbital

فنوباربیتال

Tab: ۱۵mg , ۶۰mg , ۱۰۰mg

اشکال دارویی

Inj: ۲۰۰mg/ml (۱ml)

R موارد و مقدار مصرف :

اختلالات تشنجی

بزرگسالان: ۶۰-۱۰۰mg در روز به صورت خوراکی تجویز می گردد . در تشنج حاد ۳۰۰-۲۰۰mg تزریق عضلانی یا وریدی میشود که در صورت نیاز میتواند هر ۶ ساعت تکرار گردد تا حداکثر ۶۰۰mg در روز.

کودکان: ۳-۶ mg/kg در روز از طریق خوراکی و ۴-۶mg/kg روزانه به صورت داخل عضلانی یا وریدی برای مدت ۷ تا ۱۰روز تا رسیدن به سطح خونی ۱۵mcg/ml (یا ۱۵mg/kg-۱۰روزانه) تجویز می شود.

آرام بخشی

بزرگسالان: $120-300 \text{ mg/kg}$ به صورت خوراکی یا تزریق عضلانی یا وریدی در ۲ تا ۳ دوز منقسم تجویز می شود و بیشترین مقدار قابل مصرف در روز 400 mg است.
کودکان: $8-32 \text{ mg/kg}$ (۲ mg/kg) در روز تجویز می شود.

خواب آوری

بزرگسالان: $100-200 \text{ mg}$ در روز به صورت خوراکی و یا $100-320 \text{ mg}$ از طریق تزریق عضلانی یا وریدی تجویز می گردد.
کودکان: دوز خوراکی بر اساس وزن و سن کودک تنظیم می شود.

صرع استاتوس

$15-20 \text{ mg/kg}$ در مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه به صورت وریدی تزریق می شود تا به سطح خونی $15-40 \text{ mcg/ml}$ برسد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به باربیتوراتها، پورفیری آشکار یا سابقه آن، نقص واضح عملکرد کبدی و کلیوی، بیماری حاد تنفسی، نفریت و اعتیاد قبلی به داروهای گروه خواب آور و آرام بخش منع مصرف دارد.
درافراد مبتلا به افسردگی و دارای تمایل به خودکشی یا سابقه سوءاستفاده از دارو با احتیاط تجویز شود.
در افراد مبتلا به دردهای حاد یا مزمن با احتیاط تجویز شود.
تزریق داخل شریانی و زیرجلدی این دارو ممنوع است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود، باعث خواب آلودگی نوزاد می شود.

☐ تداخلات مهم :

داروهایی که باربیتوراتها را تحت تاثیر قرار می دهند: الکل، چارکول، کلرآمفنیکل، مهارکننده های MAO، اسید والپروئیک و ریفامپین.
داروهایی که توسط باربیتوراتها متاثر می شوند: استامینوفن، ضد انعقادها، بتابلوکرها، کاربامازپین، کلرآمفنیکل، کلونازپام، ضد بارداریهای خوراکی، کورتیکواستروئیدها، دیگوکسین، دوکسوروبیسین، داکسی سایکلین، گریزئوفولون، هیدانتوئین، مترونیدازول، ناکوتیک ها، فنیل بوتازون، کینیدین، تتوفیلین و وراپامیل.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، گیجی، عدم تعادل، تحریک پذیری و عصبانیت.
مهم ترین: تب، برادیکاردی، آپنه، کاهش فشار خون، آسیب کبدی، راشهای پوستی، آنژیوادم، دپرسیون تنفسی و دپرسیون CNS.

📌 توصیه ها :

قرص ها باید به طور کامل خورده شده و از جویدن آن خودداری شود.
مصرف دراز مدت این دارو باعث کمبود ویتامین D، فولات و ویتامین B۱۲ می شود و باید غذاهای حاوی ویتامین D نظیر لبنیات استفاده شود. گاهی هم تجویز ترکیبات ویتامین D لازم است.
همچنین مصرف سبزیجات و میوه های تازه و حبوبات توصیه می شود. ترکیبات کمکی ویتامین B۱۲ و اسید فولیک هم ممکن است تجویز گردد.
تزریق عضلانی دارو باید به صورت عمیق و در یکی از عضلات بزرگ باشد و حجم تزریقی در هر محل نباید از 5 ml بیشتر شود.

جهت تزریق وریدی باید پودر دارو را به نسبت ۱ به ۱۰ رقیق کرده و به صورت دورانی حرکت دهید تا سریع تر حل شود ولی در صورتیکه پس از ۵ دقیقه هنوز دارو حل نشده باشد و رسوبات در آن دیده شود نباید استفاده گردد. تزریق وریدی باید آهسته باشد و سرعت تزریق نباید از ۱۰۰mg در دقیقه بیشتر شود. محلول تزریقی باربیتوراتها بسیار قلیایی است و بیرون زدگی آنها از رگ و یا تزریق داخل شریانی ممنوع است. در صورت شکایت بیمار از درد در اندام ها تزریق دارو را در آن اندام متوقف کنید. بیمار باید تا ۳۰ دقیقه پس از دریافت دوز بالا از دارو تحت نظارت باشد. عملکرد کبد، کلیه و سیستم خون ساز بیمار باید به صورت دوره ای کنترل شود. غلظت سرمی بالاتر از ۵۰mcg/ml ممکن است منجر به کوما و بالاتر از ۸۰mcg/ml آن باعث مرگ شود. باربیتوراتها اثر ضد دردی ندارند و نباید به این منظور تجویز شود. مصرف الکل خطرناک است و نباید استفاده شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود. قرص در پوشش بسته و فرم تزریقی هم از یخ زدگی محافظت گردد.

Phenylephrine HCl (Nasal)

فنیل افرین

Nasal Drops: ۰.۰۵٪ , ۰.۲۵٪

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

احتقاق بینی، رینیت ناشی از سرماخوردگی و رینیت آلرژیک

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۲ تا ۳ قطره ۰.۲۵٪ یا ۰.۵٪ محلول فنیل افرین به داخل هر یک از سوراخهای بینی چکانده شده و در صورت نیاز هر ۴ ساعت تکرار می شود.
کودکان ۶ تا ۱۲ سال: ۲ تا ۳ قطره محلول ۰.۲۵٪ فنیل افرین به داخل هر یک از سوراخهای بینی چکانده شده و در صورت نیاز هر ۴ ساعت این دوز تکرار می شود.
توجه: بیشتر از ۳ روز نباید از این دارو استفاده شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

برای مبتلایان به هیپرتیروئیدیسم، هیپرتانسیون شدید، دیابت شیرین، بیماریهای قلبی یا تصلب شرایین با احتیاط تجویز شود.

⚠️ عوارض جانبی :

تپش قلب، تاکیکاردی، سر درد، هیپرتانسیون و احساس سوزش موقت در مخاط بینی.

📌 توصیه ها :

از مصرف بیش از اندازه دارو پرهیز شود.
در صورتیکه بعد از سه روز استفاده بهبود علائم مشاهده نشد به پزشک مراجعه شود.

فنی توئین کامپاوند

Phenytoin/Phenobarbital

اشکال دارویی

Tablet: Phenytoin ۱۰۰mg + Phenobarbital ۵۰۰mg

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان حملات صرع بزرگ

برای بزرگسالان روزانه ۱ تا ۳ قرص با توجه به پاسخ درمانی.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود پورفیری، اختلالات بافت هدایتی قلب، برادی کاردی سینوسی، بلوک سینوسی-دهلیزی، بلوک قلبی درجه ۲ و ۳، سندرم استوک-آدامز و شعف شدید تنفسی.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

مصرف این دارو در دوران بارداری، به دلیل داشتن فنی توئین، موجب افزایش خطر خونریزی کشنده در ۲۴ ساعت اول تولد در نوزاد می گردد. با تجویز ویتامین k قبل از زایمان به مادر و به نوزاد در موقع تولد، می توان این خطر را کاهش داد.

فنی توئین

Phenytoin

اشکال دارویی

Cap: ۱۰۰mg

Injection: ۲۵۰mg/۵ml

Rx موارد و مقدار مصرف :

صرع استاتوس

دوز بارگیری برای بزرگسالان و کودکان: ۱۵-۱۰mg/kg به صورت داخل وریدی (IV) تزریق می شود.

باید سرعت تزریق یکنواخت بوده و از ۵۰mg در دقیقه بیشتر مصرف نشود.

دوز نگهدارنده بزرگسالان: ابتدا ۱۰۰mg خوراکی یا IV هر ۶ تا ۸ ساعت تجویز می شود (۲۴ ساعت بعد از شروع دوز بارگیری، دوز نگهدارنده تجویز می گردد).

بیماریهای تشنجی (صرع تونیک کلونیک ژنرالیزه، صرع فوکال)

دوز بارگیری و نگهدارنده همان دوزهای پیشنهادی برای درمان صرع استاتوس است ولی می توان دوز بارگیری را به صورت خوراکی هم تجویز کرد. ابتدا ۱g-۰/۶ فنی توئین خوراکی در سه دوز منقسم و به فواصل ۲ ساعت تجویز می شود

و ۲۴ ساعت بعد دوز نگهدارنده شروع می شود.

پیشگیری از تشنج در جراحی های اعصاب

۲۰۰-۱۰۰mg به صورت داخل وریدی به فواصل حدود ۴ ساعت درحین جراحی و بعد از عمل تزریق می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط به هیدانتوئین ها (از جمله فنی توئین) تجویز نشود. اگر راش های ایجاد شده خفیف باشد میتوان با احتیاط و دوباره دارو را شروع کرد ولی در صورت عود مجدد باید دارو قطع شود.

فنی توئین در کبد متابولیزه می شود بنابراین در بیماران مبتلا به اختلال عملکرد کبدی باید با احتیاط تجویز شود. در دیابتی ها با احتیاط تجویز شود.

در صورت لزوم قطع دارو این کار باید تحت پوشش داروی ضد صرع دیگری انجام شود.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی نباید مصرف شود یا باید برای قطع شیردهی اقدام گردد.

☒ تداخلات مهم :

فنی توئین القاء کننده شدید آنزیمی است و متابولیسم تعدادی از داروها را افزایش می دهد از جمله: برخی آنتی بیوتیک ها، ضد انعقادها، کورتون ها، کینیدین و ضد بارداری های خوراکی (به همین دلیل احتمال بروز حاملگی ناخواسته وجود دارد).

برخی داروها اثر هیدانتوئین ها (از جمله فنی توئین) را افزایش می دهند و احتمال بروز مسمومیت وجود دارد مانند: بنزودیازپین ها، الکل، فلوکونازول، مترونیدازول، امپرازول، ضداسفردگی های سه حلقه ای، سولفانامیدها، کلرفنیرامین و ایبوپروفن.

مصرف همزمان داروهایی مثل ریفامپین، تئوفیلین، آنتی اسیدها، چارکول و اسید فولیک باعث کاهش اثرات فنی توئین می شود.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: تهوع، استفراغ، اغتشاش شعور، سرگیجه، سردرد، رعشه، عصبانیت، بی خوابی، نوروپاتی محیطی، عدم تعادل، بثورات جلدی و حرکات غیر ارادی چشم.

مهم ترین: کلاپس قلبی - عروقی، دپرسیون CNS، هیپوتانسیون ناشی از تزریق سریع وریدی (بیش از 50 mg در دقیقه).

☒ توصیه ها :

جهت کاهش تحریک معده فرم خوراکی دارو با غذا مصرف شود و تا ۲ تا ۳ ساعت قبل و بعد، از مصرف آنتی اسید خودداری شود.

در افرادی که سابقه بیماری کلیوی یا کبدی دارند دوز بارگیری به صورت خوراکی تجویز نمی شود.

انفوزیون وریدی را با سرعتی بیش از 50 mg در دقیقه انجام ندهید و همچنین فنی توئین را به محلول در حال انفوزیون اضافه نکنید.

از تزریق IM و SC پرهیز شود زیرا موجب درد، التهاب و نکروز می گردد.

فقط از محلول شفاف استفاده شود و تا شفاف شدن محلول، ویال را تکان دهید که گاهی ممکن است تا ۱۰ دقیقه طول بکشد. برای تسریع کار می توان ویال را در آب گرم، گرم کرد.

دارو با محلول های اسیدی ناسازگاری دارد.

مرز بین دوز درمانی و سمی دارو نسبتاً باریک است. از این رو طی تجویز وریدی و تا یک ساعت بعد از آن علائم حیاتی بیمار باید مرتباً کنترل شود و باید مراقب دپرسیون تنفسی بیمار بود به خصوص اگر بیمار پیر باشد و یا بیماری قلبی داشته باشد نظارت دائم و مونیتر قلبی لازم است.

برای پیشگیری از هیپوکلسمی و آنمی مگالوبلاستیک، از ویتامین D و اسیدفولیک استفاده می شود.

دارو را باید به تدریج قطع یا تعویض کرد.

از آنجا که دارو ممکن است موجب خواب آلودگی، گیجی و تاری دید شود بیمار باید کارهایی که نیاز به هشیاری و دقت دارند انجام ندهد.

در صورت فراموش کردن یک دوز به محض به یادآوردن مصرف شود مگر اینکه تا زمان مصرف دوز بعدی کمتر از ۴ ساعت مانده باشد.

از ۲ برابر کردن دوز دارو برای جبران نوبت فراموش شده پرهیز شود.
با مصرف این دارو ممکن است رنگ ادرار صورتی، قرمز یا قهوه ای شود که نباید نگران شد.
برای جلوگیری از خونریزی و هیپرپلازی لثه ها، بهداشت دهان و دندان باید رعایت شود و دندانپزشک را از درمان خود آگاه سازید.

بیمار باید در صورت بروز این علائم فوراً به پزشک مراجعه کند: تب، گلو درد، راش، زخمهای دهانی، خونریزی غیرعادی، زردی، بی اشتها و درد شکم.

👁️ شرایط نگهداری :

دارو را در دمای اتاق و در ظروف محکم و دور از نور نگهداری کنید.

Piperazine

پی پرازین

Syrup: ۷۵۰mg/۵ml

اشکال دارویی

Tablet: ۵۰۰mg

R موارد و مقدار مصرف :

آلودگی به کرم های گرد یا نماتودها (آسکاریس)

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: تک دوز ۴-۴/۵g ترجیحاً هنگام صبح تجویز می شود.
کودکان: برای کودکان ۹ تا ۱۲ سال تک دوز ۳/۷۵g، ۶ تا ۸ سال تک دوز ۳g، ۴ تا ۵ سال تک دوز ۲/۲۵g و کودکان کمتر از یک سال ۱۲۰mg/kg (تک دوز ۱/۴g) تجویز می شود.
👉 توجه: دوزها ممکن است پس از ۱۴ روز شوند.

آلودگی به کرم های نخعی یا کرمک

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۲ سال: ۲-۲/۵g یک بار در روز به مدت ۷ روز تجویز می گردد.
کودکان: برای کودکان ۷ تا ۱۲ سال ۱/۵g در روز، ۴ تا ۶ سال ۱/۱۲۵g در روز، ۲ تا ۳ سال ۷۵۰mg در روز و کودکان کمتر از ۲ سال ۴۵-۷۵mg/kg روزانه برای مدت ۷ روز تجویز می شود.
👉 توجه: بعد از یک فاصله ۷ روزه ممکن است دوره درمان دیگری در صورت نیاز تکرار شود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

پیپرازین در بیماران مبتلا به صرع و یا نقص عملکرد کلیه ممنوعیت مصرف دارد.
در بیماران مبتلا به ناراحتی های عصبی و یا نقص عملکرد کبد با احتیاط تجویز گردد.

👩‍🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. این دارو در شیر مادر ترشح می شود بنابراین در صورت لزوم استفاده از این دارو توسط مادر باید دوز مصرفی بعد از شیر دادن به نوزاد خورده شود و تا ۸ ساعت بعد هم مادر از شیر دادن به نوزاد خودداری کند و در طول این ۸ ساعت در همان زمان هایی که باید به نوزاد شیر دهد، شیر را خارج کرده و دور بریزد.

📦 تداخلات مهم :

پیپرازین و پیرانتل پاموات در صورت مصرف همزمان اثر آنتاگونیست دارند.

پیپرازین می تواند عوارض جانبی فنوتیازین ها را افزایش دهد.

مصرف هم

زمان پیپرازین و کلرپرومازین در کودکان باعث بروز تشنج می شود.

⊗ عوارض جانبی :

عوارض جانبی مهم پیپرازین نادر هستند. تهوع، استفراغ، اسهال، درد شکمی، سردرد، راش پوستی، کهیر و ناراحتی های چشمی گذرا نظیر تاری دید گهگاهی رخ می دهند. واکنشهای حساسیتی و سمیت های عصبی شدید هم گزارش شده است.

📌 توصیه ها :

رعایت بهداشت تمامی افراد خانواده باید تذکر داده شود.

جهت کاهش عوارض گوارشی می توان دارو را همراه غذا خورد.

به دلیل احتمال بروز عوارض سمی عصبی به ویژه در کودکان باید از مصرف مداوم و طولانی مدت این دارو پرهیز کرد.

چنانچه بیمار دچار عوارض عصبی، حساسیت، ناراحتی شدید گوارشی، اختلال حافظه، اختلال بینایی، سرفه خلط دار و تنگی نفس باید فوراً پزشک را آگاه سازد.

بیمار باید دوره درمان را کامل کند و از قطع خود سرانه دارو بپرهیزد.

👁 شرایط نگهداری :

در درجه حرارت اتاق و دور از نور شدید و یا حرارت نگهداری شود.

Piroxicam

پیروکسیکام

Capsule: ۱۰mg

Injection: ۲۰mg/ml

Suppository: ۲۰mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

در درد و التهاب بیماری های روماتیسمی و استئوآرتریت مصرف می شود.

بزرگسالان: به عنوان ضد روماتیسم، ۲۰mg به صورت مقدار واحد یا ۱۰mg دو بار در روز از راه خوراکی یا به شکل شیاف از راه رکتوم مصرف می شود. بیشترین مقدار توصیه شده ۲۰mg/day است.

کودکان: در درمان آرتریت روماتوئید نوجوانان در کودکان با وزن کمتر از ۱۵ کیلوگرم ۵mg/day ، در کودکان با وزن ۱۶ تا ۲۵ کیلوگرم ۱۰mg/day ، در کودکان با وزن ۲۶ تا ۴۵ کیلوگرم ۱۵mg/day و در کودکان با وزن ۴۶ کیلوگرم به بالا، ۲۰mg/day مصرف می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در صورت سابقه وجود واکنش آلرژیک شدید از قبیل آنافیلاکسی یا آنژیوادم ناشی از آسپیرین یا سایر داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی یا پولیپ بینی همراه با اسپاسم برونش به علت مصرف آسپیرین، نباید مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

این دارو در بارداری و شیردهی باید با احتیاط فراوان مصرف شود.

⚠️ تدافلات مهم :

مصرف پیروکسیکام به همراه داروهای مهار کننده ACE، سبب مقابله با اثر ضد فشار خون آن ها گردیده و خطر بروز نارسایی کلیه و افزایش پتاسیم خون را افزایش میدهد.
مصرف همزمان این دارو با سیکلوسپورین خطر سمیت کلیوی را افزایش می دهد.

⊗ عوارض جانبی :

عوارض گوارشی شامل تهوع، اسهال، زخم و خونریزی، واکنش های آلرژیک، نظیر آنژیوادم، برونکواسپاسم و بثورات جلدی، همچنین سردرد، گیجی و سرگیجه از عوارض جانبی دارو هستند. تزریق عضلانی دارو دردناک بوده و ممکن است منجر به صدمات بافتی گردد.

📌 توصیه ها :

این دارو در موارد زیر باید با احتیاط فراوان مصرف شود: بارداری، شیردهی، سالمندان، بیماران با سابقه بیماری های گوارشی، زیادی فشار خون، بیماری های قلبی و حالات منجر به احتباس آب و نمک در بدن.
این دارو نباید بیش از مقدار توصیه شده مصرف شود.
در صورت مصرف این دارو در درمان آرتروز، دوره درمان باید کامل شود.
اشکال خوراکی دارو بهتر است همراه با غذا مصرف شود تا تحریک گوارشی کاهش یابد.
احتمال بروز حساسیت به نور وجود دارد.
در صورت مشاهده علائم شبه آنفولانزا (لرز، تب یا درد عضلانی) قبل یا همزمان با بثورات جلدی، باید به پزشک مراجعه شود.
هرگونه خونریزی غیرعادی مانند استفراغ خونی، خون در ادرار و خون در مدفوع گزارش شود.

Topical Gel : ۰.۵%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

دردهای عضلانی اسکلتی

برای درمان موضعی درد ۳ یا ۴ بار بر روی موضع مالیده می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به دارو استفاده نشود.

👩 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

پیروکسیکام تا حدی بعد از مصرف موضعی جذب می شود از این رو در صورت استفاده مقادیر زیاد در سطح وسیعی از بدن و برای مدت طولانی باید احتیاط شود لذا ممکن است با این داروهای تداخل ایجاد کند : مهار کننده های ACE (کاپتوپریل ، انادرپریل) کنیولون ها ، سولفونیل اوره ها (کلرپروپامید ، تولبوتامید ، گلی بن کلامید) و سیکلوسپورین .

⊗ عوارض جانبی :

حساسیت به لوز و عوارض پوستی با مصرف موضعی دارو ممکن است ایجاد گردد.

📌 توصیه ها :

در صورت بروز تحریک مصرف ژل را قطع کنید.
جهت ایجاد اثر بهتر را روزی ۳ تا ۴ بار به محل درد بمالید.
شرایط نگهداری :
در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Polymyxin-NH

پلی میکسین ان اچ

Otic Drop

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو در درمان عفونت های ناشی از میکروارگانیسم های حساس در مجرای خارجی گوش و التهاب عفونی مزمن گوش و پس از عمل جراحی ماستوئیدکتومی مصرف می شود.
بزرگسالان: چهار قطره هر ۶ تا ۸ ساعت در مجرای گوش چکانده شود.
کودکان: سه قطره هر ۶ تا ۸ ساعت در مجرای گوش چکانده شود.

⊗ عوارض جانبی :

خارش، قرمزی یا ورم که ممکن است علائم واکنش های حساسیت مفرط به دارو باشند و درماتیت از عوارض جانبی دارو هستند.

📌 توصیه ها :

برای راحتی بیمار می توان یک تکه گاز استریل در مجرای گوش قرار داد و هنگام مصرف دارو، آن را با محلول دارو مرطوب ساخت.

Potassium Chloride

کلراید پتاسیم

For Infu: ۲۰mEq/۱۰ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

بزرگسالان: بر اساس نیاز هر فرد تا حداکثر ۴۰۰ meq در روز (۳ meq/kg) به صورت انفوزیون وریدی تجویز می شود. به این صورت که ابتدا ۴۰-۶۰ meq انفوزیون می گردد و سپس سطح سرمی پتاسیم و ECG (الکتروکاردیوگرام) بیمار تعیین و کنترل میشود، اگر پتاسیم سرم $\leq 2.5 \text{ meq/lit}$ باشد تا حداکثر ۲۰۰ meq پتاسیم در روز با سرعت حداکثر ۱۰ meq در ساعت تزریق می شود و اگر پتاسیم سرم $> 2 \text{ meq/lit}$ باشد و تغییراتی در ECG هم مشاهده شود، بیمار نیاز به درمان اورژانس دارد و بدین منظور تا حداکثر ۴۰۰ meq در روز به صورت وریدی انفوزیون می گردد.

کودکان: برای درمان هیپوکالمی در شرایط بحرانی نظیر بروز آریتمی، $1-0.5 \text{ meq/kg}$ تجویز می شود و حداکثر سرعت انفوزیون وریدی ۱ meq در ساعت است و تا 3 meq/kg در روز می توان تجویز کرد.

توجه: جهت پیشگیری از بروز هیپوکالمی مقدار دارو با توجه به نیاز هر بیمار تعیین می شود.

⊗ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود بیماریهایی که سطح پتاسیم سرم را بالا می برند. نارسایی کلیوی و حالتی که باعث احتباس پتاسیم می شود، کم ادراری، ازتمی، بی ادراری، واکنشهای شدید همولیتیک، بیماری آدیسون، فلج دوره ای فامیلی، دهیدراتاسیون شدید، کرامپ های گرمایی ممنوعیت مصرف دارد.
در مبتلایان به بیماریهای قلبی با احتیاط تجویز شود.

✦ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن مصرف این دارو در دوران شیردهی ثابت نشده است.

☑ تداخلات مهم :

مصرف همزمان ترکیبات پتاسیم با داروهای انالپرل، کاپتوپریل، مدرهای نگهدارنده پتاسیم، نمکهای حاوی پتاسیم و دیجیتال تداخل دارد.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: آریتمی، اشکال در تنفس، اضطراب، شعف و احساس سنگینی در پاها.

📌 توصیه ها :

در دوران پس از جراحی تا قبل از تثبیت جریان ادرار نباید پتاسیم تجویز شود.
پتاسیم باید به صورت انفوزیون آهسته وریدی تجویز شود و از تزریق سریع وریدی و همچنین داخل عضلانی آن پرهیزید.

در طی درمان باید PH, ECG و سطح سرمی پتاسیم اندازه گیری شود.
بیمار باید هر گونه سرگیجه، ضربان نامنظم قلب، کرختی پاها و انگشتان، کوتاه شدن تنفس، اضطراب و ضعف و خستگی را به پزشک گزارش دهد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Povidone - Iodine (Betadin®)

پویدون آیوداین

Topical Oint: ۱۰٪

Topical Sol: ۱۰٪

Vaginal Gel: ۱۰٪

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

پماد ۱۰٪ بتادین برای درمان یا پیشگیری عفونت در بریدگی ها و خراشیدگی ها، اعمال جراحی کوچک، سوختگی ها، عفونتهای پوستی باکتریایی یا قارچی، زخم بستر و هرگونه بیماری عفونی پوست به کار می رود .
مقدار کافی از این پماد پس از تمیز کردن ناحیه آزرده هر ۸ ساعت یک بار در درمان سوختگی و یکبار در روز در سایر موارد بکار می رود و در صورت لزوم پانسمان انجام می شود .
ژل واژینال بتادین برای درمان التهاب واژن ناشی از کاندیدیا، تریکوموناس و عفونتهای مخلوط واژن و همچنین شستشوی واژن قبل از جراحی استفاده می گردد .

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

تجویز بتادین در سوختگی های شدید و زخم های وسیع نباید انجام شود زیرا ممکن است باعث عوارض جانبی سیستمیک ناشی از ید گردد مانند : اسیدوز متابولیک، هایپرناترمی و نقص عملکرد کلیه .
از مصرف مداوم و طولانی مدت بتادین در بیماران با اختلالات تیروئید یا بیماران تحت درمان با لیتیم باید پرهیز شود .

درافرادی که نسبت به ید حساسیت دارند مصرف بتادین باید با احتیاط انجام شود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . برخی بررسی ها حاکی از بروز هیپوتیروئیدی در نوزادانی است که مادران آنها در دوران حاملگی تحت درمان با بتادین بوده اند از این رو توصیه می شود از دوش واژینال بتادین در دوران بارداری استفاده نشود .

مصرف بتادین درمادر شیرده باعث کاهش عملکرد تیروئید در شیرخوار می شود بنابراین تنها در صورتیکه ضرورت استفاده از این دارو برای مادر شیرده کاملاً مشهود باشد باید از آن استفاده نمود .

☒ تداخلات مهم :

قدرت ضد عفونی کنندگی بتادین در محیط قلیایی و همچنین در حضور پروتئین کاهش می یابد .
چنانچه بر روی زخم علاوه بر بتادین از بانداژ حاوی تنتوربنزوئین استفاده شود ممکن است بیمار دچار سوختگی درجه ۲ یا ۳ گردد .

در صورت جذب سیستمیک دارو ممکن است با آزمونهای تیروئید تداخل ایجاد شود .

☒ عوارض جانبی :

مصرف بتادین با عارضه شایعی همراه نیست .

مهم ترین: واکنشهای آلرژیک و تحریک پوست و غشاء مخاطی. همچنین در صورت استفاده بر روی سوختگی های وسیع و شدید احتمال بروز عوارض سیستمیک شدید وجود دارد .

☒ توصیه ها :

اگر منطقه آسیب دیده پوست زیاد باشد بهتر است از این دارو استفاده نشود .

در صورت بروز حساسیت به این دارو مصرف آن قطع شود .

این دارو ممکن است لباس را رنگی کند که با آمونیاک رقیق تمیز می شود .

☒ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شود .

℞ موارد و مقدار مصرف :**زیادی فشار خون**

بزرگسالان: دوز اولیه ۱ mg دو یا سه مرتبه در روز است . وقتی به مقدار دوزها اضافه شد، اولین دوز اضافه شده را هنگام خواب تجویز کنید تا احتمال سنکوپ کاهش پیدا کند .
 دوز نگهدارنده: ۱۵-۶ mg در روز در ۲ دوز منقسم تجویز می شود . حداکثر دوز ۲۰mg است ولی تعداد کمی از بیماران ممکن است به ۴۰ mg هم پاسخ دهند .
 کودکان: دوز ۷-۰/۵ mg، سه بار در روز پیشنهاد شده است .
 توجه: هنگامیکه یک دیورتیک و یا سایر داروهای ضد فشار خون استفاده می شوند دوز پرازوسین به ۱-۲ mg، سه بار در روز کاهش پیدا می کند .

نارسایی احتقانی قلب

درمان با ۵۰۰ mcg دو تا چهار بار در روز آغاز می شود و افزایش دوز به پاسخ بستگی دارد .
 دوز معمول نگهدارنده ۲۰-۴ mg در روز است .

سندرم رینود

۱ mg سه بار در روز تجویز می شود .

هیپرتروفی خوش خیم پروستات (BPH)

با دوز روزانه ۱ mg آغاز می شود و تا سه ماه ادامه می یابد، سپس به ۱ mg و حداکثر ۲mg دو بار در روز افزایش می یابد .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو منع مصرف دارد .

به دلیل بروز هیپوتاسیون شدید و احتمال بروز سنکوپ، دارو باید از مقادیر کم شروع شود و از افزایش شدید دوز آن خودداری گردد . این احتیاط به خصوص در افراد مبتلا به نارسایی کلیوی و یا کبدی و سالمندان ضرورت بیشتری دارد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد . طی دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود .

☑ تداخلات مهم :

مدرها، پروپرانولول و سایر بتابلاکرها دفعات بروز سنکوپ همراه با ازدست رفتن هشیاری را افزایش می دهند .
 بیمار باید در صورت بروز سرگیجه بنشیند یا دراز بکشد .
 وراپامیل، ایندومتاسین و کلونیدین با پرازوسین تداخل دارند .

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: سنکوپ ناشی از اولین دوز، سرگیجه، تپش قلب، تهوع، سردرد و ورم دست و پا که این عوارض اغلب با ادامه درمان یا کاهش دوز رفع می شوند .

پرازوسین ممکن است باعث بروز خواب آلودگی و گیجی شود از این رو به بیماران توصیه می شود که در هنگام انجام کارهای دقیق و رانندگی دقت لازم را داشته باشند .

⚠️ توصیه ها :

دارو را هنگام خواب مصرف کنید .
وضعیت فشار خون و سرعت ضربان قلب بیمار مرتباً کنترل شود .
از قطع ناگهانی دارو خودداری شود .
به بیمار توصیه می شود از تغییر وضعیت ناگهانی به خصوص در روزهای اول درمان جلوگیری کند . اولین نوبت مصرف دارو را شب انتخاب کنید .
احتمال بروز خشکی دهان وجود دارد که توسط قطعات کوچک یخ و یا آبنبات های ترش بهبود می یابد .

👁️ شرایط نگهداری:

در دمای ۳۰-۱۵ سانتیگراد و در پوشش بسته و دور از نور نگهداری گردد .

Prednisolone

پردنیزولون

Tab: ۵mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

دوز عمومی

بزرگسالان: ۵-۶۰ mg روزانه در دوزهای منقسم یا تک دوز و یا در دو دوز به صورت روز در میان تجویز می شود.
کودکان: ۰/۱-۲ mg/kg روزانه به صورت تک دوز و یا هر ۶ تا ۸ ساعت تجویز می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به عفونتهای قارچی سیستمیک و همچنین در کسانی که نسبت به آن حساسیت دارند منع مصرف دارد.

تجویز واکسن و ویروس زنده (مانند آبله) در بیمارانی که دوز سرکوب کننده ایمنی از کورتیکواستروئیدها دریافت می کنند ممنوع است.

برای بیمارانی که اخیراً دچار انفارکتوس میوکارد شده اند، در افراد مسن و همچنین در کودکان و نوزادان با احتیاط فراوان تجویز شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در صورت لزوم استفاده از کورتیکواستروئیدها طی دوران شیردهی، پردنیزولون مناسب ترین انتخاب است و در صورت تکیه زمان شیر دادن حداقل ۳ یا ۴ ساعت پس از مصرف دارو باشد مقدار کمی از آن وارد شیر خواهد شد.

⚠️ تداخلات مهم :

📄 به تک نگار بتامتازون مراجعه شود.

⚠️ عوارض جانبی :

📄 به تک نگار بتامتازون مراجعه شود.

📌 توصیه ها :

جهت کاهش عوارض گوارشی دارو بعد از غذا استفاده شود.
بعد از مصرف طولانی مدت نباید به صورت ناگهانی قطع شود.
رژیم غذایی بیمار بهتر است کم سدیم و حاوی پتاسیم باشد.
بیماران دیابتی ممکن است به دوز انسولین بیشتری نیاز داشته باشند.
وزن، فشار خون و سطح الکترولیت های بیمار کنترل شود و همچنین معاینات چشم پزشکی در طول درمان دراز مدت لازم است.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شود.

Primaquine Phosphate

پریماکین

Tab: ۱۵mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان و پیشگیری از عود مجدد مالاریا ovale و vivax و جلوگیری از انتقال مالاریا فالسیپاروم پس از دریافت یک دوره کلروکین، پریماکین فسفات معمولاً با دوز ۱۵mg روزانه برای مدت ۱۴ روز تجویز می شود ولی دوزهای بیشتر و یا دوره مصرف طولانی تر هم برای برخی گونه های پلاسمودیوم vivax ممکن است استفاده شود.

برای بیماران مبتلا به کمبود G6PD دوز ۳۰mg در بالغین و ۵۰۰-۷۵۰mcg/kg در کودکان هر ۷ روز و برای مدت ۸ هفته توصیه می شود.

پریماکین به منظور پیشگیری از انتقال پلاسمودیوم فالسیپاروم به صورت تک دوز ۳۰ تا ۴۵ میلی گرم تجویز می شود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

مصرف پریماکین در مبتلایان به آرتریت روماتوئید، لوپوس اریتماتوز ممنوع است.
در بیمارانی که داروهای همولیز کننده خون و یا کاهنده فعالیت مغز استخوان دریافت می کنند با احتیاط تجویز شود.

🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

🏠 تداخلات مهم :

مصرف همزمان این دارو و کیناکرین باعث افزایش عوارض جانبی پریماکین می شود.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: درد شکم، اختلالات گوارشی و ضعف.

مهم ترین: آنمی همولیتیک در بیماران مبتلا به نقص G6PD.

📌 توصیه ها :

برای کاستن از تحریکات گوارشی می توان دارو را همراه غذا یا آنتی اسید استفاده کرد.

شمارش کامل سلولهای خونی باید به صورت دوره ای انجام شود.
چنانچه در طول مصرف دارو بیمار دچار تیره گی رنگ ادرار، کاهش ناگهانی غلظت هموگلوبین و یا مقدار گلبولهای سفید شد باید بلافاصله دارو را قطع کند.

بیمار باید بروز هر گونه تب، لرز، درد قفسه سینه و سیانوز را به پزشک گزارش دهد.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور و در ظروف در بسته نگهداری شود.

Progesterone

پروژسترون

Inj: ۲۵mg/ml , ۵۰mg/ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

آمنوره ثانویه ناشی از اختلال تعادل هورمونی

۵-۱۰mg در روز به مدت ۶ تا ۱۰ روز و یا ۵۰-۱۰۰mg به صورت تک دوز از طریق داخل عضلانی تزریق می شود .
اگر طی دوره چند روزه تجویز پروژسترون خونریزی قاعدگی شروع شد تزریق دارو باید قطع شود.

درمان خونریزی فونکسیونل رحمی (DUB)

۵-۱۰mg در روز به اندازه ۵ دوز متوالی به صورت داخل عضلانی تزریق می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

پروژسترون ها برای مبتلایان به اختلالات ترومبوآمبولی، فلج اندام ها به دنبال سکته مغزی و یا در موارد حساسیت به دارو، سرطان سینه و خونریزی غیر طبیعی واژن منع مصرف دارد.

پروژسترون ها را باید در مبتلایان به نقص عملکرد کبدی با احتیاط تجویز کرد.

بی خطر بودن مصرف این داروها در کودکان ثابت نشده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه X حاملگی قرار دارد. در شیر هم ترشح می شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شود.

Inj: ۲۵mg/ml

اشکال دارویی

Syrup: ۵.۶۵mg/۵ml

R موارد و مقدار مصرف :**واکنشهای حساسیتی**

بزرگسالان: دوز معمول خوراکی ۲۵mg در هنگام خواب است. در صورت نیاز ممکن است ۱۲/۵mg قبل از هر وعده غذایی و هنگام خواب تجویز شود.

دوز تزریقی دارو ۲۵mg است که ممکن است در صورت لزوم با فواصل ۲ ساعته تکرار شود. درمان باید در اولین فرصت به خوراکی تغییر یابد.

کودکان بالای ۲ سال: دوز خوراکی ۲۵mg در هنگام خواب و یا ۱۲/۵-۶/۲۵ سه بار در روز است.

دوز تزریقی دارو کمتر از ۱۲/۵mg است که نباید از نصف دوز بزرگسالان بیشتر گردد.

تسکین قبل از عمل جراحی

بزرگسالان: ۲۵-۵۰mg به صورت خوراکی در هنگام خواب تجویز می شود.

دوز ۵۰mg به صورت تزریقی برای آرام بخشی و کاهش نگرانی و اضطراب در هنگام شروع زایمان استفاده می شود برای این منظور دوز دارو نباید از ۱۰۰mg در ۲۴ ساعت بیشتر گردد.

کودکان بالای ۲سال: دوز خوراکی ۱۲/۵-۲۵mg است که در هنگام خواب تجویز می شود. دوز تزریقی نباید از نصف دوز بزرگسالان بیشتر گردد.

ضد تهوع

بزرگسالان و کودکان بالای ۲سال: دوز معمول خوراکی ۲۵mg است. دوزهای ۱۲/۵-۲۵mg که در صورت نیاز هر ۴ تا ۶ ساعت تکرار می شوند.

هم برای پیشگیری و یا درمان تهوع و استفراغ فعال تجویز می شود.

دوز معمول تزریقی بزرگسالان: ۱۲/۵-۲۵mg است که در صورت نیاز می تواند هر ۴ ساعت تکرار شود. دوز تجویز شده برای کودکان ۲ تا ۱۲ سال نباید از نصف مقدار دوز بزرگسالان بیشتر شود.

توجه: در صورتیکه به منظور پیشگیری از تهوع و استفراغ بعد از جراحی تجویز می شود باید دوز داروهای خواب آور و ضد دردهای همراه یا باربیتوراتها کاهش یابد.

بیماری حرکت

بزرگسالان: دوز معمول خوراکی ۲۵mg دو بار در روز است. اولین دوز باید ۳۰ تا ۶۰ دقیقه قبل از حرکت و شروع مسافرت دریافت شود و در صورت نیاز ۸ تا ۱۲ ساعت بعد تکرار گردد.

کودکان بالای ۲ سال: ۱۲/۵-۲۵mg دو بار در روز تجویز می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران در حال کوما و در صورت وجود تضعیف سیستم اعصاب مرکزی CNS بعد از مصرف باربیتوراتها، بیهوشی عمومی، الکل و ضد دردهای مخدر نباید تجویز شود.

در صورت وجود حساسیت مفرط به پرومتازین، یرقان، دپرسیون مغز استخوان و در کودکان بیمار و دچار کم آبی (دهیدراته) منع مصرف دارد.

پرومتازین در بیماران مبتلا به بیماری های قلبی - عروقی، نارسایی کبد، صرع، زخم های پپتیک، و سابقه آپنه خواب باید با احتیاط تجویز گردد.

مصرف این دارو در کودکان زیر ۲ سال و همچنین بیماران سالمند و ناتوان توصیه نمی شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مصرف این دارو در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

⚠ تداخلات مهم :

داروهای مضعف سیستم اعصاب مرکزی نظیر باربیتوراتها، آنتی هیستامینها، آرام بخش ها، الکل و خواب آورها در صورت مصرف همزمان باعث تشدید اثرات پرومتازین می شوند.

داروهای آنتی کولینرژیک باعث تشدید عوارض این دارو می شوند.

ⓘ برای اطلاع از سایر موارد به تک نگار دیفن هیدرامین مراجعه شود.

⊗ عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض این دارو مانند سایر آنتی هیستامینها است که در تک نگار مربوط به دیفن هیدرامین ذکر شده است.

از عوارض مهم پرومتازین لوکوپنی، آگرانولوسیتوز، واکنش های حساسیتی، کوما، تشنج، تحریک CNS اختلال در هماهنگی و سرگیجه است که شایع نیستند.

📌 توصیه ها :

شکل خوراکی دارو باید همراه غذا یا شیر مصرف شود.

بیمار باید از قرار گرفتن در برابر نور مستقیم خورشید پرهیز کرده و از کرمهای ضد آفتاب استفاده کنند.

باید به بیمار توصیه شود که از رانندگی و انجام کارهای حساس خودداری کنند.

وضعیت تنفسی بیمار به ویژه کودکان باید به دقت کنترل شود.

بهترین روش تزریق، تزریق عمیق عضلانی است. تزریق وریدی باید با غلظت ۲۵mg/ml و با سرعت ۲۵mg/min باشد.

از تزریق زیر جلدی و داخل سرخرگی این دارو باید پرهیز کرد زیرا باعث نکروز و گانگرن می شود.

محل تزریق عضلانی هم باید روزانه تغییر کند.

در صورت انفوزیون وریدی باید با بستن فویل به دور بطری از رسیدن نور به محلول جلوگیری کرد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :

کنترل زیادی فشار خون

بزرگسالان: دوز اولیه ۸۰-۴۰ mg دو بار در روز است که در صورت نیاز تا مقدار ۳۲۰-۱۶۰ mg روزانه هم می تواند افزایش یابد.

برخی بیماران ممکن است تا ۶۴۰ mg در روز هم لازم داشته باشند.

کودکان: دوز اولیه ۱ mg/kg در دوزهای منقسم روزانه است که در صورت نیاز تا محدوده ۲-۴ mg/kg در روز هم می تواند افزایش یابد.

توجه: پروپرانولول برای درمان اورژانسی از دیاد فشار خون مناسب نیست.

آنژین صدری

دوز اولیه ۴۰ mg، دو تا سه بار در روز است و در صورت نیاز ۲۴۰-۱۲۰ mg روزانه هم تجویز میشود. حداکثر دوز روزانه ۳۲۰ mg است.

انفارکتوس میوکارد (MI)

در طی ۵ تا ۲۱ روز اول MI مقدار ۴۰ mg چهار بار در روز به مدت ۲ الی ۳ روز تجویز می شود و سپس با دوز ۸۰ mg دو بار روزانه ادامه می یابد.

آریتمی های قلبی

بزرگسالان: در درمان طولانی مدت ۱۶۰-۳۰ mg در دوزهای منقسم روزانه تجویز می شود.

حداکثر دوز نگهدارنده ۳۲۰ mg در روز است.

برای کنترل آریتمی در حالت اورژانس از فرم تزریقی پروپرانولول استفاده می شود.

کودکان: ۲۵۰-۵۰۰ mcg/kg سه تا چهار بار در روز تجویز می شود.

تنگی ناشی از هیپرتروفی زیر آئورت (IHSS)

دوز معمول ۴۰-۱۰ mg سه تا چهار بار در روز است.

اضطراب

۴۰ mg روزانه که ممکن است به ۴۰ mg دو یا سه بار در روز هم افزایش یابد. برای درمان اضطراب در مواردی مانند سخنرانی میتوان ۳۰ تا ۹۰ دقیقه قبل از آن مقدار ۸۰-۱۰ mg پروپرانولول استفاده کرد.

پیشگیری از میگرن

بزرگسالان: دوز اولیه ۴۰ mg دو یا سه بار در روز است که به تدریج در طی یک هفته می تواند به ۱۶۰ mg روزانه برسد. برخی بیماران ممکن است به دوز ۲۴۰ mg در روز نیاز داشته باشند.

کودکان زیر ۱۲ سال: ۲۰ mg دو یا سه بار در روز تجویز می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت برادیکاردی سینوسی، بلوک قلبی بیشتر از درجه یک، شوک کاردیوژنیک، CHF به جز در مواردی که در اثر تاکیکاردی قابل درمان با بتابلاکرها باشد منع مصرف دارد.

پروپرانولول در آسم برونشیال، اسپاسم برونش، انسداد مزمن و شدید ریوی و حساسیت به بتابلاکرها منع مصرف دارد. در موارد اختلالات کلیوی، کبدی، دیابت شیرین و میاستنی گراو با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

⊠ تداخلات مهم :

داروهایی که ممکن است بتابلوکرها تحت تاثیر قراردهند: نمکهای آلومینیوم، باربیتوراتها، نمکهای کلسیم، کلسیترامین، NSAID ها، آمپی سیلین، ریفامپین، سالیسیلاتها، مسددهای کانالهای کلسیمی، ضد بارداریهای خوراکی، اتانول، هالوپریدول، آنتا گونیستهای H₂ (رانیتیدین و سایمتیدین)، هیدرالازین، مهارکننده های MAO، فنی توئین، کینیدین و سیپروفلوکساسین.

داروهایی که تحت تاثیر بتابلوکرها قرار می گیرند: هالوپریدول، هیدرالازین، استامینوفن، فنوتیازین ها، ضد انعقادها، بنزودیازپین ها، کلونیدین، دیسوپیرامید، اپی نفرین، آکالوئیدهای ارگوت، لیدوکائین، پرازوسین، سولفونیل اوره ها (گلی بن کلامید) و تئوفیلین.

⊠ عوارض جانبی :

عوارض این داروها بیشتر خفیف و گذرا است و به ندرت نیاز به قطع درمان پیش می آید.

شایع ترین: خستگی، بی حالی، برادیکاردی، افت فشار خون.

مهم ترین: نارسایی قلبی، بلوک قلبی.

⊠ توصیه ها :

دارو را همراه غذا مصرف کنید.

از قطع ناگهانی دارو خودداری شود. پس از مصرف طولانی مدت لازم است به تدریج و طی ۱ تا ۲ هفته از میزان آن کاسته شود.

در صورت بروز علائمی مثل تنگی نفس به ویژه هنگام دارز کشیدن، سرفه شبانه، تورم دستها و پاها، کاهش تعداد ضربان قلب، سرگیجه، بثورات پوستی، تب، گلو درد و خونریزیهای غیر عادی به پزشک مراجعه کنید.

این دارو ممکن است علائم هیپوکالمی را پنهان کند.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از رطوبت نگهداری شود.

Pseudoephedrine

سودو افرین

Syrup: ۳۰mg/۵ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

یک ترکیب ضد احتقان است که در درمان احتقان بینی یا سینوس ها، مجرای شیپور استاش، التهاب حاد شیپور استاش، التهاب سروزی گوش میانی، رینیت وازوموتور و اختلال عملکرد گوش میانی به دلیل تغییرات فشار جو، استفاده می شود.

بزرگسالان: به منظور رفع احتقان بینی، ۶۰mg هر ۴ تا ۶ ساعت یکبار تجویز می شود. حداکثر میزان مصرف ۲۴۰mg/ml است.

کودکان: در کودکان ۲ تا ۶ سال ۱۵mg هر ۴ تا ۶ ساعت مصرف می شود. در نوزادان ۱۲ تا ۲۳ ماهه، ۱۱/۲۵mg (حداکثر ۴۵mg در روز) و در نوزادان ۴ تا ۱۲ ماهه، ۴ تا ۶ ساعت(حداکثر ۳۰mg) مصرف می شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان ترکیبات مسدّد گیرنده بتا آدرنرژیک با این دارو موجب مهار اثرات درمانی دو گروه دارویی می گردد. مهار کننده های آنزیم منوآمین اکسیداز (MAO) نیز چنانچه توأم با سودوافدرین تجویز شوند، موجب تقویت و تشدید آثار تحریک قلبی و اثر تنگ کننده عروقی سودوافدرین می گردند.

⊗ عوارض جانبی :

تشنج، ایجاد توهم، ضربان نامنظم قلب، بروز اشکال در به خواب رفتن از عوارض جانبی دارو هستند.

📌 توصیه ها :

برای جلوگیری از بی خوابی، دارو با فاصله چند ساعت قبل از خواب مصرف شود. در صورت وجود تب یا عدم بهبود بیماری، طی ۷ روز پس از مصرف، به پزشک مراجعه گردد.

Psyllium

پسیلیوم

Sachet

اشکال دارویی

ترکیبات موجود: این فرآورده حاوی دانه /سفرزه می باشد .

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو در درمان یبوست های مزمن، پیشگیری از یبوست در بیمارانی که حین اجابت مزاج نباید تحت فشار باشند مانند بیماران مبتلا به هموروئید ترمبوزه دردناک، شقاق یا آبسه پرینه ای، فتق دیافراگم تنگی آنورکتال و در رفع یبوست ناشی از کولون تحریک پذیر مصرف می شود .

یک قاشق سوپخوری از پسیلیوم را داخل یک لیوان پر از آب سرد و یا آبمیوه یا هر نوع مایع دیگر ریخته و پس از هم زدن مصرف شود . در بزرگسالان ۱ تا ۲ بار در روز استفاده می شود . در کودکان ۶ تا ۱۲ سال نصف تا یک قاشق سوپخوری تجویز می شود .

⊗ عوارض جانبی :

سنگینی، نفخ و غرغر شکم که معمولاً در شروع درمان ظاهر و با ادامه درمان بر طرف می شود . آسم، بثورات جلدی، انسداد مری و تراکم مدفوع در روده ممکن است بروز کند ولی شیوع آن نادر است .

⚠️ تداخلات مهم :

این دارو باعث کاهش جذب برخی از مواد معدنی مانند : کلسیم، منیزیم، مس، روی، ویتامین B۱۲، گلیکوزیدهای قلبی، مشتقات کومارین و نیتروفورانئوئین می گردد .

مصرف همزمان آن با نمکهای لیتیوم موجب کاهش غلظت پلاسمایی لیتیوم و وقفه در جذب آنها از مجرای گوارشی می شود . اسفرزه ممکن است موجب کاهش سرعت و میزان جذب کار با مازپین شود . این دارو به دلیل ممانعت از جذب کربوهیدراتها در دستگاه گوارش میزان نیاز به انسولین را در بیماران دیابتی کاهش می دهد .

📌 توصیه ها :

جهت رسیدن به نتیجه ای بهتر، یک لیوان مایع اضافی همراه با دارو مصرف شود . به دلیل تداخل این دارو با جذب سایر داروها، تا ۲ ساعت بعد از مصرف این دارو اجتناب شود .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

این دارو در افراد مبتلا به آپاندیسیت و یا نشانه های آن، مبتلایان به زخم و چسبندگی قسمت هایی از دستگاه گوارش، دردهای روده ای با استفراغ، تهوع، خونریزی های مقعد با علت نامشخص، آلرژی مفرط نسبت به دارو، بیماران مبتلا به هایپرتانسیون، بیماران دیابتی که کنترل دیابت آنها مشکل صورت می گیرد و همچنین در صورت اشکال در بلع منع مصرف دارد .
در کودکان زیر ۶ سال فقط با دستور پزشک قابل مصرف می باشد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

مصرف این دارو در دوران بارداری و شیردهی تحت نظر پزشک مجاز می باشد .

Pyrazinamide

پیرازینامید

Scored Tab: ۵۰۰mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

سل

پیرازینامید یکی از داروهای درمان چند دارویی سل است. این دارو برای ۲ هفته اول رژیم درمانی ترکیبی ۶ هفته ای (همراه ایزونیاژید و ریفامپین) یا بیشتر تجویز می شود.
بزرگسالان: ۱۵-۳۰ mg/kg یکبار در روز تجویز می شود. از ۳g در روز نباید بیشتر گردد. (CDC توصیه می کند که در صورتیکه به صورت رژیم روزانه تجویز می شود نباید از ۲g در روز بیشتر گردد)
رژیم درمانی ۷۰-۵۰ mg/kg دو بار در هفته برای پذیرش بیشتر و بهتر دارو در بیماران غیر بستری موثر واقع شده است.

روش دیگر استاندارد کردن دوزهای معمول تجویز شده به این صورت است:

برای بیماران با وزن کمتر از ۵۰ kg، ۱/۵g روزانه یا ۲g سه بار در هفته.

برای بیماران با وزن بالاتر از ۵۰ kg، ۲g روزانه یا ۲/۵g سه بار یا ۳/۵g دو بار در هفته.

کودکان: تجویز این دارو برای کودکان توصیه نمی شود مگر به عنوان آخرین انتخاب و همان دوز تجویز شده برای بزرگسالان، در کودکان هم موثر واقع شده است .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت آسیب کبدی شدید، حساسیت و نقرس حاد منع مصرف دارد.

در بیماران دیابتی با احتیاط تجویز شود زیرا کنترل قند خون این بیماران مشکل می شود.

به طور کلی انتخاب و تجویز دوز دارو برای افراد مسن باید با احتیاط باشد و معمولاً پایین ترین حد از دامنه دوزها انتخاب می شود. در بیماران دیابتی با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در مادران شیرده باید با احتیاط تجویز شده و ضرورت و مزایای استفاده از آن بررسی شود.

⚠️ تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان با زایدوودین غلظت سرمی پیرازینامید کاهش می یابد.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: اثرات سمی این دارو و بر روی کبد شامل افزایش موقت آنزیم های کبدی، هیپاتیت، تب، بی اشتها، بی حالی، بزرگ شدن کبد و طحال.

هیپراوریسمی هم از عارضه های شایع این دارو است که ممکن است به حمله نقرس منجر شود.

مهم ترین: سمیت کبدی (وابسته به دوز است) و واکنش های حساسیتی که نادر است.

📌 توصیه ها :

به دلیل اثرات سمی این دارو، استفاده از آن باید در صورتیکه سایر گزینه ها رد شوند انجام گردد.

عملکرد کبدی و سطح اسیداوریک خون بیمارانی که از این دارو استفاده می کنند، قبل از شروع درمان و در طول مدت درمان (هر ۲ تا ۴ هفته) باید کنترل شود.

حداقل یک داروی ضد سل دیگر هم به طور همزمان با پیرازینامید باید تجویز شود.

در صورت بروز عوارض کبدی نظیر یرقان، خارش، زرد شدن ملتحمه و پوست بدن مصرف دارو باید قطع شود.

بیمار باید روزانه ۲ لیتر آب مصرف کند.

بیماران دیابتی که پیرازینامید دریافت می کنند باید تحت نظر باشد.

بی ضرر بودن مصرف این دارو در کودکان ثابت نشده است و فقط در صورت لزوم باید تجویز شود.

در صورت بروز این علائم بیمار باید پزشک مراجعه کند: افزایش اسیداوریک و نقرس (درد مفاصل انگشتان)، پتشی،

خونریزیهای غیرطبیعی، خارش، کهیر، اشکال در دفع ادرار، تغییر رنگ پوست بدن به رنگ قرمز- قهوای در نواحی

در معرض نور خورشید و بروز جوش های پوستی.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و در درجه حرارت ۱۵ تا ۳۰ سانتیگراد نگهداری شود.

Pyrimethamine

پیریمتامین

Tab: ۲۵mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

مالاریا

الف - درمان مالاریا فالسیپاروم مقاوم به کلروکین : پیریمتامین همراه با یک سولفونامید طولانی اثر مانند

سولفادوکسین تجویز می شود .

بزرگسالان: ۷۵mg پیریمتامین به صورت تک دوز همراه ۱/۵g سولفادوکسین توصیه می شود .

این دوز برای حداقل یک هفته نباید تکرار شود .

کودکان: بر اساس وزن کودک :

وزن (kg)	پیریمتامین (mg)	سولفادوکسین
۵-۱۰	۱۲/۵	۲۵۰ میلی گرم
۱۱-۲۰	۲۵	۵۰۰ میلی گرم
۲۱-۳۰	۳۷/۵	۷۵۰ میلی گرم
۳۱-۴۵	۵۰	۱ گرم

ب - پیشگیری از مالاریا :

بزرگسالان: دوز معمول ۱۲/۵ mg پیریمتامین همراه با ۱۰۰ mg داپسون به صورت یک بار در هفتگی است .
کودکان: با وزن ۱۰-۱۹ kg دوز ۱/۴ بالغین، ۲۰-۳۹ kg دوز ۱/۲ بالغین، ۴۰ kg و بیشتر همانند دوز بزرگسالان تجویز می شود .

توجه: معمولاً پیشگیری برای مسافران باید یک هفته قبل از قرار گرفتن در معرض مالاریا صورت بگیرد و حداقل تا ۴ هفته بعد از ترک منطقه آلوده به مالاریا ادامه پیدا کند .

توکسوپلاسموز

بزرگسالان: ۲۵-۵۰ mg پیریمتامین یک بار در روز همراه با ۱۲۵-۵۰۰ mg سولفادیازین چهار بار در روز پیشنهاد شده است .

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت ابتلای بیمار به کم خونی مگالوبلاستیک ناشی از کمبود فولات منع مصرف دارد .
در بیمارانی که دوز بالایی از داروهای ضد تشنج دریافت می کنند و همچنین در اختلالات کبدی و کلیوی با احتیاط تجویز شود .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد توصیه می شود که از این دارو در دوران بارداری استفاده نشود ولی در صورت لزوم مصرف آن بهتر است همزمان داروی لوکوورین هم برای بیمار تجویز شود تا احتمال بروز خطرات هماتولوژیک دارو کاهش یابد .

در دوران شیردهی نباید استفاده شود و در صورت دریافت دارو مادر باید از شیر دادن به کودک بپرهیزد .

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان پیریمتامین و سولفونامیدها اثر سینرژیک مخصوصاً علیه مالاریا و توکسوپلاسموز دارد .
استفاده از پیریمتامین و PABA به صورت همزمان توصیه نمی شود .
مصرف این دارو همراه با لورازپام می تواند موجب بروز عوارض سمی کبدی شود .

☒ عوارض جانبی :

در صورت مصرف طولانی مدت باعث کاهش ذخیره اسید فولیک بدن شده و بیمار دچار کم خونی مگالوبلاستیک کاهش تعداد گلبولهای سفید و کاهش تعداد پلاکتها و آگرانولوسیتوز می شود .
از دیگر عوارض این دارو، اختلالات گوارشی، درد شکم، تهوع، سردرد، گیجی، بی خوابی، راشهای پوستی و واکنشهای حساسیتی را می توان نام برد .

📌 توصیه ها :

برای کاهش عوارض گوارشی می توان دارو را همراه غذا استفاده کرد .
مصرف این دارو در افراد مبتلا به سندرم سوء جذب، الکلی ها و افرادی که داروهای مثل فنی توئین استفاده می کند باید با احتیاط باشد . بیمارانی که از دوز بالای پیریمتامین استفاده می کنند باید هفته ای دو بار شمارش کامل سلولهای خونی برای آنها انجام شود و در صورت بروز علائم مربوط به کاهش اسید فولیک باید به مدت سه روز ۵ mg تا ۱۵ لوکوورین روزانه دریافت کنند .

اگر در حین مصرف دارو بیمار دچار شورات پوستی، گلودرد، رنگ پریدگی، زخم مخاط دهان، تشنج، تحریک پذیری، کاهش تنفس و استفراغ خونی شد باید فوراً به پزشک اطلاع دهد .

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و دور از نور نگهداری شود .

Susp: ۵۰mg/۵ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

درمان کرمک (انتروبیوس ورمیکولاریس)

بزرگسالان و کودکان: ۵mg/kg به شکل تک دوز خوراکی تجویز می شود و سپس در صورت نیاز ۲ تا ۳ هفته بعد تکرار می گردد.

توجه: هر میلی لیتر از سوسپانسیون پیروینیوم پاموات حاوی ۱۰mg داروی موثر است.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

تجویز این دارو برای کودکان کمتر از ۱۰ سال باید با احتیاط صورت گیرد.

مصرف این دارو در بیماران مبتلا به اختلالات کبدی یا کلیوی و همچنین بیماری التهابی روده باید با احتیاط باشد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی است. مصرف این دارو در دوران شیردهی با عارضه ثابت شده ای همراه نیست.

⚡ تداخلات مهم :

تداخل دارویی مهمی در رابطه با این دارو ذکر نشده است.

⊠ عوارض جانبی :

مصرف این دارو گاهی باعث تهوع، استفراغ و اسهال می شود. واکنشهای حساسیتی و حساسیت به نور هم گزارش شده است.

👁 توصیه ها :

بر روی قرص پوشش برای جلوگیری از رنگی شدن دندانها قرار دارد لذا باید از جویدن یا خرد کردن قرص های خودداری کرد.

این دارو می تواند رنگ مدفوع را به قرمز روشن تغییر دهد و همچنین در صورت استفراغ لباس ها را رنگی کند، باید به بیمار توضیح داده شود که مشکلی وجود دارد.

بیمار باید از قرار گرفتن برای مدت طولانی در زیر نور آفتاب پرهیز کند.

چنانچه بیمار دچار بثورات پوستی و یا هر گونه علامت واکنش حساسیتی شد باید به پزشک اطلاع دهد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و در پوشش بسته و مقاوم به نور نگهداری شود.

F.C. Tab: ۱۵۰mg

Inj: ۵۰mg/۲ml

Syrup ۷۰mg/۵ml

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :**زخم دوازدهه**

درمان کوتاه مدت زخم فعال دوازدهه: ۱۵۰mg خوراکی دو بار در روز تجویز می شود. رژیم دیگر تجویز ۳۰۰mg رانیتیدین خوراکی یک بار در روز هنگام خواب است.

درمان نگهدارنده: ۱۵۰mg هنگام خواب است.

حالت‌های مرضی ترشح زیاد از حد اسید معده

۱۵۰mg خوراکی دو بار در روز تجویز می شود ممکن است به دوزهای بیشتری هم نیاز باشد. تا مقدار ۶g در روز هم استفاده شده است.

زخم خوش خیم معده و بازگشت محتویات معده به مری

۱۵۰mg دو بار در روز تجویز می شود.

تزریقی: دوز معمول تزریق عضلانی ۵۰mg (۲ml) هر ۶ تا ۸ ساعت است (احتیاج به رقیق کردن نیست) دوز تزریق وریدی ۵۰mg (۲ml) هر ۶ تا ۸ ساعت است. برای تزریق وریدی دارو باید رقیق شود تا به حجم ۲۰ml برسد و در مدت بیشتر از ۵ دقیقه تزریق شود.

انفوزیون متناوب وریدی: رانیتیدین تزریقی را به محلول دکستروز تزریقی ۵ درصد و یا سایر محلولهای تزریقی سازگار اضافه کرده و با سرعت ۶/۲۵mg در ساعت انفوزیون می کنند (به عنوان مثال ۱۵۰mg (۶ml) رانیتیدین در ۱۰/۷ml در ساعت تزریق می شود)

☼ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو منع مصرف دارد.

در صورت نقص عملکرد کبد یا کلیه با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. در شیرمادر ترشح میشود و دردوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

☒ تداخلات مهم :

رانیتیدین با شدت کمتری باعث مهار سیتوکروم P۴۵۰ می شود و تاثیر و همچنین سیگار کشیدن چندان روی متابولیسم سایر داروها ندارد.

فراهمی زیستی این دارو در صورت مصرف همزمان با آنتی اسیدها ممکن است کاهش یابد.

☒ عوارض جانبی :

عوارض این دارو مانند سایمتیدین است ولی عارضه ناتوانی جنسی و ژینکوماستی کمتری ایجاد میکند.

☒ توصیه ها :

در نارسایی کلیه دوز دارو باید نصف شود.

آنتی اسیدها با فاصله ۲ ساعت قبل یا بعد از مصرف این دارو مصرف شوند.

در بیماران دیالیزی شروع مصرف دوز روزانه باید بعد از خاتمه همودیالیز باشد.

درمان دراز مدت با رانیتیدین ممکن است باعث کمبود ویتامین B12 شود.
بیمار نباید سیگار بکشد.
بیمار باید در صورت بروز زردی که از علائم سمیت کبدی است بلافاصله به پزشک مراجعه کند.

👁️ شرایط نگهداری :

قرص های رانیتیدین باید در درجه حرارت ۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شوند.

Rifampin

ریفامپین

Cap: ۱۵۰mg , ۳۰۰mg

Oral Drops: ۱۵۳mg/ml

Suspension: ۱۰۰mg/۵ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

سل

👉 توجه: ریفامپین خوراکی به صورت تک دوز و یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از غذا تجویز می گردد.
بزرگسالان: ۶۰۰mg یک بار در روز.

کودکان: ۱۰-۲۰mg/kg در روز که حداکثر مقدار قابل تجویز روزانه ۶۰۰mg است.

📖 جهت اطلاع از رژیم دارویی درمان سل به پروتکل درمانی سل در ضمیمه (۴) مراجعه کنید.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو و وجود بیماری انسدادی صفراوی نباید مصرف شود.
در افراد مبتلا به بیماری کبدی و همچنین کسانی که سابقه الکلیسم دارند با احتیاط تجویز شود.

👉 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. ریفامپین در شیر مادر ترشح می شود و نسبت آن در شیر نسبت به پلاسما ۰/۲ تا ۰/۶ است لذا تجویز آن در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

🚫 تداخلات مهم :

ریفامپین باعث القاء آنزیمهای میکروزومال کبدی میشود از این رو اثردرمانی این داروها کاهش می یابد:
استامینوفن ضد انعقادی خوراکی، باربیتوراتها، بنزودیازپین ها، بتابلوکرها، کلرآمفنیکل، کلوفیبرات، ضد بارداریهای خوراکی، کورتیکواستروئیدها، سیکلوسپورین، دیگوکسین، دیسوپرامید، کینیدین، وراپامیل، استروژن ها، هیدانتوئین، متادون، سولفونیل اوره ها (کلرپروپامید، تولبوتامید)، تتوفیلین ها، انالپریل و کتوکونازول.

⊗ عوارض جانبی :

برخی بیماران ممکن است ۲ تا ۳ ساعت بعد از مصرف دارو دچار ناراحتی های پوستی مانند گرگرفتگی صورت، خارش، راش و یا به ندرت التهاب چشم شوند.
سندرم شبه آنفولانزا ۳ تا ۶ ماه پس از شروع درمان ممکن است ایجاد شود که با دوزهای ۲۰mg/kg یا بالاتر احتمال آن بیشتر است و علائم آن تب، لرز و درد استخوان است.

عوارض گوارشی نظیر تهوع، استفراغ، بی اشتها، اسهال و درد اپی گاستر در صورتیکه دارو با معده خالی مصرف شود رخ می دهد.

ریفامپین باعث نقص موقت عملکرد کبدی می گردد همچنین بالا رفتن بیلی روبین خون در روزهای اول درمان مشاهده می شود.

📌 توصیه ها :

ریفامپین خوراکی را باید یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از غذا مصرف کرد ولی اگر ناراحتی گوارشی ایجاد شده خیلی شدید بود می توان آنرا همراه غذا خورد.

بیمار باید از قطع خود سرانه دارو پرهیز کند زیرا احتمال بروز واکنشهای کبدی، کلیوی و سندرم شبه آنفولانزا در صورت قطع و شروع مجدد دارو بیشتر است.

مصرف این دارو ممکن است باعث تغییر رنگ ادرار، مدفوع، اشک، بزاق و عرق گردد همچنین لنزهای تماسی رنگی می شوند.

بیمار باید در صورت بروز یرقان، واکنشهای حساسیتی و عوارض گوارشی شدید به پزشک اطلاع دهد.

عملکرد کبدی بیمار قبل از شروع درمان و هر ۲ تا ۴ هفته در طی درمان باید کنترل شود و در صورت وجود نقص عملکرد کبدی تنظیم دوز دارو لازم است.

شمارش کامل سلولهای خونی قبل از شروع درمان و به صورت دوره ای در طی درمان باید انجام شود.

مصرف همزمان ریفامپین با داروهای ضد بارداری خوراکی و یا ضد انعقادی خوراکی از اثر آنها میکاهد و پزشک باید این موارد را در نظر داشته باشد.

📌 شرایط نگهداری :

ریفامپین باید در ظروف در بسته و دور از نور و رطوبت و در درجه حرارت زیر ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Ringers

رینگر

Ifu (۵۰۰ ml , ۱۰۰۰ ml) : (Na ۱۴۶ meg + ca ۱۴.۵ meg + K ۴ meg + cl

اشکال دارویی

۱۵۶ meg) / lit

℞ موارد و مقدار مصرف :

به عنوان محلول ایزوتونیک برای جایگزین کردن آب و املاح به ویژه در مواردی که پتاسیم بین سلولی کاهش یافته است سرعت و میزان انفوزیون با توجه به نیاز هر بیمار تعیین می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت ورود نارسایی کلیه نباید تجویز شود.

در مبتلایان به نارسایی احتقانی قلب و ادم ریوی با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی است .

⊗ عوارض جانبی :

افزایش بار مایعات و بالا رفتن میزان سدیم ، پتاسیم ، کلسیم و کلر در خون از عوارض این سرم است.

توصیه ها :

انفوزیون وریدی این محلول بهتر است از طریق یک ورید سطحی انجام شود.
طی انفوزیون وریدی بیمار باید بدون حرکت بماند.

شرایط نگهداری :

در دمای ۲ تا ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود. از مصرف محلول کدر پرهیز شود.

Ringer Lactate

رینگر لاکتات

Infn (۵۰۰ ml) : (Na ۱۳۰ meg + ca ۳ meg + K ۴ meg + cl۴۰g meg +

اشکال دارویی

Lactate ۲۸ meg / lit

Rx موارد و مقدار مصرف :

برقراری تعادل آب و الکترولیت بدن به ویژه قبل و بعد از جراحی
مقدار و سرعت انفوزیون سرم رینگر لاکتات با توجه به وضعیت بالینی بیمار و نیاز هر فرد تنظیم می شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به ادم ، آلكالوز متابولیک ، ایندوز ناشی از اسید لاکتیک ، افزایش پتاسیم و کلسیم خون و نارسایی
کلیه نباید تجویز شود.

در نارسایی احتقانی قلب با احتیاط تجویز گردد.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد.

عوارض جانبی :

افزایش با مایعات و بالا رفتن مقدار سدیم ، پتاسیم ، کلسیم و کلر خون از عوارض این محلول است.

شرایط نگهداری :

به توصیه کارخانه سازنده توجه شود.

Risperidone

ریسپریدون

Tab: ۱mg , ۲mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

درمان شیزوفرنی و سایر اختلالات روانی

دوز معمول ریسپریدون ۱mg دو بار در روز در روز اول، ۲mg دو بار در روز در روز دوم و ۳mg دو بار در روز برای
روز سوم است. تنظیم دوز ممکن است لازم باشد و باید با فواصل کمتر از یک هفته انجام نشود.

دوز نگهدارنده معمول ۲-۴mg دو بار در روز و حداکثر دوز توصیه شده ۸mg دو بار در روز است.

توجه: برای بیماران مسن و بیماران مبتلا به نارسایی کبد یا کلیه دوز اولیه 0.5mg دو بار در روز پیشنهاد می شود که به آهستگی تا 2mg - 1 در روز اضافه می گردد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت ازدیاد حساسیت به این دارو منع مصرف وجود دارد. در بیماران قلبی- عروقی، دهیدراتاسیون، هایپوولمی، سابقه تشنج و همچنین کسانی که در معرض گرمای شدید هستند با احتیاط تجویز شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مادران شیرده چنانچه مجبور به استفاده از این دارو هستند باید شیردهی را قطع کنند.

تداخلات مهم :

کلوزاپین ممکن است خطر سمیت با ریسپریدون را افزایش دهد. این دارو توانایی القاء کاهش فشار خون را دارد و ممکن است اثر عوامل ضد فشار خون را افزایش دهد.

عوارض جانبی :

شایع ترین: خواب آلودگی، عوارض خارج هرمی، سردرد، بی خوابی، بی قراری، یبوست، سوء هاضمه، سختی عضلات، ضربان نامنظم قلب، اسپاسم عضلات، خشکی دهان و افزایش وزن.

توصیه ها :

بیمار باید از حالت خوابیده و یا نشسته به آهستگی تغییر وضعیت دهد و برخیزد تا سردردهای وی به حداقل برسد. بیمار در انجام کارهای دقیق و رانندگی باید ملاحظه کند. عدم مصرف الکل و داروهای حاوی الکل در طی مصرف این دارو رعایت شود. زنان مصرف کننده این دارو باید در صورت تصمیم برای باردار شدن با پزشک مشورت کنند.

شرایط نگهداری :

دردمای $30-15$ سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود (مگر اینکه توصیه کارخانه سازنده غیر از این باشد).

Salbutamol [Albuterol]

سالبوتامول

Aerosol: 100mcg/dose

Syrup (as sulfate): 2mg/5ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

حمله حاد اسپاسم برونش (حمله آسم)

استنشاقی:

بزرگسالان: ۲-۱ پاف استفاده می شود که در صورت نیاز می توان هر ۴ تا ۶ ساعت تکرار کرد.

کودکان: ۲-۱ پاف هر ۶ تا ۸ ساعت در صورت نیاز تجویز می شود.

شربت:

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۴ سال: دوز معمول $2-4\text{mg}$ است که ۳ تا ۴ بار در روز استفاده می شود، اگر پاسخ مناسب مشاهده نشد می توان با احتیاط دوز را افزایش داد ولی نباید از 8mg هر ۶ ساعت بیشتر شود.

کودکان ۶ تا ۱۴ سال: دوز معمول اولیه ۲mg، سه تا چهار مرتبه در روز است که اگر بیمار به این مقدار پاسخ مناسب نشان نداد می توان دوز را افزایش داد ولی نباید از ۲۴mg روزانه در دوزهای منقسم بیشتر شود.
کودکان ۲ تا ۶ سال: با دوز ۰/۱mg/kg، سه بار در روز شروع می شود و اگر بیمار به دوز اولیه پاسخ نداد می توان دوز دارو را به آهستگی به ۰/۲mg/kg، سه بار در روز رساند ولی نباید از ۱۲mg در سه دوز منقسم بیشتر شود.

پیشگیری از اسپاسم برونش ناشی از ورزش یا فعالیت شدید

بزرگسالان و کودکان بالای ۴ سال: ۲ پاف، ۱۰ دقیقه قبل از فعالیت.

COPD

با همان دوز توصیه شده در آسم تجویز می شود و از داروهای خط اول درمان است.

سرفه مزمن

در صورتیکه همراه با اسپاسم نایژه باشد می توان از سالبوتامول با همان دوز ذکر شده استفاده کرد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در افراد مبتلا به آریتمی قلبی همراه با تکیکاردی، آنژین صدری، گلوکوم با زاویه بسته و بیماری ارگانیک مغزی منع مصرف دارد.

استفاده از اسپری سالبوتامول در کودکان زیر ۱۲ سال و شربت سالبوتامول در کودکان زیر ۲ سال توصیه نمی شود.
در افراد مبتلا به هیپرتانسیون، نارسایی احتقانی قلب و بیماری شریان کرونر با احتیاط تجویز شود.
در بیماران دیابتی که از سالبوتامول استفاده می کنند ممکن است نیاز به افزایش دوز انسولین یا سایر داروهای خوراکی ضد دیابت باشد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مصرف این دارو در دوران شیردهی با توجه به نظر پزشک و ضرورت استفاده از آن دارد.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان سالبوتامول با این داروها تداخل ایجاد می کند: اپی نفرین، مهار کننده های MAO، ضد افسردگی های سه حلقه ای، بتابلوکرها، دیگوکسین، انسولین و ضد دیابت های خوراکی.

☒ عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض جانبی معمولاً گذرا و موقت بوده و نیازی به قطع درمان نیست.
شایع ترین: گیجی، لرزش دست، سردرد، عصبی شدن، بی قراری، برونکواسپاسم، تهوع، استفراغ، تپش قلب و تکیکاردی.

مهم ترین: درماتیت ناشی از حساسیت مفرط به شکل آنژیوادم، راش پوستی، کهیر و تنگی نفس.

☒ توصیه ها :

کودکان ۲ تا ۶ سال بیشتر از بقیه مستعد بروز علائم تحریکی CNS مانند عصبانیت، بی قراری، بی خوابی و همچنین تکیکاردی و علائم گوارشی هستند لذا والدین باید توجه داشته و این موارد را گزارش دهند.
در صورتیکه بیمار از عارضه بی خوابی رنج می برد می توان توصیه کرد آخرین دوز روزانه را چند ساعت قبل از خواب مصرف کند.

دارو نباید با چشم تماس پیدا کند.

اگر دوزی از دارو فراموش شد باید هر چه سریعتر مصرف شود ولی به هیچ وجه نباید دوز دارو دو برابر گردد.

در صورتیکه بیمار از بکلومتازون استنشاقی هم استفاده می کند سالبوتامول استنشاقی را باید ۲۰ تا ۳۰ دقیقه قبل از آن مصرف کند.

بهبودی قابل توجه باید ۶۰ تا ۹۰ دقیقه بعد از مصرف دارو ایجاد شود در غیر این صورت و یا با تشدید علائم اختلال عملکرد ریه به پزشک مراجعه شود.

👁️ شرایط نگهداری :

شریت سالبوتامول در دمای ۲۰-۳۰ درجه سانتیگراد و در پوشش کاملاً بسته و مقاوم به نور و شکل استنشاقی آن در دمای ۱۵-۳۰ درجه سانتیگراد و دور از گرما و نور مستقیم نگهداری شود.

Silversulfadiazine

سیلور سولفادیازین

Topical Cream: ۱۰mg/g

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری و درمان عفونت زخم های ناشی از سوختگی و همچنین زخم های پا و پیشگیری از عفونت در عمل پیوند پوست

بزرگسالان: یک یا دو بار در روز لایه نازکی به ضخامت ۱/۵ میلی متر بر روی زخم مالیده می شود.
👉 توجه: درمان تا ترمیم زخم و آمادگی برای پیوند پوست ادامه می یابد.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو و در نوزادان نارس و شیرخواران تا ۲ ماهگی نباید تجویز شود.
در مبتلایان به نقص G6PD و نقص عملکرد کبد یا کلیه با احتیاط تجویز شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. ممکن است جذب سیستمیک شده و در شیر مادر ترشح شود از این رو باید در دوران شیردهی با احتیاط تجویز گردد.

⚡ تداخلات مهم :

مصرف همزمان با سایمتیدین خطر بروز لکوپنی را افزایش می دهد.
در صورت مصرف همزمان با آنزیمهای پروتئولیتیک موضعی، سیلور اثر آنها را خنثی می کند.

⚠️ عوارض جانبی :

واکنشهای حساسیتی شامل سوزش، خارش و بثورات پوستی و همچنین لوکوپنی گذرا ممکن است ایجاد شود.

📌 توصیه ها :

استفاده از کرم سیلورسولفادیازین باید در شرایط استریل باشد.
قبل از مصرف باید زخم های سوختگی تمیز شوند. چنانچه به هر دلیل قسمتی از دارو از روی زخم پاک شد باید مجدداً مالیده شود.

تا زمانیکه احتمال عفونت وجود دارد درمان قطع نمیشود مگر اینکه سمیت و یا عارضه قابل ملاحظه ای ایجاد گردد.
لوکوپنی اسجاد شده گذرا است و معمولاً نیازی به قطع دارو نمی باشد ولی بعد از تمام شدن درمان باید شمارش سلولهای خونی انجام شود تا مطمئن شد که به حالت طبیعی بازگشته اند.
احتمال بروز عفونت ثانویه قارچی وجود دارد.

در موارد سوختگی های وسیع جذب سیستمیک قابل توجه است و باید عملکرد کلیوی بیمار کنترل شود.

از تماس دارو با چشم ها پرهیز شود.
معمولاً نیاز به پانسمان نیست ولی بسته به شرایط بیمار می توان از پانسمان استفاده کرد.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای کمتر از ۳۰ درجه نگهداری و از یخ زدگی محافظت شود.

Sodium Chloride

سدیم کلراید

Irrigation: (۵۰۰ , ۱۰۰۰) ۰.۹%

Infu (۵۰۰ ml , ۱۰۰۰ ml) : ۰.۹%

Inj: ۵% (۵۰ml)

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

جایگزین کردن سدیم و کلر در حالاتی که با از دست رفتن این یون ها همراه است .
بزرگسالان و کودکان : در صورتیکه تجویز این محلول فقط برای تامین نیاز روزانه فرد باشد و بیمار دچار کمبود سدیم نباشد، معمولاً انفوزیون یک لیتر نرمال سالین در روز کافی است ولی با توجه به نیاز بیمار می تواند تغییر کرده و تنظیم شود.

توجه در صورتیکه بیمار دچار کمبود سدیم باشد بر اساس فوریت موجود در درمان کمبود سدیم بیمار و پس از محاسبه کمبود سدیم نصف ، مقدار محاسبه شده را با استفاده از محلول هایپرتونیک ۵ درصد طی ۸ ساعت تجویز می کنند.

توجه : محلول کلریدسدیم ۰/۹ درصد جهت تهیه محلول تزریقی انواع داروها و همچنین برای شستشوی چشم ، مژگانه و یا زخم های پوستی استفاده می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود نارسایی احتقانی قلب ، نقص شدید عملکرد کلیه و ادم همراه با احتباس سدیم با احتیاط تجویز شود.

تجویز نرمال سالین هنگام جراحی و یا فاصله پس از آن ممکن است باعث احتباس سدیم شود.
در کودکان با احتیاط تجویز شود.

👩‍🍼 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی است و فقط نیاز مبرم تجویز شود. در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

⚠️ عوارض جانبی :

واکنش نسبت به محلول و یا تکنیک تجویز محلول می تواند به صورت تب ، درد در محل تزریق و آبسه، نکروز بافتی، عفونت در محل تزریق ، ترومنوروردی و التهاب محل تزریق شود.

📌 توصیه ها :

به دنبال تجویز زیاد محلول های فاقد پتاسیم احتمال بروز هایپوکالمی وجود دارد.
ست تزریق وریدی باید حداقل یکبار در ۲۴ ساعت تعویق شود.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود. فقط محلول شفاف قابل استفاده است.

Nasal Drops: ۰.۶۵%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

جهت نگهداری رطوبت خشکی و التهاب مخاط بینی

بزرگسالان و کودکان: ۲ تا ۳ قطره هر ۲ تا ۳ ساعت بر حسب نیاز داخل هر یک از سوراخهای بینی چکانده می شود.

Sodium Bicarbonate

سدیم بی کربنات

For Infu: ۴.۵%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

👉 توجه: هر ویال ۷/۵ درصد بی کربنات سدیم حاوی ۸۹/۲۸ meq بی کربنات است.
بزرگسالان و کودکان: ابتدا ۱ meq/kg به صورت وریدی و سریع تزریق می شود و سپس در صورت نیاز دوزهای بعدی به میزان meq/kg به فواصل ۱۰ دقیقه ای تکرار می شوند.

👉 توجه: میزان دوز بر حسب وضعیت بیمار، PH و میزان CO₂ تعیین می شود.
در مواردی که میزان اسیدوز خفیف تر است می توان از ابتدا ۵-۲ meq/kg را طی ۴ تا ۸ ساعت انفوزیون کرد.

جهت قلیایی کردن ادرار

👉 توجه: جهت کاهش خطر سمیت کلیوی ناشی از واکنشهای همولیتیک و نیز میوگلوبین اوری از قلیایی کردن ادرار استفاده می شود.

بزرگسالان و کودکان: ۲-۵ meq/kg به صورت وریدی طی مدت ۴ تا ۸ ساعت انفوزیون می شود و یا یک ویال بی کربنات در یک لیتر سرم دکستروز ۵ درصد ریخته شده و با سرعت ۱۰-۱۵ ml/kg در ساعت انفوزیون می گردد.

جهت خنثی کردن محلول های تزریقی وریدی

به منظور جلوگیری از فلبیت و تحریک ورید می توان یک ویال بی کربنات سدیم را به یک لیتر از محلول دارو اضافه کرد. با این عمل PH محلول بالا رفته و به PH فیزیولوژیک نزدیکتر می شود.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیمارانی که بر اثر استفراغ و یا ساکشن گوارشی کلر از دست داده اند، بیمارانی که دیورتیکههایی دریافت کرده اند که باعث آلكالوز هیپوکلرمیک شده است، آلكالوز تنفسی یا متابولیک، هایپوکلسمی در کسانی که آلكالوز باعث تتانی می شود، زیادی فشار خون، بیماریهای تشنجی، نارسایی احتقانی قلب (CHF) و بیمارانی که مصرف سدیم برای آنها ضرر دارد نباید تجویز شود.

در بیمارانی مبتلا به ادم، احتباس سدیم و کم شدن یا عدم ادرار با احتیاط تجویز شود.
در افراد مسن و نارسایی کلیه با احتیاط تجویز گردد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در مادران شیرده با احتیاط تجویز شود.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان کلرپروپامید، لیتیوم، متوتروکسات، سالیسیلاتها، تتراسایکلین ها، فلکائینید، کینیدین و سمپاتومیمتیکها (سالمترو، متوپرولول، ترئوبالین، اپی نفرین، افدرین، فنیل افرین) با سدیم بی کربنات تداخل دارد.

☒ عوارض جانبی :

خروج مایع تزریقی از رگ، درد عضلانی، التهاب ورید، هیپوکالمی، هایپرناترمی و آلكالوز از عوارض جانبی این دارو است.

📌 توصیه ها :

در صورت بیرون زدن دارو از رگ باید بلافاصله انفوزیون قطع شود.

ویتال ۷/۵ درصد بی کربنات جهت تزریق وریدی باید رقیق شود.

مقدار و سرعت انفوزیون نباید از ۵۰mcg در ساعت بیشتر گردد.

درمان دراز مدت با سدیم بی کربنات توصیه نمی شود.

برای تزریق سدیم بی کربنات می توان از آب مقطر تزریقی و جهت رقیق کردن از سدیم کلراید یا دکستروز ۵ درصد تزریقی استفاده کرد.

👁 شرایط نگهداری :

دردمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شده و از یخ زدگی محافظت شود.

Sorbitol

سوربیتول

Powder: ۵g/ Sachet

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

به عنوان ملین هیپراسموتیک در درمان کوتاه مدت اسهال مصرف می شود. سوربیتول به عنوان شیرین کننده در فرآورده های دارویی نیز به کار می رود. به عنوان ملین اسموتیک، از راه خوراکی یا رکتال، مقادیر ۲۰-۵۰g از دارو مصرف می شود.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

سوربیتول در بیماران مبتلا به عدم تحمل ارثی فروکتوز، بیماران با اختلال عملکرد کلیه یا کبد نباید مصرف شود.

☒ عوارض جانبی :

مصرف مقادیر زیاد این دارو سبب بروز نفخ، درد شکم و اسهال می شود.

اشکال دارویی

Injection(Powder): ۲g

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو به عنوان جایگزین سفالوسپورین ها یا فلوروکینولون ها در درمان سوزاک ناشی از گونوکوک مقاوم به پنی سیلین یا درمان سوزاک یا شانکروئید در بیماران حساس به پنی سیلین مصرف می شود.

بزرگسالان: از راه تزریق عضلانی ۲g به صورت مقدار مصرف واحد می باشد که این مقدار در مواردی که بیماری به سختی به درمان پاسخ می دهد و نیز مناطقی که مقاومت باکتری شایع است، تا ۴g افزایش می یابد.

کودکان: مقدار مصرف دارو در کودکان سن بیش از ۲ سال، در صورتی که درمان با دارو دیگری امکان نداشته باشد، ۴۰mg/kg است.

⊠ تداخلات مهم :

احتمال بروز مسمومیت با لیتیم در صورت مصرف همزمان دو دارو افزایش می یابد.

⊗ عوارض جانبی :

تهوع، سرگیجه، کهیر و تب با مصرف این دارو گزارش شده است.

اشکال دارویی

Scored Tab: ۲۵mg , ۱۰۰mg

R موارد و مقدار مصرف :

ادم ناشی از CHF، سیروز کبدی، سندرم نفروتیک و آسیت ناشی از بدخیمی

بزرگسالان: دوز اولیه ۱۰۰ mg روزانه (۲۰۰-۲۵ mg/day) وقتی به تنهایی به عنوان دیورتیک تجویز میشود، برای مدت حداقل ۵ روز دوز اولیه مصرف شود سپس دوز را به حداکثر می رسانیم و اگر بعد از ۵ روز پاسخ دیورتیکی مناسبی دیده نشد، دیورتیک دیگری به رژیم درمانی اضافه می شود.

افزایش ادرار معمولاً در روز اول توام درمانی مشاهده می گردد.

توام درمانی هنگامی توصیه می شود که سریعاً افزایش حجم ادرار مورد نظر است. دوز اسپیرنولاکتون هنگامیکه سایر دیورتیک ها بصورت همزمان با آن مصرف می شوند باید بدون تغییر باقی بماند.

کودکان: ۳/۳ mg/kg روزانه به صورت تک دوز یا در دوزهای منقسم.

تشخیص هیپرآلدسترونیزم اولیه

بزرگسالان: ۴۰۰mg در ۲ تا ۴ دوز منقسم به مدت ۴ روز (short test) و یا به مدت ۳ تا ۴ هفته (long test) تجویز می شود.

هیپر تانسینون اولیه

بزرگسالان: ۱۰۰-۲۵ mg در روز در دوزهای منظم یا به صورت تک دوز به مدت حداقل ۲ هفته تجویز می شود و سپس در صورت لزوم به تدریج به میزان آن افزوده می گردد.

کودکان: ۲-۱ mg/kg دو بار در روز توصیه می شود.

هیپوکالمی

۱۰۰mg - ۲۵ روزانه مصرف می شود .

رویش غیر طبیعی مو (hirsutism)

دوز اولیه ۵۰mg دوبر در روز است و تا ۲۰۰mg روزانه هم می توان تجویز کرد .

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

اسپیرنولاکتون در بیماران مبتلا به هیپوکالمی یا نارسایی کلیوی منع مصرف دارد، همچنین نباید با سایر دیورتیکهای نگهدارنده پتاسیم و مکمل های حاوی پتاسیم تجویز شود .

احتمال بروز هیپوکالمی در صورت تجویز همزمان اسپیرنولاکتون با مهارکننده های ACE وجود دارد .

اسپیرنولاکتون در بیماران مبتلا به نقص عملکرد کبد یا کلیه باید با احتیاط تجویز شود .

⚠️ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد . بی خطر بودن مصرف این دارو در دوران شیردهی ثابت نشده است و باید با احتیاط تجویز شود .

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی که اسپیرنولاکتون را تحت تاثیر قرار می دهند : مهارکننده های ACE، سالیسیلاتها و غذا .
داروهایی که توسط اسپیرنولاکتون تحت تاثیر قرار می گیرند : ضدانعقادها، دیجیتالها، دیگوکسین و ترکیبات حاوی پتاسیم .

⊗ عوارض جانبی :

عوارض جانبی اسپیرنولاکتون معمولاً برگشت پذیر هستند و با قطع مصرف دارو بهبود پیدا می کنند .

مهم ترین: هیپوکالمی، آگرانولوسیتوز، آنافیلاکسی .

سایر عوارض: سر درد، گیجی، ناراحتی های گوارشی، اسهال، تهوع، عدم توانایی نعوظ در مردان، اختلال قاعدگی، کهیر، اسیدوز خفیف، پرمویی، ژینکوماستی، درد سینه ها، آمنوره .

👉 توصیه ها :

دارو همراه غذا صبح ها مصرف شود .

بیشترین پاسخ درمانی ضد فشار خون ممکن است ۲ هفته طول بکشد .

در صورت استفاده به همراه سایر مدرها ممکن است هیپوناترمی ایجاد و یا تشدید گردد .

علائم هیپوناترمی عبارتست از : خشکی دهان، تشنگی، لتارژی و خواب آلودگی .

از مصرف فرآورده های حاوی املاح پتاسیم، غذاهای غنی از پتاسیم (پرتقال، موز) خودداری شود .

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای زیر ۲۵ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود .

اشكال دارویی

For Inj : ۱ g

R موارد و مقدار مصرف :

استرپتومايسين به عنوان یکی از داروهای رژیم چند دارویی سل استفاده می شود. دوز پیشنهادی استرپتومايسين به این صورت است :

دوز استرپتومايسين در درمان سل			
سه بار در هفته	دو بار در هفته	روزانه	
۲۵-۳۰ mg/kg حداکثر ۱/۵ g	۲۵-۳۰ mg/kg حداکثر ۱/۵ g	۲۰-۴۰ mg/kg حداکثر ۱ g	کودکان
۲۵-۳۰ mg/kg حداکثر ۱/۵ g	۲۵-۳۰ mg/kg حداکثر ۱/۵ g	۱۵ mg/kg حداکثر ۱ g	بزرگسالان

توجه : استرپتومايسين به صورت داخل عضلانی تجویز می شود. در بیماران بالای ۶۰ سال نیاز به کاهش دوز دارو است. دوره درمان دارویی سل حداقل یک سال می باشد.

توجه : غلظت دارو در هر کدام از محل ها تزریق باید حداکثر ۵۰ g/ml باشد و محل های تزریق باید مرتباً عوض شوند.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

به تک نگار جنتامایسین مراجعه شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. مقادیر اندکی استرپتومايسين در شیر مادر ترشح می شود ولی همین مقدار هم عوارض نامطلوبی برای نوزاد دارد به همین دلیل در صورت لزوم مصرف این دارو مادر باید از شیر دادن به نوزاد خودداری کند.

⊗ عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض این دارو مانند جنتامایسین است ولی مواردی که بیشتر با مصرف استرپتومايسين ایجاد می شود عبارتند از : کاهش فعالیت دستگاه عصبی مرکزی همچنین ممکن است در اثر تماس مستقیم این دارو با پوست واکنش های حساسیتی ایجاد گردد.

📌 توصیه ها :

قبل از شروع درمان ، در طی درمان و حتی تا ۶ ماه بعد از آن هم باید از بیمار آزمایش های شنوایی به عمل آید. آزمایشات دوره ای کبدی و کلیدی هم توصیه می شود.

بیمار باید مراقب بروز عوارض سمی این دارو بر روی گوش باشد. احتمال بروز این مشکلات در افراد مسن و مبتلایان به نارسایی کلیه بیشتر است.

مصرف این دارو نباید بیشتر از ۲ g در روز باشد.

بیمار باید عوارض نظیر وزوز باشد.

بیمار باید عوارضی نظیر وزوز گوش، کاهش شنوایی، احساس سرو صدای زیاد گوش و احساس پری گوش، تهوع، استفراغ، سر درد شدید، سرگیجه در حالت ایستاده، مشکل در راه رفتن و عدم تعادل را بلافاصله به پزشک گزارش دهد.

درجه حرارت بدن و فشار خون بیمار باید کنترل شود و در صورت مشاهده هر گونه تغییر سریعاً به پزشک مراجعه گردد.

بیمار بیاد به مقدار زیادی مایعات دریافت کند به صورتیکه مقدار ادرار در ۲۴ ساعت به ۱/۵ لیتر برسد. به منظور کاهش درد ناشی از تزریق عضلانی استریتومایسین، تزریق باید به صورت عمیق و در عضله بزرگ انجام شود.

👁️ شرایط نگهداری :

بعد از آماده کردن این محلول جهت تزریق باید بلافاصله تزریق انجام شود و محلول آماده شده را نباید نگهداری کرد.

در صورتیکه محلول آماده شده در برابر نور قرار بگیرد ممکن است رنگ آن اندکی تیره شود که نشان خراب شدن دارو نیست.

جهت اطلاع از سایر موارد به تک نگار جنتامایسین مراجعه شود.

Sucralfate

سوکرالفیت

Scored Tab : ۵۰۰ mg

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

زخم معده یا دوازدهه، التهاب مزمن معده

بزرگسالان: ۱g چهار بار در روز یا ۲g دو بار در روز با معده خالی برای مدت ۴ تا ۸ هفته تجویز میشود. در صورت لزوم می توان دوز را تا حداکثر ۸g در روز افزایش داد.

جهت جلوگیری از عود مجدد زخم دوازدهه می توان ۱g سوکرالفیت دو بار در روز تجویز کرد.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به نقص عملکرد کلیه با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. ترشح این دارو در شیر مشخص نشده است.

⚠️ تداخلات مهم :

سوکرالفیت جذب بسیاری از داروها را کاهش می دهد به همین دلیل با فاصله ۲ ساعته از سایر داروها مصرف شود.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین عارضه سوکرالفیت یبوست است. عارضه های اسهال، تهوع، خشکی دهان، گیجی، خواب آلودگی، سرگیجه، راش پوستی و کهیر هم گزارش شده است.

📌 توصیه ها :

آنتی اسیدها باید با فاصله نیم ساعت از سوکرالفیت مصرف شوند.

برای جلوگیری از بروز بیوست مصرف ۸ تا ۱۰ لیوان آب در روز، افزایش مصرف غذاهای حجیم و فیبردار و افزایش فعالیت جسمانی پیشنهاد می شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق نگهداری شود.

Sulfacetamide (Ophthalmic)

سولفاستاماید

Steryle Eye Drops: ۱۰% , ۲۰%

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

عفونت سطحی چشم ناشی از ارگاناسم های حساس، درمان تراخم و سایر عفونتهای کلامیدیایی
بزرگسالان و کودکان بزرگتر از ۲ ماه: ۱ تا ۲ قطره هر ۱ تا ۳ ساعت در طول روز و با فواصل بیشتر در شب در چشم مبتلا چکانده می شود.

👁️ توجه: در درمان عفونتهای کلامیدیایی نظیر تراخم ۲ قطره هر ۲ ساعت به همراه سولفونامیدهای سیستمیک تجویز می گردد.

🚫 موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت مفرط نسبت به سولفونامیدها، کراتیت اپی تلیایی هرپس سیمپلکس، آبله، آبله مرغان، بیماریهای ویروسی قرنیه و ملتحمه و عفونت قارچی چشم منع مصرف دارد.
در بیمارانی که دچار خشکی شدید چشم هستند با احتیاط تجویز شود.

👶 مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

🚫 تداخلات مهم :

مصرف همزمان با جنتامایسین چشمی، با جنتامایسین چشمی، تتراکائین ممکن است اثر ضد باکتریایی سولفاستاماید را کاهش دهد.
ترکیبات نقره با این دارو ناسازگاری دارد.

⚠️ عوارض جانبی :

تحریک موضعی، خارش، ادم دور چشم، سوزش، قرمزی و درد ممکن است ایجاد گردد.

👁️ توصیه ها :

نوک قطره چکان نباید با چشم یا هر جای دیگری تماس پیدا کند.
در صورتیکه پس از چند روز علائم بهبودی حاصل نشد و یا درد، خارش و تورم چشم برای بیش از ۴۸ ساعت باقی ماند باید به پزشک مشورت کرد.
مصرف این دارو در اطفال توصیه نمی شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در پوشش در بسته، دور از نور و در دمای ۸ تا ۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود. از محلول تیره شده و یا تغییر رنگ داده استفاده نگردد.

R موارد و مقدار مصرف :**کولیت اولسراتیو و بیماری کرون فعال محدود به کولون**

بزرگسالان: دوز اولیه ۵۰۰mg دو بار در روز است و روزانه یا یک روز در میان تا ۱g افزایش می یابد. این افزایش تا رسیدن به دوز درمانی ۳-۶ g در روز ادامه می یابد که به صورت منظم تجویز می شود. معمولاً همراه گلوکوکورتیکوئیدها تجویز می گردد.

کودکان بالای ۲ سال: ۴۰-۶۰mg/kg روزانه به صورت منقسم در چند دوز.

جلوگیری از عود کولیت اولسراتیو

بزرگسالان: ۲-۴ g روزانه به مدت طولانی.

کودکان بالای ۲ سال: ۲۰-۵۰mg/kg روزانه در چند دوز.

آرتريت روماتوئيد

با ۵۰۰ mg روزانه در هفته اول شروع شده و سپس هر هفته ۵۰۰mg افزوده می شود تا حداکثر به ۳g روزانه در ۲ تا ۴ دوز منقسم برسد.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت انسداد روده یا مجاری ادرار منع مصرف دارد.

در بچه های زیر ۲سال و همچنین در صورت وجود حساسیت به سولفانامیدها یا سالیسیلاتها منع مصرف دارد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. مقدار کمی از دارو در شیر ترشح می گردد و معمولاً ادامه درمان در زمان شیردهی به نوزاد سالم توصیه می شود.

☒ تداخلات مهم :

تجویز همزمان آنتی بیوتیک ها به دلیل تغییر فلور روده سبب کاهش اثر این دارو می شوند.

سولفاسالازین سبب کاهش جذب اسیدفولیک و دیگوکسین می گردد.

☒ عوارض جانبی :

شایع ترین: درد و ناراحتی معده، اسهال، بی اشتها، تهوع، استفراغ، سردرد مداوم و واکنشهای آلرژیک و حساسیت به نور.

📌 توصیه ها :

بهتر است دارو با معده پر مصرف گردد.

فواصل بین دوزهای تجویز شده نباید بیشتر از ۸ ساعت شود.

تجویز همزمان فولات از کمبود فولات بدن جلوگیری می کند.

باید به بیمار گفته شود که در طی درمان، رنگ پوست و مایعات بدن نارنجی میشود.

بررسی وانجام شمارش خونی و همچنین تست عملکرد کبدی و کلیوی به مدت ۳ ماه ضروری است.

در صورتیکه قرص ها به صورت بدون تغییر در مدفوع دیده شد بیمار باید گزارش دهد.

👁 شرایط نگهداری :

دارو دور از نور و در دمای ۳۰-۱۵ سانتیگراد نگهداری شود .

Testosterone

تستوسترون

Injection: ۱۰۰ mg/ml , ۲۵۰ mg/ml

اشکال دارویی

Capsule: ۴۰ mg

℞ موارد و مقدار مصرف :

درمان کمبود آندروژن ناشی از هیپوگنادیسم اولیه، تأخیر بلوغ در مردان، سرطان پستان زنان، کم خونی، تأخیر در رشد و میکروسفالی.

در درمان هیپوگنادیسم مقدار مصرف اولیه ۲۵۰ mg هر ۲-۳ هفته و مقدار مصرف نگهدارنده ۲۵۰ mg هر ۳-۶ هفته تزریق آهسته عضلانی.

در درمان سرطان پستان ۲۵۰ mg هر ۲-۳ هفته یک بار.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

سرطان پستان در مردان، سرطان پروستات، بیماری های قلبی و کلیوی، خیز، سابقه انفارکتوس میوکارد، افزایش کلسیم خون و بزرگی پروستات.

⚠ تداخلات مهم :

در مصرف همزمان با داروهای ضد انعقاد، مقادیر مصرف باید بر اساس زمان پروترومبین تنظیم شود.

در مصرف همزمان با داروهای ضد دیابت و انسولین تنظیم مقدار مصرف آنها ضروری است.

مصرف همزمان با داروهای هپاتوتکسیک ، سبب افزایش احتمال بروز سمیت کبدی می شود.

مصرف مقادیر زیاد آندروژن ها به همراه هورمون رشد، انسداد اپی فیزها را پیش از بلوغ، تسهیل می کند.

⚠ توصیه ها :

کارسینومای هپاتوسلولار و سرطان کبد با مصرف مقادیر بال و دوره های درمانی طولانی مدت گزارش شده است.

در درمان طولانی مدت احتمال ایجاد ناباروری در مردان وجود دارد.

در افراد مسن احتمال افزایش خطر بزرگی یا سرطان پروستات وجود دارد.

در مردان احتمال ایجاد اولیگواسپرمی، آزواسپرمی و ناباروری وجود دارد.

در صورت وجود بیماری های کبدی، قلبی و کلیوی، زیادی فشارخون، صرع، میگرن و متاستاز استخوان با احتیاط مصرف شود.

Inj: ۲۵۰IU/vial

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

پیشگیری از عفونت ناشی از کلستریدیوم تتانی در افراد زخمی در صورت مشخص نبودن سابقه واکسیناسیون کزاز و یا گذشت بیش از ۱۰ سال از آخرین نوبت تزریق تجویز می شود.

بزرگسالان: ۲۵۰ واحد به صورت داخل عضلانی تزریق می شود ولی در صورتیکه بیشتر از ۲۴ ساعت فاصله بیافتد و آلودگی شدید باشد و یا در پی سوختگی ۵۰۰۰ واحد باید تجویز شود.

درمان کزاز

دوز پیشنهاد شده برای درمان کزاز ۳۰۰۰ تا ۶۰۰۰ واحد واحد به صورت تک دوز عضلانی است.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت سابقه حساسیت به ایمونوگلوبولین ها و همچنین در افراد مبتلا به نقص و کمبود IgA نباید تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مشخص نیست که آیا این ماده در شیر ترشح می شود یا خیر.

⚠ تداخلات مهم :

واکسن های زنده ویروسی می توانند با ایمونوگلوبولین کزاز تداخل ایجاد کنند. تجویز ایمونوگلوبولین ها باید حداقل ۳ هفته بعد یا ۳ ماه قبل از تجویز واکسن های زنده باشد. واکسن تب زرد و دوزهای یادآوری واکسن خوراکی فلج اطفال مستثنی هستند.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: حساسیت به لمس، درد و سفت شدن عضله در محل تزریق، کهیر و آنژیوادم.

⚠ توصیه ها :

فقط باید به صورت عضلانی تزریق شود.

هنگام تزریق این دارو باید اپی نفرین و سایر تجهیزات درمان شوک های حساسیتی در دسترس باشد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۲ تا ۸ درجه سانتیگراد نگهداری شده و از انجماد آن جلوگیری گردد.

R موارد و مقدار مصرف :

به عنوان بی حس کننده موضعی کوتاه اثر چشم برای انجام اقدامات تشخیصی و یا اعمال جراحی کوچک چشم بزرگسالان : ۱ تا ۲ قطره بلافاصله قبل از انجام اقدامات فوق داخل ملتحمه چکانده می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به دارو ، عفونت یا التهاب چشم و سابقه آلرژی چشم نباید تجویز شود. بی ضرر بودن و کارآیی آن برای کودکان ثابت نشده است . در مبتلایان به بیماریهای قلبی یا هایپرتیروئیدی با احتیاط تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی با احتیاط تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان با قطره های میدریاتیک و سیکلپلژیک (نظیر آتروپین) نفوذ پذیری این داروها را به داخل چشم افزایش می دهد.

در صورت مصرف همزمان با داروهای مهارکننده کولین استراز (پیریپیدوستیگمین ، نفوستیگمین) ، اثرات و سمیت تتراکائین افزایش می یابد. تتراکائین سولفانامیدها را آنتاگونیست می کند.

⊗ عوارض جانبی :

استفاده طولانی از قطره های بی حس کننده باعث ضایعات اپی تلیالی قرنیه ، کندی بهبود آسیب قرنیه ، کراتیت شدید ، تیرگی دائمی قرنیه به همراه کاهش بینایی و سوراخ شدن قرنیه می شود. سایر عوارض تتراکائین عبارتست از : احساس سوزش موقت ، قرمزی ملتحمه ، واکنش حساسیت فصلی ، ادم منتشر پلک و التهاب عنبیه .

📌 توصیه ها :

تجویز این دارو در کودکان توصیه نمی شود.

استفاده طولانی از تتراکائین طول مدت بی حسی را کاهش داده و بهبود زخم را به تاخیر می اندازد و ضایعات اپی قلیالی قرنیه ایجاد می نماید.

در صورت تماس با دست ، دست را بشویید.

در طول مدت بی حسی از مالیدن چشم خودداری کند زیرا ممکن است ضایعات قرنیه ای ایجاد شود.

از تماس نوک قطره چکان با چشم یا هر جای دیگری خودداری کنید.

در صورت بروز علائم حساسیت مصرف دارو باید قطع شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۸ تا ۲۷ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود. از محلولهای تغییر رنگ داده و کدر شده و یا حاوی رسوب استفاده شود.

R موارد و مقدار مصرف :

دوز بزرگسالان: ۱-۲g در ۲ یا ۴ دوز مساوی تجویز می شود.

کودکان بالای ۸ سال: ۲۵-۵۰mg/kg در ۴ روز مساوی تجویز می شود.

تب مالت

۵۰۰mg چهار بار در روز برای مدت سه هفته همراه با ۱g استرپتومایسین دو بار در روز (عضلانی) برای هفته اول و یکبار در روز برای هفته دوم تجویز می گردد.

سیفلیس

۳۰-۴۰g در دوزهای منقسم مساوی طی مدت ۱۰ تا ۱۵ روز تجویز می شود.

سوزاک (گونوره)

ابتدا ۱/۵g و سپس ۵۰۰mg هر ۶ ساعت تجویز می شود تا به مقدار کلی ۹g برسد.

درمان طولانی مدت آکنه شدید

ابتدا ۱g در روز در دوزهای منقسم تجویز می شود. دوز نگهدارنده ۲۵۰-۱۲۵mg روزانه است.

⚠ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به هر کدام از داروهای این گروه منع مصرف وجود دارد.

در بیماری که زیاد در معرض نور مستقیم خورشید هستند باید با احتیاط تجویز شود.

در کودکان کمتر از ۸ سال نباید تجویز شود مگر در صورت لزوم و موثر نبودن داروهای دیگر.

در صورت وجود اختلال عملکرد کلیه با احتیاط تجویز گردد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد و در دوران بارداری نباید تجویز شود. تتراسایکلین در شیر می شود و در دوران شیردهی نباید تجویز گردد.

⚠ تداخلات مهم :

داروهایی که بر تتراسایکلین ها اثر می گذارند: آنتی اسیدها (نمکهای کلسیم، روی، منیزیم، بیسموت و کاتیونهای

دو یا سه ظرفیتی) باربیتوراتها، کاربامازپین، هیدانتوئین، سایمتیدین، نمکهای آهن خوراکی و سدیم بی کربنات.

داروهایی که توسط تتراسایکلین ها تحت تاثیر قرار می گیرند: ضد انعقادی های خوراکی، دیگوکسین، انسولین، لیتیم، ضد بارداریهای خوراکی و پنی سیلین ها.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: عوارض گوارشی شامل تهوع، استفراغ و اسهال که به ویژه با دوزهای بالا ایجاد می شود.

مهم ترین: بروز واکنشهای حساسیتی از عوارض مهم ولی غیر شایع تتراسایکلین ها است.

از دیگر عوارض می توان سردردهای خفیف و اختلالات بینایی را نام برد.

📌 توصیه ها :

کپسول تتراسایکلین باید با یک پر آب و با معده خالی مصرف شود زیرا غذا، شیر و سایر محصولات لبنی با ۵۰ درصد از جذب دارو می کاهد.

بروز اسهال در بیماران مهم است و بیمار باید هر گونه اسهال را سریعاً به پزشک گزارش دهد. باید مراقب بروز عفونت ثانویه در بیمار بود و زبان و مخاط دهان باید مرتباً برای یافتن عفونت کاندیدیایی بررسی شوند. عفونت ثانویه بیشتر در افرادی رخ می دهد که به مدت طولانی تحت درمان باشند و یا ناتوانی جسمانی شدید داشته یا مبتلا به دیابت باشند.

در صورت مبتلا بودن بیمار به نارسایی کبد یا کلیه دوز دارو باید کاهش یابد. بیمار باید به تاریخ مصرف دارو دقت کند زیرا مصرف داروی تاریخ گذشته باعث بروز سندرم شبه فانگونی می شود بیمار باید مراقب بهداشت دهان و پوست باشد و بعد از خوردن غذا دهان را بشوید و با مسواک نرم مسواک بزند و از نخ دندان استفاده کند.

بیمار باید از قرار گرفتن به مدت طولانی در معرض نور خورشید پرهیز کند. هر گونه سردرد شدید و یا اختلال در بینایی باید به پزشک گزارش شود.

شرایط نگهداری :

در دمای ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد و در پوشش بسته و مقاوم به نور نگهداری شود.

Ophthalmic Ointment: ۱٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو برای درمان عفونت های سطحی چشم ناشی از گونه های مختلف باکتری ها، تراخم(ناشی از کلامیدیا تراکوماتیس) و پیشگیری از بروز التهاب عفونی ملتحمه در نوزادان مصرف می شود. در درمان تراخم ۲ بار در روز به مدت ۵ روز در هر ماه و به مدت ۶ ماه در هر دو چشم مصرف می شود. در درمان سایر عفونت های چشمی هر ۲ تا ۴ ساعت حدود یک سانتی متر از پماد در چشم مالیده می شود.

توصیه ها :

تاری دید بعد از مصرف این دارو در چشم طبیعی است. دوره درمان تراخم با این دارو ممکن است چند ماه طول بکشد. در صورت شدید بودن عفونت، ممکن است مصرف همزمان تتراسیکلین خوراکی ضروری باشد. دوره درمان باید کامل شود.

Ointment: ۳٪

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

جهت پیشگیری و درمان عفونت های پوستی ناشی از عوامل حساس و نیز در درمان ضایعات التهابی آکنه ولگاریس به کار می رود. در درمان و پیشگیری عفونت های پوستی روزی ۲ تا ۳ بار بر پوست ناحیه مبتلا استعمال گردد. در درمان آکنه ولگاریس التهابی صبح و شب(۲بار در شبانه روز) روی نواحی درگیر استعمال گردد.

⊗ عوارض جانبی :

احتمال درماتیت وجود دارد. منطقه پوست مورد استفاده خاصیت فلورسانس می یابد.

توصیه ها :

احتمال رشد بیش از حد قارچ های پوستی و فولیکولیت با باکتری های گرم منفی وجود دارد. در بیماران با اختلال کبدی یا کلیوی با احتیاط مصرف گردد.

Scired Tablet: ۲۰۰mg

Capsule: ۲۰۰mg

Tablet: ۱۰۰mg , ۲۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف

برای درمان انسداد برگشت پذیر راه های تنفسی و آسم حاد مصرف می شود.

بزرگسالان: در ابتدا درمان با مقدار 300mg/day از دارو شروع می شود و در صورت تحمل بیمار، پس از ۳ روز به 400mg/day قابل افزایش است. افزایش مجدد مقدار دارو در صورت تحمل بیمار پس از ۳ روز دیگر به 600mg/day ، بدون اینکه به اندازه گیری غلظت پلاسمایی نیاز باشد، امکان پذیر است. مقدار مصرف روزانه معمولاً در ۳ تا ۴ مقدار منقسم هر ۶ تا ۸ ساعت تجویز می شود.

کودکان: برای کودکانی که وزن بدنشان کمتر از 45kg می باشد، مقدار $12-14\text{mg/kg}$ ، تا حداکثر 300mg/kg ، در مقادیر منقسم تجویز می شود. در صورت تحمل بیمار، مقدار دارو را می توان پس از ۳ روز به 16mg/kg ، تا حداکثر 400mg/day افزایش داد. افزایش مجدد مقدار دارو، مشروط به تحمل بیمار، پس از ۳ روز دیگر به 600mg/day ، در ۴ تا ۶ مقدار منقسم (هر ۴ تا ۶ ساعت)، ممکن می باشد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

تئوفیلین از جفت عبور می کند، لذا در صورت مصرف در سه ماهه سوم بارداری سطح خونی آن باید مکرراً اندازه گیری شود.

⚠ تدابیر مهم :

تجویز همزمان سایمتیدین، سیپروفلوکساسین، اریترومايسين، داروهای ضد بارداری خوراکی، پروپرانولول و تیابندازول با تئوفیلین، باعث افزایش غلظت آن می شود. تجویز همزمان فنی توئین و کشیدن سیگار یا تنباکو و مصرف الکل، باعث کاهش غلظت آن به واسطه تحریک متابولیسم می شود. تجویز همزمان مسددهای گیرنده بتا آدرنژیک ممکن است اثرات گشاد کنندگی نایژه ای تئوفیلین را مهار کند. مصرف همزمان تئوفیلین با کتامین ممکن است آستانه حملات صرع را کاهش دهد.

⊗ عوارض جانبی :

تاکی کاردی، تپش قلب، تهوع، اختلالات دستگاه گوارش، سردرد، فراموشی، آریتمی و تشنجات به ویژه در صورت تزریق سریع داخل وریدی، ممکن است مشاهده شود.

⚠ توصیه ها :

در صورت وجود ادم حاد ریوی، ناتوانی احتقانی قلب، تب پایدار، بیماری های کبدی، زخم معده، پُرکاری تیروئید یا سپسیس و اختلالات صرعی، باید با احتیاط فراوان تجویز شود.

دوره درمان باید کامل شده و هیچ یک از نوبت های مصرف دارو فراموش نگردد.

از جویدن و خرد کردن اشکال دارویی پیوسته رهش خودداری شود.

دارو با معده خالی و یک لیوان آب مصرف شود تا جذب آن سریع تر انجام گیرد. در صورت بروز تحریک گوارشی، دارو با غذا یا بلافاصله پس از آن مصرف شود. داروی تولید شده توسط یک کارخانه خاص با داروهای کارخانه دیگر جایگزین نشود. مگر آنکه مجدداً مقدار مناسب برای بیمار تنظیم گردد.

Theophylline G

تئوفیلین جی

Syrup: Theophylline ۱۵۰mg + Guaifenesin ۹۰mg/۵ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

کنترل اسپاسم برونش حاد یا مزمن ناشی از آسم یا COPD
بزرگسالان: در درمان حمله حاد ۵-۶mg/kg و در درمان طولانی مدت دوز اولیه ۶-۸mg/kg (حداکثر ۴۰۰mg) است که هر ۶ تا ۸ ساعت مصرف می شود. در صورت تحمل به دارو افزایش دوز به میزان ۲۵ درصد در هر ۲ تا ۳ روز است تا حداکثر ۱۳mg/kg یا ۹۰۰mg در روز.
کودکان: دوز اولیه ۵-۶mg/kg و دوز نگهدارنده براساس سن کودک ۰/۰۷-۳mg/kg هر ۶ تا ۸ ساعت است.

⊗ عوارض جانبی :

تاکیکاردی، تپش قلب، تهوع، اختلالات گوارش، سردرد، بی خوابی، اریتمی و تشنج.

Thioridazine HCl

تیوریدازین

Coated Tab: ۱۰mg , ۲۵mg , ۱۰۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

شیزوفرنی، مانیا و سایر اختلالات روانی

بزرگسالان: دوز معمول اولیه ۵۰-۱۰۰mg سه بار در روز است که به تدریج و در صورت نیاز بیمار تا حداکثر ۸۰۰mg روزانه می تواند افزایش یابد و سپس کم کم تا میزان حداقل وز نگهدارنده کاهش داده می شود.
دوز کلی روزانه ۲۰۰ تا ۸۰۰ میلی گرم در ۲ تا ۴ دوز منقسم است.
کودکان: برای کودکان ۲ تا ۱۲ سال ۰/۵-۳mg/kg روزانه تجویز می شود.

تحریک پذیری روانی و رفتار تهاجمی

دوز معمول اولیه ۲۵mg سه بار در روز است. در موارد ضعیف تر بیماری ۱۰mg، تا چهار بار در روز و در صورت شدید بودن علائم ۵۰mg سه تا چهاربار در روز می شود. دوز روزانه ۲۰-۲۰۰mg توصیه می شود.

⊗ موارد منع مصرف و احتیاط :

☑ به تک نگار کلرپرومازین مراجعه شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. مصرف بی خطر آن در مادران شیرده ثابت نشده است.

☒ تداخلات مهم :

مصرف همزمان تیوریدازین با آنتی آریتمی ها به ویژه آمیودارون، دیسوپرامید، پروکائین آمید و کینیدین، ضد افسردگی های سه حلقه ای و ترفنادین خطر بروز آریتمی را افزایش می دهد. پروپرانولول غلظت سمی تیوریدازین را کاهش می دهد. داروهای مضاعف CNS نظیر الکل، خواب آورها و ضد اضطراب ها می توانند اثرات تضعیف کننده گی CNS این دارو را افزایش دهند.

آنتی اسیدها جذب دارو را کاهش می دهند.

داروهای آنتی کولینرژیک ممکن است اثرات درمانی تیوریدازین را کاهش دهند.

داروهای دوپامینرژیک نظیر داروهای مورد استفاده در درمان پارکینسون و فنوتیازین ها می توانند آنتاگونیست یکدیگر باشند.

☒ عوارض جانبی :

اثرات آنتی موسکارینی این دارو مانند خشکی دهان، یبوست، احتباس ادرار، تاری دید و میدریازشایع تر از عوارض خارج هرمی آن است. از دیگر عوارض شایع تیوریدازین کاهش فشار خون، اختلالات جنسی و اختلال ارگاسم، کاهش تیزیابی، اختلال در دید شبانه و مایل به قهوه ای شدن رنگ دید است.

📖 توصیه ها :

☒ به تک نگار کلرپرومازین مراجعه کنید.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور و در ظروف در بسته و غیر قابل نفوذ به هوا نگهداری شود.

Timolol Maleate (Ophthalmic)

تیمولول

Sterile Eye Drops: ۰.۵%

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

کاهش فشار داخل چشم (IOP) در گلوکوم زاویه باز مزمن و هیپرتانسیون چشمی

یک قطره ۲ بار در روز تا وقتی که فشار داخل چشم به حد رضایت بخش برسد و سپس می تواند به یک قطره در روز کاهش پیدا کند. برای بررسی پاسخ به درمان باید بعد از ۴ هفته مصرف دارو تونومتری (اندازه گیری فشار داخل کره چشم) انجام شود.

☒ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود سابقه آسم نایژه ای و یا بیماری انسدادی ریوی، برادیکاردی سینوسی، بلوک دهلیزی-بطنی (AV) درجه ۲ و ۳، نارسایی آشکار قلبی و شوک کاردیوژنیک منع مصرف دارد. در موارد دیابت شیرین، ضعف عضلانی و نارسایی عروق کرونر با احتیاط تجویز شود. بی خطر بودن مصرف این دارو در کودکان ثابت نشده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. این دارو در شیر مادر ترشح می شود و باید به قطع درمان و یا قطع شیردهی اقدام شود.

⚠️ تداخلات مهم :

بتابلوکرهای چشمی (مانند تیمولول) اثر بتابلاکرهای سیستمیک، اپی نفرین چشمی، کینیدین و وراپامیل را افزایش می دهند.

سایرداروهایی که با بتا آدرنرژیک بلاکرهای سیستمیک تداخل دارند با تیمولول هم ممکن است تداخل داشته باشند.

⚠️ عوارض جانبی :

آریتمی، برادیکاردی، هیپوتانسیون، سنکوپ، بلوک قلبی، سردرد، نارسایی قلبی، سرگیجه، خستگی گیجی، توهم، کونژکتیویت، کراتیت، دوبینی، برونکواسپاسم و نارسایی تنفسی.

📌 توصیه ها :

از تماس نوک قطره چکان با چشم جلوگیری شود.

در صورت تجویز تیمولول اگر بیمار داروی ضد گلوکوم دیگری از دسته بتابلاکرها استفاده می کند باید آن را قطع کند و اگر بیمار از چند داروی ضد گلوکوم استفاده می کند، هر بار باید فقط یک دارو قطع شود و فواصل قطع داروها باید حداقل یک هفته باشد.

تیمولول باید در روز اول با دوز کم (یک قطره در روز) شروع شود و از روزهای بعد به ۲ قطره در روز افزایش یابد.

بتابلوکرها ممکن است علائم بالینی هیپرتیروئیدسم (مانند تاکیکاردی) را بپوشانند.

از آنجا که این دارو ممکن است جذب سیستمیک داشته باشد با مصرف آن مواردی از تنگی نفس حاد و به ندرت نارسایی قلبی شدید مشاهده شده است که در این صورت باید بلافاصله قطع شود.

احساس سوزش و التهاب ممکن است ایجاد شود که موقت است.

ممکن است در صورت مصرف طولانی مدت کاهش تاثیر تیمولول پیش بیاید.

برای جلوگیری از جذب سیستمیک دارو، برای ۱ تا ۲ دقیقه با انگشت روی کیسه اشکی فشار وارد کنید.

Tretinoin (Retin – A®)

تره تینوئین

Lotion: ۰.۰۵٪

Topical Cream: ۰.۰۵٪

Topical Gel: ۰.۰۲۵٪

Capsule: ۱۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

ترتینوئین فرم اسیدی ویتامین A است.

آکنه و لگاریس

یکبار در روز قبل از خواب استفاده می شود بصورتیکه تمام ناحیه مبتلا را بپوشاند. بلافاصله بعد از مصرف دارو دستها را کاملاً بشویید.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

اگر درجه التهابها و حساسیت پوستی شدید و هشدار دهنده بود دارو را کمتر مصرف کرده و استفاده مداوم از دارو را قطع کنید.

ترتینوئین خوراکی تراژون است ولی برای فرم موضعی آن چنین اثری ثابت نشده است .
ترتینوئین نباید به صورت همزمان با سایر فراورده های ضد آکنه موضعی استفاده شود (مانند بنزوئیل پراکساید یا اسید سالیسیک) .

بر روی پوست آفتاب سوخته یا دارای آگزما شدید استفاده نشود .
از تجویز این دارو برای مدت بیش از ۴۸ هفته خودداری کنید .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و طی دوران حاملگی و شیردهی باید با احتیاط فراوان استفاده شود .

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که با ترتینوئین تداخل دارند : سولفور، رزورسینول، بنزوئیل پراکساید و سالیسیک اسید .

☒ عوارض جانبی :

تحریکات پوستی، پوسته ریزی، قرمزی و خارش پوست، خشکی، سوزش، هایپرپیگمانتاسیون و هیپوپپیگمانتاسیون .

📌 توصیه ها :

ترتینوئین یک کرم آرایشی نیست لذا حتماً طبق دستور پزشک استفاده کرده و از افزایش خودسرانه دوز دارو بپرهیزید .

طی چند هفته اول درمان به علت تشدید ضایعات ممکن است آکنه بدتر شود ولی بعد از ۶ هفته اثرات درمانی مشاهده می شود و در اکثر بیماران بعد از ۳ ماه اثر درمانی مورد نظر ظاهر می گردد .

استفاده بیش از حد از این دارو در بهبودی سریع تر تاثیری ندارد و فقط عوارض را تشدید می کند .
۱۵ تا ۳۰ دقیقه قبل از مصرف پوست را شسته و خشک کنید .

دارو را در چشم و اطراف آن و همچنین نزدیک دهان و روی غشاهای مخاطی استفاده نکنید .

طی روز حتماً از ترکیبات ضد آفتاب با SPF بیشتر از ۱۵ استفاده کنید .

در صورت بارداری و یا تصمیم به آن حتماً پزشک را در جریان قرار دهید .

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود .

Triamcinolone Acetonide

تریامسینولون استوناید

Inj: ۴۰ mg/ml

اشکال دارویی

Topical Ointment & Cream: ۰.۱٪ (۱۰g)

R موارد و مقدار مصرف :

درمان جایگزین در نارسایی غده فوق کلیه، ضد التهاب و سرکوب کننده سیستم ایمنی

دوز عمومی :

بزرگسالان: مقدار ۴۰-۸۰ mg به صورت عضلانی تزریق می شود که در صورت نیاز به فاصله ۴ هفته می توان دوز را تکرار کرد.

👉 توجه: در تزریق داخل ضایعه فقط باید از غلظت ۳-۱۰ mg/ml دارو استفاده شده و حداکثر میزان دارو در محل تزریق ۱ mg باشد.

کودکان: تزریق عضلانی ۰/۲-۰/۳ mg/kg هر ۱ تا ۷ روز.

تزریق داخل مفصل، داخل سینوویوم و داخل غلاف تاندونی: ۱۵mg-۲/۵ که در صورت نیاز دوز تکرار می شود.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود عفونتهای ویروسی یا باکتریایی و همچنین عفونتهای قارچی سیستمیک منع مصرف دارند (جز در موارد خطرناک).

برای بیمارانی که به این دارو حساسیت دارند منع مصرف دارد.

اگر بیمار به تازگی دچار سکتة قلبی یا زخم گوارشی شده باشد باید با احتیاط فراوان تجویز شود.

بی خطر بودن مصرف این دارو در کودکان کوچکتر از ۱۲ سال ثابت نشده است و ممکن است رشد یا بلوغ را به تاخیر بیندازد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در دوران شیردهی منع مصرف دارد.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که توسط گلوکوکورتیکوئیدها تحت تاثیر قرار می گیرند: آنتی کولین استراژها، ضدانعقادها، سیکلوسپورین، دیجیتالها، ایزونیازید، سالیسیلاتها و دیورتیکها.

داروهایی که گلوکوکورتیکوئیدها را تحت تاثیر قرار می دهند: باربیتوراتها، کلستیرامین، ضد بارداریهای خوراکی، افدرین، استروژنها، هیدانتوئین ها، کتوکونازول، ریفامپین و ماکرولیدها.

☒ عوارض جانبی :

به طور کلی عوارض کورتیکواستروئیدها وابسته به دوز و مدت مصرف دارو است.

احساس سرخوشی، بی خوابی، تشنج، نارسایی قلبی و نارسایی غدد فوق کلیوی از عوارض آنها است.

☒ توصیه ها :

مراقب علائم نارسایی غدد فوق کلیوی یا اختلال کوشینگ مانند باشید. مهار غدد فوق کلیه ممکن است یک ماه تا یک سال بعد از قطع مصرف دارو باقی بماند.

در صورت امکان بیمار باید رژیم غذایی کم سدیم و با پتاسیم بالا مصرف کند و ممکن است لازم باشد از مکملهای پتاسیمی هم استفاده شود.

تزریق عضلانی باید به صورت عمیق انجام شود و در صورت تزریق مکرر، محل تزریق را تغییر دهید تا از آتروفی عضلات جلوگیری شود.

این دارو جهت تزریق وریدی نمی باشد.

از قطع ناگهانی دارو پس از مصرف طولانی مدت جلوگیری شود و دارو به تدریج قطع گردد.

☞ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق و دور از نور نگهداری شود.

Triamcinolone N-N**تریامسینولون ان - ان**

Top.Oint:(Triamcinolone ۱mg+Neomycin ۲.۵mg+Nystatin
۱۰۰۰۰۰U)/g

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

کاندیدایز، التهاب پوست همراه با عفونت کاندیدیایی و باکتریایی
بزرگسالان و کودکان: ۲ تا ۳ بار در روز به صورت موضعی استفاده می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به هر یک از اجزاء این دارو نباید استفاده شود.
بیش از ۱ گرم در روز به ویژه در نواحی ادراری نباید استفاده شود.
در صورت وجود عفونتهای قارچی پوست (به جز کاندیدیا) با احتیاط تجویز شود.
مصرف این دارو در بیماران مبتلا به عیب کار کلیه و یا همراه با سایر داروهای سیستمیک سمی برای کلیه خطر بروز
عوارض مربوط به کلیه یا گوش را افزایش می دهد.
مصرف این دارو در کودکان به دلیل فعالیت غده فوق کلیوی و تاخیر در رشد باید با احتیاط باشد .

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

احتمال بروز ناهنجاریهای به دنبال جذب سیستمیک دارو وجود دارد و باید با احتیاط تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

واکنشهای حساسیتی، تاول، سوزش، خارش، پوسته پوسته شدن و قرمزی پوست.

👁️ توصیه ها :

از مصرف این دارو در چشم و اطراف آن خودداری شود.
بدون اجازه پزشک از پانسمان استفاده نشود.
اگر پس از یک هفته پیشرفتی در بهبود حاصل نشد به پزشک مراجعه شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Triamterene - H**تریامترن - اچ**

Tab: Triamterene ۵۰mg + Hydrochlorthiazide ۲۵mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

ادم ناشی از نارسایی احتقانی قلب، سیروز کبدی، سندرم نفروتیک، استروئیدها، وابسته به
هایپرآلدسترونیزم ثانویه و ادم به دلایل نامشخص

بزرگسالان: دوز اولیه ۱۰۰mg دو بار در روز بعد از غذا می باشد و حداکثر دوز قابل تجویز ۳۰۰mg در روز است.
کودکان: ۲-۴mg/kg روزانه منقسم در یک یا دو دوز و حداکثر دوز روزانه ۶mg/kg می باشد.

هایپرتانسیون

تریامترن معمولاً همراه با دیورتیک های دیگر جهت درمان زیادی فشار خون و یا جلوگیری از هیپوکالمی ناشی از آنها استفاده می شود.

بزرگسالان: ۱۰۰-۵۰ mg یک یا دو بار در روز تجویز می شود و حداکثر دوز روزانه ۳۰۰ mg است.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در مبتلایان به بیماری شدید کبدی، ناتوانی در ادرار کردن، هیپوکالمی، بیماری شدید یا پیشرونده کلیوی همراه با احتمال ابتلا به نفروز و بیماران که اسپیرنولاکتون یا آمیلوراید دریافت می کنند منع مصرف دارد. در سالمندان و در صورت مبتلا به دیابت شیرین با احتیاط مصرف شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه B حاملگی قرار دارد. بی خطر بودن مصرف این دارو در دوران شیردهی ثابت نشده است و در صورت لزوم استفاده از آن مادر نباید به نوزاد شیر بدهد.

⚠️ تداخلات مهم :

داروهایی تریامترن را تحت تاثیر قرار می دهند: مهار کننده های ACE، سایمتیدین و ایندومتاسین، داروهایی که ممکن است توسط تریامترن تحت تاثیر قرار گیرند نظیر آمانتادین و فرآورده های حاوی پتاسیم.

⊗ عوارض جانبی :

اسهال، تهوع، استفراغ، غیر طبیعی بودن سطح آنزیمهای کبدی، وجود ترکیبات ازت دار در خون، افزایش اسیداوریک، خون، ترومبوسیتوپنی، آنمی مگالوبلاستیک، ضعف، گیجی، هیپوکالمی، سردرد و خشکی دهان. توجه: به طور کلی عوارض این دارو شایع نیستند.

📌 توصیه ها :

دارو را همراه غذا مصرف کنید. وضعیت ادم بیمار را قبل و طی دوره درمان مرتباً کنترل کنید تا زمان اثر دارو ممکن است ۲ تا ۳ روز طول بکشد. فشار خون و UN سرم کنترل شود. از تماس مستقیم و طولانی با آفتاب خودداری کنید. بهتر است از کرم های ضد آفتاب استفاده کنید.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای اتاق، دور از نور و ظروف در بسته نگهداری شود.

Trifluoperazine

تری فلوئوپرازین

Coated Tab: ۱ mg , ۲ mg , ۵ mg

Inj: ۱ mg/ml

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

شیزوفرنی و سایر سایکوزها

بزرگسالان: ۵-۲ mg خوراکی ۲ بار در روز تجویز می شود. اکثر بیماران ممکن است حداکثر پاسخ را با دوزهای ۲۰-۱۵ mg روزانه بدهند و تعداد کمی ممکن است به دوزهای ۴۰ mg روزانه یا بیشتر هم نیاز داشته باشند. بیشترین اثر درمانی ۲ تا ۳ هفته بعد از شروع درمان ظاهر می شود. جهت کنترل فوری علائم شدید از تزریق عضلانی این دارو به مقدار ۲-۱ mg هر ۴ تا ۶ ساعت و به صورت تزریق عمقی استفاده می شود.

کودکان: دوز دارو را با توجه به وزن کودک و شدت علائم تنظیم کنید. برای کودکان ۶ تا ۱۲ سال بستری در بیمارستان و یا تحت نظارت دقیق این مقادیر تجویز می شود:

خوراکی: دوز اولیه ۱mg یک یا دو بار در روز است. اگر چه معمولاً دوزهای بالاتر از ۱۵mg لازم نیست ولی کودکان بزرگتر با علائم شدیدتر ممکن است به دوزهای بالاتر احتیاج داشته باشند.

تزریق عضلانی: در صورت نیاز به کنترل سریع علائم شدید ۱mg یک یا دو بار در روز تزریق عمیق می شود.

کنترل تهوع و استفراغ

بزرگسالان: ۲-۱mg دو بار در روز استفاده می شود و تا ۶mg روزانه در دوزهای منقسم هم ممکن است تجویز شود. کودکان: برای کودکان ۳ تا ۵ سال تا ۱mg در روز در چند دوز منقسم و برای کودکان ۶ تا ۱۲ سال تا ۴mg در روز می توان تجویز کرد.

توجه: تری فلوثوپرازین در بیماران ناتوان و افراد مسن در دوزهای کمتری باید استفاده شود.

اضطراب غیر سایکوتیک

۲-۱mg دو بار در روز تجویز می شود از ۶mg در روز و بیش از مدت ۱۲ هفته نباید استفاده شود.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود کمی یا زیادی شدید فشار خون، کوما یا ضعف شدید CNS، سابقه آریتمی قلبی، دپرسیون مغز استخوان و آسیب بافت کبد منع مصرف دارد.

مصرف همزمان این دارو با مقادیر زیادی از سایر تضعیف کننده های سیستم ایمنی ممنوعیت دارد.

در الکلیسم حاد، دیسکرازی خونی، آسیب شدید مغزی، تصلب عروق مغزی، نقص عملکرد دریچه میترا، عیب کار کلیه و سندرم ری باید با احتیاط تجویز شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و مصرف بی خطر آن در مادران شیرده ثابت نشده است.

تداخلات مهم :

مصرف همزمان تریفلوثوپرازین و متیل دوپا ممکن است باعث افزایش شدید فشار خون شود.

سایر موارد مانند تک نگار کلرپرومازین است.

عوارض جانبی :

اثرات خارج هرمی به خصوص دیستونی و آکاتژی شایع تر است و عوارض دیگر عبارتند از: خواب آلودگی، هیپوتانسیون، کاهش دمای بدن، آریتمی و اثرات آنتی موسکارینی نظیر خشکی دهان، یبوست، احتباس ادرار، تاری دید، میدریاز و گلوکوم.

توصیه ها :

به تک نگار کلرپرومازین مراجعه شود.

شرایط نگهداری :

دور از نور و در ظروف غیر قابل نفوذ به هوا نگهداری شود.

R موارد و مقدار مصرف :**پارکینسونیسم**

دوز اولیه ۲-۱mg در روز اول است سپس در مدت ۳ تا ۵ روز، ۲mg به آن افزوده می شود. در صورت نیاز بیمار می توان تا ۱۰-۶mg در روز هم تجویز کرد و اکثر بیماران به این دوز پاسخ مناسب میدهند ولی گاهی به برخی بیماران به دنبال آنسفالیت ممکن است تا دوز ۱۵-۱۲mg روزانه هم تجویز شود. **توجه:** تری هگزی فنیدیل در صورتیکه در ۳ دوز منقسم و بعد از غذا مصرف شود بهتر تحمل میگردد. **توجه:** در صورت مصرف همزمان با لوودوپا ۳-۶mg تری هگزی فنیدیل روزانه در دوزهای منقسم کافی است.

کنترل اثرات خارج هرمی ناشی از داروها

با تک دوز ۱mg روزانه شروع می شود. علائم معمولاً با همین دوز کنترل می گردد ولی دوز روزانه میتواند تا محدوده ۵-۱۵mg هم افزایش یابد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو، گلوکوم با زاویه بسته، انسداد مجاری گوارشی، زخم معده همراه با تنگی دریچه ها، هیپرتروفی پروستات، تنگی پیشابراه، آشالازی، میاستنی گراو، مگاکولون منع مصرف دارد. در سالمندان، کودکان، مبتلایان به آریتمی و اختلالات تشنجی با احتیاط تجویز شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. دردوران شیردهی با احتیاط فراوان و فقط در صورت لزوم استفاده شود. داروهای که با تری هگزی فنیدیل تداخل دارند: آمانتادین، دیگوکسین، هالوپریدول، لوودوپا، ضد افسردگی های سه حلقه ای و فنوتیازین ها.

تداخلات مهم :

به تک نگار بی پریدین مراجعه شود.

عوارض جانبی :

شایع ترین: خشکی دهان، تهوع و استفراغ.

مهم ترین: گرمزدگی.

از سایر عوارض این دارو می توان تاکیکاردی، تپش قلب، کاهش فشار خون، بثورات پوستی، کهیر، ضعف حافظه، توهم، سایکوز، سرخوشی، سردرد، ضعف، تاری دید، اتساع شدید مردمک چشم، افزایش فشار داخل چشم، احتباس ادرار، کاهش تعریق، ترس از نور و خواب آلودگی.

توصیه ها :

دارو را همراه غذا میل کنید.

فشار داخل چشم به خصوص در بیماران بالاتر از ۴۰ سال مرتباً ارزیابی شود.

در صورتیکه عارضه خشکی دهان شدید باشد و یا بی اشتهاپی و کاهش وزن روی دهد، دوز دارو را کاهش دهید.

به دلیل احتمال ایجاد خواب آلودگی، سرگیجه و تاری دید هنگام رانندگی و فعالیتهای مخاطره آمیز احتیاط کنید.

مصرف مایعات و سبزیجات بیشتر می تواند از بروز یبوست جلوگیری کند.

این دارو بدن را به نور و آفتاب حساس می کند لذا در مناطق گرم مراقب باشید.
در صورت بروز احتباس ادرار، تپش قلب، درد چشم یا ضایعات پوستی با پزشک تماس بگیرید.

👁️ شرایط نگهداری :

در محل خشک و خنک نگهداری شود.

Trimipramine

تری میپرامین

Tablet: ۲۵mg , ۱۰۰mg

اشکال دارویی

Oral Drop: ۴%

℞ موارد و مقدار مصرف :

در درمان بیماری افسردگی مصرف می شود.

بزرگسالان: ابتدا ۷۵mg/day در مقادیر منقسم مصرف می شود و سپس مقدار مصرف برحسب نیاز و تحمل بیمار به تدریج تا ۱۵۰mg/day تنظیم می شود. به عنوان نگهدارنده، ۵۰-۱۵۰mg/day مصرف می شود.

کودکان: در نوجوانان، ابتدا ۵۰gm/day در مقادیر منقسم مصرف می شود و سپس مقدار مصرف برحسب نیاز و تحمل بیمار تا حداکثر ۱۰۰mg/day تعیین می شود.

⚠️ تداخلات مهم :

مصرف همزمان فرآورده های حاوی الکل و سایر داروهای مضعف CNS ممکن است سبب بروز ضعف شدید CNS، ضعف تنفسی و کاهش فشار خون شود.

مصرف همزمان این دارو با داروهای ضد تیروئید ممکن است خطر بروز آگرانولوسیتوز را افزایش دهد.

مصرف همزمان مهار کنندگان منوآمین اکسیداز از جمله فورازولیدون و پروکاربازین با این دارو، منجر به بروز تشنجات شدید، بحران زیادی فشار خون یا مرگ شده است.

⊗ عوارض جانبی :

خشکی دهان، خواب الودگی، ضعف و خستگی، تاری دید، افزایش فشار داخل کره چشم، بیبوست، تهوع، اشکال در ادرار کردن، کاهش فشار خون وضعیتی، اختلال ضربان قلب، واکنش های ازدیاد حساسیت، اختلالات رفتاری، اختلالات حرکتی، اختلال در فعالیت جنسی، افزایش اشتها و وزن، عوارض اندوکراین مثل ژنیکوماستی، اختلالات خونی، لرزش اندام ها، اغتشاش شعور، عصبانیت یا بی قراری.

📌 توصیه ها :

از قطع ناگهانی مصرف دارو باید پرهیز شود.

در هفته های اول درمان به دلیل افزایش تمایل به خودکشی، باید بیمار را تحت نظر قرارداد.

بیش از یک داروی ضد افسردگی در یک زمان نباید تجویز شود.

برای شروع اثرات درمانی این دارو حداقل ۱ تا ۶ هفته وقت لازم است.

درمان سالمندان باید با حداقل مقدار شروع شود.

به علت نیمه عمر طولانی دارو، تجویز یکباره مقادیر آن در موقع خواب، کفایت می کند.

در صورت وجود سابقه مصرف مهار کنندگان منوآمین اکسیداز توسط بیمار، باید دو هفته بعد از قطع آن، مصرف این دارو را آغاز نمود.

این دارو با ایجاد خواب آلودگی، ممکن است بر اعمالی که نیاز به مهارت و هوشیاری دارند، مانند رانندگی، تءثیر بگذراد.

مصرف این دارو در کودکان توصیه نمی شود.

احتمال بروز حساسیت به نور با مصرف این دارو وجود دارد.

در صورت نیاز به هرگونه عمل جراحی یا درمان اضطراری، پزشک باید از مصرف دارو مطلع شود.

Triple Sulfa

تریپل سولفا

Vag . Cream : Sulfathiayole ۳.۴% + Snlfacetamide ۲.۸%+

اشکال دارویی

Sulfabenyamide ۳.۴%

R موارد و مقدار مصرف :

عفونت دستگاه تناسلی زنان

بزرگسالان : یک اپلیکاتور از دارو که تقریباً ۴ تا ۵ گرم است به صورت داخل واژینالی ۲ بار در روز برای مدت ۴ تا ۶ روز استفاده می شود. پس از آن می توان دوز دارو را به ۱/۴ کاهش داد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به یولفانامیدها ، نارسایی شدید کلیوی یا کبدی ، بیماری خونی و مبتلایان به پورفیری ، لوپوس ارتیماتوز و کمبود G6PD نباید تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. در هفته های آخر بارداری و در دوران شیردهی نباید تجویز شود.

⊗ عوارض جانبی :

واکنشهای حساسیتی نظیر خارش ، التهاب و تحریک با مصرف این دارو گزارش شده است .

📌 توصیه ها :

دوره درمان حتی در صورت قاعدگی باید کامل شود.

رعایت نکات و استفاده از لباس زیر نخی برای درمان کامل ضروری است.

بعد از مصرف دارو بیمار باید حداقل تا نیم ساعت به صورت دراز کش بماند.

جهت اطلاع بیشتر از سایر موارد به تک نگار کوتریموکسازول مراجعه شود.

E.C.Tab: ۲۰۰mg

اشکال دارویی

Syrup: ۲۰۰mg/۵ml

R موارد و مقدار مصرف :**انواع ساده و پیچیده صرع**

بزرگسالان و کودکان بالای ۱۰ سال: ابتدا ۱۰-۱۵mg/kg در روز تجویز میشود و سپس در فواصل یک هفته ای مقدار ۱۰-۵ mg/kg به آن اضافه می شود تا زمانیکه تشنج ها کنترل گردند. بیشترین دوز پیشنهادی ۶۰mg/kg است که اگر از ۲۵۰mg در روز بیشتر شد باید در دوزهای منقسم تجویز شود.

جایگزین کردن داروهای ضد صرع با والپروات سدیم: دوز سایر داروهای ضد صرع به میزان ۲۵ درصد در هر ۲ هفته باید کاهش یابد و این کاهش دوز می تواند بلافاصله بعد از شروع والپروات و یا اینکه اگر احتمال تشدید حملات وجود دارد ۱ تا ۲ هفته بعد انجام شود. وضعیت بیمار باید دقیقاً تحت کنترل باشد.

میگرن

مقدار ۲۵۰mg خوراکی دو بار در روز تجویز می شود. برای برخی بیماران تا ۱۰۰۰mg در روز هم ممکن است لازم باشد.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به بیماری کبدی یا نقص آشکار عملکرد کبدی و حساسیت به دارو منع مصرف دارد. کودکان کمتر از ۲سال، آسیب ارگانیک مغزی، اختلالات متابولیکی مادرزادی، اختلالات تشنجی شدید همراه با عقب ماندگی ذهنی بیشتر در خطر ابتلا به مسمومیت کبدی شدید هستند و این دارو برای آنها باید با احتیاط کامل تجویز شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه D حاملگی قرار دارد. والپروئیک اسید در شیر مادر ترشح می شود و غلظت آن ۱ تا ۱۰ درصد غلظت سرمی است از این رو در دوران شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

☒ تداخلات مهم :

داروهایی که بر والپروئیک اسید تاثیر می گذارند: زغال فعال، کلرپرومازین، سایمتیدین، کلونازپام، ریفامپین، سالیسیلاتها، کاربامازپین، اریترومایسین، فنوباریتال و فنی توئین. داروهایی که توسط والپروئیک اسید تحت تاثیر قرار می گیرند: الکل و سایر سرکوب کننده های CNS، کاربامازپین، کلونازپام، کلوزاپین، اتوسوکسمید، دیازپام، لاموتریژین، فنی توئین، فنوباریتال، پریمیدون، تولبوتامید، وارفارین و زایدوودین.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: ناراحتی های گوارشی نظیر تهوع، استفراغ، سوء هاضمه، اسهال، کرامپ های شکمی و بیبوست. **مهم ترین:** ناراسایی کبدی که معمولاً طی ۶ ماه اول درمان ایجاد می شود. **سایر عوارض:** ضعف، سستی، لرزش، سردرد، حرکات غیر ارادی کره چشم، افزایش برگشت پذیر زمان خونریزی، ترومبوسیتوپنی، لوکوپنی، ریزش موقت مو و راش پوستی.

📌 توصیه ها :

بهتر است دارو را قبل از خواب و برای کاهش تحریکات گوارشی بعد از غذا مصرف کرد. شربت والپروات سدیم برای بیمارانی که محدودیت مصرف سدیم دارند نباید تجویز شود. از قطع ناگهانی دارو باید خودداری شود. قبل از شروع درمان و پس از آن در ۶ ماه اول درمان باید آزمایشهای عملکرد کبد انجام شود. کنترل مرتب عملکرد پلاکتی و اندازه گیری زمان خونریزی توصیه می شود. بیمار باید از رانندگی و انجام کارهایی که نیازمند هوشیاری است خودداری کند. بیمار باید از مصرف الکل و سایر داروهای مضعف CNS بدون مشورت پزشک خودداری کند. در صورت مراجعه به دندانپزشک باید وی را از مصرف والپروات آگاه کرد. بیمار باید هر گونه تب بدون توجیه، گلو درد، راش پوستی، زرد شدن پوست یا کبودی و خونریزی غیر طبیعی و درد حاد شکم را به پزشک اطلاع دهد.

👁 شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و در ظروف مقاوم به هوا نگهداری شود.

Valsartan	والسارتان

Tab: ۴۰mg , ۸۰mg , ۱۶۰mg

Capsule: ۴۰mg , ۸۰mg , ۱۶۰mg

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

این دارو در کنترل زیادی فشار خون، به منظور کاهش مرگ و میر در بیماران قلبی-عروقی مبتلا به نارسایی عملکرد بطن چپ پس از انفارکتوس میوکارد و در کنترل نارسایی قلبی مصرف می شود. درزیادی فشار خون، مقدار اولتیه ۸۰ mg یک بار در روز مصرف می شود که در صورت نیاز این مقدار به ۱۶۰mg یکبار در روز افزایش می یابد. مقدار مصرف دارو در بیماران مبتلا به نارسایی کبد و کلیه باید تنظیم گردد. در درمان نارسایی قلبی، مقدار مصرف ۴۰mg دو بار در روز است . در بیماران مبتلا به نارسایی کبد، حداکثر ۸۰mg دو بار در روز است.

⚠ تداخلات مهم :

احتمال بروز مرگ در صورت مصرف همزمان این دارو با داروهای مهارکننده آنزیم مبدل آنژیوتانسین و مهارکننده های گیرنده بتا، گزارش شده است.

⊠ عوارض جانبی :

کاهش علامتی فشار خون از جمله سرگیجه به ویژه در بیماران مبتلا به کاهش حجم خون داخل عروقی، افزایش پتاسیم خون و آنژیوادم با مصرف این دارو گزارش شده است.

📌 توصیه ها :

این دارو در بیماران مبتلا به ارسایی کبد، سیروز و انسداد مجرای صفراوی باید با احتیاط فراوان مصرف شود. در طول مصرف این دارو، اندازه گیری منظم فشارخون بیمار ضروری است.

R موارد و مقدار مصرف :**آنژین مزمن پایدار، آنژین ناپایدار و آنژین پریزنمتال**

دوز معمول اولیه ۸۰-۱۲۰ mg سه بار در روز است که این مقدار با توجه به نیاز و تحمل بیمار روزانه و یا هر هفته می تواند افزایش یابد تا بیشترین پاسخ درمانی ایجاد شود.

توجه: در بیمارانی که پاسخ آنها به وراپامیل افزایش یافته است نظیر سالمندان و مبتلایان به نقص عملکرد کبدی می توان دوز ۴۰ mg سه بار در روز را تجویز کرد.

هایپر تانسیون اولیه

در درمان تک دارویی دوز معمول ۸۰ mg سه بار در روز است. دوزهای بالاتر از ۳۶۰ mg اثر بیشتری ایجاد نمی کند.

در افراد سالمند و یا کوچک جسه می توان دوز ۴۰ mg سه بار در روز را تجویز کرد.

توجه: اثرات پد فشار خونی دارو در یک هفته اول مشاهده می شود.

تاکی آریتمی فوق بطنی

فقط به صورت وریدی تزریق می شود. به صورت آهسته وریدی حداقل ۲ دقیقه و تحت کنترل همزمان ECG و فشار خون بیمار تزریق می شود.

دوز اولیه - ۱۰ mg - ۵-۱۰ mg (۰/۰۷۵-۰/۱۵ mg/kg) به صورت وریدی و یکجا در مدت ۲ دقیقه تزریق می شود. در صورت کافی نبودن پاسخ بیمار می توان از اولین دوز ۱۰ mg (۰/۱۵ mg/kg) تزریق کرد.

توجه: در بیماران سالمند دارو باید در مدت حداقل ۳ دقیقه تزریق شود.

کودکان: کمتر از ۱ سال، ۰/۱-۰/۲ mg/kg به صورت وریدی و یکجا در مدت ۲ دقیقه تزریق می شود.

۱ تا ۵ سال، ۰/۱-۰/۳ mg/kg به صورت وریدی و یکجا در مدت ۲ دقیقه تزریق می شود. نباید از ۵ mg بیشتر شود. در صورت کافی نبودن پاسخ و نیاز بیمار می توان همین دوزها را ۳۰ دقیقه بعد از اولین دوز تکرار کرد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود بلوک AV درجه ۲ یا ۳ (به جز در حالتیکه ضربان ساز مصنوعی وجود داشته باشد) یا هیپوتانسیون (فشار سیستولیک کمتر از ۹۰ mmHg) نارسایی شدید بطن چپ، شوک کاردیوژنیک و CHF شدید، فیبریلاسیون یا فلوتر دهلیزی نباید تجویز شود.

وراپامیل تزریقی نباید به صورت همزمان و یا با فاصله کم از داروهای بتابلوکر وریدی (پروپرانولول، آتنولول و متوپرولول) استفاده شود. در مبتلایان به تاکیکاردی بطنی نباید تجویز شود.

در مبتلایان به سیروز کبدی فراهمی زیستی و نیمه عمر دارو به مقدار زیادی تحت تاثیر قرار می گیرد لذا باید با احتیاط تجویز شود.

نیمه عمر وراپامیل در صورت ابتلا به نارسایی کلیه افزایش می یابد و باید تنظیم دوز را انجام شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد. به مقدار زیادی در شیر مادر ترشح می شود و باید با احتیاط فراوان در مادران شیرده تجویز شود.

⚠️ تداخلات مهم :

📄 به تک نگار نیفیدیپین مراجعه شود.

⊗ عوارض جانبی :

شایع ترین: سرگیجه، سردرد خفیف، یبوست و تهوع.

مهم ترین: نارسایی قلبی و برادی کاردی، ادم محیطی.

📌 توصیه ها :

غذا جذب خوراکی وراپامیل را افزایش می دهد. دارو را همراه غذا مصرف کنید.
مصرف سبزی و مایعات زیاد باعث پیشگیری از بروز یبوست می شود.
تزریق وریدی باید به آهستگی و در مدت بیش از ۲ دقیقه باشد. در سالمندان باید آهسته تر صورت گیرد.
در ابتدای درمان و همچنین هنگام افزایش دوز باید فشار خون بیمار کنترل شود.
در صورت درمان طولانی مدت با وراپامیل وضعیت کبدی بیمار کنترل شود.
در مشکلات حاد قلبی و یا در صورت مصرف همزمان پروپرانولول دوز وراپامیل را کاهش دهید.
بیمار باید در صورت بروز عوارض جانبی از جمله تورم دست ها و تنگی نفس به پزشک مراجعه کند.

👁️ شرایط نگهداری :

در دمای ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد و در پوشش در بسته نگهداری شود.

Vitamin A

ویتامین آ

Capsule or Coated Chewable Tab: ۲۵۰۰۰ U

اشکال دارویی

℞ موارد و مقدار مصرف :

کمبود شدید ویتامین A همراه با گزروفتالمی و آسیب قرنیه

بزرگسالان و کودکان بالای ۸ سال: روزانه ۵۰۰ هزار واحد خوراکی به مدت ۳ روز و پس از آن ۱۰ تا ۲۰ هزار واحد روزانه به مدت ۲ ماه تجویز می شود.

کودکان ۱ تا ۸ سال: روزانه ۱۰ هزار واحد خوراکی برای مدت ۳ روز و سپس ۱۷ تا ۳۵ هزار واحد روزانه برای ۲ هفته تجویز شود.

👉 توجه: جهت آگاهی از میزان مصرف مجاز روزانه ویتامین A (RDA) به جدول شماره (؟) مراجعه کنید.

👉 توجه: مقدار مصرف توسط پزشک بر اساس شدت کمبود تنظیم و تجویز می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در سندرم سوء جذب شکل خوراکی ویتامین A نباید تجویز شود.

استفاده طولانی مدت از مقادیر بیش از ۲۵ هزار واحد در روز باید با احتیاط انجام شود.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

ویتامین A در صورت مصرف بیش از اندازه توصیه شده روزانه در گروه X قرار می گیرد.

به صورت طبیعی مقدار این ویتامین در شیرمادر به اندازه کافی است مگر آنکه مادر دچار سوء تغذیه باشد.

⚠️ تداخلات مهم :

جذب ویتامین A از دستگاه گوارش در حضور نئومایسین خوراکی، کلستیرامین و پارافین مایع کاهش می یابد. مصرف همزمان ویتامین A و وارفارین خطر بروز خونریزی را افزایش می دهد.

⊠ عوارض جانبی :

در صورت مصرف مقادیر زیاد ویتامین A به مدت طولانی عوارض جانبی و سمیت ایجاد می شود. علائم سمیت با ویتامین A و هایپرویتامینوز عبارتست از: خستگی، بی قراری، بی اشتها، کاهش وزن، استفراغ و سایر ناراحتی های گوارشی، تب پایین، خشکی پوست، ریزش مو، خشک شدن موها، ترک خوردن و خونریزی از لب ها، کم خونی، سردرد، هایپرکالمی، ورم زیر پوستی و درد استخوان و مفاصل.

📌 توصیه ها :

جذب ویتامین A زمانی کامل است که مقادیر کافی پروتئین، ویتامین E، ترشحات صفراوی و روی وجود داشته باشد.

از مصرف مقادیر بیش از اندازه توصیه شده به ویژه در دوران بارداری باید به شدت پرهیز کرد. در صورت مشاهده علائم مسمومیت باید به پزشک اطلاع داد.

👁 شرایط نگهداری :

در ظروف در بسته و دور از نور نگهداری شود.

Vitamin A+D (Topical)

ویتامین آ + د

Topical Oint: (Vit.A ۸۵۰IU + Vit.D ۸۵IU)

اشکال دارویی

Oral Drops: (Vit.A ۱۵۰۰IU + Vit.D ۴۰۰IU)/g

R موارد و مقدار مصرف :

تسکین موقتی ناراحتی ناشی از سوختگی های خفیف، آفتاب سوختگی، خراش پوستی، خشکی و شیاردار شدن پوست در سرما و دیگر تحریکات بدون عفونت پوستی مانند راش کهنه بچه پماد را به پوست آزرده بمالید و به آرامی ماساژ دهید.

مکمل ویتامینی در رژیم غذایی شیرخواران و کودکان

۱ میلی لیتر در روز و یا طبق نظر پزشک استفاده شود.

📌 توصیه ها :

از این پماد برای ضایعات خفیف بدون عفونت استفاده می شود.

در صورتیکه علائم پوستی با مصرف این پماد تشدید پیدا کند و یا اینکه پس از ۷ روز بهبودی حاصل نشود با پزشک مشورت کنید.

👁 شرایط نگهداری :

📖 جهت اطلاع در مورد هر کدام از ویتامین ها به تک نگار مربوط مراجعه کنید.

Vitamin B₁ (Thiamine HCL)**ویتامین B₁**

Scored Tab: ۱۰۰mg

اشکال دارویی

Tab: ۳۰۰mg

Rx موارد و مقدار مصرف :**کمبود ویتامین**

در درمان کمبود مزمن و خفیف ویتامین تا حداکثر ۳۰mg روزانه به صورت تک دوز یا دوزهای منقسم و در موارد شدید کمبود ویتامین تا ۳۰۰mg روزانه هم تجویز میشود. در سندرم ورنیکه- کورساکف حتی مقادیر بیشتر هم ممکن است تجویز گردد.

توجه: میزان مصرف مجاز روزانه ویتامین (RDA) در جدول شماره (۱) آورده است.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت به دارو منع مصرف وجود دارد. واکنشهای حساسیتی بیشتر بعد از تزریق ایجاد می شود (فرم تزریقی دارو در ایران موجود نیست).

مصرف در بارداری و شیردهی :

مقدار مجاز مصرف روزانه (RDA) در دوران بارداری و شیردهی در جدول (۶) ذکر شده است.

تداخلات مهم :

هیچگونه تداخل مهمی گزارش شده است.

عوارض جانبی :

عوارض جانبی این دارو شایع نیستند و به ندرت ایجاد می شوند. از عارضه های جانبی تیامین میتوان این موارد را ذکر کرد: احساس گرما، ضعف، خارش، تعریق، بی قراری و کهیر.

توصیه ها :

با مصرف ۳ هفته رژیم غذایی فاقد نیامین علائم کمبود ظاهر می شود.

رژیم غذایی متعادل و مناسب مانع از بروز کمبود تیامین میشود. منابع غذایی غنی از تیامین عبارتند از: مخمر، گوشت گاو، گندم، جگر، غلات، سبزیجات تازه به ویژه نخود و لوبیا.

Vitamin B₆ (Pyridoxine HCl)**ویتامین B₆**

Tab: ۴۰mg

اشکال دارویی

Inj: ۱۰۰mg/۲ml , ۳۰۰mg/۲ml

Rx موارد و مقدار مصرف :

توجه: جهت اطلاع از میزان مصرف مجاز روزانه ویتامین B₆ به جدول (۱) مراجعه کنید.

کمبود تغذیه ای ویتامین B₆

بزرگسالان: ۲۰-۱۰ mg در روز به مدت ۳ هفته تجویز می شود و سپس با مقدار ۵-۲ mg روزانه همراه با سایر ویتامین ها برای چند هفته ادامه می یابد.

کودکان: ۵-۱۵mg در روز به مدت ۳ هفته تجویز می شود و سپس با مقدار ۲/۵-۱/۵ روزانه همراه با سایر ویتامین ها برای مدت چند هفته ادامه می یابد.

ممکن است نیاز به دوز درمانی ۶۰۰mg در روز و مقدار ۳۰mg در روز برای تمام عمر باشد.

کمبود ویتامین B۶ ناشی از مصرف ایزونیاژید

جهت پیشگیری دوز پیشنهادی از ۶ تا ۱۰۰ میلی گرم در روز است. درمان نوروپاتی ایجاد شده با مصرف ایزونیاژید نیز نیازمند ۵۰ تا ۲۰۰ میلی گرم ویتامین B۶ است.

مسمومیت با ایزونیاژید

با مصرف بیش از ۱۰g ایزونیاژید علائم مسمومیت ایجاد می شود. به همان اندازه ایزونیاژید خورده شده، ویتامین B۶ تجویز می شود و یا اینکه ۴g پیریدوکسین به صورت داخل وریدی تزریق می شود و هر نیم ساعت هم با تزریق ۱g از طریق داخل عضلانی ادامه می یابد.

توجه: پیریدوکسین هم می تواند سمی باشد ولی دوزهای ۳۵۷-۷۰mg/kg را می توان با اطمینان تجویز کرد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت وجود حساسیت نباید استفاده شود.

بی خطر بودن و کارایی پیریدوکسین در کودکان ثابت نشده است.

وابستگی به دارو و به دنبال آن بروز علائم محرومیت پس از قطع مصرف دوز ۲۰۰mg در روز دیده شده است.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

نیاز به پیریدوکسین در دوران بارداری افزایش می یابد که در جدول (۶) ذکر شده است.

پیریدوکسین با مهار پرولاکتین ممکن است مانع از ترشح شیر شود.

☒ تداخلات مهم :

برخی داروها نیاز به پیریدوکسین را افزایش می دهند نظیر: سیکلوسرین، هیدرالازین، ایزونیاژید، ضد بارداریهای خوراکی و پنی سیلامین.

مصرف همزمان پیریدوکسین با لوودوپا، فنی توئین و فنوباربیتال از اثر آنها می کاهد.

☒ عوارض جانبی :

با مصرف دوزهای بالا (حدود ۲g در روز) به مدت طولانی سندرم نوروپاتی حسی ایجاد می شود.

☞ توصیه ها :

مصرف رژیم پر پروتئین نیاز به ویتامین B۶ را افزایش می دهد.

☞ شرایط نگهداری :

دور از نور نگهداری شود. در صورت دیده شدن رسوب در آمپول نباید تزریق شود ولی تیره شدن ناچیز آن اشکالی ندارد.

Capsule: ۵۰,۰۰۰IU

اشکال دارویی

Inj: ۳۰۰,۰۰۰IU

R موارد و مقدار مصرف :**پیشگیری از کمبود ویتامین D**

معمولاً از طریق خوراکی تجویز می شود ولی به صورت تزریق داخل عضلانی هم تجویز می گردد. بزرگسالان: ۴۰۰ واحد در روز معمولاً کافی است.

توجه: جهت اطلاع از مقدار مجاز مصرف روزانه (RDA) برای سایر گروههای سنی به جدول (۴) مراجعه کنید.

کمبود ناشی از سوء جذب یا بیماری کبدی

معمولاً به دوزهای بالاتری نیاز است و تا ۴۰۰۰۰ واحد روزانه تجویز می شود.

کمبود کلسیم به دلیل هایپوپاراتیروئیدیسم

دوزهای بالا و تا ۲۰۰۰۰۰ واحد روزانه ممکن است تجویز شود و همراه آن کلسیم هم تجویز می گردد.

موارد منع مصرف و احتیاط :

در بیماران مبتلا به هایپرکلسمی نباید تجویز شود.

در نوزادان، مبتلایان نقص عملکرد کلیه و بیماری قلبی با احتیاط تجویز شود.

مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه A حاملگی قرار دارد. از مصرف بیش تر از مقدار توصیه شده باید خودداری کرد. ویتامین D تا اندازه ای در شیر مادر ترشح می شود و باید در مادران شیرده با احتیاط تجویز شود.

تداخلات مهم :

در صورت مصرف همزمان با باربیتوراتها و داروهای ضد تشنج ممکن است اثرات ویتامین D کاهش یابد.

مصرف مدرهای تیازیدی در مبتلایان به کم کاری پاراتیروئید می تواند باعث افزایش کلسیم خون شدید و بی نظمی ضربان قلب شود.

مصرف آنتی اسیدهای حاوی منیزیوم و ویتامین D در بیماران دیالیزی ممکن است سبب بالا رفتن غلظت منیزیوم خون شود.

عوارض جانبی :

مصرف بیش از حد مجاز ویتامین D منجر به هایپرکلسمی و عوارض وابسته به آن نظیر افزایش غلظت کلسیم ادرار، رسوب کلسیم و آسیب کلیوی و آسیب کلیوی و قلبی - عروقی می شود.

توصیه ها :

مصرف روزانه ۶۰۰۰۰ واحد ویتامین D می تواند به مسمومیت بیانجامد.

خشکی دهان، تهوع، استفراغ، احساس طعم فلزی و یبوست از اولین نشانه های مسمومیت هستند.

در طول مدت درمان با ویتامین D باید غلظت پلاسمایی فسفات کنترل شود زیرا ممکن است باعث رسوب کلسیم در بافتهای مختلف گردد.

داشتن رژیم غذایی متعادل و قرار گرفتن در برابر نورخورشید نیاز روزانه بزرگسالان را مرطوب میکند.

روغن کبد ماهی بهترین منبع غذایی ویتامین D است، این ویتامین به مقدار کمتری در کره، تخم مرغ و جگر هم وجود دارد. مراحل تهیه و طبخ غذا به نظر نمیرسد در اثربخشی ویتامین D تاثیری داشته باشد.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور و حرارت نگهداری شود.

Phytonadione

ویتامین K₁

Inj: ۱mg/۰.۵ml , ۱۰mg/۱ml

اشکال دارویی

R موارد و مقدار مصرف :

بیماری خونریزی دهنده نوزادی

به منظور پیشگیری ۱-۵mg ویتامین K₁ طی یک ساعت بعد از تولد نوزاد ترجیحاً به روش داخل عضلانی (IM) تزریق می شود.

در صورتیکه مادر در زمان حاملگی داروی ضد انعقاد، ضد تشنج، ضد سل و یا آنتی بیوتیک مصرف کرده باشد می توان ۲ تا ۳ هفته بعد دوز تزریق شده را مجدداً تکرار کرد.

برای درمان ۱mg به صورت SC, IM, و یا IV تزریق می شود و در صورت نیاز پس از ۸ ساعت این دوز تکرار می گردد. در بیماری خونریزی دهنده نوزادی پاسخ نوزاد به دارو سریع است و PT و PT طی ۲ تا ۴ ساعت کوتاه می شود و عدم پاسخ به درمان نشان دهنده وجود بیماری دیگر انعقادی است.

کمبود پروترومبین ناشی از مصرف بیش از حد داروهای ضد انعقاد خوراکی، سالیسیلاتها و یا داروهای ضد باکتری

شیرخواران: ۱-۲mg که هر ۴ تا ۸ ساعت به صورت SC, IM, و یا IV تزریق می شود.
بزرگسالان و کودکان: ۱۰mg-۲/۵ تا حداکثر ۲۵mg در ابتدا تجویز میشود و سپس براساس PT بیمار و یا وضعیت بالینی او دوزهای بعدی تعیین میگردد.

کمبود ویتامین K به دلیل سوء تغذیه، سوء جذب و یا بیماریهای کبدی - صفاوی

شیرخواران و کودکان: ۱-۲mg در روز به صورت SC, IM, و یا IV تجویز می شود.
در کودکانی که به مدت طولانی تحت تغذیه کامل وریدی قرار دارند برای جلوگیری از کمبود ویتامین K ۵-۱۰mg- ۲ یکبار در هفته به صورت IM تزریق می شود.

بزرگسالان: ۱۰mg در روز از طریق SC, IM, و یا IV تجویز می شود و در بیمارانی که به مدت طولانی تحت تغذیه کامل وریدی قرار دارند جهت جلوگیری از کمبود ویتامین K می توان ۱۰mg-۵ یکبار در هفته به صورت IM تزریق کرد.

☞ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورت حساسیت به دارو نباید مصرف شود.
ویتامین K اثر ضد انعقادی هپارین را خنثی نمی کند.
بی خطر بودن و کارایی این دارو در کودکان ثابت نشده است. در نوزادان به ویژه نوزادان نارس به دنبال تجویز ویتامین K، مشکلاتی مثل تجزیه سلولهای خونی، زردی و افزایش بیلی روبین خون دیده شده است که این عوارض احتمالاً وابسته به دوز می باشد.

‡ مصرف در بارداری و شیردهی :

در گروه C حاملگی قرار دارد و در دوران بارداری و شیردهی باید با احتیاط تجویز شود.

⚠ تداخلات مهم :

با داروهای ضد انعقاد تداخل ایجاد می کند که این اثر برای مدت یک هفته یا بیشتر باقی می ماند.

⊠ عوارض جانبی :

شایع ترین: فاقد عارضه جانبی شایع است. عارضه جانبی به دنبال تزریق این دارو گر گرفتگی موقتی و احساس طعم غیر طبیعی در دهان است.
مهم ترین: شوک آنافیلاکتیک که معمولاً به دنبال تزریق سریع وریدی رخ می دهد و ممکن است باعث مرگ هم بشود.

📌 توصیه ها :

آزمون PT باید به صورت مرتب انجام شود تا سرعت انعقاد خون و میزان تاثیر سنجیده شود.
برای تزریق وریدی با محلول نمکی ۰/۹٪، دکستروز ۵٪ و یا سرم قندی - نمکی رقیق شود و طی مدت ۲ تا ۳ ساعت به صورت آهسته تزریق وریدی شود. حداکثر سرعت تزریق وریدی ۱mg/min است.
بیمار باید به میزان کافی آب و مایعات دریافت کند.
در صورت بروز خونریزی شدید، اقدامات لازم مانند تزریق خون کامل یا پلاسمای منجمد تازه به سرعت انجام شود.
این ویتامین ساخت پروترومبین در کبد را تسریع می کند بنابراین حداقل ۱ تا ۲ ساعت طول می کشد تا تغییر قابل سنجشی در سرعت انعقاد خون ایجاد شود و در صورتیکه کمبود پروترومبین به علت آسیب سلولهای کبدی باشد تجویز ویتامین K موثر نخواهد بود و در چنین مواردی افزودن ویتامین K ممکن است افت بیشتر عملکرد کبد و غلظت پروترومبین را سبب شود.
تا حد امکان باید دوز داروهای را که سبب ایجاد تداخل در مکانیسم های انعقادی می شوند کاهش داده و یا قطع گردند.

بر اساس کتاب Facts می توان به جای تزریق ویتامین K به نوزاد، ۱۲-۲۴ ساعت قبل از زایمان ۵-۱mg از این دارو را به مادر تجویز کرد.
تا حد امکان از تزریق IM یا SC استفاده شود.

👁 شرایط نگهداری :

دور از نور نگهداری شود و هنگام تزریق آهسته وریدی محلول را با ورق آلومینیومی بپوشانید.

Zinc Oxide

اکسید روی

Topical Oint : ۲۰٪

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

آفتاب سوختگی ، خشکی پوست ، ادرار سوختگی ، اگزما ، گزش حشرات ، خراشیدگیها ، زرد زخم و آکنه و لگاریس بزرگسالان و کودکان : به مقدار مورد نیاز تا چند نوبت در روز روی ضایعه مالیده می شود.

⚠️ موارد منع مصرف و احتیاط :

در صورتیکه زخم عمیق و یا سوختگی شدید باشد نباید به صورت خود سرانه از طرف بیمار مصرف شود و بیمار و باید به پزشک مراجعه کند.

⚠️ عوارض جانبی :

ندرتاً ممکن است باعث بروز جوش ، سوزش و خارش پوست ، مرکزی و التهاب پوست و تحریک پوستی گردد.

👁️ توصیه ها :

از تماس دارو با چشم خودداری شود.
اگر به عنوان ضد آفتاب استفاده می شود باید نیم ساعت قبل از قرار گرفتن در برابر نور خورشید به طور یکنواخت روی پوست مالیده شود.

👁️ شرایط نگهداری :

در محل خشک و خنک نگهداری شود.

Zinc Sulfate

سولفات روی

Capsule: ۵۰mg

اشکال دارویی

Rx موارد و مقدار مصرف :

به عنوان مکمل غذایی در درمان فقر ناشی از این عنصر، مانند سندرم سوء جذب، درحین تغذیه از راه وریدی، تروما، سوختگی و حالت هایی که سبب از دست رفتن پروتئین می شود. در Acrodermatitis Enteropathica نیز مصرف می شود.

براساس نیاز بدن تجویز می شود. در موارد فقر آن، تا ۵۰mg روزی سه بار.

📦 تداخلات مهم :

جذب روز در حضور مکمل های آهن، پنی سیلامین، فرآورده های حاوی روی، جذب مس، آهن، پنی سیلامین و تتراسایکلین ها را کاهش می دهند.

ضمیمه

الف) آشنایی با اشکال داروئی
ب) روش های صحیح استفاده از داروها

الف) آشنایی با اشکال دارویی

* **Drug (دارو):** دارو به ماده ای اطلاق می شود که بر روی مایعات و نسوج بدن و یا بر روی عواملی که سبب بیماری در بدن می شوند اثر کرده و از بروز بیماری جلوگیری و یا آن را درمان می کند.

* **Rational Use of Drugs (مصرف منطقی دارو)** مصرف منطقی دارو زمانی امکان پذیر است که بیمار، مداوای مناسب خود را براساس نیاز بالینی با دُزهای مورد نیاز و برای یک دوره کافی و با حداقل هزینه دریافت دارند. (Nairobi ۱۹۸۵)

Appropriate Indication: تجویز دارو بر اساس منطق پزشکی، دارو درمانی مؤثر و مطمئن

Appropriate Drug: انتخاب دارو با در نظر گرفتن تأثیر، ایمنی، مناسب و مقرون به صرفه بودن

Appropriate Patient: تجویز دارو بدون تداخل و با حداقل عارضه جانبی برای بیمار

Appropriate Information: ارائه اطلاعات مناسب، درست، مهم و روشن در باره داروی تجویزی

به بیمار

Appropriate Monitoring: ارزیابی اثرات مورد انتظار و یا غیر منتظره داروها

* **Drug Dose (دوز دارو):**

دُز درمانی **Therapeutic Dose**

دُز سمّی **Toxic Dose**

دُز کشنده **Fatal Dose**

دُز کشنده برای درصد معینی از موارد **Lethal Dose (LD)**

دوز کشنده برای ۵۰ درصد از موارد مصرف **LD₅₀**

دوز موثر **Effective dose(ED)**

دوز موثر درمانی در ۵۰ درصد از موارد مصرف **ED₅₀**

Therapeutic Index نسبت دز کشنده (LD₅₀) به دز موثر (ED₅₀). هرچه این نسبت

بالتر ایمنی مصرف دارو بیشتر و آستانه ایجاد مسمومیت دارویی بالاتر خواهد بود.

* اختصاصات دارویی

نام دارو (Drug Name): نام دارو به سه صورت بیان میشود

- نام ژنریک (Generic name): نام بین المللی دارو است که رسماً توسط سازمان نظام دارویی انتخاب می شود و در تمام کتب و رفرانس های دارویی وجود دارد.
- نام تجارتي (Trade name=Brand name): انتخاب این نام توسط شرکت سازنده صورت میگیرد.
- نام شیمیایی (Chemical name): نام مواد شیمیایی تشکیل دهنده دارو می باشد.

تاریخ مصرف: معمولاً به دو صورت بیان میشود

- تاریخ ساخت (Mfg. Date) Manufactured Date
- تاریخ انقضاً (Exp. Date) Expiration Date

شماره سری ساخت (Lot Number- Batch number): به منظور اعمال نظارت های داروئی به کار میرود.

قیمت دارو

تعیین نوع دارو: با اهداف مختلف طبقه بندی های متفاوتی دارد. از جمله طبقه بندی FDA در مورد مصرف داروها در بارداری

اشکال دارویی Dosage Forms

داروها را برای تأمین سهولت مصرف، تحمل پذیری و دادن ساختمان مشخص برای دارو بصورتی در می آورند که اشکال دارویی نامیده می شود.

گردها Powders

گردها، مخلوطی از ذرات ریز داروها هستند که قبل از مصرف باید به صورت محلول درآیند. مانند: پودر سولفات باریم و پودر سوربیتول

معایب گردها

- ❖ طعم نامناسب
- ❖ اشکالات نگهداری
- ❖ وقت گیر بودن تهیه و آماده سازی آنها

اشکال مختلف مصرفی گردها

Oral Powder	❖ پودرهای خوراکی
Dusting Powder	❖ گردهای پاشیدنی
Snuff	❖ انفیه
Parenteral powders	❖ گردهای مخصوص تزریق
Tooth Powder	❖ گردهای دندان

Granule گرانول

گرانولها از به هم پیوستن ذرات کوچکتر تهیه می شوند و عموماً دارای اشکال نامنظم بوده و به صورت ذرات منفرد و درشت می باشند.

مزایای گرانول نسبت به گرد

- ❖ سهولت ریزش
- ❖ تضمین پایداری
- ❖ تثبیت مواد دارویی در فرمول
- ❖ سهولت استعمال گرانول
- ❖ امکان روکش دادن گرانول و اصلاح طعم و بوی آن
- ❖ تهیه فرمول هایی با اثرات طولانی Depot production یا Prolong action

انواع اشکال دارویی گرانول

Granules for mixture	❖ گرانول برای تهیه محلول (آنتی بیوتیک پودری)
Granules for direct use	❖ گرانول هایی با مصرف مستقیم
Effervescent granules	❖ گرانول های جوشان

قرص Tablet

مواد مؤثره دارویی همراه با مواد افزودنی نظیر طعم دهنده - رنگ - چسباننده و ... که در نتیجه یک سری عملیات داروسازی به صورت قرص تهیه می شوند.

مزایای قرص

- ❖ استقبال بیماران
- ❖ امکان استفاده از مقادیر بسیار دقیق دارو
- ❖ طول عمر دارو
- ❖ سهولت حمل و نقل
- ❖ مقرون به صرفه بودن
- ❖ پوشانیدن طعم و بوی نامطبوع برخی داروها (قرص های روکش دار)
- ❖ داروهای نامحلول در آب را بصورت قرص در می آورند.

معایب قرص

- ❖ محدودیت مصرف در اطفال
- ❖ وجود مقادیر متناهی مواد افزودنی
- ❖ بهره دهی کم درمانی در مقایسه با سایر اشکال دارویی

انواع قرص ها

- Compressed Tablet (C.T)** ❖ قرص فشاری ساده (آسپرین)
- Multiple Layer Compressed Tablet** ❖ قرص فشاری چند لایه (ACA)
- Coated Tablet** ❖ قرص روکش دار (کلیدینیوم سی)
- Enteric Coated Tablet (E.C.)** ❖ قرص انتریک (دایجستیو)

Film Coated Tablet	❖ قرص با روکش فیلم (پنی سیلین وی)
Effervescent Tablet	❖ قرص جوشان (قرص جوشان ویتامین ث)
Chewable Tablet	❖ قرص جویدنی (مبندازول)
Prolong Action Tablet	❖ قرص با اثرات طولانی (نیتروگلیسرین رتارد)
Sublingual Tablet	❖ قرص زیر زبانی (ایزوسورباید ۵ میلی گرمی)
Lozenge - Pastille	❖ قرص مکیدنی (پاستیل ها)
Vaginal Tablet	❖ قرص واژینال (کلوتریمازول واژینال)
Implantation Tablet	❖ قرص کاشتنی
Diagnostic Tablet	❖ قرص مصرفی برای کارهای تشخیصی

کپسول Capsule

کپسول شکل دارویی جامد می باشد که مواد دارویی افزودنی در یک پوسته (سخت یا نرم) عمدتاً از جنس ژلاتین قرار گرفته است.

انواع کپسول

Hard Gelatin Capsules	❖ کپسول های ژلاتینی سخت
Soft Gelatin Capsules	❖ کپسول های ژلاتینی نرم
Prolong Action Capsule	❖ کپسول های طولانی اثر
Perle	❖ پرل

پرل Perle

پرل ها، کپسول های کروی و اغلب دارای ماده دارویی مایع می باشند.
مانند: پرل ویتامین E - پرل کلوفیبرات

شربت (Syrup)

شربت ها، فرآورده های دارویی هستند که دارای مقدار نسبتاً زیادی قند می باشند. قند موجب قوام مخصوص و طعم مطبوع در دارو می شود.
معمولاً ۲/۳ وزن شربت را قند تشکیل می دهد.

الگزیر (Elixir)

الگزیر، محلول های هیدروالکلی شیرین، معطر و زلال می باشند که از راه خوراکی مصرف می شوند.

فرق شربت با الگزیر

- ❖ شربت ها شیرین تر از الگزیر می باشند.
- ❖ شربت ها روان تر از الگزیرها می باشند.
- ❖ قدرت پوشاندگی طعم بد داروها در شربت ها بیشتر از الگزیر می باشد.
- ❖ الگزیر بهتر از شربت می تواند مواد محلول در آب و محلول در الکل را در برگیرد.
- ❖ تهیه الگزیر آسانتر از شربت است.
- ❖ پایداری الگزیر بدلیل داشتن الکل، بیشتر از شربت است.

سوسپانسیون (Suspension)

سوسپانسیون ها، سیستم های پراکنده ای هستند که فاز پراکنده جامد و فاز پیوسته مایع می باشد. سوسپانسیون ها اصولاً به مدت طولانی پایدار نیستند و باید قبل از مصرف تکان داده شوند.

قطره ها (Drop)

به مایع آماده شده محتوی ماده دارویی اطلاق میشود که برای مصارف درمانی در چشم، بینی، گوش و همچنین به صورت خوراکی در گروه های خاص استفاده می شوند.

فرآورده های موضعی نیمه جامد

- ❖ در اغلب اوقات نیمه جامد (Semisolid) بوده و از راه پوست، مخاطات یا حفره های طبیعی بدن (رکتوم، واژن و ...) مصرف شده و محتوی یک یا چند ماده مؤثره دارویی می باشد.
- ❖ در برخی موارد الزاماً نیمه جامد نمی باشد که می توان به محلول ها، لوسیون ها، پودرها، مشمع ها و ... اشاره کرد .
- ❖ سرگروه فرآورده های نیمه جامد، Ointment می باشد .

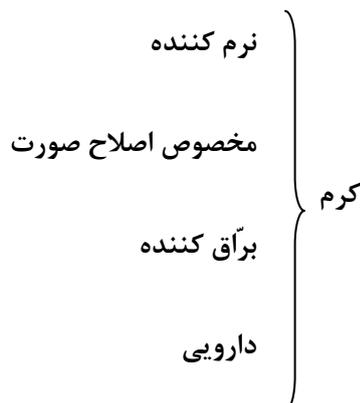
تعریف رسمی بر اساس فارماکوپه آمریکا در سال ۱۹۵۵

محصولات نیمه جامد (Ointment) شامل پایه های چرب یا هیدروکربنه، پایه های جاذب، پایه های امولسیونه و پایه های محلول در آب می باشند .

- ❖ در فرهنگ غیر رسمی پایه های چرب بعنوان پماد، پایه های امولسیونه تحت عنوان کرم رده بندی می شوند.
- ❖ در صورتیکه پایه های فوق، محتوی مقادیر زیادی از ذرات جامد نامحلول در آب باشد، خمیر بدست می آید.
- ❖ در فرهنگ رسمی هر سه رده جزو Ointment رده بندی می شوند .
- ❖ واژه Ointment یک مفهوم کلی است و در اغلب موارد کلمه پماد بکار گرفته می شود.
- ❖ اضافه شده + شیره سیب POMAD = POMOE + ADD

پایه های فرآورده های نیمه جامد (Ointment bases)

- ❖ ۱ - هیدروکربنه یا چرب (وازلین، پارافین جامد ...)
- ❖ ۲ - جاذب (پایه های هیدروفیل و انیدر)
- ❖ ۳ - قابل شستشو با آب یا امولسیونه (امولسیون ها و کرم ها)
- ❖ ۴ - محلول در آب (پلی اتیلن گلی کل)

تفاوت کرم ها با سایر Ointment ها

- ❖ قوام کرم کمتر است.
- ❖ کرم ها رنگ مخصوص دارند. (سفید کرمی white creamy)
- ❖ کرم ها راحت تر گسترش پیدا می کنند.
- ❖ تفاوت از نظر ساختمانی
- ❖ سهولت پاک شدن کرم ها از پوست

ژل Gel

ژل ها نیمه جامد می باشند و شامل ذرات غیرآرگانیک کوچک و یا مولکول های ارگانیک بزرگ هستند که توسط یک مایع کنارهم قرار گرفته اند.

مثال : ژل لیدوکائین

خمیر Pastes

❖ خمیرها شامل پایه های چرب می باشند که محتوی مقادیر زیادی از مواد جامد یا پودرهایی نظیر اکسید دوزنگ، نشاسته، کربنات کلسیم و ... می باشند.

❖ خمیرها به دلیل داشتن قدرت جذب آب، درضایعات ترشح دار با موفقیت بکار برده می شوند.

مثال : خمیردهانی تریامسینولون

مشمع Plaster

مواد فرمولاسیون را در روی پارچه یا لاستیک یا ... پهن کرده و مواد چسبنده ای هم به آن اضافه می کنند.

آمپول Ampule

آمپول ها، محلول های تزریقی هستند که از راه تزریق زیر جلدی، داخل عضلانی و یا داخل وریدی یا از طرق دیگر وارد بدن می شوند .

نکات قابل توجه در محلول های تزریقی

❖ زلال بودن (به استثنای محلول های کلوئیدی)

❖ ایزوتونیک بودن

❖ PH محلول

❖ روان بودن

❖ بی درد بودن

❖ آپروژن بودن

❖ استریل بودن

اسپری Spray

اسپری ها محلول های آبی یا روغنی به صورت قطره های بسیار کوچک می باشند که به صورت موضعی (پوست - بینی و دهانی) مصرف می شوند.

شیاف Suppository

شیاف ها اشکال دارویی جامدی هستند که توسط وارد کردن دارو در حفرات بدن (عموماً مقعد و واژن) مورد استفاده قرار می گیرند.

مقعدی (Rectal suppository)

استوانه ای شکل با یک یا دو انتهای نوک تیز می باشد.

شیاف بزرگسالان حدوداً ۲ گرم و شیاف اطفال نصف شیاف بالغین وزن دارد.
واژینال (Vaginal suppository or Ovule)

به صورت کروی یا تخم مرغی بوده و وزن آن حدود ۵ گرم است.

شیاف

ب) روش های صحیح استفاده از داروها

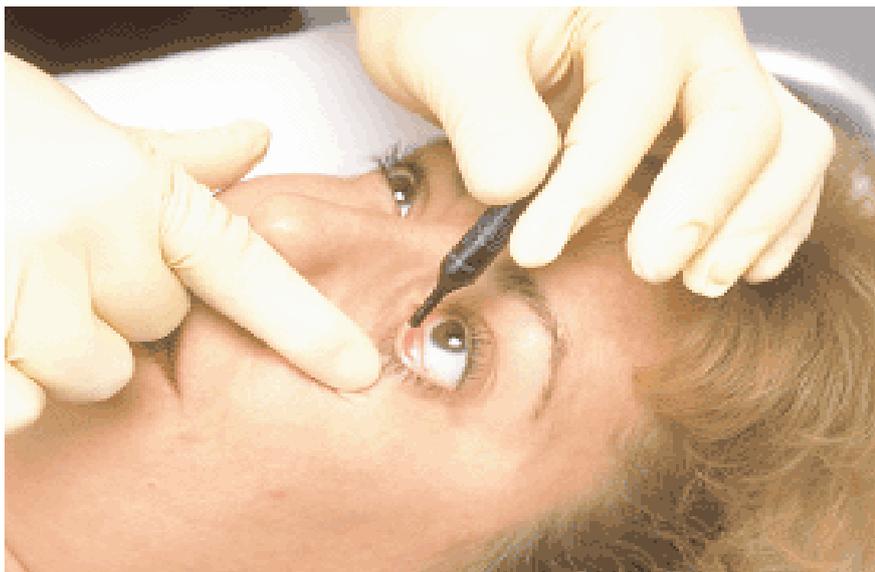
نحوه استفاده از قطره چشمی

- در صورت امکان از شخص دیگری برای چکاندن قطره کمک بگیرید.
- پیش از استفاده دست های خود را با آب و صابون بشوید.
- در صورت استفاده از لنز تماسی آنرا از چشم خود خارج کنید.
- مراقب باشید تا نوک قطره چکان با جایی تماس پیدا نکند.
- سر را به سمت عقب خم کنید.
- پلک پایین را به آرامی پایین بکشید تا شیاری ایجاد شود.
- در حالیکه به بالا نگاه می کنید قطره را در چشم بچکانید.
- پلک پایین را بعد از استعمال رها کنید.
- به آرامی چشم را به مدت ۱ تا ۲ دقیقه ببندید.
- در صورت مصرف بیش از یک نوع قطره، حداقل ۱۰ دقیقه بین مصرف شان فاصله بگذارید.

نحوه استفاده از پماد چشمی

- نوک پماد را نزدیک شیاری چشمی قرار داده و در حالی که به بالا نگاه می کنید حدود نیم تا یک سانتی متر از پماد را داخل شیاری قرار دهید.
- پلک پایین را بعد از استعمال رها کنید.
- در صورت مصرف بیش از یک نوع پماد، حداقل ۱۰ دقیقه بین مصرف شان فاصله بگذارید.

نحوه استفاده از قطره گوش در افراد زیر ۳ سال

- کودک یا شیرخوار را بر روی گوش سمت مقابل بخوابانید.
- با یک دست لاله گوش را به سمت پایین و عقب بکشید و قطره را به داخل گوش بچکانید.

نحوه استفاده از قطره گوش در افراد بالای ۳ سال

- لاله گوش را باید به سمت بالا و عقب بکشید.
- جهت قطره چکان باید به سمت دیواره کانال گوش باشد تا از آسیب رسیدن به پرده صمناخ جلوگیری شود.
- بیمار بهتر است به مدت ۵ دقیقه در همین حالت باقی بماند.

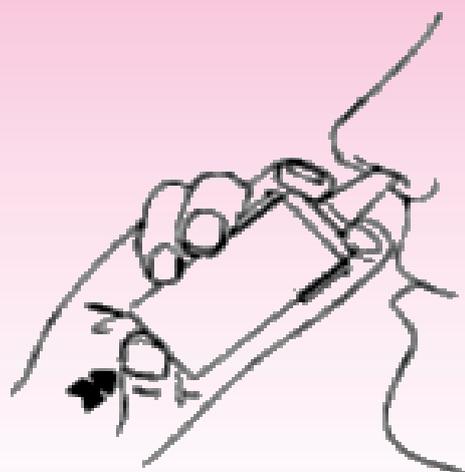

- جهت جلوگیری از ایجاد تهوع و سرگیجه در بیمار قطره گوش را قبل از مصرف داخل دست گرم کنید.

نحوه استفاده از اسپری استنشاقی بینی

- ۱- ابتدا بینی را پاک کنید.
- ۲- در حالی که سر مختصری به سمت جلو خم شده است بنشینید.
- ۳- قوطی اسپری را خوب تکان دهید.
- ۴- درپوش اسپری را جدا نموده و نوک آنرا به مقدار کمی داخل بینی بطرف دیواره خارجی بینی کنید.
- ۵- دهان و سوراخ دیگر بینی را ببندید.
- ۶- در حالی که هوا را از راه بینی استنشاق می کنید مقدار تجویز شده برای هر بار مصرف را با فشار به ظرف اسپری به بینی وارد کنید.
- ۷- قسمت خروجی اسپری را از بینی خارج نموده و سر را به جلو خم کرده بین زانوها قرار دهید.
- ۸- به آرامی راست بنشینید (دارو وارد راه های تنفسی می شود) و پس از انجام عمل دم، سر را به طرفین بگردانید.
- ۹- پس از هر بار مصرف قسمت نوک اسپری را با آب جوشیده سرد بشویید.
- ۱۰- هیچ گاه ظرف پُر شده تحت فشار را سوراخ ننمایید و آن را در معرض گرما و سرما قرار ندهید.
- ۱۱- از پاشیدن اسپری بطرف تیغه وسط بینی خودداری نمائید.

نحوه استفاده از اسپری استنشاقی دهانی

(بطورکلی عوارض اسپری ها کمتر از معادل آنها به صورت قرص، شربت و آمپول است.)

۱- تا جای ممکن با سرفه کردن، خلط را از راه های تنفسی خارج نمایید.

- ۲- در صورت نیاز بهتر است برای مرطوب کردن گلو، مقداری آب بنوشید.
- ۳- قوطی اسپری را به خوبی تکان دهید و در پوش آنرا بردارید.
- ۴- به آرامی نفس خود را بیرون دهید و تا جای ممکن هوای ریه ها را خالی کنید.
- ۵- دهانه اسپری را رو به قسمت انتهایی گلو، داخل دهان قرار داده و با لب ها دور دهانه را محکم بگیرید.
- ۶- سر را کمی به سمت عقب متمایل نمایید و در حالیکه دم عمیقی انجام می دهید به طور همزمان قوطی اسپری را به سمت افشاننده آن فشار دهید تا دارو به داخل هوای تنفسی وارد شود .
- ۷- پس از خارج نمودن دهانه اسپری از دهان، نفس خود را حبس کنید و در دل تا عدد ۱۰ بشمارید(به مدت ۱۰ تا ۱۵ ثانیه) سپس به آرامی نفس خود را بیرون دهید.
- ۹- بین استنشاق های متوالی، حداقل یک دقیقه فاصله بگذارید.
- ۱۰- دهان خود را با آب گرم شستشو دهید(غرغره نموده بیرون دهید).
- ۱۱- قسمت دهانی دستگاه را از قسمت ظرف محتوی دارو جدا نموده و آن را حداقل هفته ای یک بار با آب گرم بشویید.
- ۱۲- هیچ گاه ظرف پُر شده تحت فشار را سوراخ نموده و آن را در معرض گرما و سرما قرار ندهید.

- ۱۳- از قراردادن اسپری در یخچال خودداری نموده و در هوای سرد قبل از مصرف، با دمای بدن آنرا گرم نمائید تا ذرات اسپری به صورت ریز قابل استنشاق در بیاید.
- استفاده از آسم یار - آسان نفس - دم یار، اثر اسپری ها را بهتر و عوارض آنها را کمتر می کند.

نحوه استفاده از کپسول استنشاقی

- ۱- تا جای ممکن با سرفه کردن خلط را از مجرای تنفسی خارج نمایید.
- ۲- برای مرطوب کردن گلو مقداری آب بنوشید.
- ۳- کپسول را طبق دستور کارخانه سازنده در دستگاه قرار دهید.
- ۴- دهانه دستگاه را رو به قسمت انتهایی گلو، داخل حفره دهان قرار دهید و با لب ها دور دهانه را محکم بگیرید.
- ۵- سر را به سمت عقب متمایل نمایید.
- ۶- به آرامی نفس خود را بیرون بدهید و تا جای ممکن هوای ریه ها را خالی کنید.
- ۷- در حالیکه دم عمیقی انجام می دهید به طور همزمان طبق دستور کارخانه سازنده به دستگاه فشار وارد نمایید.
- ۸- پس از خارج نمودن دهانه اسپری از دهان، نفس خود را به مدت ۱۰ تا ۱۵ ثانیه حبس نموده

سپس به آرامی نفس بکشید.

۹- بین استنشاق های متوالی، حداقل یک دقیقه فاصله بیندازید.

۱۰- پس از هر بار مصرف، قسمت دهانی دستگاه را جدا نموده و آن را با آب گرم بشویید.

نحوه استفاده از شیاف مقعدی :

ابتدا شیاف را از لفاف آلومینیومی خارج و کمی مرطوب نموده و سپس به پهلو بخوابید و شیاف را در مقعد قرار داده

و فشار دهید. برای جلوگیری از خروج شیاف کمتر حرکت نمایید.

جهت گذاشتن شیاف می توان از لوبریکانت های محلول در آب کمک گرفت.

نحوه استفاده از داروهای واژینال :

این داروها معمولاً در هنگام خواب استعمال می شوند و بایستی بیمار جهت استعمال دارو، به پشت خوابیده و در

وضعیت معاینه قرار گیرد. آپلیکاتور را به آرامی تا حد امکان وارد واژن نموده و سپس دسته آپلیکاتور را به داخل

فشار داده تا دارو تخلیه گردد.

منابع:

- دارونامه رسمی ایران، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - سازمان غذا و دارو
ویرایش ششم بهار ۱۳۹۲
- دارونامه مراکز بهداشتی درمانی (ویژه کارشناسان و دارویاران) دکتر احمد شاهسون -
دکتر سپیده فرهی ۱۳۸۴
- درسنامه جامع داروهای رسمی ایران: دکتر سعید شهرآز - دکتر طاهره غازیانی ۱۳۸۱
- دستورالعمل روش های پیشگیری از بارداری در جمهوری اسلامی ایران

الزام به تعیین فهرست داروهای اساسی نظام مراقبت های اولیه بهداشتی کشورها برای اولین بار در ۱۹۷۵ مورد توجه واقع گردید و اولین فهرست داروئی مراقبت های اولیه بهداشتی (PHC) نیز در سال ۱۹۷۷ منتشر و از آن زمان تاکنون ۱۸ بار مورد بازبینی و اصلاح قرار گرفته است.

تعیین فهرست داروئی ملی در گرو تعیین نیاز داروئی، ساختار و میزان توسعه یافتگی نظام های سلامت بوده و براساس سه مؤلفه کارآیی، ایمنی و هزینه - اثربخشی انتخاب میشوند. فهرست داروئی نظام مراقبت های اولیه بهداشتی مشتمل بر ۱۷ قلم دارو بود که قابلیت تجویز اولیه توسط بهورز را داشت. این فهرست با معرفی برنامه پزشکی خانواده در سال ۱۳۸۳ دستخوش تغییر و تکمیل قرار گرفت که در سال جاری نیز مجدداً مورد تجدید نظر قرار گرفت تا از این طریق ضمن تسهیل دسترسی کلیه جمعیت روستایی کشور به فهرست داروئی کامل تر، اقلام آن نیز با دستورالعمل برنامه های مراقبتی روزآمد متناسب گردد. مجموعه حاضر که توسط همکاران محترم معاونت امور بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی آذربایجان غربی جمع آوری گردیده، گامی در راه تجویز، مصرف منطقی و روش های صحیح استعمال دارو براساس مفاد اعلامیه نایروبی (۱۹۸۵) است.

دکتر علی اکبر سیاری

معاون بهداشت وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

